

பஞ்சநதி

மூத்த கல்வியியலாளர்
திரு. அப்பாத்துரை பஞ்சலிங்கம்
அவர்களின்

அமுதவிழா சிறப்பு மலர்

மலராசிரியர்கள்

திரு. முருகேசு கௌரிகாந்தன்

ஓய்வு நிலை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

திரு. பாலசிங்கம் பாலகணேசன்

விரிவுரை இணைப்பாளர், யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

வெளியீடு

யாழ். கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர்கள்

1991 ஆம் ஆண்டு அணியினர்

(ஐக்கிய அமெரிக்கா, கனடா, அவுஸ்திரேலியா, இங்கிலாந்து, நோர்வே, ஹொலண்ட், ஜேர்மனி,

டென்மார்க், பிரான்ஸ், இலங்கை)

2019

மலர் விபரம்

மலரின் பெயர்	: பஞ்சநதி (அமுதவிழா சிறப்பு மலர்)
பதிப்பு ஆண்டு	: 2019, ஜனவரி , 12
மலராசிரியர்கள்	: திரு. முருகேசு கௌரிகாந்தன் (ஓய்வு நிலை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி) திரு. பாலசிங்கம் பாலகணேசன் (விரிவுரை இணைப்பாளர், யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி)
வெளியீடு	: யாழ். கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர்கள் - 1991 ஆம் ஆண்டு அணியினர் (ஐக்கிய அமெரிக்கா, கனடா, அவுஸ்திரேலியா, இங்கிலாந்து , நோர்வே, ஹொலண்ட், ஜேர்மனி, டென்மார்க், பிரான்ஸ், இலங்கை)
பிரதிகள்	: 500
பக்கங்கள்	: 140 + XX
உரிமை	: வெளியீட்டாளருக்கே!
அச்சுப்பதிப்பு	: அன்றா பிறிண்டேர்ஸ், 379, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

பஞ்சநதியினிலே

1. நுழைவாயிலில் - மூதறிஞர் பஞ்சலிங்கம் எங்கள் காலக் கல்விக்கர்ம யோகி V
2. பஞ்சநதி பிரவாகிக்கட்டும்.....ix
3. புகழ்பூத்த மூத்த அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் xii
4. அதிபர் அ.பஞ்சலிங்கம் ஆளுமையின் சிகரம் xv
5. கல்விச்சகக்குரு சகசோதி வாழ்க!..... xix
6. பஞ்சலிங்கம் ஒரு கலங்கரை விளக்கு..... 1
7. கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் வரலாறு (கதை) 57
8. பஞ்சலிங்கத்தின் காலப்பகுதி (ஜனவரி 1980 மார்ச் - 1991)..... 85
9. (HI) STORY OF KOKUVIL HINDU COLLEGE 115
10. PANCHALINGAM PERIOD 125
11. எனது குரு 142
12. எனது ஆசிரியை - மாநிலம் புகழும் மாதவச் செல்வி..... 145
13. எனது நண்பர்..... 148
14. பாடசாலைக் கல்வி முறைமை ஒரு விமர்சனம் 151
15. பாடசாலை நிர்வாகத்தில் பணிவும் துணிவும்..... 155
16. ஒழுங்கற்ற அகச்சூழலிலே.....!..... 161
17. இலங்கையில் கல்வி எந்தளவு “இலவசம்”..... 165
18. தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள்..... 169
19. விழித்தெழுமா கல்விச்சமூகம்? 175

முத்த கல்வியியலாளர்

முதறிஞர் அப்பாத்துரை பஞ்சலிங்கம்

B.Sc. Dip.in.Ed, IDEPA (New Delhi), SLEAS II

நுழைவாயிலில்

மூதறிஞர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் எங்கள் காலக் கல்விக்கர்ம யோகி

திரு.முருகேசு கௌரிகாந்தன்
திரு.பாலசிங்கம் பாலகணேசன்
(மலராசிரியர்கள்)

எங்களால் மதித்துப் போற்றப் பெறுகின்ற அமுதவிழா நாயகன் மூதறிஞர் அ.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் 'நல்லாசிரியர்', 'நல்லதிபர்', 'நல்ல கல்விச் சிந்தனையாளர்' எனும் வகிபாகங்கள் மூலம் எமது கல்விச் சமூகம் பலவகையிலும் பயன்பெறப்பணியாற்றி தமது பெறுமதிமிக்க அனுபவங்களைத் தொடர்ச்சியாகப் பிரயோகித்து இன்றும், "இவர் போல யார்?" என்று கேட்கத்தக்கதாகப் பணியாற்றி வாழும் ஒருவர். இவர் காலத்தில் கொக்குவில் இந்துவில் க.பொ.த உயர்தரம் பயின்ற இவரின் 91ஆம் ஆண்டு அணி மாணவர்கள் நடுவுநிலைமையுடன் இவரது வாழ்வும் பணியும் பற்றிய நூல் ஒன்று எழுதப்பெற்று 2019 ஆம் ஆண்டு வருகின்ற இவரின் பிறந்த நாளன்று வெளியிடப்பட வேண்டும் என்று விரும்பி எம்மிருவரிடமும் உரிய பணியை ஒப்படைத்தார்கள்.

நாமும் "பஞ்சலிங்கம் ஒரு கல்விக் கலங்கரை விளக்கு" Panchalingam - An Educational Beacon என்ற தலைப்பில் எழுதத் தொடங்கினோம். ஆனால் இந் நூல் குறுகிய காலத்தில் எழுதி முடிக்கத்தக்கதல்ல என்பதை எழுதிக்கொண்டு செல்லுகையில் உணர்ந்தோம். அந்தளவிற்கு நிறையப் பணியாற்றி இருக்கின்றார். எனவே எமக்குத்

தெரிந்தளவிற்குரியதை ஒரு கட்டுரையாக எழுதி இதனுடன் வேறும் பலவற்றைச் சேர்த்து “பஞ்சநதி” எனும் தலைப்பிலான மலரினை உருவாக்கி வழங்கியிருக்கின்றோம்.

ஆசிரியர்களை மலைக்கு ஒப்பிடுவார் நன்னூலார். தமக்குரிய நிர்வாகப் பணியுடன் கற்பித்தலை மேற்கொள்கின்ற அதிபர்களையும் மலைக்கு ஒப்பிடலாம். நாங்கள் இங்கே பஞ்சலிங்கம் அதிபர் அவர்களை நதிக்கு உருவகித்திருக்கின்றோம். ‘ஆறில்லா ஊருக்கு அழகு பாழ்’ எனும் முதுமொழி ஆற்றின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தும்.

“ஆற்றுப் பெருக்கற்று அடிசும் அந்நாளும் அவ்வாறு
ஊற்றுப் பெருக்கால் உலகூட்டும்.....”

எனும் நல்வழியில் வரும் பாடலடிகள் அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் வாழ்வுடனும் பொருத்தி நோக்குதற்குரியது. உலகை வாழ்விக்கும் ஆறு பெருக்கற்ற காலத்திலே நடந்து செல்பவர்களின் அடியைச் சுடும். ஆனால் அதுவே தனது ஊற்றுப் பெருக்கால் உலகை வாழ்விக்கும். பஞ்சலிங்கம் அதிபர் அவர்களும் அரச பணியிலிருந்த காலத்திலே அரும்பெரும் பணிகளை ஆற்றியிருந்தார். ஓய்வு வந்த நேரம் ‘பென்சனாம்’ என்று ஒரு சிலருக்கு மகிழ்வையும் ஏற்படுத்தியும் இருக்கலாம். ஆனால் அவர் பென்சனால் வற்றி, வாடி வதங்கிப் போய் மூலையில் கிடக்கவில்லை. முன்னரைவிட ஆரோக்கியமாக இருக்கின்றார். அவரது மிடுக்கான நடையில் எந்தத் தளர்வுமில்லை. அவருக்கு கலைமகளின் கடைசம் என்றுமுண்டு என்பது தெரிகின்றது. அவரிடமுள்ள கல்வியூற்றுப் பெருக்கால் ஏராளமான சிறார்களின் அறிவுக் கண்களைத் திறந்து வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார். அவர் ஒரு “கல்விக்கர்மயோகி” என்பதனை அவரது செயற்பாடுகள் உணர்த்துகின்றன.

கல்விச் சமவுடைமைக்காக உண்மையாக உழைத்த இவரை இவரின் மாணவர்கள் மறக்கவில்லை. ஐக்கிய அமெரிக்கா, கனடா, அவுஸ்திரேலியா, இங்கிலாந்து, நோர்வே, ஹொலாண்ட், ஜேர்மனி, டென்மார்க், பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளில் வாழும் இவரின் மாணவர்களும் இவரை இலங்கையில் இருக்கவிடாமல் அழைத்துக்கொண்டே இருக்கின்றார்கள். வரும் ஏப்ரல் மாதம் கனடாவில் நடைபெறும் பழைய மாணவர்களின் மகுடவிழாவில் பிரதம விருந்தினராகச் செல்லவிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்னும் இவரின் வினைத்திறன் மிக்க சேவைக்குக் கிடைத்த அரிய கௌரவமாக கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் இவர் பெயரில் கேட்போர் கூடம் திறந்து வைக்கப்பட்டமையினையும் 2010இல் கல்லூரி நூற்றாண்டு விழா நடைபெற்ற போது இவருக்கென முத்திரை வெளியிடப்பெற்றமையினையும் குறிப்பிடலாம். இவர் வாழுகின்ற போதே இவை பெற்றமை எல்லோர்க்கும் கிடைக்கும் ஒன்றல்ல.

இவ்வாறே இவரின் அரிய சேவையின் சின்னங்களாக அல்லது பதிவுகளாக விளங்கும் மணிவிழா மலர் (பஞ்ச அமிர்தம்), பவளவிழா மலர் (பஞ்ச கலசம்) என்ப வற்றின் வழியில் இப்போது பஞ்சநதி எனும் மலர் இவரின் அமுதவிழா வெளியீடாக வெளிவருகின்றது. இம்மலர் உருவாக்கத்திற்குப் பெரிதும் துணை நின்றவர்கள் கொக்குவில் இந்துவின் க.பொ.த உயர்தர 91ஆம் ஆண்டு அணியினர் இவர்கள் அத்தனை பேரும் எமது மேலான நன்றிக்குரியவர்கள். குறிப்பாக இம்மலருக்கான நிதியினை வழங்கிய பிரதான அனுசரணையாளர் திரு. கந்தையா சிவகரன் (இலண்டன்) அவர்களுக்கும், இவருடன் ஐக்கிய அமெரிக்கா, கனடா, அவுஸ்திரேலியா, இங்கிலாந்து, நோர்வே, ஹொலண்ட், ஜேர்மனி, டென்மார்க், பிரான்ஸ், இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் உள்ள கொக்குவில் இந்துவின் 91 ஆம் ஆண்டு அணியினர்க்கும் முதற்கண் எமது இதயபூர்வமான நன்றிகள். இதனைவிட மலரினூடல் உள்ளடக்கங்களைப் பார்வையிட்டு தேவையான ஆலோசனை வழங்கிய மலர்க்குழுவினருக்கும் இதன் தலைவர் திரு.ச.பிரவீன்ராஜ் அவர்களுக்கும் எமது உளங்கனிந்த நன்றிகள் உரித்தாகுக. இத்துடன் 91ஆம் ஆண்டின் அணியைச் சேர்ந்தவரும் கனடாவில் வசிப்ப வருமான திரு. பாலசுப்பிரமணியம் பாலரமணா அவர்கள் எம்முடன் பல தடவைகள் தொலைபேசி மூலம் தொடர்புகொண்டு பல அரிய தகவல்களை வழங்கியிருந்ததுடன் அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் எழுதிய இரண்டு கட்டுரைகளையும் இணையத்தளத்தின் மூலம் அனுப்பியிருந்தார். இவருக்கும் எமது மனங்கனிந்த நன்றிகள். இவரைப் போலவே தொலைபேசி மூலமாக தொடர்புகொண்ட போது பஞ்சலிங்கம் சேர் அவர்கள் பற்றிய பெறுமதிமிக்க தகவல்களை வழங்கிய வவுனியா மாவட்ட சமூகசேவை உத்தியோகத்தரும் பஞ்சலிங்கம் அதிபர் அவர்களின் மாணவருமாகிய திரு. செல்லத்துரை ஸ்ரீநிவாசன் அவர்களுக்கும் எமது உளப்பூர்வமான நன்றிகள். “பஞ்சலிங்கம் ஓர் கல்விக் கலங்கரை விளக்கு” என்னும் கட்டுரையினை எழுதுவதற்கு நேரிலே சென்று கேட்டபோது பயனுள்ள தகவல்களை வழங்கிய யாழ். இந்துவின் பிரதி அதிபர் திரு. பொ. மகேஸ்வரன் அவர்கட்கும், கொக்குவில் இந்துவின் ஓய்வுநிலை பிரதி அதிபர் திரு. த. தேவராஜா அவர்கட்கும், கொக்குவில் இந்துவின் ஆரம்பப் பிரிவின் ஓய்வுநிலை அதிபர் திருமதி செல்வராணி சகாதேவன் அவர்கட்கும் கொக்குவில் இந்துவின் பழைய மாணவர் பேராசிரியர் கி.விசாகரூபன் அவர்கட்கும் அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் புதல்வி திருமதி நிருபா அருந்தவம் அவர்கட்கும் எமது மேலான நன்றி.

பஞ்சநதி எனும் இம்மலரில் கொக்குவில் இந்துவின் வரலாறு மற்றும் 1980இல் இருந்து 1991ஆம் ஆண்டு வரையான அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் கல்வி, நிர்வாக சாதனைகள் தொடர்பான பதிவுகள் ஆங்கிலம், தமிழ் எனும் இரு மொழிகளிலும் பிரசுரிக்கப்பட்டால் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று மலர்க்குழு விரும்பியது. இதனால் இவை தொடர்பாக கொக்குவில் இந்துவின் பழைய மாணவராகிய திரு. S. இரத்தினப்பிரகாசம் அவர்கள் கொக்குவில் இந்துவின் கொழும்பு பழைய மாணவர் சங்க வைரவிழா மலரில் (2004) ஆங்கிலத்திலே எழுதிய இரண்டு கட்டுரைகளையும் இவற்றின் மொழிபெயர்ப்பினையும் இதிலே பிரசுரித்திருக்கின்றோம். இந்தவகையில் திரு.S.இரத்தினப்பிரகாசம் அவர்கட்கும் தமிழில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்து கொடுத்த யாழ். தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் ஆங்கில விரிவுரையாளர் திரு.தம்பிப்பிள்ளை மோகன் அவர்கட்கும் எமது நன்றி.

நிறைவாக, வாழ்த்துரைகள் வழங்கிய கொக்குவில் இந்து, யாழ். இந்து என்பவற்றின் அதிபர்களுக்கும், இம் மலருக்கு சரவை பார்த்து உதவிய சைவப்புவர், கலாபூஷணம் சு.செல்லத்துரை அவர்களுக்கும், குறித்த காலத்தில் இம் மலரை அழகான முறையில் அச்சிட்டுதவிய அன்றா நிறுவனத்திற்கும் எமது நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றிகள்.

இரசாயனவியல் கற்பிப்பதில் திறமையுள்ளவர், அவரிடம் இப்பாடத்தைக் கற்றே பரீட்சையில் தேறலாம். வேறு ஆசிரியர்களிடம் மேலதிகப் படிப்புக்குப் போக வேண்டியதில்லை “எனக்கும் பெறுபேறுகள் வேண்டும்” என்று சொல்லுவார். மாணவர்கள் மூலம் தான் ஒரு ஆசிரியரின் கற்பிக்கும் திறன் வெளிப்படும்.

திருமதி சுகிர்தலக்ஷ்மி சுப்பிரமணியம்
அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் ஆசிரியை
பஞ்ச கலசம் (2011)

கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி
91ஆம் ஆண்டு அணி மாணவர்கள்

இன்று எமது சமூகத்தில் ஆழ வேரூன்றி இருக்கின்ற பண்பாடு, கலை, கலாசாரம், விழுமியங்கள், கல்வி என்பன ஆட்டம் கண்டு எமது சமூகத்தின் இருப்பை உலகில் கேள்விக்குறியாக்கி கொண்டு இருக்கின்றது. மேலும் அது எங்களை கற்காலத்துக்கு கொண்டு செல்லாமல் இருக்க வேண்டுமாயின் எம்முன்னோர் ஆழ்ந்து அனுபவித்து வாழ்ந்த உயர் விழுமியங்கள் கொண்ட வாழ்க்கைத் தடங்களை நாம் பின்பற்ற வேண்டியது இன்றியமையாதது. எம்மை மாத்திரம் அன்றி தமது வாழ்க்கையை வெற்றிகரமாக வாழ்ந்த சமூகத்தையும் வெற்றிகரமான பாதையில் கொண்டு சென்றவர்களே அனைவரது உள்ளங்களிலும் நிலைத்து நின்று விடுகின்றனர். அப்படியான மனிதர்கள் தாம் எவ்வளவு தடைகளை சந்தித்தாலும் அத்தடைகளை ஒரு பொருட்டாக கொள்ளாமல் அவற்றை தமக்கு சாதகமாக்கி உயர்ந்த நிலையில் வாழ்ந்தவர்கள் அவர்கள் அத்தகைய சவால்கள் ஏற்பட்டபோதெல்லாம் சோர்ந்து இருப்பார்கள் ஆயின் அவர்களுடைய நினைவுகள் இவ் நிலவுலகை அவர்கள் விட்டுப் பிரிந்த அன்றே மறைந்தும் இருக்கும். ஆனால் மாறாக அவர்கள் இன்றும் எம்மிடையே வாழ்ந்து வழிகாட்டிய வண்ணமே உள்ளார்கள் அல்லது எங்களுடன் வாழ்ந்து கொண்டு இருப்பதை போன்று ஒரு உணர்வை ஏற்படுத்துகின்றார்கள். இவ்வாறு எல்லோர் வாழ்விலும் வழிகாட்டியாக இருப்பதென்பது அவர்கள் தம் வாழ்க்கை காலத்தில் செய்த உயரிய பணியாகும்.

அவ்வாறான ஒரு வாழ்க்கையை வாழ்ந்து கொண்டு இருப்பவர் தான் எமது முன்னாள் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரிகளின் மாணவன், கொக்குவில் இந்துவில் ஆசிரியர், அதிபர் என பல வகிபாகங்களை கொண்ட திரு. அப்பாத்துரை பஞ்சலிங்கம் அவர்கள். இன்று வரை யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தை வழிநடத்திக் கொண்டிருக்கின்ற மிகப் பெரிய புகழ் பூத்த பாடசாலைகள் இவை. இவை இரண்டினதும் முன்னாள் மாணவனாகவும் கொக்குவில் இந்துவில் ஆசிரியராக வாழ்ந்து வளர்ச்சியில் வழிகாட்டிய பெருமை இவருக்கு உண்டு. பலாலி ஆசிரிய கலாசாலையில் பகுதி நேர ஆங்கில மொழி ஆசிரிய மாணவர்களுக்கு விரிவுரையாளராகவும் இருந்தார். இவ்விரண்டு பாடசாலைகளையும் அதிபராக இருந்து வழிநடத்திய பெருமையும் இவருக்கு உண்டு. இளமைக்கல்வியை கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி யிலும், யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியிலும் பெற்று சிறிய வயதில் பல்கலைக்கழக பட்டம் பெற்றார். 21 வயதில் ஆசிரியப் பணியை கொக்குவில் இந்துவில் ஆரம்பித்தார். பின்னர் பிரதி அதிபர், அதிபர் பணிகளை அலங்கரித்தார். பின் யாழ் இந்துக்கல்லூரியின் அதிபராகி ஓய்வு பெற்று நோட்டரிக் கழகம், போன்றவற்றில் சேவை ஆற்றினார். தான் வாழும் பொழுது தமிழர் கல்வியை உன்னத நிலைக்கு கொண்டு செல்ல, முன்பள்ளிக் கல்வியில் தேவை உள்ளதை அறிந்து அக்கல்வியில் புதியவற்றைப் புகுத்த எண்ணி “கிட்ஸ் பார்க்” மற்றும் முன்பள்ளிகள் ஸ்தாபித்து இன்று வரை அவற்றை ஆங்கில மொழி மூலமும் தமிழ் மொழி மூலமும் திறம்பட நடத்தி வருகின்றார். யாழ் இந்துக் கல்லூரி, கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி பழைய மாணவர்களின் துணையுடன் பாடசாலைப் பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சியில் பங்கு கொண்டு அவர்களின் ஆங்கில அறிவு, தலைமைத்துவப் பயிற்சி நெறிக்காக பல நம்பிக்கை நிதியங்களை உருவாக்கி அவற்றை இன்று வரை வெற்றிகரமாக நடாத்தி வருகின்றார். தமிழ்மொழி மூலமான கல்வி ஆங்கிலப் பணியாற்றி வருகின்ற இவரது அனுபவங்கள், வழிகாட்டுதல்கள், முகாமைத்துவ நுட்பங்கள், தலைமைத்துவ அனுபவங்களை எமது சமூகம் பெற்று உயர்வடைய வேண்டும் என்பதே கல்வியாளர்களின் பெரு விருப்பாக அமைகின்றது.

அவர் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி அதிபராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் 1984 தொடக்கம் 1991 வரை எமது அணி மாணவர்கள் கல்வி கற்றனர். கல்விப் பொதுத் தராதர உயர்தர 91ஆம் ஆண்டு அணியினராகிய நாங்கள் திரு. அப்பாத்துரை பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் வழிநடத்தலால் இன்று உலகில் அனைத்து நன்மைகளையும் பெற்று பல்வேறு நாடுகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். நாம் கற்ற காலத்தில் கணினி, தலைமைத்துவப் பயிற்சி, சேவைக் கழகப்பயிற்சி, சாரணர்பயிற்சி, சென்ஜோன்ஸ், Service club, Intract club, காலைப் பிரார்த்தனை, காலை உடற்பயிற்சி, முதலுதவிப் படைப் பயிற்சி, ஆங்கிலமொழிப் பயிற்சி என்பனவற்றின் ஊடாக நாம் புடம் போடப்பட்டு மனிதர்கள் ஆக்கப்பட்டோம்.

அவர் காலத்தில் கற்ற விடயங்களை எமது அடுத்த சந்ததிக்கு நாம் சொல்லிக் கொடுக்க கடமைப்பட்டோம். அத்தகைய ஒரு முயற்சியின் வெளிப்பாடே இன்று உங்கள்

கையில் தவழ்ந்து கொண்டிருக்கும் “பஞ்சநதி” இப்பஞ்ச நதி பிரவாகத்தில் எமது கல்லூரி மட்டுமன்றி எமது சமூகப் பாடசாலைகளும் பங்கு கொள்ளும் பட்சத்தில் எமக்கு உயர்வு உறுதி என்னும் பெரும் அவாவிலேயே இந் நூலை வெளியிடுகின்றோம்.

ஒரு சாதனையாளன் உருவாவதற்குக் காரணம் அவன் உறங்கியது “மலர்ப்படுக்கை அல்ல முட்படுக்கை தான், ஆனால் அச்சாதனையாளன் அம்முட்படுக்கையை மலராக மாற்றித்தான் உறங்கினான். அதனால் தான் அவன் சாதனையாளன் ஆனான் என்ற விடயம் எங்களுக்குப் புலப்படவே நாம் பஞ்சநதி உருவாக்கும் முயற்சியில் இறங்கினோம். பல நல்லுள்ளங்கள் மனமுவந்து அவருடன் தமது அனுபவங்களைப் பகர்ந்தனர். கொக்குவில் இந்து அன்னையின் 91ஆம் ஆண்டு அணி மாணவர்கள் பல நாடுகளில் இருந்தாலும் தொப்புள் கொடி உறவால் மெச்சுசரினும், வைபரிலும் இணைந்தனர். வேண்டிய பொருளுதவிகள் செய்தனர். ஊக்கம் அளித்தனர். அனைத்திற்கும் காரணம் ஒன்று தான் தமது வெற்றி வழிகாட்டலை தாம் வாழ்ந்த பாடசாலை வாழ்க்கையை இன்றைய மாணவர்களும் பெற வேண்டும் என்பதே ஆகும். அந்த உயர் எண்ணங்களின் தூண்டுதலே “பஞ்சநதி” இன்னுமொரு விடயத்தையும் சமூகத்திற்கு சொல்கின்றது. திரு. அ.பஞ்சலிங்கம் போன்று சேவை செய்யும் ஒருவர் சமூகத்தால் என்றும் மதிக்கப்படுவார், போற்றப்படுவார் என்பதே அதுவாகும். எனவே ஒவ்வொரு மனிதனும் தாம் வாழ்ந்த சமூகத்தின் விடிவிற்காய் உழைத்து உன்னதம் பெற வேண்டும் என்பதே பஞ்ச நதியின் மற்றொரு நோக்கம் ஆகும். 2017ஆம் ஆண்டு அனைத்து 91ஆம் ஆண்டு அணி மாணவர்களுடனும் “பாடசாலையை நோக்கி” எனும்” செயல்திட்டத்தின் ஊடாகத் தாம் கற்ற காலங்களில் கற்பித்த ஆசிரியர்கள், வழிகாட்டிய உப அதிபர்கள், பிரதி அதிபர்கள், அதிபர்கள், கற்றலுக்கு உதவி புரிந்தவர்கள் ஆகியோரை கௌரவித்தோம். அவ் வேளையில் விளையாட்டுத்துறையில் பிரகாசித்த மூன்று மாணவர்களுக்கு அமரத்துவம் அடைந்த ஆசிரியர்களின் பெயரில் அவர்கள் ஞாபகார்த்த புலமை பரிசில்கள் வழங்குவதை ஆரம்பித்து வைத்தோம். இதன் மூலம் எமது இளையோரும் குருவை மதித்து உயர்வடையும் எண்ணத்தை கொண்டிருக்க வேண்டும் என எண்ணினோம். அந் நிகழ்விற்குப்பின் பல புதிய மாற்றங்கள் அனைத்து பாடசாலைகளிலும் நிகழ்ந்தன. பல பாடசாலைகளிலும் தாம் கற்ற காலத்தில் கற்பித்த ஆசிரியர்கள் அந்தந்த அணி மாணவர்களால் கௌரவிக்கப்பட்டனர். இதன் மூலம் தற்பொழுது கற்றுக் கொண்டு இருக்கின்ற இளையோருக்கு ஒரு செய்தி கூறப்பட்டது. “குருவை நினைக்கக் கூடாது”, “குருவை மதிக்க வேண்டும்” என்பதே அதுவாகும். “பாடசாலையை நோக்கி” நிகழ்ச்சித்திட்டம் பயனைத் தரத் தொடங்கிவிட அடுத்த செயற்பாடாக தொடங்கப்பட்டதே “பஞ்சநதி” மலர் உருவாக்கம் ஆகும். இந்த நிலையில் சில காலங்களின் பின்னர் எமது கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி அன்னையுடன் நாம் இணைவதை இட்டு பெருமகிழ்வெய்துகின்றோம்.

புகழ் பூத்த மூத்த அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள்

ம.ஞானசம்பந்தன்

அதிபர்,

யா/கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி,

கொக்குவில்.

கொக்குவில் இந்து அன்னை யின் மடியினில் மாணவனாக, ஆசானாக, பிரதி அதிபர், அதிபராக என மூன்று தசாப்தங்களின் மேலாக தன்னை இணைத்துக் கொண்ட பல்பரிமாண ஆளுமையாளனாக பணி ஓய்வு அதிபர் பஞ்சலிங்கம் சேர் அவர்களை நான் காண்கின்றேன். கொக்கூர் கிராமம் தனது கிராமிய மணம் மாறாதிருக்கும் பொழுது ஈன்றெடுத்த தவப்புதல்வனான பஞ்சலிங்கம் சேர் அவர்கள் தனது இடைநிலை கல்லூரி நிலைக் கல்வியினைக் கொக்குவில் இந்துவின் மைந்தனாகத் தன்னைப் பிணைத்துக் கொண்டு அன்னையின் புதல்வனாக வலம் வந்து தனது கல்லூரிக் காலத்தினை நிறைவு செய்து பல்கலைக்கழகப் பிரவேசத்தினூடாக அன்னையின் மனதினில் இடம்பிடித்த மைந்தனானார். பல்கலைக்கழகத்தில் விஞ்ஞானத் துறையின் ஆற்றலினைத் தம்மகத்தே கைவரப் பெற்று இரசாயனத்துறையில் நிபுணத்துவம் மிக்கவரானார். தான் பெற்ற அறிவினைத் தனது சமுதாயத்தின் உயர்வுக்கும், வளர்ச்சிக்கும் அணிசேர்க்கும் பெருவிருப்புடன் ஆசிரியத்து வத்தினைத் தனது விருப்புக்குரிய தொழிலாக வரித்துக் கொண்ட வகையில் தான் கல்வி கற்ற கல்லூரியில் ஆசிரியராகும் பெரும்பேறு பெற்றார். தனது மாணவப் பருவம் கடந்து, நல் ஆசானாகப் பணியேற்றுத் தனது கல்லூரியிலேயே பணியாற்றக் கிடைத்தமையானது எமது கொக்கூர் கிராமத்திற்கு வரப்பிரசாதமாயிற்று.

அவரிடம் மாணவர்களாயிருந்தவர்கள் கால ஓட்டத்தில் தமது தலைமுறையினருக்கும் அவருடாகவே கல்விக்கான வழிகாட்டுதல்களைப் பெற்றுக் கொண்டமை அவருக்கு இக்கல்லூரித்தாய் வழங்கிய வரமாக நான் காண்கின்றேன். தனது மாணவர்களது இரண்டு அல்லது மூன்று தலைமுறைகளுக்கு எமது கல்லூரியில் அவரது பல்பரிமாண வகிபாகமானது அறிவுப் பசிதீர்க்கும் அருமருந்தாகியது. இது அதிபர் என்றவகையில் எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் எல்லோருக்கும் வாய்க்கப் பெறுவதில்லை. மூன்று தசாப்தத்தின் மேலான கல்லூரியுடனான தொடர்பு எமது கல்லூரியின் மாணவர்களது குடும்பப் பின்னணியினை பக்குவமாக உய்த்துணரும் வலுவினை அவருக்கு வழங்கியது. இதுவே அவரது பலமுமாகியது. பெரும்பாலும் அவர் அதிபராகக் கடமையாற்றிய காலத்தில் கற்ற மாணவர்களின் பெற்றோர்கள் இவரது மாணவர்களாகவே இருந்தனர். இதனால் கல்லூரியின் அதிபர் என்றவகையில் மிகக் கனதியான செல்வாக்கினைத் தனது கிராமத்தவர்களிடத்தே செலுத்துவதற்கு ஏதுவாயிற்று.

பஞ்சலிங்கம் சேர் என்றவுடன் எமது மனங்களிலே எழுவது மரியாதை கலந்த பணிவாகும். தனது ஆளுமையின் வீச்சால் அனைவரது மனங்களிலும் கொலுவிருப்பவர். இவர் அதிபராகப் பணியாற்றிய காலம் எமது பிரதேசம் பாரிய நெருக்கடிகளையும், சவால்களையும் சந்தித்த காலப்பகுதியாகும். இவ்வாறான ஒரு காலப்பகுதியில் எமது கல்லூரி மாணவர்களுக்கான தலைமைத்துவத்தில் உரிய கலங்கரை விளக்காகி உரிய வழியினைக் காட்டி நின்ற வகையிலே அவரது காலத்தில் புலம்பெயர்ந்து சென்ற மாணவர்கள் இன்று கல்லூரி அன்னையின் தூண்களாக விருந்து அவளது தேவைகளுக்குப் பக்க துணையாகி தமது பங்களிப்பினை நல்கி வருவது எமது கல்லூரிக்குக் கிடைத்த பெரும்பேறெனலாம். இதனால் இவரால் வழிகாட்டப்பட்டு வளம் பெற்ற மாணவர்கள் இன்றும் உணர்வு ரீதியாக ஒன்றுபட்டு வாழ்நாள் சாதனையாளராகப் பரிணமித்திருக்கும் பஞ்சலிங்கம் சேர் அவர்களுக்கு இன்றும் நன்றியறிதலுடன் விழா எடுத்து மனங் குளிர்ந்திருப்பது ஒரு வரலாற்று நிகழ்வாகவே பார்க்கப்படவேண்டும்.

தனது பணி ஓய்வு காலத்தின் பின்னதாக சமகாலக் கல்விப் போக்குக்கு இசைவான மாணவர் சமூகத்தின் தேவையினை நன்குணர்ந்த பஞ்சலிங்கம் சேர் அவர்கள் காலத்தின் மாற்றங்களை உள்வாங்கி மழலைகளின் கல்விச் செல்நெறியில் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் விதமாக மழலைகளுக்கான முன்மாதிரியான முன்பள்ளியினைத் தாபிதம் செய்து அதன் மைய விசையாக இருந்து, இன்று பரந்து விரிந்த வலையமைப்பாக வியாபகம் பெற்றிருக்கும் Kids Park முன்பள்ளியினை

வழிநடாத்தி வருவது எமது தமிழ் சமுதாயத்திற்குக் கிடைத்த முதலாகும். சிறுவயது முதலே இன்றைய காலத்தின் தேவையாகக் காணப்படுகின்ற தாய்மொழி, ஆங்கிலமொழி, கணனி அறிவு, இணைப்பாடவிதானச் செயற்பாடுகளின் முக்கியத்துவம் என அத்தனை விடயங்களையும் உள்ளடக்கியதான அமைப்பாக முன்பள்ளிக் கட்டமைப்பினை வடபுலத்திற்கு அறிமுகப்படுத்திய முன்னோடியாக நான் இவரைக் காண்கின்றேன்.

இவரது சமூகம்சார், சமுதாயம் சார் பணிகளாக கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் நம்பிக்கை நிதியத்தின் தாபக தலைவராக இருந்து கல்லூரியின் மாணவர்களது அறிவுப்பசிக்கு ஆதாரமாகவும், ஊக்குவிப்பாகவும் விளங்கக் கூடிய வகையில் கல்விக்கான புலமைப்பரிசில்களையும் தமது துறைகளில் சாதனை புரிபவர்களுக்கான சாதனையாளர் கௌரவிப்புக்கான ஊக்குவிப்புப் பரிசில்களையும், கற்றல் இடர்போக்கும் புலமைப்பரிசில் கொடுப்பனவுகளையும் வழங்கி மாணவர்களை ஊக்குவித்து நிற்பது எமது கல்லூரிக்கான தனித்துவமான அடையாளமாகக் குறிப்பிடமுடியும். இங்கு சிறப்பாக ஒன்றைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். கல்லூரியின் பழைய மாணவர் நம்பிக்கை நிதியத்தின் அனுசரணையுடன் தான் இன்று கட்டுமாணப் பணியினூடாக வளர்ந்து வருகின்ற மூன்று மாடிகள் கொண்ட வகுப்பறை வளாகம், சாரணர் கட்டட வளாகம் ஆகியன நம்பிக்கை நிதியம் கல்லூரிக்களித்த காணிகளில் தான் வளர்ச்சி கண்டு வருகின்றது என்பதனை இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். எனக்குள்ள மகிழ்ச்சி என்னவென்றால் வாழ்நாட் சாதனையாளராகக் கௌரவிக்கப்படும் பஞ்சலிங்கம் சேர் அவர்களது காலத்தில் இவற்றுக்கான அத்திபாரங்கள் இடப்பட்டு அவை நனவு வடிவம் கண்டு நிற்பது எமது கல்லூரிக்கான வரப்பிரசாதமாகும்.

மாதா, பிதா, குருவாக மூன்றாம் நிலையில் வைத்து நோக்கப்படக்கூடிய நடமாடும் தெய்வங்களாகக் குறிப்பிடப்படுகின்ற வரிசையிலே இன்று அமுதவிழாக் கண்டு நிற்கும் வாழ்நாள் சாதனையாளர், கொக்குவில் இந்துவின் புதல்வன், எமது கல்லூரியின் மூத்த அதிபர் பஞ்சலிங்கம் சேர் அவர்கள் எல்லாம் வல்ல கிருபாகர சிவசுப்பிரமணியப் பெருமானின் கருணையுடன் நீடூழி வாழ வேண்டும் என வேண்டி நிறைவு செய்கின்றேன்.

12.1.2019

அதிபர் அ.பஞ்சலிங்கம்
ஆளுமையின் சிகரம்

சதா நிமலன்

அதிபர்,

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் 26 ஆண்டுகள் பல பதவிகளை வகித்து இன்று அதிபராகக் கடமையாற்றி வரும் எனக்கு அதிபர் அ.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் பற்றி எழுதுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமையையிட்டு பெரிதும் மனமகிழ்வடைகின்றேன்.

1972ஆம் ஆண்டு மாணவனாகக் காலடி பதித்ததில் இருந்து இன்றுவரை ஒரு மாணவனாக திரு. எஸ். சபாலிங்கம், திரு. P.S. குமாரசுவாமி, திரு. கே. குகதாசன் ஆகிய அதிபர்களின் ஆளுமையும் 1993 முதல் ஒரு ஆசிரியராக அதிபர் அ.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் முதல் ஏழு அதிபர்களின் ஆளுமையும் அறிந்த, புரிந்த, தெரிந்த 47 வருட அனுபவம் கொண்ட இந்துவின் மைந்தன் என்றவகையில் அதிபர் அ.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் ஆளுமைத்திறன் பற்றி நான் எழுதுவதற்கு போதிய தகுதி இருக்கும் என நம்புகின்றேன்.

1993ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 7ஆம் திகதி மன்னார் மாவட்டத்தில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் மாவட்டத்திற்கு மாற்றலாகி வந்தேன். அன்றைய காலகட்டத்தில் வடக்கு

மாகாணத்தைக் கட்டி ஆண்டவர்களின் கல்வி நிழல் நிர்வாகத்தின் கண்டிப்பான உத்தரவு வன்னி மாவட்டத்திலிருந்து எவரையும் யாழ்.மாவட்டத்திற்கு இடமாற்றம் செய்யக்கூடாது என்பது நானும் அன்றைய ஜனாதிபதி பிரேமதாசாவின் நேரடிக் கட்டளை வழங்கலுக்கு அமைய மாற்றலாகி யாழ். மாவட்டத்துக்கு வந்தேன்.

நான் கற்ற யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் விஞ்ஞான ஆசிரியராகப் பணியாற்ற விரும்பி அன்றைய கல்விப் பணிப்பாளர் அவர்களிடம் சென்றபோது அவர் கூறினார் யாழ். இந்துக் கல்லூரி என்றால் பஞ்சலிங்கத்திடம் (அதிபர் திரு.அ.பஞ்சலிங்கம்) கேட்டு கடிதம் வாங்கிவா இல்லாவிடின் அவருடன் கரைச்சல் என்றார், என்னை நன்கு தெரிந்த பணிப்பாளரே அவ்வாறு கூறியபோது பாடசாலைக்கு வருமுன்னரே அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் ஆளுமை பற்றி கல்விப் பணிப்பாளருடாக முதல் தடவையாகத் தெரிந்து கொண்டேன்.

மறுநாள் யாழ். இந்துக் கல்லூரிக்குச் சென்று எனது ஆசான்களாகிய கப்டன். நா.சோமசுந்தரம், திரு.சி.சு.புண்ணியலிங்கம், திரு.வில்வராஜா அவர்களுடன் பேசினேன். அதிபர் என்ன சொல்கின்றாரோ தெரியவில்லை புண்ணியலிங்கம் நீ முதல் கூட்டிக்கொண்டு போய்க் கதை நாம் பிறகு பேசுகின்றோம் என்றார்கள் மற்ற இருவரும்.புண்ணியலிங்கம் சேரும் அதிபரிடம் என்னை அழைத்துச் சென்று சேர் பிள்ளை என்னுடைய மாணவன் நல்ல Science Teacher என்று கூறி இங்கு வரவிரும்புகின்றார். Science இற்கு ஒரு Vacant இருக்கு என்றார், என்ன ஒரு Vacant இருக்கா? எத்தனை Cardre? எத்தனை பேர் இருக்கினம்? என்று ஒரு கலக்குக் கலக்கிட்டு சரி நீங்க போங்க நான் பார்க்கின்றேன் என்று அவரை அனுப்பிவிட்டு என்னிடம் ஏதும் கேட்காமலே இன்று போய் நாளை வா (வாரும்) என்றார். நானும் கடிதமின்றி வெறுங்கையோடு வீடு புக்கேன். மறுநாளும் சென்று காத்திருந்தேன் அதிபர் தொலைவில் வரும்போதே என்னைப் பார்த்துக் கொண்டு அலுவலகத்திற்குள் சென்றார். சிறிது நேரம் செல்ல என்னை அழைத்தார். பல விடயங்களை விசாரித்தார் இந்துக் கல்லூரியில் படித்த காலம் பற்றி விசாரித்தார்.

இடமாற்றம் எல்லாம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ள போதும் எவ்வாறு வருட நடுப்பகுதியில் மாற்றலாகியுள்ளீர் என்றார். நானும் (முனதுக்குள் கொஞ்சம் மிரட்டலாம், கடிதமும் உடன் எடுக்கலாம் என நினைத்து) ஜனாதிபதி வரையான செல்வாக்கை கொஞ்சம் மிகைப்படுத்திக் கூறினேன். புண்ணியலிங்கம் சேரின் அறிமுகத்திற்கு ஒரு நாள் கழித்து வரச்சொன்னவர். ஜனாதிபதியின் அறிமுகம் பற்றிக் கூறியதும் ஒரு வாரம் கழித்து வரச்சொன்னார், நான் சோர்ந்து போய் திரு.தவராஜா அவர்களுடன் சேர்ந்து

போய் (அன்றைய நிர்வாக உத்தியோகத்தர்) கல்விப் பணிப்பாளர் முன் நின்றேன், சொன்னேன் நடந்ததை, பணிப்பாளர் அவர் முடிவெடுத்தால் கஸ்ரம்தான் நீர் பெரியபுலம் பாடசாலைக்குச் செல்லும் என்றார். அதை மறுத்து மீண்டும் மனம் தளராத விக்கிரமதித்தனாக ஒரு வாரம் கழித்து அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களிடம் சென்றேன். இருக்கும்படி கூறினார். கற்பித்தல் அனுபவம் பற்றி விசாரித்தார். திடீரென ஆக்கிமிடிசின் தத்துவத்தைக் கூறும் என்றார். நான் கூறி முடித்ததும் பக்கத்தில் நின்ற ரவீந்திரநாதன் ஆசிரியரிடம் என்ன “நெருக்கப்படாதபாயி” என்கின்றார் இவர் கூறியது சரியா என்றார். அவரும் சரிசேர் இப்ப திருத்தி இந்தச்சொல் சேர்த்துள்ளார்கள் என்று கூறினார். அதன் பின்னர் அப்போது மணியம் என்ற கிளார்க்கிடம் கூறியதாக நினைக்கின்றேன் இவரை எமது பாடசாலைக்கு நியமித்து தரும்படி ஒரு கடிதம் பணிப்பாளருக்கு அடித்துக் கொடுங்கள் என்றார். ஒரு ஜனாதிபதியின் சிபாரிசையே ஒரு புறம் தூக்கி வைத்துவிட்டு இது வெறும் அதிபர் பதவி அல்ல இது யாழ். இந்துவின் அதிபர் பதவி என்று அன்று இன்று அதிபராக இருக்கும் எனக்கு உணர வைத்தபோது 2ஆம் தடவையாக அவரின் ஆளுமையைக் கண்டு வியந்தேன்.

கல்லூரியில் அதிபராக இருந்த காலத்தில் பல கழகங்களை ஆரம்பித்து வைத்தார். அநேக மாணவர்களின் கையெழுத்துப் பிரதிகளையும் வெளியிடும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தார். பாடசாலையில் அனைத்து நிகழ்வுகளிலும் மாணவர்களைப் பங்கேற்க வைத்து அவர்களே முன்னின்று நடாத்த சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்தி அவர்களின் ஆளுமையும் திறனும் வளர்வதற்கு வழிசமைத்தவர்.

நேரம் தவறாது வருகை தருவது பொதுவாக லீவு எடுக்காமல் கடமை புரிவதும் அவரது சிறப்பம்சமாகும். ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொருவரினதும் தனித்திறன்கள் தனிப்பட்ட பிரச்சினை எவை என நன்கு அறிந்து வைத்திருப்பார். அதற்கேற்ப வேலை வாங்குவார். ஒரு ஆசிரியர் தினமும் வீட்டிலிருந்து தூரச்சென்று நல்ல தண்ணீர் எடுத்து வீட்டில் சேர்த்து விட்டு பாடசாலைக்கு சற்றுத் தாமதமாக வருவார். ஒரு நாள் அவரிடம் காரணம் கேட்டார் அதிபர் அடுத்த நாள் புது நேர அட்டவணை அந்த ஆசிரியருக்கு 1ஆம் பாடம் free.

என்னுடன் ஒன்றாகப் படித்து ஒன்றாக இந்துக் கல்லூரியின் ஆசிரியராகக் கடமை யாற்றி ஒன்றாகவே அதிபர் சேவையில் இருக்கும் நண்பன் கஜேந்திரனின் எழுத்தாற்றல் சித்திரம் வரையும் ஆற்றல் என்பவைகளைக் கண்டு விளக்கு சஞ்சிகையின் பெரும் பொறுப்புக்களை ஒப்படைத்தார். இவ்வாறு எல்லா மாணவர்களையும் அவர்கள் திறன்களையும் பிரச்சனைகளையும் நன்கு தெரிந்து வைத்திருப்பதும் எல்லா ஆசிரியர்

களைப்பற்றியும் நன்கு தெரிந்து வைத்திருப்பதும் அவரது ஆளுமையின் இன்னொரு சிறப்பம்சமாகும். வெள்ளைச் சேட்டும் நீளக்காற்சட்டையுமாக புன்சிரிப்புடன் எந்நேரமும் காணப்படுவார். சிற்றுழியர்கள் அனைவரும் அவரது விசுவாசிகள். அலுவலக ஊழியர் அருமைநாயகம் எந்தப் புதுச்சேட்டை அணிந்திருந்தாலும் பஞ்சலிங்கம் ஐயா தந்தவர் என்று கூறுவார். அனைத்து சிற்றுழியர்களையும் கனிவான பார்வையோடு அடக்கி ஆளும் மற்றுமொரு ஆளுமை முறையைக் கொண்டவர் அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள்.

அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் அநேகமாக வலயக் கல்விக் கூட்டங்களுக்கு செல்வதில்லை. ஒரு தடவை அவர் என்னையும் அழைத்துக்கொண்டு கூட்டத்திற்குச் சென்றபோது அனைத்து அதிபர்களும் எழுந்து நின்றது கண்டு பூவுடன் சேர்ந்தது நாருக்குமாக எனக்குள் மிகப் பெரும் மகிழ்ச்சி. இந்தச் சம்பவம் கூட அவரது ஆளுமையின் வெளிப்பாடே ஆகும். நான் கண்ட யாழ். இந்துக் கல்லூரி அதிபர்களுக்குள் P.S.குமாரசுவாமி அவர்களுக்குப் பின் மாணவர்கள் தனிப்பட்ட நலன்சார்ந்த விடயங்களில் அதிக கவனம் செலுத்தியவராக அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களை நான் கருதுகின்றேன்.

அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் ஆளுமை பற்றி மிக நீண்ட புத்தகமே எழுதலாம். அவரது ஆளுமையின் தாக்கமே என்னையும் தளராத துணிவோடு களமாட வைத்தது என்பதற்கு மாற்றுக் கருத்தில்லை. அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் பல்வேறுபட்ட ஆளுமைகள் கண்டு அவரை ஆளுமையின் சிகரம் என்றால் மிகையில்லை.

அமுதவிழாக்காணும் அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களை நீழி வாழ வாழ்த்துவதுடன், எல்லாம் வல்ல சிவஞான வைரவப் பெருமானை ஞான லிங்கேஸ்வரரை வேண்டி ஆசி கூறி விடைபெறுகின்றேன்.

நன்றி

கல்விச்சக்துக்கு சகசோதி வாழ்க!

கல்விச்சக்துக்கு இரதமேறி - கம்பீர உலாவர.....
வளர்மதியால் வியந்து போற்றி - சாமரம் வீச.....
ஞாயிறு மகிழ்ந்து - நிலாத்திரி தூவ.....
ஞாலக்கனலோன் துகின்முடி சூடும் திருநாள் - குரு
வம்சம் தலைசிறக்கும்! - இன்பப்பெருநாள் இது!

எளிமைத் தோற்றம் - தெளிந்த நடை,
பேச்சில் நிதானம் - முடிவில் துணிவு,
உடை தடவிய வெண்மை - கடமையில் இனிமை,
ஹாஷ்யத்தில் கண்களில் மிளிரும் சிரிப்பு,
இவைகள் உங்கள் இனிய அடையாளங்கள்!

அடக்கத்தின் துணைவன் - அல்ல
அதிகாரத்தின் எதிரி நீங்கள்!
நுண்ணறிவில் கனலோனாக நூலோரின் கனவானாக.....
காந்த உள்ளொளி வீச கின்னரி புறஒளி சிந்தும்.....
கலைஞானச் சிந்தனை உங்கள் - வேதம்!
கை வளர் ஒழுக்கம் உங்கள் - தவம்!
கால்வழி (வம்சம்) பெருந்தன்மை உங்கள் - நிஜம்!

அதிப (ர்) த்துவத்தில் சான்றோன் - நீங்கள்!
ஆசிரியர்க்கு நல்ல சஞ்சீவி - நீங்கள்!
மாணவர்க்கு நல்ல சகசோதி - நீங்கள்!

வாழ்வுக்கு நீங்கள் வகுத்த இலக்கணங்கள் - உற்றவர்
வாழ்வுக்கு மட்டும் - அல்ல
மாண்புக்கும் நல்ல நிகண்டுகள்!

கார்காலப் பெருமழையில் தாரகைகள் சிமிட்ட...
யாரிந்த தேவன் என விண்ணவர்கள் மெச்ச.....
யாழ் - பெற்ற கோவே!
நின் வளம் வாழ்க! துணை வாழ்க!
பல்லாண்டு எம்முடன் வாழ்க!
வாழ்க! வாழ்கவே!

ஆ.சத்தியமூர்த்தி
செ.செல்வராசா (நாதன்)
செ.தணிகேஸ்வரன் (கண்ணன்)
க.இராமநாதன் (J.P)
செ.ஸ்ரீநிவாஸன்

நன்றி : கொக்குவில் வளர்மதி முன்னேற்றக்கழகமும் சனசமூக நிலையமும் மூத்த
அதிபரும் மூதறிஞருமான திரு. அப்பாத்துரை பஞ்சலிங்கம் அவர்களின்
சேவையினைப் பாராட்டி 14.12.2003 அன்று எடுத்த விழாவில் பாடப் பெற்ற
வாழ்த்துப்பாவின் மீள் பிரசுரம்.

பஞ்சலிங்கம் ஒரு கலங்கரை விளக்கு

Panchalingam - An Educational Beacon

முருகேசு கௌரிகாந்தன்
பாலசிங்கம் பாலகணேசன்

கலங்கரை விளக்கு என்பதற்கு, 'கப்பலை (மரக்கலம்) கரைக்கு அழைக்கும் தீபஸ்தம்பம்' என்று அகராதிகள் பொருள் கூறும். கலம் + கரை + விளக்கு. கலங்கரை விளக்கு இதனை ஆங்கிலத்திலே 'பீக்கன்' என்பர். இது ஆங்கில அகராதியிலே 'பீச்' என்பதை அடுத்து வருவது மயக்கத்தில் தெளிவு கலங்கரை விளக்கு. பாரதி தனது ஞானகுருவாகிய யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமியைப் பாடும் போது 'குலையத்தின் விழி போன்ற யாழ்ப்பாணத்தான்' என்றும் கூறியுள்ளார். எமது மூத்த கல்வியியலாளர், மூதறிஞர் அப்பாத்துரை பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் முதலாவது கண் கொக்குவில் இந்து, இரண்டாவது கண் யாழ். இந்து வேண்டுகொண்டால் மூன்றாவது கண்ணாகக் கிட்ஸ் பார்க்கைக் குறிப்பிடலாம். இம் முப்பெரும் கல்வி நிறுவனங்கள் மீதான இவரது, கரையேற வழிகாட்டும் உயர்ந்த சேவைகள் இவரை ஓர் ஒப்பற்ற கல்விக்கலங்கரை விளக்காக்கி இவரின் வாழ்வையும் பணிகளையும் இவரின் கொக்குவில் இந்துவின் 91ஆம் ஆண்டு அணி மாணவர்கள் மூலம் எழுத வைத்தது.

வாழ்வியல்

இலங்கையின் "மணிமுடி" எனத்தகும் யாழ்ப்பாணத் திற்கும் அதன் கண்ணுள்ள "கொக்கூர்" எனும் கிராமத் திற்கும் நீண்டதொரு கல்வி மற்றும் சமய பண்பாட்டுப்

பாரம்பரியம் உண்டு. நாவலர் பெருமானின் குறிப்பிடத்தக்க மாணவர்களில் ஒருவரும், சீவான்மபேதம், ஈச்சுரநிச்சயம், பிரபஞ்சவிசாரம், Life of ThiruGnanasampanthar, Essentials of Hinduism போன்ற அர்த்தமுள்ள நூல்களின் ஆசிரியருமாகிய திரு. சபாபதிப்பிள்ளை சபாரத்தினமுதலியார் (1858 - 1922), கொக்குவில் ஞானபண்டித வித்தியாசாலை ஸ்தாபகரும் புராணபடன வித்தகரும் ஓதுவாரும், ஆசிரியரும், மொழிப் புலமையாளருமாகிய த. குமாரசாமிப்புலவர் (1895 - 1982), வாக்கிய பஞ்சாங்க ஆசிரியரும், பல சோதிட நூல்களின் பதிப்பாசிரியருமாகிய சி.இரகுநாதையர் (1901 - 1969) முதலான சிறப்பு மிக்க அறிஞர் பெருமக்களைத் தந்த பெருமை கொக்குவில் ஊருக்கு உரியது. இவர் போன்றோர் வரிசையில் வைத்து மதிக்கப்பெறும் திரு. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் கொக்குவில் கிழக்கைச் சேர்ந்த அப்பாத்துரை இரத்தினம்மா தம்பதியினருக்கு மூத்த புதல்வராக 1936ஆம் ஆண்டு தைத்திங்கள் 8ஆம் நாள் அவதரித்தார். திருவாளர்கள் சுந்தரலிங்கம் (வைத்தியசாலைகள் செயலாளர், மட்டக்களப்பு - ஓய்வுநிலை), சோதிலிங்கம் (இலங்கை சீமெந்துக் கூட்டுத்தாபனத்தின் பொறியியலாளர் - ஓய்வுநிலை) இருவரும் சகோதரர்கள். திருமதி செல்வராணி மகாலிங்கம் (ஆசிரியை, இலண்டன்) சகோதரி.

இவரின் தந்தையார் அப்பாத்துரை அவர்கள் கொக்குவில் கிழக்கில் ஏழு கிணற்றடி காணிக் குச் சொந்தக்காரர். சுருட்டுத் தொழில் வாணிபமே இவரின் தொழில். இவரை பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் பதின்மூன்று வயதில் இழந்தமையால் இளவயதிலேயே குடும்ப பாரத்தையும் ஏற்கலானார். அக்காலத்தில் இவரின் தாய்மாமனாகிய மலேசியாவைச் சேர்ந்த திரு.சுப்பையா இரத்தினசிங்கம் அவர்களே குடும்பச் செலவுகளுக்கு நிதியுதவி அளித்து வந்ததனையும் இன்றுவரை நன்றியுணர்வுடன் திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் நினைவுகூருகின்றார்.

கல்வி

கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியில் அரிவரி முதல் எஸ்.எஸ்.சி. வரை கல்வி கற்றார். அக்காலத்தில் இவருக்குக் கற்பித்து இன்றுவரை இவரின் நினைவில் நிற்கும் ஆசிரியர்களாக அமரர்களான திரு.எம்.சின்னத்தம்பி (11.05.1910 - 14.12.1972), திரு.எ.அமிர்தலிங்கம், சி.க.கந்தசுவாமி (29.12.1915- 21.04.2004), திருமதி. சுகிர்தலக்ஷ்மி சுப்பிரமணியம் (30.09.1923 - 08.09.2011), யாழ் இந்துவில் அதிபராக இருந்த திரு.இ.சபாலிங்கம் முதலானோர் திகழ்கின்றனர். குமக்கிருக்கும் தமிழ்ப் பேச்சுக்கும் எழுத்துக்கும் மொழிவளத்திற்கும் தமிழ்ப் பண்டிதரும், இலண்டன் பல்கலைக்கழக கலைப்பட்டதாரியுமான எம்.எஸ்.மாஸ்ரர் என்று அழைக்கப்படும்

திரு.முத்தையா சின்னத்தம்பி ஆசிரியரவர்களே காரணமெனக் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வாசிரியரின் அர்ப்பணிப்புடன் கூடிய கற்பித்தலுக்குத் தக்கதோர் உதாரணமாக மாணவர்களது பயிற்சிக் கொப்பிகளைச் சேகரித்துத் தமது துவிச்சக்கரவண்டியில் அவற்றை எடுத்துச் சென்று திருத்தும் போது பல்வேறு வர்ணக்கோடுகளை இட்டு அருகில் சிவப்புநிறப் பேனாவால் எ.வ. (எழுத்து வழு), பு.வ. (புணர்ச்சி வழு), சொ. பி.வ. (சொற்பிரயோக வழு), தி.வ. (திணை வழு), எண்.வ. (எண் வழு), ம.வ. (மரபு வழு), எ.மி. (எழுத்துமிகை), கா.வ. (கால வழு), த.கு.வ. (குறிப்புக்குறி வழு), வ.வ. (வசன வழு), சொ.வ. (சொல் வழு), வி.வ. (வினை வழு), வே.வ. (வேற்றுமை வழு), சொ.மி. (சொல்மிகை) என்றவாறும் திருத்தி அழகாக ஒப்பமிட்டுக் கொடுத்ததைக் கூறுகின்றார். கரும்பலகையில் ஆசிரியர் எழுதும் ஒழுங்கைப் பார்த்துத்தான் தமது எழுத்தும் திருந்தியதாகக் கூறுகின்றார்.

விஞ்ஞானமாணியாகிய “சீ.கே.கே.” எனப்படும் சின்னப்பா கனகரத்தினம், கந்தசுவாமி அவர்கள் பௌதிகவியலும் கணிதமும் கற்பித்தவர். இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தின் கலைப்பட்டதாரியான சுகிர்த ரீச்சர் என்று அழைக்கப்படும் சுகிர்தலக்ஷ்மி ஆசிரியை அவர்கள் இவருக்கு ஆரம்பத்தில் ஆங்கிலம் கற்பித்தவர். அடிப்படை ஆங்கிலமொழி அறிவினையும், சரியான உச்சரிப்பையும் இவரிடம் கற்றமையால் ஆங்கிலமொழி மூலமான கல்வியை துணிச்சலுடனும் வெற்றிகரமாகவும் தடையின்றியும் கற்று முன்னேறக் கூடியதாகவுமிருந்ததாகக் கூறுகின்றார். கற்கும் காலத்திலும் ஒழுக்கத்திலும் சிறந்து விளங்கியமையால் மாணவத் தலைவராக இருந்தார். கற்றலில் ஆர்வங்காட்டியதுடன் உதைப்பந்தாட்டத்திலும் கரப்பந்து ஆட்டத்திலும் திகழ்ந்தார். இந்த விளையாட்டு துடுப்பாட்டத்தைப் போல அல்லாமல் சௌவ குறைந்த விளையாட்டென்பது இவர் கருத்து. உதைப்பந்தாட்டத்தில் “கோல் கீப்பர்” ஆகவே பல தடவைகள் விளையாடினார்.

யாழ். இந்துவில் உயர்தரம் (A/L) கற்றது தற்செயலானதாக இருந்தாலும் அதனை இவரின் அதிஷ்டம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். கொக்குவில் இந்துவில் தொடர்ந்து உயர்தரம் கற்க விரும்பியவரை “யாழ் இந்துக்கல்லூரியிலும் ஒரு தடவை படித்துப்பார்” என்று சொல்லி வற்புறுத்திச் சேர்த்து கற்க வைத்தவர் சமூகசேவை உத்தியோகத்தராக இருந்த திரு.என். விஜயரத்தினம் அவர்களாவார். திரு.விஜயரத்தினம் அவர்கள் திரு. பஞ்சலிங்கம் அவர்களை வற்புறுத்திப் படிக்க வைத்ததன் நோக்கம் எதிர்காலத்தில் அவர் யாழ். இந்துவின் அதிபராக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே என்பதனை திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் நீண்ட காலத்தின் பின்னர் தான் விளங்கிக் கொண்டதாகத் தெரிகின்றது.

கொக்குவில் இந்துவில் சி.கே.கந்தசுவாமி அவர்களிடம் பயின்றதைப் பேறாகக் கருதும் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் யாழ். இந்துவில் ச.முத்துலிங்கம் அவர்களிடம் கற்றதையும் உயர்வாகக் குறிப்பிடுகின்றார். கல்வியியல் (1974), கல்விப் புள்ளி விபரவியல் (1974), கல்வி உளவியல் (1980) எனும் பயனுறுதி மிக்க நூல்களின் ஆசிரியரான பேராசிரியர் ச.முத்துலிங்கம் அவர்கள் தொடக்கத்திலே யாழ். இந்துவில் ஐந்து ஆண்டுகள் பௌதிகவியல், இரசாயனவியல் கற்பித்த காலத்திலேதான் இவ்விரு பாடங்களையும் இரண்டாண்டுகள் அவரிடம் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் கற்று 1955ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு (கொழும்பு) தெரிவானார். முத்துலிங்கம் அவர்களிடம் விசுவாசத்துடன் கற்றதால் திரும்பவும் அவரிடம் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலே (பேராதனை) 1972ஆம் ஆண்டு பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா பயிற்சிநெறியில் பயிலும் வாய்ப்பைப் பெற்றார்.

இவரின் ஆளுமையில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் மிகுந்த செல்வாக்குச் செலுத்தியிருக்கின்றது. சிங்களம், தமிழ், முஸ்லிம், பறங்கி என பல இனமத மாணவர்களுடனும் பழகும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. மேலைநாட்டுக் கலாசாரத்திற்குட்பட்டு நடந்து கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இரண்டு விடுதிகளில் தங்கிப் பயின்றமை மூலமும் பலவிதமான அனுபவங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. முதலாம் வருடம் கத்தோலிக்க விடுதியிலும் (Catholic Hostel) இரண்டாம், மூன்றாம் வருடங்களில் புறோடியா விடுதியிலும் (Brodie Hostel) தங்கியிருந்த காலத்திலே பல அறிஞர்கள் வந்து அரசியல், பொருளாதாரம், விஞ்ஞானம், கல்வி, சமயம் போன்ற விடயங்கள் தொடர்பாக ஆழமான கருத்துக்களை முன்வைப்பார்களாம். ஒரு தடவை டாக்டர் என்.எம்.பெரேரா அவர்கள் வந்து உரை நிகழ்த்திய போது தாம் கேட்ட அரசியல் தொடர்பான கேள்விக்கு முழுமையான பதிலை அவரால் அளிக்க முடியவில்லை என்று கூறுகின்றார். அக்காலத்தில் விஞ்ஞானம் தொடர்பாக ஆங்கிலத்திலே பல நூல்களை எழுதிய பேராசிரியர் ஞானப்பிரகாசம் அவர்களும் இவரது உயர்கல்விச் சிந்தனையில் மிகுந்த செல்வாக்கைச் செலுத்தியிருக்கின்றார்.

பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் கருத்துப்படி பல்கலைக்கழகத்திலே கற்கும் வரையிலான கல்வியே கடினமானதும் பயனுள்ளதுமாகும் இவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலே விடுகை வருடமான மூன்றாம் வருடத்திலே கற்றுக்கொண்டிருக்கும் போதே பட்டப்படிப்பை நிறைவுசெய்த பின்னர் கொக்குவில் இந்துவில் வந்து கற்பிக்குமாறு கல்லூரிச் சமூகத்தினால் விடுக்கப்பட்ட வேண்டுகோளிலிருந்து இவரின் அறிவாற்றலை உணர்ந்துகொள்ள முடியும்.

இவ்வாழ்க்கை

1964ஆம் ஆண்டு உரும்பிராய் பழைய எரிபொருள் விநியோக நிலைய வீதியைச் சேர்ந்த திரு. சிவகுரு சிவக்கொழுந்து தம்பதியினரின் சிரேஷ்ட புத்திரியும் உரும்பிராய் இந்துக்கல்லூரி மற்றும் திருச்சி சென். ஜோசப் கல்லூரி என்பவற்றின் பழைய மாணவியுமான பரமேஸ்வரி (B.Sc ஆசிரியை) அவர்களைக் கைப்பிடித்தார். திருகோணமலை சென். ஜோசப் கல்லூரி, கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, உரும்பிராய் இந்துக்கல்லூரி என்பவற்றிலே க.பொ.த.சா.தரத்திற்கு கணிதம், விஞ்ஞானம் ஆகிய பாடங்களையும் உயர்தரங்களுக்கு இரசாயன பாடத்தையும் கற்பித்து, குடும்ப நிர்வாகத்தையும் சரிவர நடாத்தியபடியால் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் தமது பணிகளை வெற்றிகரமாக ஆற்றக் கூடியவராக இருந்தார்.

நிரஞ்சன், நிருபா இருவரும் நன்மக்கள். நிரஞ்சன் வள்ளுவரின் “மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி.....” என்று தொடங்கும் குறளுக்கு அர்த்தம் கொடுப்பதைப் போல கொக்குவில் இந்துவிலேயே க.பொ.த உயர்தரம் வரை கற்று பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் (ஒரு வருடம்), இலண்டன் சிற்றி பல்கலைக்கழகத்திலும் கற்றுத்தேறி கனடாவின் ரொறொன்டோ, ஸ்காபரோவில் பொறியியலாளராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார். மருமகள் பிரசாந்தி யாழ். பல்கலைக்கழக நுண்கலைப்பீட இசைத்துறைப் பட்டதாரி. கனடாவில் தனியாகக் கலைக்கூடம் நிறுவிப் பணியாற்றுகின்றார். நவனீத், பிரஜீத் பேரப்பிள்ளைகள்.

நிருபா, ஆரம்பக்கல்வியை உரும்பிராய் சைவத்தமிழ் வித்தியாலயத்திலும் ஏழு தொடக்கம் க.பொ.த.உ.த வரை உடுவில் மகளிர் கல்லூரியிலும் பயின்று 1996 - 2000 காலப் பகுதியில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலே உயிரியல் விஞ்ஞானம் பயின்று விஞ்ஞானமாணி பட்டதாரியாக வெளியேறினார். கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, யாழ். கனகரத்தினம் மகாவித்தியாலயம் என்பவற்றிலே ஆசிரியையாகப் பணியாற்றி தற்போது வேலணை மத்திய கல்லூரியில் உயிரியல் விஞ்ஞானம் கற்பிக்கின்றார். கல்வி முதுமாணியினை (2007) ஆங்கிலமொழி மூலம் மேற்கொண்டார். ‘வலி. கிழக்கில் தெரிவு செய்யப்பட்ட பாடசாலைகள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகள்’ எனும் விடயம் தொடர்பாக கலாநிதி ஜெயலட்சுமி இராசநாயகம் அவர்களின் மேற்பார்வையில் ஆய்வினை மேற்கொண்டு கல்வி முதுதத்துவமாணி (2014) பட்டம் பெற்றவர். தாயார் பரமேஸ்வரி பஞ்சலிங்கம் (31.01.1936 - 23.12.2015) அவர்களின் மறைவுக்குப் பின்னர் தந்தையாருக்கும் குறைவு நேராமல் உதவி வருகின்றார். பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் மருமகன் ப. அருந்தவம் அவர்கள் வலிகாமம் வலயக்கல்விப் பணிமனையில் ஆசிரிய

ஆலோசகராகப் பணியாற்றுகின்றார். இவர்களின் வழியில் வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் தரம் 10 கற்கும் மதுரா, சென். பொஸ்கோவில் பயிலும் ரூபிகா இருவரும் பேரப்பிள்ளைகளாவர்.

தொழில் / பதவி

பெரும்பாலானவர்கள் பதவிகளைத் தேடிச் சென்றதைத்தான் பார்த்திருக்கின்றோம். ஆனால் இவரைப் பொறுத்தவரை பதவிகள் இவரை நாடி வந்தன. முப்பத்தெட்டாண்டுகள் அரசு சேவையில் பணிபுரிந்த பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் அக்காலத்திலே ஆசிரியர், பிரதி அதிபர், அதிபர் ஆகிய பதவிகளை வகித்தார். இவ்வகையில் 1958 தொடக்கம் 1972 வரை தாம் கற்ற கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியிலே ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். 1972இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலே கல்வி டிப்ளோமா பயிற்சிநெறியை மேற்கொண்டு 1973இல் ஆறு மாதங்கள் ஓமந்தை மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியிருந்தார். அதன் பின்னர் தமது சொந்தப் பாடசாலையாகிய கொக்குவில் இந்துவிற்கு வந்துவிட்டார்.

1973ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1980 வரை ஆசிரியப் பணியுடன் பிரதி அதிபர் பதவியினையும் ஏற்று நடத்தினார். அதன் பின்னர் 1980ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1991ஆம் ஆண்டு வரை கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியின் அதிபர் பதவியினை ஏற்றுச் சிறப்பாக நடத்தியிருந்தார். 1991இல் இருந்து 1996 ஜனவரி 07 வரை யாழ். இந்துவின் அதிபராகப் பணிபுரிந்து அரசு சேவையிலிருந்து ஓய்வுபெற்றார்.

1982ஆம் ஆண்டு இலங்கை கல்வி நிர்வாக சேவை தரம் III இல் உள்வாங்கப் பட்டமையும் இவருக்கு கிடைத்த அதிஷ்டம் என்றுதான் கூறவேண்டும். ஏனெனில் அதன் வயதெல்லை நாற்பத்தைந்திற்கு உட்பட்டிருக்க வேண்டுமென்றிருந்ததால் அதனை இவர் பெற்றுக் கொண்டார். இது பின்னர் மூன்றாண்டுகளின் பின்னர் இவர் புலமைப்பரிசிப் பெற்று புதுடில்லி சென்று ஆறு மாதம் “கல்வித் திட்டமிடலும் முகாமைத்துவமும்” (National Institute of Educational Planning and Administration – NIEPA) எனும் டிப்ளோமா பயிற்சிநெறியை மேற்கொள்வதற்கான வாய்ப்பினை அளித்தது. இதற்கு மாவட்டத்திற்கு ஒருவர் என்ற நிபந்தனையும் இருந்தது. கிளிநொச்சி மாவட்டத்திற்கு கல்வி நிர்வாக சேவையில் எவருமில்லாதபடியால் கிளிநொச்சி, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இரு மாவட்டத்திற்குமாகப் பஞ்சலிங்கம் அவர்களே தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

கற்றல் - கற்பித்தலியல்

முன்னர் கற்றல் என்பதும் கற்பித்தல் என்பதும் தனித்தனியானவை என்று நம்பப்பட்டது. நுணுக்கமாக நோக்கினால் இவற்றில் ஒன்றில்லாமல் மற்றது இருக்க முடியாது என்பது தெரியவரும். பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் படிக்கத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து இன்றுவரை கற்றுக் கொண்டே இருப்பவர். அதிகம் கேட்பார். அதிகம் கதைக்க மாட்டார். செவிமடுத்துக் கேட்பதனையும் நாம் அவரிடமிருந்து கண்டுகொண்டதாகும். பாடநூல்களையும், உசாத்துணை நூல்களையும் அவர் கருத்தூன்றிக் கற்றிருக்கின்றார். பிரத்தியேகக் கல்வியில் இவருக்கு நம்பிக்கை இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. கற்றல் - கற்பித்தல் தொடர்பாக இவரிடம் உறுதியான கொள்கை இருந்தது. பாடசாலையில் ஒரு கொள்கை தனது வீட்டில் இன்னொரு கொள்கை என்று இரண்டு விதமான கொள்கை அவரிடமிருந்ததில்லை. தமது பிள்ளைகளும் சுயமாகக் கற்பதனையே அவர் பெரிதும் விரும்பினார். அவரவரின் துறைக்கேற்றவாறான நூல்களைத் தேடி வாங்கிக் கொடுத்து கற்கச் செய்தார். பாடங்களில் இடர்படும் இடங்களில் உதவி செய்தார். கணித பாடத்தில் நிறையப் பயிற்சிகள் செய்வித்தார். இதனையே பாடசாலை மாணவர்களுக்கும் அறிவுறுத்தினார்.

ஆங்கிலமொழி மூலக்கல்வி

பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் கற்ற காலம் ஆங்கிலமொழி மூலமான கல்வி முறைமை நிகழ்ந்த காலமாகும். ஆனால் அதே அளவுக்குப் பண்டிதர்களும் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணக் கல்விக்கு அளப்பரிய பங்காற்றிக் கொண்டிருந்தனர். இதனால் இரு மொழி அறிவும் அவரிடம் நிறையவே இருந்தது. நூல்களைப் பொறுத்தவரை ஆங்கிலமொழி மூலமான நூல்களுக்கே இவர் கூடுதல் முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். கட்டுரை ஆசிரியர்களுக்கு நல்லதொரு அனுபவம் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்திலே கல்வி கற்ற காலத்திலே கிடைத்தது. 2000ஆம் ஆண்டிலே அங்கே பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா கற்ற காலத்திலே கல்வியியல் தொடர்பாக வாசிப்பதற்கென தமிழகத்திலிருந்து வெளிவந்த ஏராளமான தமிழ்மொழி மூல நூல்களை வாங்கி வைத்திருந்த போது அந்த நூல்களுக்கு எமக்குக் கற்பித்த விரிவுரையாளர் ஒருவர் நான் நினைத்த அளவிற்கு முக்கியத்துவம் தரவில்லை. பேராசிரியர் ச.முத்துலிங்கம் அவர்களது நூல்கள் பரவாயில்லை என்று கூறி, ஆங்கிலமொழி மூல நூல்களுக்கே அவரும் கூடுதல் முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். இன்றைக்கும் எமது கல்வியியலாளர்கள் அதிகமாகப் பயன்படுத்தும் மேற்படி நூல்களில் ஒன்றான கல்வி உளவியலைப் பொறுத்தவரை அந்த நூலில் குறிப்பிடப்பட்டவற்றை விடவும் கல்வி உளவியல் எவ்வளவோ வளர்ந்துவிட்டது என்று அதிபர் பஞ்சலிங்கம் கூறுகின்றார்.

நாளுக்கு நாள் அறிவுப் பெருக்கம் ஏற்பட, ஏற்பட அவற்றைப் பரப்புகை செய்கின்ற நூல்களும் தோன்றிக்கொண்டேயிருக்கின்றன. இவற்றை வன் பிரதிகளாகவோ மென் பிரதிகளாகவோ பெற்றுக்கற்று தமிழிலே எழுதுகின்றவர்களும் இல்லாமலில்லை. ஆனால் சர்வதேச மொழியாகிய ஆங்கிலத்திலும் இலங்கையில் சிங்கள மொழியிலும் நூல்கள் எழுதப்படுகின்ற அளவுக்குத் தமிழில் அறிவியல் நூல்கள் எழுதப்படுவதில்லை. இதற்கு முக்கிய காரணம் இலங்கையில் எழுதப்படும் நூல்களுக்குப் போதியளவு சந்தை வாய்ப்பின்மையே என்பதை திரு. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். யாழ்ப்பாணத்திலே பாடசாலைக் கல்விக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற முக்கியத்துவத்தைவிட பிரத்தியேகக் கல்வி நிறுவனங்களிலே கற்பதிலே தான் மாணவர்களும் இவர்களின் பெற்றோர்களும் கூடுதல் ஆர்வங்காட்டுகின்றனர். இதற்குக் காரணம் ஆங்கிலமொழி மூலமாக வெளிவரும் புதிய புதிய சிந்தனைகளை பிரத்தியேகக் கல்வி நிறுவனங்களிலே கற்பிப்பவர்கள் உள்வாங்கி கல்வியை இற்றைப்படுத்திக் கொண்டு (Up to date) கல்வியை மாணவர்களுக்குக் கவர்ச்சியான முறையில் வழங்கிக் கொண்டிருப்பதனால் பிரத்தியேகக் கல்வி முறையினை விமர்சிக்க முடியாமலிருப்பதாக பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் கூறுகின்றார்.

ஆங்கிலமொழியின் முக்கியத்துவம்

அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் ஆங்கிலமொழிப் பயன்பாடு தொடர்பாகப் பல பயனுள்ள சிந்தனைகளைத் தன்னகத்தே வைத்திருக்கின்றாரென்று தெரிகின்றது. அவற்றுள் ஒன்று தரம் ஐந்து வரையும் கற்கும் மாணவர்கள் ஆங்கிலமொழியைச் சீராகக் கற்காத காரணத்தினால் அல்லது அவர்களுக்கு அந்தப்பாடம் ஒழுங்காகக் கற்பிக்கப்படாத காரணத்தால் தரம் ஆறிலிருந்து அப்பாடத்தை அவர்கள் அடிப்படையின்றிக் கற்க முயலும் போது பல இடர்பாடுகளைச் சந்திக்கின்றனர். இத்தகைய இடர்பாடு அவர்களின் உயர்கல்வி வரை நீடிக்கின்றது. ஆங்கிலமொழிச் சூழலில் வளரும் பிள்ளைகளுக்கு இத்தகைய இடர்பாடுகள் பெரிதும் இருப்பதில்லை.

ஆங்கிலமொழி மூலக்கல்வி நடைமுறையிலிருந்த காலத்தில் கற்றல் இடர்பாடுகள் இருந்ததில்லை. ஏனெனில் தரம் ஒன்றிலிருந்து ஆங்கிலமொழி மூலமாக மாணவர்கள் அனைத்துப் பாடங்களையும் (தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கியம் தவிர) கற்றமையே அதற்கான முக்கிய காரணமாகும். பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் இவ்வாறான வரலாற்று ரீதியான ஒப்பீட்டுச் சிந்தனைத் திறனை 23.11.2018 அன்று நடைபெற்ற யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் ஆரம்பக்கல்வி மன்றத்தின் ஆண்டு விழாவில் உரை நிகழ்த்தும் சந்தர்ப்பத்தின் போதும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. ஆங்கிலமொழிப்

பாடக்கற்றலுக்கான இடைவெளியை நிரப்புமுகமாக உரும்பிராயில் இவரின் முயற்சியால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'கிட்ஸ்பார்க்' எனும் கல்வி நிறுவனத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் ஆங்கிலப்பாட வகுப்பினைக் குறிப்பிடலாம். ஆங்கில பாடத்தில் விசேட பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களால் இந்த வகுப்புகள் நடாத்தப்படுகின்றமையும் திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்களால் மேற்பார்வை செய்யப்படுகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. நான்கு பிரதானமான மொழித்திறன்களான (Four major skills) கேட்டல் (Listening), பேச்சு (Speaking), வாசித்தல் (Reading), எழுதுதல் (Writing) என்பனவற்றுக்கான பயிற்சி முறைகள் உரிய வகையில் இங்கே பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன.

ஆங்கிலத்தைத் தமிழ்மொழி மூலமாகக் கற்பிப்பதை விட, அந்த மொழியை அந்த மொழி மூலமாகக் கற்பிப்பதுதான் சரியான முறையொன்று திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் கூறுகின்றார். வகுப்பறையில் நிறைய ஆங்கில வாக்கியங்களைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். அவை ஆரம்பத்தில் சிறிய சிறிய வாக்கியங்களாக இருக்க வேண்டும். சிறிய சிறிய கட்டளைகளை ஆங்கிலத்தில் கூற வேண்டும். கற்றல் - கற்பித்தல் தொடர்பானவையாக விளங்கும் நிறைய சொற்களை ஆங்கிலத்தில் கையாளலாம். ஆங்கிலத்தை மாணவர்களுக்குச் சுவையானதாக இல்லாமல் எளிமையாகவும் சுவையாகவும் கற்பித்திருக்கின்றார்கள். தற்போதும் கற்பிக்க முடியும் எனவும் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் கூறுகின்றார்.

ஆசிரியர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் கற்பித்தல் நுட்பங்கள்

பல்கலைக்கழகங்களில் பிரகாசிப்பவர்கள் அநேகமாக அங்கே பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய அதிகூடிய பட்டத்தினைப் பெற்றுப் பணியாற்றும் நிலையுண்டு. கிட்டத்தட்ட பஞ்சலிங்கம் அவர்களுடைய காலத்திலே இலங்கைப் பல்கலைக்கழகப் பேராதனையின் தமிழ்த்துறையில் கற்ற பேராசிரியர் ஆ.வேலுப்பிள்ளை (1936 - 2015) அவர்கள் தமது இருபத்தெட்டு வயது முடிவதற்குள் இரண்டு கலாநிதிப் பட்டங்களைப் பெற்றவர். ஆனால் திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் விரைவாகத் தமது முதல் பட்டப்படிப்பை நிறைவு செய்து இருபத்திரண்டாவது வயதில் பாடசாலை ஆசிரியப் பணியினை ஏற்றுத் தமது கற்பித்தற் பணியினை தாம் கற்ற கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியிலே தொடங்கலானார். இவர் கற்பிக்கத் தொடங்கிய காலத்திலே இவருக்கு ஏற்பட்ட மிகப்பெரிய சவால் என்னவென்றால் இவருடன் இளமைக்காலத்திலே ஒன்றாகக் கற்றவர்களுக்கும் (Peer Group) பாடம் எடுக்க வேண்டியிருந்தமையாகும். அக்காலத்திலே பல வருடங்கள் ஒரு வகுப்பில் இருப்பதும் இரண்டாவது தடவை எஸ்.எஸ்.சி. வகுப்பில் கற்பவர்களிருக்கின்ற நிலைமையிலிருந்தது. இப்படியாகக் கற்ற

திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்களை விட அதிகமான தோற்றப்பொலிவைக் கொண்ட ஒருவர், தமது நண்பர்கள் சிலரைச் சேர்த்துக்கொண்டு மறைந்து நின்று இவரின் சுருக்கப் பெயரைக் கூவிக்கிண்டல் பண்ணியதைக் கண்டும் காணாதவர் போல இருந்துவிட்டு சந்தர்ப்பம் பார்த்து சிங்கம் தாக்குவது போன்ற பாணியில் குறித்த நபர் பராக்குப்பார்த்த நேரத்திலே என்னடா சொன்னாய்? என்று அசுரத்தாக்குதல் நடத்தியதும் கேலி பண்ணியவர் பாடசாலையினை விட்டே ஓடிவிட்டாராம். இது பாடசாலை முழுவதும் தெரிய வந்ததிலிருந்து மாணவர்கள் மிகுந்த மரியாதையும் மதிப்பும் காட்டியதோடு வகுப்பிலே அமைதியாக இருந்து அவதானத்துடன் கற்றனர். இவரின் கற்பித்தல் நுட்பங்கள் பெரிதும் இவரின் மாணவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்டவையாகும்.

திரு.பஞ்சலிங்கம் ஆசிரியர் அவர்கள் தேவையற்ற விடயங்களை வகுப்பறையிலும் பேசமாட்டார். ஆரம்பத்தில் மாணவர்களைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பதற்காக பிரம்பினாலும் தண்டனை வழங்கிய சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. இவர் கல்வி டிப்ளோமா பயிற்சிநெறியினை தாம் கற்பிக்கத் தொடங்கி பதினான்கு ஆண்டுகளின் பின்னரே (1972) மேற்கொண்டமையினால் ஆரம்பத்தில் தண்டனை வழங்கியமை தவிர்க்கவியலாததாக இருந்திருக்கும். இந்தப் பயிற்சிநெறியின் பின்னர் பிரம்பெடுப்பதை இவர் தவிர்த்துக் கொண்டார். ஆரம்பத்தில் உள்ள 14 ஆண்டுகளும் இவர் கற்பித்தலில் சிறக்க இவருக்குக் கற்பித்த ஆசிரியர்களின் முன்மாதிரிச் செயற்பாடுகளும் துணை புரிந்திருக்கும். மற்றவர்களின் மனம் புண்படப் பேசுவதென்பது இவரிடம் காணப்படாத ஒன்றாகும்.

எமது கல்வி முறையினை கொலம்பியா பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் போலோ பிறேயரி அவர்கள் ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான கல்வி (Oppressed of the Education) என்று தான் கூறுகின்றார். ஆனால் பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் கற்பித்தல் மாணவர் முன்னேற்றம் கருதியதாகவே இருந்தது. மிரட்டல், அடக்குமுறை, கேலி, கிண்டல் அவரிடம் கிடையவே கிடையாது.

தமிழ் வழிக்கற்பித்தல்

பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் க.பொ.த. (சா. த.) வகுப்புகளுக்கு பிரயோக கணிதத்தையும் உயர்வகுப்பிற்கு இரசாயனவியல் பாடத்தையும் கற்பித்து வந்த ஒருவர். இவர், கற்றது முழுக்க முழுக்க ஆங்கிலமொழி மூலமாக இருக்க எவ்வாறு தமிழ்மொழி மூலமாக வெற்றிகரமாகக் கற்பிக்கக் கூடியதாக இருந்தது? ஆரம்பத்திலே இரண்டு, மூன்று வருடங்கள் கஷ்டமாகத் தானிருந்ததாகவும் இக்கஷ்டத்தை நீக்கும்

வகையில் அருஞ்சொல் அகராதி (Glossary) பெரிதும் துணை நின்றதாகவும் கூறுகின்றார். 1953, 1954, 1955 காலப்பகுதியில் ஆங்கிலப் பதங்களுக்கு நிகரான கலைச் சொற்கள் மற்றும் வழக்காற்றில் உள்ள சொற்கள், சொற்றொடர்கள் என்பனவற்றைக் கொண்ட அதிகாரபூர்வமான அகராதி ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டுப் பின்னர் வெளிவந்ததாக அறிகின்றோம். அமரர்களான பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை, வண.சேவியர் தனிநாயகம், முகாந்திரம் குல.சபாநாதன், திருவாளர்கள் பி.சே. செ.நடராசா, மு.கணபதிப்பிள்ளை, சி.சுவாமிநாதன், ச.பேரின்பநாயகம், சி.பி.ஹரன், வே.நாகலிங்கம், வே.க.ப.நாதன், இ.ந.சிவப்பிரகாசம் போன்றோர் பங்களிப்புச் செய்து இலங்கை அரசாங்க மொழிகள் அலுவலகத்தால் வெளியிடப் பெற்றதாக அறிகின்றோம். தமிழை உரிய வாக்கிய அமைப்புகளுடன் திருத்தமாக உபயோகிக்கும் நிலை அக்காலத்தவரிடம் இருந்தது. இத்தகைய மொழிக்கற்றல் கற்பித்தற் சூழல் திரு. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் மீதும் செல்வாக்குச் செலுத்தியிருக்கும்.

‘வகுப்பறை நேரம் மாணவர் நேரம் என்பதை நடைமுறையில் காட்டியவர் பஞ்சலிங்கம் சேர்’ என்று இவரின் மாணவர்கள் கூறுகின்றார்கள். உரிய நேரத்திற்கு வகுப்பறைக்கு வருதல், பாடம் நடாத்துதல் அவ்வாறே உரிய நேரத்திற்கு வகுப்பறையை விட்டு வெளியே செல்லுதல் இவருக்கு உரிய தனித்துவமாகும். இவரின் நடை, உடை, பாவனை, மொழி, உச்சரிப்பு, ஒழுக்கம், கருணை முதலானவை அனைவருக்கும் ஒரு முன்மாதிரியாகும். பயிற்சிக் கொப்பிகள் திருத்தும் நேரம் தவிர கதிரையில் இருக்க மாட்டார். கற்பித்தலின் போதும் சுறுசுறுப்பாயிருக்கும். இவரின் கரும்பலகைப் பாவனை தனிமாதானது. கரும்பலகையில் எழுதும் போது பேசிக் கொண்டெழுதியதை எவரும் கண்டதில்லை. வெண்கட்டியைப் பிடிக்கும் அழகே ஓர் அழகு. தமிழ் எழுத்தாயினும், ஆங்கில எழுத்தாயினும் இப்படித்தான் எழுதப்படவேண்டும் என்பதை அறிவிக்குமாம். மாணவர் கண்வெட்டாது பார்த்துக்கொண்டே விடயங்களைக் குறித்துக் கொள்வார்கள். இவர் வகுப்பறையில் கற்பிக்கும் போது அமைதி நிலவும். பெரும்பாலும் மாணவர்கள் கேள்விகள் கேட்காத அளவுக்கு விளக்கமாகப் படிப்பிப்பார். பல்கலைக்கழகத்திலும் இப்படித்தான் படிப்பித்திருப்பார்கள் என்ற எண்ணம் மாணவர் உள்ளத்தில் ஏற்படுகின்ற வகையில் பாடம் நடாத்துவார். வகுப்பறையில் சரியாகப் பயிற்சி செய்பவர்களை முன்மாதிரியாகக் காட்டி மெல்லக்கற்போரை அவர்களுடன் இணைந்து கற்பதற்கான வழிவகையினையும் மேற்கொண்டமை தற்போதைய உட்படுத்தற் கல்வியை (Inclusive Education) ஞாபகப்படுத்துகின்றது.

‘எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்’ என்பது பழமொழி. கணிதம் கற்பிப்பதும் ஒரு கலையாகும். எவருக்கு கணித பாடத்தில் நல்ல ஈடுபாடு இருக்கிறதோ அவர்களால்

ஆற்றல் வாய்ந்த மாணவர்களை உருவாக்க முடியும் என்பது பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் கருத்து. மனதை ஒருமுகப்படுத்திக் கற்பதற்கான சூழல் கணித பாடத்திற்கு மிகவும் அவசியமானதொன்றாகும். கணித பாடம் நிறையப் பயிற்சிகள் செய்து மனதில் நிறுத்தி வைக்கப்படுகின்ற ஒன்றாகும். என்ன கேட்கப்படுகின்றது என்பது முக்கியமானதாகும். கணிதத்திலும் ஒழுங்கான தொடர்ச்சியிருக்கும். எளிமையிலிருந்து கடினத்திற்குச் செல்லுதல், விதி வருவித்தலிலிருந்து விதிவிளக்க முறைக்குச் செல்லுதல் போன்ற உத்திகள் கணிதபாடக் கற்பித்தலுக்கு பொருத்தமானதாகும். சுருங்கக்கூறின் பொருத்தமான உதாரணங்கள் தரப்பட்டு அது தொடர்பாகப் பல கணக்குகளைச் செய்து தாமாகவே சரிபார்த்துக் கொள்ளக்கூடியதான நூல்கள் காலத்திற்குக் காலம் எழுதப்பட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதும் இன்று அத்தகைய நிலைமை இல்லாமை கணிதபாட சித்தியின்மைக்குரிய காரணங்களாக அமைகின்றன என்று தமது கருத்தை திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் தெரிவிக்கின்றார். எமது அனுபவத்தின்படி சுயபாஷை. கல்விமுறை நடைமுறைக்கு வந்த காலத்திலே எண்கணித பாடத்தில் சித்திபெற வைத்தது எமது ஆசிரியர்கள் என்பது கூறுவதிலும் பார்க்க க. அரிராசசிங்கம் அவர்களால் எழுதப்பெற்ற “புதிய முறை எண்கணிதம்” என்று குறிப்பிடுவது தான் உண்மையானது. இந்த நூலின் ஒழுங்கினையும் சிறப்பினையும் அக்காலத்திலே இலங்கைப் பல்கலைக்கழக கணித விரிவுரையாளர் திரு.பேரம்பலம் கனகசபாபதி அவர்களே அங்கீகரித்து அணிந்துரை வழங்கியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த நூல் மாணவர்களுக்குச் சிறந்த ஆசிரியராகவும் ஆசிரியருக்குச் சிறந்ததாகவும் இருக்கும் என்று அரிராசசிங்கம் அவர்கள் ஆசிரியர் குறிப்பிடும் மாதிரிக் கணித நூலே திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் எதிர்பார்க்கும் நூலாகும்.

விஞ்ஞானக்கல்வி தொடர்பான பார்வை

விஞ்ஞானபாட விருத்திக்கு இரண்டு வழிகள் தான் இருப்பதாக பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் கூறுகின்றார். ஒன்று அடிப்படை விஞ்ஞான அறிவுடன் புதிய புதிய விடயங்கள், ஆராய்ச்சிகள், ஆராய்ச்சி முடிவுகள் என்பனவற்றை இணைத்து அறிவை இற்றைப்படுத்திக் கொண்டிருத்தல். இரண்டாவது ஆய்வுகூடங்களை போதியளவிற்குப் பயன்படுத்திக் கற்கும் செய்முறைப் பயிற்சிக் கற்கையில் ஈடுபடுதலாகும். இலங்கை தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் இவ்விரண்டும் கேள்விக்குரியனவாகவே விளங்குகின்றன. இன்றைக்குக் கற்பிக்கின்ற விஞ்ஞான ஆசிரியர்கள் பலர் யுத்தகால சூழ்நிலைக்குள்ளாலே வந்தவர்களாகையால் இவர்கள் பரிசோதனை முறைகள் தொடர்பான போதிய விளக்கமில்லாதபடியால் அதிலே அவர்கள் அதிகம் ஆர்வங்காட்டுவதாகத் தெரியவில்லை என்று பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் குறைகாண்கின்றார். எனவே இதில் பொறுப்புடையவர்கள் அக்கறை கொண்டு செயற்படவேண்டியிருக்கின்றது.

தமிழ்மொழிப்பாடம்

பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் காலத்திலும் அதற்கு முன்பும் இலங்கையில் ஆரம்பக்கல்வி, இடைநிலைக்கல்வி இரண்டிலும் ஆங்கிலமொழி மூலமான கற்கைகள் நடைபெற்ற அதேவேளை தமிழ்மொழி மூலமும் நடைபெற்றிருந்தன. எஸ்.எஸ்.சி. பரீட்சை இரண்டு மொழி மூலமும் நடைபெற்றது. எடுத்துக்காட்டுக்கு பேராசிரியர் ஆ.சதாசிவம் அவர்கள் இந்த இரண்டு மொழி மூலமான பரீட்சைகளிலும் சித்தி பெற்ற ஒருவர். எனவே தமிழ் மிக நீண்ட காலமாகவே கலைத்திட்டத்தில் இருந்து வந்ததொன்றாகும். ஆங்கிலமொழி மூலம் தமிழ் கற்பவர்களுக்கென “Hand book of the Tamil Language and Grammar” (1929) என்றொரு கைநூலும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. தமிழ்மொழி மூலமாகத் தமிழைக் கற்பவர்களுக்கும் விடயத்தெளிவிற்கும் இந்த நூல் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. தமிழ்ப்பண்டிதர்களும், சைவப்புலவர்களும் தமிழை ஆழமாகவும் தெளிவாகவும் சுவையாகவும் கற்பித்திருக்கின்றார்கள். “யாழ்ப்பாணத்தில் எங்காவது ஓரிடத்தில் சறுக்கி விழு நேரிட்டால் அது பண்டிதர் வீட்டுப் படலையாக இருக்கும்” என்று கல்கி (1952) எழுதியதாகவும் கூறப்படுகின்றது. இப்படியாகத் தமிழ் வளர்க்கப்படும் நிலை தற்போது அருகிவிட்டதை பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். அதாவது 1960ஆம் ஆண்டுவரை மிகத் தரமான இலக்கண நூல்கள் எழுதப்பட்டிருப்பதை எடுத்துக்காட்டுக்களுடன் கூறலாம். இந்த வகையில் ஆறுமுகநாவலரது இலக்கணச் சுருக்கம், ஸ்ரீமான் பொன்னம்பலம், இராமநாதன் அவர்களால் எழுதப்பெற்ற செந்தமிழ் இலக்கணம் - எழுத்ததிகாரமும் சொல்லதிகாரமும் (1927), ஆ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பெற்ற நன்னூல் இலகுபோதம் (1904) நவந்திகிருஷ்ணபாரதியாரால் எழுதப்பெற்ற பாரதீயம் (1949), தென்புலோலியூர் மு.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பெற்ற பயிற்சித்தமிழ் (Practical Tamil) (1955), P.S. ஞானப்பிரகாசம் அவர்களால் எழுதப்பட்ட பயிலுந்தமிழ் (1954), க.யோ.ஆசிநாத பண்டிதர் எழுதிய வளருந்தமிழ் (1957), செளந்தரம் சந்தனநங்கை கந்தப்பு அவர்களால் 1947 தொடக்கம் 1959 வரை எழுதப்பெற்ற செந்தமிழ்ப் பயிற்சி மாலைநூல்கள், க.பே.முத்தையா அவர்களின் தமிழ் அறிவு நூல்கள் முதலானவற்றைக் கூறலாம். இப்படியாகத் தமிழ்மொழி விளக்க நூல்கள் இக்காலத்தில் எந்தளவுக்கு எழுதப்படுகின்றன என்று கேட்டு தமிழ் கற்பித்தலின் அவலநிலையை காட்டுகின்றார் திரு.பஞ்சலிங்கமவர்கள். இவர் கேட்பது போல எத்தனை பேர் எழுதிப்படிப்பிக்கின்றார்கள் என்றால் அதுவும் கேள்விக்குறியே.

பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் எதிர்பார்க்கும் ஆசிரியர்

“உண்மையான குரு இறைவன்” என்றார் இராமகிருஷ்ணபரமகம்சர். எனவே தனது சேவையால் மாணவர்களை மேநிலை அடையச் செய்பவர்களே மெய்யான ஆசிரியர்களாவர். பரமகம்சரின் மாணவரான சுவாமி விவேகானந்தர் கல்வி பற்றியும், அதனைப் போதிக்கும் ஆசிரியர் பற்றியும் நிறையச் சிந்தித்துத் தமது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியவர். ‘கல்வி கற்பதற்கு ஒரே ஒரு முறை தான் உண்டு அதுதான் மனதை ஒருமுகப்படுத்துவதென்பது’ பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் ஒரு விஞ்ஞான பாட ஆசிரியர் என்றபடியால் மன ஒருமைப்பாட்டை வலியுறுத்துகின்றார். கற்றலுக்கு நல்ல சூழல் (Learning Environment) வேண்டுமென்றும் என்னென்ன வசதிகள் கற்றலுக்கும் கற்பித்தலுக்கும் தேவையோ அவையெல்லாம் கஞ்சத்தனம் இல்லாமல் வழங்கப்பட வேண்டுமென்பதும் இவரால் தொடர்ந்து வற்புறுத்தப்பட்டு வந்தவையாகும்.

‘யாரால் மாணவனின் கண்கள் பார்க்கவும் காதுகளால் கேட்கவும் மனதால் உணரவும் படுகின்றதோ அவர்தான் உண்மையான ஆசிரியர்’ என்று விவேகானந்தர் குறிப்பிட்ட ஆசிரியரையே பஞ்சலிங்கம் அவர்களும் எதிர்பார்க்கின்றார். சைவசமய தத்துவ சாஸ்திரங்கள் கூறும் நினைத்தல், பார்த்தல் முதலான அனுக்கிரகச் செயல்களுக்குரிய முன்னோடிகள் ஆசிரியர்களே. பகுத்தறிவுற்ற உயிர்கள் கூட தேவையில்லாமல் படைக்கப்படவில்லை என்றார் யோகர் சுவாமிகள். பாடசாலைக்கு வருகின்ற மாணவர் ஒவ்வொருவரும் ஏதோ ஒன்றையோ பலவற்றையோ சாதிக்கும் ஆற்றல் உள்ளவர்கள். எனவே உண்மையான ஆசிரியர் ஒவ்வொரு மாணவனிடமும் காணப்படும் தனித்திறமைகளை இனங்கண்டு இன்னொருவனிடம் சார்ந்திராத வகையில் செயற்பட வைக்கின்ற ஆசிரியரையே திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் கைநீட்டி வரவேற்கின்றார்.

பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் இனங்கண்ட மாணவன்

மாணவரின் கற்கைநெறித் தெரிவு தொடர்பாக பஞ்சலிங்கம் அவர்களால் இனங்காணப்பட்டவர்கள் பலர் உள்ளனர். நல்லதொரு உதாரணத்திற்கு வவுனியாவில் சமூக சேவை உத்தியோகத்தராகப் பணிபுரியும் திரு.செல்லத்துரை ஸ்ரீநிவாசன் (எஸ்.எஸ்.வாசன்) அவர்கள் எமது தேடலின் போது கிடைக்கப்பெற்றார். இவர் 1980இல் இருந்து 1987 வரை கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியில் கற்றவர். “வாழ்வினுக்கு எங்கள் கண்ணன்” என்று பாடியது போல “பஞ்சலிங்கம் சேர்” என்றால் அவருக்கு உயிர் மாதிரி என்று கூறலாம். இவர் க.பொ.த உயர்தரத்தில் தனது நண்பர்கள் தெரிவுசெய்த வர்த்தகத்துறைக்குச் சென்று கணக்கியல், வர்த்தகம், பொருளியல்,

புவியியல் ஆகிய பாடங்களைக் கற்ற நேரத்தில் இவரது செயற்பாடுகளை அவதானித்த பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் க.பொ.த. உயர்தரத்தில் ஒன்றரை வருடங்கள் சென்ற பின்னர் கணக்கியல் பாடம் இவருக்குச் சரிப்பட்டுவராது என்று கண்டுபிடித்து அதற்குப் பதிலாகத் தமிழ்ப்பாடத்தை எடுக்குமாறு கூறி இவருக்கென பிரத்தியேகமாக ஆசிரியை அவர்களை ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தார். கலைத்துறை வகுப்பு அந்த வருடம் கொக்குவிலில் இல்லாத நிலையிலும் மாணவனின் உயர்வில் அக்கறை கொண்டவராய் தற்றுணிவாகக் கலைத்துறை சார்ந்த பரீட்சார்த்தியாக வாசன் அவர்களைத் தோற்றச்செய்து சித்தி பெறச் செய்து யாழ்ப்ப. பல்கலைக்கழகம் சென்று கற்கத் துணை நின்றார். அங்கேயும் தமிழையே சிறப்புப்பாடமாக எடுக்குமாறு ஆலோசனை கூறியும் வாசன் அவர்கள் பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் தூரநோக்குச் சிந்தனையைக் கவனியாது புவியியல் பாடத்தைச் சிறப்புப்பாடமாக எடுத்து சிறப்புச் சித்தி பெற்றாராயினும் பல்கலைக்கழகத்திலே ஒரு விரிவுரையாளராகப் பணியாற்ற முடியவில்லையெனவும் பஞ்சலிங்கம் சேர் அவர்களின் ஆலோசனையைக் கேட்டுத் தமிழைப் படித்திருந்தால் அதிலே உயர்சித்தி பெற்று விரிவுரையாளராகி இன்றைக்கு அத்துறையிலே பணியாற்றி நிறையச் சாதனைகள் புரிந்திருக்கலாம் என்று கழிவிரக்கங் கொள்கிறார்.

ஆசிரியர்கள் காசுக்கு அடிமையாகக்கூடாது

பொருளை எதிர்பார்த்துக் கற்பிப்பவர்களை அறிவுப் பரத்தையர் என்று தத்துவாசிரியர் சோக்கிரட்டீஸ் அவர்கள் குறிப்பிடுவார். “குலன், அருள், தெய்வம், கொள்கை மேன்மை” என்று நல்லாசிரியரின் இயல்புகளை பவணந்தியார் எனும் இலக்கண ஆசிரியர் அடுக்கிக் கூறிச் செல்வார். ஆசிரியர் எனப்படுபவர் உருவாக்கப்படுபவரல்லர். பிறக்கின்றார் என்றே ஆரம்பத்தில் கூறப்பட்டது. கல்வியில் விழுமியத்தின் பங்குதான் அதிகம் என்று நம்பும் திரு.பஞ்சலிங்கம், ஆசிரியர் முன்மாதிரியாக நடக்க வேண்டும் என்பதிலே உறுதியாக இருந்து வருகின்றார்.

அவர் கற்ற காலத்திலே ஆசிரியரின் சம்பளம் குறைவானதாகும். அவர்கள் மாணவர்களுக்கு பிரத்தியேக வகுப்பும் எடுக்கவில்லை என்றும் இல்லை. ஆனால் பணத்தை எதிர்பார்த்து அதனைச் செய்யவில்லை. தெரியாதனவற்றைத் தாம் ஓய்வாக இருக்கும் வேளைகளில் கேட்டுப் படிக்குமாறு அவர்கள் மாணவர்களிடம் கூறினர். அரசு பாடசாலைகளில் கற்பிக்காதனவற்றையே பிரத்தியேகக் கல்வி நிறுவனங்களில் கற்பிக்கும் நிலை யப்பானில் இருப்பது கற்பித்தல் தர்மத்தைக் காட்டுகின்றது. அந்தக்கால ஆசிரியர்கள் பல பிள்ளைகளைப் பெற்று வறுமையில் இருந்தபோதும் வேறுவிதமாக அவர்கள் உழைக்க முன்வரவில்லை. ‘ஊரார் பிள்ளையின் தலை தடவ, தன் பிள்ளை

தானே வளரும்' என்று நம்பி நடந்ததும் விழுமியத்தின் பாற்பட்டதே. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் கற்பித்த ஆரம்ப காலத்தில் திறமையாகக் கற்பித்த ஓர் ஆசிரியருக்கு ஏழு பிள்ளைகள் இருந்ததாகவும், அவர் காலை 10.00 மணிக்கு அருகிலுள்ள வீட்டிற்கு விரைந்து சென்று வடித்த கஞ்சியையே குடித்துவிட்டு வந்து பாடம் எடுத்ததாகவும் கூறுகின்றார். ஆனால் இக்காலத்தில் ஆசிரியர்களுக்கான சம்பளம் அதிகரித்தும் கற்பித்தலுக்கான வசதி வாய்ப்புக்கள் அதிகரித்த நிலையிலும் மேலும் மேலும் பணத்தேடலில் நாட்டம் கொள்வதானது கல்வியின் தரத்தைக் குறைக்கும் நிலையினை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் என்பதனையும் மறுப்பதற்கில்லை.

நிர்வாகவியல்

திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் தொழில் வாழ்வில் அவருக்குச் சிறப்பைத் தேடிக்கொடுத்த காலம் அவர் பாடசாலையில் அதிபராகப் பதவி வகித்த காலம் என்று தான் தெரிகின்றது. 'படிப்பிக்கத் தெரியாதவன் தலைமையாசிரியன், நிர்வாகம் தெரியாதவன் அதிகாரி' என்பது பஞ்சலிங்கம் அவர்களைப் பொறுத்தவரை பொருந்தாக்கூற்று. அவருக்கு இவ்விரண்டும் தெரியும். இவரின் நிர்வாகத்திறனை இவர் கொக்குவில் இந்து, யாழ். இந்து ஆகிய இரண்டு கல்லூரிகளிலும் அதிபராகப் பதவி வகித்த போது ஆற்றிய பணிகள் எமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன. பாடசாலையினை அது அமைந்திருக்கும் இடத்தினது அல்லது சமூகத்தினது 'ஒரு சிற்றுரு' என்று கல்வியியலாளர்கள் கூறுவார்கள். எனவே அக்கல்வி நிறுவனத் தலைவர் அது அமைந்துள்ள பிரதேசத்தை நன்கு அறிந்தவராக, விளங்கிக் கொண்டவராக இருக்க வேண்டியதவசியம். குறித்த நபர் அந்தக்கிராமத்தில் பிறந்து, வாழ்ந்து குறித்த பாடசாலையில் கற்று, கற்பித்து அதிபராகத் திகழ்வது என்பது அரிதிலும் அரிதான ஒன்றாகும். இன்றைய பாடசாலையின் கல்வி நிர்வாக நடைமுறைமையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இதன் அர்த்தம் புரியும். பாடசாலை அமைந்துள்ள இடத்துடனோ பாடசாலையுடனோ எவ்வித சம்பந்தமுமல்லாதவர்கள் அதிபர்களாக நியமிக்கப்படுவதும் தொடர்ந்து உரிய பாடசாலையில் கற்பிக்க முடியாத நிலையும் பாடசாலையினை அது அமைந்துள்ள இடத்திலிருந்து அந்நியப்படுத்தியுள்ளன.

பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் கல்வி கற்ற காலத்திலே கொக்குவில் கிழக்கு - மேற்கு எனும் இரு பெரும் பிளவுகளைக் கொண்டிருந்ததாக அறிகின்றோம். இது கல்வி மற்றும் தொழில் முறைகளினால் ஏற்பட்டிருந்ததொன்றாகும். திரு. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் கொக்குவில் கிழக்கைச் சேர்ந்தவர். சூரியன் உதிப்பதும் கிழக்கில் தான் என்பதனால் கிழக்கு ஊருக்கு நுண்மதி கூட என்று நெடுந்தீவில் உள்ளவர்கள் கதைப்பதுண்டு.

பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் இது பற்றிப் பேசாமல் ஊரின் ஒற்றுமைக்காகப் பாடுபட்ட மகானாவார். சுதந்திரத்திற்கு முன்பு சமாசனம், சமபோசனம் எனும் போராட்டங்களும் நடைபெற்றிருந்ததாக அறிகிறோம். திரு.ஹன்டி பேரின்பநாயகம் (1899 - 1977) அவர்களும் இப்பாடசாலைக்கு அதிபராக வரமுன்பு இப்போராட்டத்தில் தீவிரமாகக் கலந்துகொண்டிருந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவரின் இந்த சமத்துவ சிந்தனை கொக்குவில் இந்துப்பாடசாலையில் செயல் வடிவம் பெற்றிருக்கும். எனவே இவ்வாறான காலச் சூழலின் செல்வாக்கிற்கு பஞ்சலிங்கம் அவர்களும் உட்பட்டிருப்பார்.

இவர் 1947இல் இருந்து 1952 வரை கொக்குவில் இந்துவின் மாணவராகவும் 1958இல் இருந்து 1972 வரை ஆசிரியராகவும் 1973இல் இருந்து 1979 வரை உப அதிபராகவும் 1980இல் இருந்து 1991 வரை அங்கே அதிபராகவும் இருந்தவர். இவர் உப அதிபராக வருவதற்கு முன்பும் 'ஸ்கந்தாவிற்கு ஒரு ஒற்றை' 'ஹாட்லிக்கு ஒரு பூர்ணம் பிள்ளை' 'கொக்குவில் இந்துவிற்கு ஒரு ஹன்டி பேரின்பநாயகம்' என்றெல்லாம் முத்திரை குத்தப்படுவதனை பஞ்சலிங்கம் அவர்களும் கேள்விப்படாமல் இருந்திருக்க முடியாது. எனவே அப்படியானதொரு முன்மாதிரி அதிபர் வரிசையில் தாமும் இடம்பெற வேண்டும் என்ற எண்ணமும் இவரை அர்ப்பணிப்புடன் பணி செய்யத் தூண்டியிருக்கும். இவர் கால கொக்குவில் இந்துவின் அதிபர்களின் காலவரிசை பின்வருமாறு அமைந்திருக்கின்றது.

ஜனவரி 1941 - மே 1942	திரு. எம். கார்த்திகேசு
யூன் 1942 - ஜனவரி 1943	திரு. சி. கே. கந்தசுவாமி (பதில்)
பெப்ரவரி 1943 - யூன் 1946	திரு. எஸ். சீனிவாசகம்
யூலை 1946 - மார்ச் 1949	திரு. வி. நாகலிங்கம்
ஏப்ரல் 1949 - மார்ச் 1960	திரு. எஸ். ஹன்டி பேரின்பநாயகம்
ஏப்ரல் 1960 - ஒக்டோபர் 1960	திரு. சி. கே. கந்தசுவாமி (பதில்)
நவம்பர் 1960 - டிசம்பர் 1970	திரு. சி. கே. கந்தசுவாமி
ஜனவரி 1971 - மே 1971	திரு. சி. குணபாலசிங்கம்
யூன் 1971 - மே 1972	திரு. பி. எஸ். குமாரசுவாமி
யூன் 1972 - டிசம்பர் 1980	திரு. எம். மகாதேவா
ஜனவரி 1981 - மார்ச் 1991	திரு. அ. பஞ்சலிங்கம்

ஆதாரம் : கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி

பழைய மாணவர் சங்க வைரவிழா மலர் - 2004, பக். III

இக்கால வரிசையினைக் கணக்கிட்டுப்பார்த்தால் ஹன்டி பேரின்பநாயகம்

அவர்களை அடுத்து திரு. பஞ்சலிங்கம் அவர்களே அதிக காலம் பதவி வகித்தவராகக் காணப்படுகின்றார்.

இப்பொழுது அதிபர் பதவியென்றால் முந்தி ஓடுவதற்கு நிறையப் பேர் இருக்கின்றார்கள். அல்லது அதிபர் பதவி பரீட்சையில் சித்தி பெற்றால் சரி. ஆனால் முன்னைய காலங்களில் அதிபர் கதிரைக்குச் செல்வதற்குப் பலர் அஞ்சிப் பின்னடித் திருக்கின்றார்கள். பதில் அதிபர் என்பதனையும் உள்ளடக்கிப் பார்த்தால் திரு. சி. கே. கந்தசுவாமி அவர்கள் தான் கால அளவில் முன்னிலையில் நின்றிருப்பார். ஆனால் தயங்கித் தயங்கியே அவரும் அதிபர் பதவியை ஏற்றார். அது ஒரு சமூகப் பொறுப்புமிக்க பதவி என்பதனாலேயே ஆகும்.

பஞ்சலிங்கம் அவர்களுக்கும் அவரின் ஆசிரியர் மீது பயபக்தி உள்ளூர் இருந்தது தெரிகின்றது. 1972இல் இவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலே கல்வி டிப்ளோமா பயிற்சிநெறியினை நிறைவு செய்த பின்னர் கொக்குவில் இந்துவிற்கு நியமிக்கப்படாது ஓமந்தை மகா வித்தியாலயத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கே பணியாற்றிய காலத்திலே, முல்லைத்தீவு மகா வித்தியாலயத்திற்கு அதிபராகச் செல்லுமாறு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட போது இவர் அதனை ஏற்க மறுத்து அரசியல்வாதியொருவரை சந்தித்து அவர் மூலம் தமது கல்லூரிக்கு வந்துவிட்டார். வந்து மகாஜனாவிலிருந்து மாற்றம் பெற்றுவந்த திரு. எம். மகாதேவா அவர்களின் நிர்வாகத்தின் கீழ் உப அதிபர் பதவியினையேற்று அவரின் உற்ற துணையாகவும் இருந்து பணியாற்றினார்.

கொக்குவில் இந்துவின் கல்விக் கர்மயோகி

ஒருவரின் பணிகளின் கனங்காத்திரங்களை மதிப்பீடு செய்பவர்கள் அவர் எத்தகையதான சூழலில் உரிய பணிகளை ஆற்றியிருக்கிறார் என்று ஆராய்ந்து பார்ப்பார்கள். யாழ்ப்பாணத்திலே உள்ள பெரும் பெரும் கல்லூரிகளிலே பணியாற்றிப் பெயர் பெற்ற அதிபர்கள் பணியாற்றிய காலம் யுத்த சூழ்நிலையற்ற காலமாகும். இன்று எம்முடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற பலருக்கு யுத்தத்திற்குப் பின்னரான அதாவது 1983 யூலைக் கலவரத்திற்குப் பின்னரான இலங்கையைத் தான் தெரியும். அதற்கு முன்னர் கல்வி கற்ற சமூகத்தினரிடம் விழுமியப் பண்புகள் மிகுந்திருந்தன. போட்டியும் பொறாமையும் அதிகம் தலைவிரித்தாடவில்லை. குரூரமான எண்ணங்களும் செயற்பாடுகளும் நம்மவரிடம் அருகிக் காணப்பட்டது. பெரியவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கும் பண்பும் மிகுந்திருந்தது. சுருங்கக்கூறின் கல்வியின் பெறுமானத்தை நடைமுறையில் உணரக்கூடியதாக இருந்தது. எனவே பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் அதிபர்

பதவியினை ஏற்றுப் பாடசாலையினை நடாத்திக் கொண்டிருந்த காலங்கள் பாடசாலைச் சமூகத்தினருக்கு நெருக்கடிகள் நிறைந்த காலகட்டமாகும். இவரின் காலத்திலே தான் 1987இல் இந்திய அமைதி காக்கும் படையினரால் கல்லூரிக் கட்டடங்களுக்கும் உடமைகளுக்கும் பெருஞ்சேதம் விளைவிக்கப்பட்டிருந்தது. காரியாலயம், விஞ்ஞான ஆய்வுகூடம், நூல் நிலையம் முதலானவை சூறையாடப்பட்டும் சேதப்படுத்தப்பட்டும் அழிக்கப்பட்டுமிருந்தது. செல் தாக்குதலால் பலர் கொல்லப்பட்டனர். எனவே விழுமியம் சார்ந்த கல்விப் பாரம்பரியத்தின் வழி பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் வந்தபடியினால் தலைசிறந்த கல்விச் செயற்பாடுகள் மூலமாக எமது சமூகத்தினை முன்னேற்றுவதில் தன்னாலான பங்களிப்பை வழங்கலானார்.

அத்துடன் 1982ஆம் ஆண்டில் இவர் இலங்கைக் கல்வி நிர்வாக சேவையில் தரம் III இற்கு உள்வாங்கப்பட்டமையும் 1985இல் சுவீடன் சர்வதேச உதவி நிதியம் அளித்த புலமைப்பரிசினையும் பெற்று புதுடில்லி சென்று “கல்வித்திட்டமிடலும் முகாமைத்துவமும்” என்னும் விடயம் தொடர்பான பயிற்சிநெறியினை மேற்கொண்டிருந்தமையும் பாடசாலைச் சமூகத்துடனிருந்த நல்லுறவும் மாணவர்கள் மற்றும் அவர்களின் பெற்றோர்கள், சமூக நிறுவனங்கள் இவர் மீது வைத்திருந்த நன்மதிப்பும் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்க ஆதரவும் இக்கட்டான சூழலில் பாடசாலையினை வெற்றிகரமாக நடாத்த உதவின.

ஒரு பாடசாலையின் உயர்வு என்பது அதன் தலைமைப் பொறுப்பில் உள்ளவரின் கைகளிலேயே உள்ளது என்பதற்கு பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் செயற்பாடுகள் நல்ல உதாரணம். வினைத்திறனும், விளைதிறனும் உடையதாகக் கற்பித்தலை மேற்கொள்வதற்குப் பாடுபடுத்தலும் பௌதிகவளங்களைப் பெருக்குதலும் என இருவகையாக இவரின் கல்லூரிப் பணிகள் அமையலாயின.

கல்லூரியின் நிர்வாக நடவடிக்கைச் செயற்பாடுகள்

அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் கல்லூரிச் செயற்பாடுகள் ஒருவகையில் நெப்போலியன் பொனபாட்டின் சில செயற்பாடுகளுடன் ஒத்துப்போவதாகக் காணப்பட்டன. மனிதர்கள் மனிதர்களாக வாழ சமூகத்தில் என்னென்ன நிகழவேண்டுமோ அவற்றிற்கான பயிற்சிகளைப் பாடசாலைகள் வழங்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தவன் நெப்போலியன். இவரின் நிர்வாகச் செயற்பாட்டின் அடிப்படை என்னவென்றால் பல பிரச்சனைகளை ஒரே நேரத்தில் போட்டுக் குழம்பக்கூடாது. மூளையில் மனதில் பல அறைகள் உண்டு. ஒன்றுக்குச் செல்லும் போது மற்றையதைப் பூட்டி வைத்துவிட

வேண்டும் என்பது நெப்போலியன் நிர்வாகத்திற்குப் போட்ட கடிவாளம் எனலாம். பஞ்சலிங்கம் அவர்களுக்கும் ஏனையோரைப் போல குடும்பம் இருந்தது. குடும்ப வாழ்க்கை, தொழில் வாழ்க்கை என்ற இரட்டைச் சுமைகளையும் சுமந்து நடக்கும் வாழ்க்கைத்துணை இவருக்குக் கைகொடுத்து உதவியமையால் பாடசாலை மேம்பாட்டில் தமது முழுக்கவனத்தையும் செலுத்தி பெரிதும் முழுநேர ஊழியராகச் செயற்பட்டார்.

நடை, உடை, பாவனை

பஞ்சலிங்கம் அவர்களை இவரின் வாழ்க்கைக் காலத்திலிருந்து அறிந்தவர்கள் கற்கின்ற காலத்திலே இல்லாத நடை, உடை, பாவனைகள் இவர் ஆசிரியராக வந்ததிலிருந்து பரிமாணம் பெற்றதாகக் கூறுகின்றார்கள். இந்தப் பண்புகளை இவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து தான் பெற்றிருக்க வேண்டுமென்று கருதுகின்றனர். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலே அந்தக் காலத்திலே உடைச் சுத்தத்திற்கு பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் அவர்களை முன்னுதாரணமாகக் கூறுவர். மடிப்புக்கலையாத வெள்ளை வேட்டி நஷனலுடனான எடுப்பான தோற்றத்துடன் அவர் விரிவுரை மண்டபத்திற்கு வரும் போது அத்தோற்றத்தில் அனைவரும் லயித்து விடுவார்களாம். அவ்வாறே பஞ்சலிங்கம் சேர் அவர்களும் அழுத்தம் திருத்தமான வெள்ளை நிற நீளக் காற்சட்டை, சேட் அணிந்து, மிடுக்கான நடையுடன் காலை வந்தவுடன் பாடசாலையைச் சுற்றிப்பார்க்கின்ற போது கல்லூரி இயக்க சக்தியையும் சுறுசுறுப்பையும் பெற்றுவிடும். மாணவர்களாகிய தாங்களும் சப்பாத்து, சீருடை என்று ஒழுங்காக அணியத் தொடங்கியது. பஞ்சலிங்கம் சேரின் காலத்திலிருந்து தான் என்று 91ஆம் ஆண்டு அணியினர் அண்மையில் எம்மிடம் கூறினர்.

நேர முகாமைத்துவம்

காலை 7.00 மணிக்கு முன்னதாகவே கல்லூரிக்கு வருகை தரும் இவர் அநேகமாக மாலை 6.30க்கு பின்னர் தான் வீடு செல்வார். ஆசிரியர் பிந்தி வருகிறார்களென்று அவர்களைக் கடுகடுத்த பார்வை பார்த்தது கிடையாது. சிவப்புக்கோடு அடித்ததுமில்லை. அப்படிப் பிந்தி வருபவர்களின் காரணங்களை ஆராய்ந்து பார்த்து அவர்கள் இரண்டாம் பாடத்திலிருந்து கற்பிக்கத்தக்கதாக நேரகூசியைப் போட வைத்து அவ்வாறானவர்களிடமிருந்து பிந்தி வந்த நேரத்திற்கான வேலையை எப்படியாவது பாடசாலை நேரத்தில் வாங்கி விடுவாராம். இதனால் உரிய ஆசிரியர் மனம் நோகாமல் உரிய நேரத்திற்கு வருகை தரும் நிலை உருவாகியது.

இவ்வாறே பாடவேளைகளில் ஆசிரியர்கள் உரிய நேரத்திற்குச் செல்லாத நிலையும் இருக்கவில்லை. அவ்வாறு யாராவது பாடசாலைக்கு வந்தும் வகுப்பறைக்குச் செல்லப் பிந்தினால் அதிபர் பஞ்சலிங்கம் உரிய வகுப்பறையில் நின்று பாடம் எடுத்துக்கொண்டிருப்பாராம். இவை பற்றி ஆசிரியர்களுக்கான கூட்டத்திலும் அவர்களின் மனம் பாதிக்கப்படாத வகையில் எடுத்துக் கூறுவாராம்.

இப்படித்தான் சைவப்பெரியார் ச. சிவபாதசுந்தரம் 1878 - 1953 சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் அதிபராக இருந்த காலத்தில் நடந்ததாக கூறுவர். இவ்வாறானவர்களிடத்தில் கற்பித்தல் முறையியல் அறிவிருந்தமையால் புதிய கோணத்தில் மாணவர்கள் சிந்திக்கத்தக்கதாகப் பாடம் எடுத்தனர். மாணவர்கள் நலம் சார்பாகவே அவரின் கருத்துக்களும், செயற்பாடுகளும் அமைந்ததனால் தான் ஒவ்வொரு காலப் பகுதிக்குமான மாணவர்களாலும் மறக்கப்பட முடியாதவராகக் காணப்படுகின்றார்.

“மாலை முழுதும் விளையாட்டு” என்று பாரதி பாடியமைக்கும் செயலுருவம் கொடுத்தவர் அதிபர் பஞ்சலிங்கமவர்கள். விளையாட்டிலும் மாணவர்களுக்கு நிறையச் சந்தர்ப்பம் வழங்கி கற்றலை மகிழ்ச்சிக்குரியதாகக்கவும் பாடசாலை மீது அவர்களுக்குப் பற்றினை ஏற்படுத்தவும் துணை நின்றார். மாலை நேரத்திலே மாணவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் விளையாடுவது அதிபரின் மன அழுத்தத்தையும் குறைத்திருக்கும். இவ்வாறான மாலைப் பொழுதிலேதான் பெரும்பாலான பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளின் குறை குற்றங்களைச் சொல்ல அதிபரை நாடுவார்களாம். அதிபர் அவர்களை வெறுத்தொதுக்காமல் அக்கறையுடனும், அனுதாபத்துடனும் அவற்றைச் செவிமடுத்துக் கேட்பதுடன் கன்ரினில் அவர்களுக்கு தேநீரும் வாங்கிக் கொடுத்து மகிழ்ச்சியாக செல்ல வைப்பார். இவ்வாறான விருந்தோம்பல் அதிபரின் வீடு வரை இருக்கும். இவ்வாறான விருந்தோம்பலுக்கு தமது சம்பளத்தின் பெரும் பகுதி செலவாகி விடுகின்றது என்றும் அதனால் தாம் ஒன்றும் குறைந்து போய்விடவில்லை என்றும் சிரித்துக்கொண்டே கூறுகின்றார்.

உள்ளக மேற்பார்வை

அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் உள்ளக மேற்பார்வை மிகவும் வலுவானதொன்று. இவர் இலங்கை கல்வி நிர்வாக சேவைத் தரத்திலிருந்தபடியால் வலயக் கல்விப் பணிமனையிலிருந்து வருகை தந்து மேற்பார்வை செய்ய அதிகாரிகள் அஞ்சினர். அப்படித்தான் வந்தாலும் வகுப்பறைகளுக்குச் சென்று மேற்பார்வை செய்யும் நிலை இருக்கவில்லை. வந்தவர்கள் கடமைக்கு வந்தவர்களாகத் தான் இருந்தது. வந்தவர்களையும் சும்மா செல்லவிடாது விருந்துபசாரம் வழங்கியே அனுப்புவார்.

மாணவர் நலன் தொடர்பான திட்டங்கள்

பல அதிபர்கள் சிந்திக்காத அளவிற்கு மாணவர் நலன் தொடர்பாக நிறையச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தவர் அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களாவார். இன்றும் பல பாடசாலைகளில் மாணவர்களின் ஒழுக்கம் சீர்குலைந்த நிலையில் கண்டும் காணாதவர் போல நடக்கும் அதிபர்கள், ஆசிரியர்களை நினைத்து மனம் வெதும்புகிறார். தாங்க முடியாமையால். “இன்றுகூட என்னை உரிய பாடசாலைக்கு விட்டுப் பார்க்கட்டும் அவர்களை நல்லவர்களாகவும், வல்லவர்களாகவும் ஆக்கிக் காட்டுகிறேன்” என்று அறைகூவல் விடுக்கின்றார்.

ஒன்றுக்கும் உதவாதவர்கள் என்று வீட்டை விட்டுத் துரத்தப்பட்டவர்களையும், பாடசாலைகளில் இருந்து இடைவிலக்கப்பட்டவர்களையும் தனது பாடசாலையில் ஏற்று அவர்களைச் சாதனையாக்கிய சைவப்பெரியார் சிவபாதசுந்தரம் அவர்களின் முன் மாதிரியின் செல்வாக்கினையே அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களிடமும் காண்கின்றோம். இத்தகையதான பஞ்சலிங்கம் அவர்களை “அமைதியாக அதிக வலுவடன் உயரப் பறக்கும் கழுகு போன்ற ஆற்றல் மிக்க மனிதர் (ஒப்பற்ற கல்வியாளர், சமுதாயச் சான்றோன் உயர்திரு அ. பஞ்சலிங்கம் பஞ்ச கலசம், பக் 12) என்று பேராசிரியர் மா. சின்னத்தம்பி அவர்கள் கூறியது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

அக்கால கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் கற்றல், கற்பித்தல் தொடர்பாக ஒவ்வொரு பரிமாண வளர்ச்சியிலும் நிறையப் பங்கு இவருக்குண்டு. வறிய திறமையுள்ள மாணவர்களை ஊக்குவிக்க ‘பழைய மாணவர் சங்க நம்பிக்கை நிதியம்’ ஒன்றை உருவாக்கியுள்ளார். இணைப்பாடவிதானம், பரிசளிப்பு போன்ற நிகழ்வுகளுக்கு ஊக்குவிப்பு கொடுப்பனவு வழங்கும் முறையை உருவாக்கியவரும் இவரே.

க.பொ.த சாதாரண மற்றும் உயர்தர மாணவர்களின் பாட அடைவை உயர்த்தவும், ஒழுக்க ரீதியாகவும் அவர்களை மேம்பாடடையச் செய்யவும் பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளைகளின் கல்வியில் அக்கறை கொள்ளச் செய்யவும் பெற்றோர் - ஆசிரியர் - மாணவர் இடைத் தொடர்பை ஏற்படுத்தவும் என ஒவ்வொரு தவணை முடிவிலும் ஒன்று கூடல் நிகழ்வொன்றை ஏற்படுத்தியிருந்தார். மாணவர் மதிப்பீட்டு அறிக்கை வழங்கும் நிகழ்வாகவும் இது விளங்கியது. இதன் போது மாணவர்களின் பாட அடைவின் குறைவுக்கான காரணங்கள் ஒவ்வொரு பாட ஆசிரியர்களினாலும் பெற்றோர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் அதிபர் முன்னிலையில் விளக்கிக் கூறப்பட்டன. இதன் உடனடி விளைவு ஒவ்வொரு மாணவரும் தம்மளவிலும் ஒப்பீட்டளவிலும் பாட அடைவை உயர்த்திக் கொண்டமையாகும்.

இந்த வினைத்திறன், விளைதிறன் மிக்கதான பெற்றோர், ஆசிரியர், மாணவர் ஒன்றுகூடல் நிகழ்வை முதன் முதலாக அறிமுகம் செய்து செயற்படுத்திய பெருமை அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களையே சாரும். இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி நிறையப்பேர் உயர்நிலைக்கு வந்திருக்கின்றார்கள். பின் வந்த கொக்குவில் இந்துவில் பின் வந்த அதிபர்கள் காலத்திலும் இது நடைமுறையில் இருந்ததை அவதானித்திருக்கின்றோம். பஞ்சலிங்கம் கேட்போர்கூடத்திலேயே இச்சந்திப்பு நடைபெற்றது. ஆனால் இந்த உயரிய சிந்தனை க்குரியவர் திரு.அ.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் தான் என்பதனை அப்போது நாம் அறிந்திருக்கவில்லை. இது அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களால் புதுடில்லியில் நடைபெற்ற சர்வதேச கல்வித்திட்டமிடல் மற்றும் நிர்வாகம் தொடர்பான கற்கையின் போது பெறப்பட்டு வந்து எமது நாட்டில் பரீட்சிக்கப்பட்டு வெற்றி காணப்பட்டதொன்றாகும். இன்றும் பல பாடசாலைகளில் நடைமுறையில் உண்டு.

அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் இது போன்ற முற்போக்குச் சிந்தனைச் செயற்பாடுகளினால் இங்கே க.பொ.த சாதாரண தரம் வரை கற்றுச் சித்தி பெற்றவர்கள் வேறு பாடசாலைகளுக்கு உயர்தரம் கற்பதற்குச் செல்லாமல் இங்கேயே கற்று அதிக மானோர் பல்கலைக்கழகம் சென்று கல்லூரிக்குப் பெருமை சேர்த்தனர்.

கல்லூரியின் தரவிருத்திக்கு உழைத்தமை

நவீன கற்றல் - கற்பித்தல் முறைமைகள், மாணவர் ஒழுக்கம், இணைபாடவிதானச் செயற்பாடுகள், வளப்பகிர்வுகள், பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் என்பனவற்றால் பல்லாண்டு களாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திலே காணப்படுகின்ற பாடசாலைகளிடையே தரவேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. பிரித்தானியர் காலத்திலேயே இத்தகைய வேறுபாடுகள் தோன்றிவிட்டன. மதப்பரப்புக்கை ஒருபுறமிருக்க ஒரே சமயத்தைச் சேர்ந்த பாடசாலைகளுக்கு இடையிலும் தரத்தில் வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. (இங்கு நாங்கள் பாடசாலையின் வகைகளைக் குறிப்பிடவில்லை) இது கிராமப்புறங்களிலிருந்து நகரப்புறங்களை நோக்கி மாணவர்களைப் படையெடுக்கச் செய்தன. நாங்கள் கற்கின்ற காலங்களிலே “வரா வரா நடேஸ்வரா”, “வரா வரா வைத்தீஸ்வரா”, “இந்து இந்து யாழிந்து”, “இந்து இந்து மல்லாகம் இந்து” என்ற மாணவர் கோஷங்கள் பல கல்விச் சிந்தனையாளர்களைப் புரட்சியாளர்களாக மாற்றியது. அப்படி முன்னின்று உழைத்தவர்களில் அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவராகத் திகழ்கின்றார். “இந்து இந்து” என்று கொக்குவில் இந்துவைச் சொல்ல வைத்தவர். ஊரில் உள்ளவர்கள் மாத்திரமன்றி அயலூர்களில் உள்ளவரும் மற்றும் தூர இடங்களில்

இருந்தும் மாணவர்கள் இப்பாடசாலையை நாடி வந்து கற்கும் நிலையை ஏற்படுத்திய வர்களிலே அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களுக்கு நிறைய இடமுண்டு. இவர் காலத்தில் ஆண்டு தோறும் தவறாது பரிசளிப்பு விழா நடாத்தப்பட்டு வந்தமையும் பாடசாலை முன்னேற்ற நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாகும். ஆண் மாணவர்கள், பெண் மாணவிகள் இருசாராருக்கும் சமத்துவ வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த பெருமையும் இவருக்கான பதிவுகளில் ஒன்றாகும். இவரின் முன்னேற்றகரமான செயற்பாடுகளினால் மாணவர் தொகை 1897ஆக உயர்ந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது.

விளையாட்டுப்போட்டிகள்

அந்தக் காலத்தில் பாடசாலைகளுக்கிடையில் நடைபெற்ற உதைபந்தாட்டப் போட்டி, துடுப்பாட்டப் போட்டி என்பனவும் பாடசாலைகளைப் பிரசித்தப்படுத்திக் காட்டின. உதைபந்தாட்டப் போட்டிகளில் பாடசாலை அதிபர்களின் பிரசன்னம் விளையாட்டு வீரர்களுக்கு மிகுந்த உற்சாகத்தையும், தைரியத்தையும், துணிச்சலையும் கொடுக்கும். ஒரு தடவை யாழ். முற்றவெளியில் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரிக்கும் பிரபல்யம் பெற்ற பாடசாலை ஒன்றுக்கும் இடையே நடைபெற்ற உதைபந்தாட்டப் போட்டியன்று ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியின் அதிபர் ஒறேற்றர் சுப்பிரமணியம் அவர்களும் பிரசன்னமாகியிருந்திருக்கிறார். தொடக்கத்திலே இரண்டு தோல்விகளை அடுத்தடுத்து ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி சந்தித்த போது கூடவே கூச்சல்களும் எழுந்த போது ஒறேற்றர் அவர்கள் தோல்வியை தாங்கிக் கொள்ள முடியாது எழுந்து நின்றாராம். அதன் விளைவு அடுத்தடுத்து பல கோல்கள் (Goals) இறக்கப்பட்டு ஸ்கந்தா வெற்றி பெற்றதாம். இந்த சம்பவம் அந்தக்காலத்திலே பெருமிதமாய் பேசப்பட்ட ஒன்றாகும். இது அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களும் கேள்விப்படாததல்ல.

இவரின் காலத்திலே கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரிக்கும் ஏனைய பாடசாலைகளுக்கும் இடையே வெவ்வேறு பாடசாலை மைதானங்களிலும் முற்றவெளியிலும் போட்டிகள் நடைபெறும் போது தமது மாணவர்களை ஊக்குவிக்க உரிய மைதானங்களில் பிரசன்னமாக இருந்து கொக்குவில் இந்து பல தடவைகள் வெற்றிபெற உழைத்திருக்கின்றார். இவர் சென்றால் கூடவே பல ஆசிரியர்களும் கொக்குவில் இந்துவின் பழைய மாணவர்களும் சென்று ஊக்குவிப்பை வழங்குவார்களாம். ஒரு தடவை மானிப்பாய் இந்துவின் மைதானத்தில் கொக்குவில் இந்துவிற்கும் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரிக்கும் இடையே உதைபந்தாட்டப் போட்டி நடைபெற்ற போது கொக்குவில் இந்துவில் கல்விசாராப் பணியாளராக விளங்கிய ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் கொக்குவில் இந்துவுக்காகக் கோஷம் செய்து கொக்குவில் இந்து வெற்றி பெற்ற நேரத்தில் குழப்பமும் ஏற்பட்டதென்று அதிபர் பஞ்சலிங்கம் கூறுகின்றார்.

மாணவர் நடந்ததை

மாணவர்களின் நடத்தைகளில் அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு, சமூக இசைவாக்கம் என்ற நான்கு அம்சங்கள் கலந்திருப்பதாகக் கல்வியியலாளர்கள் கூறுவர். அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் மனப்பாங்கு விருத்திக்கு முதன்மை அளித்தமையும் எம்மால் அவதானிக்கத்தக்கதாக இருந்தது. அமெரிக்கக் கல்லூரி அதிபர் ஒருவர் தமது ஆசிரியர்களிடம் விடுத்த வேண்டுகோள் ஒன்று எமது நினைவுக்கு வருகின்றது. அது என்னவென்றால் “மாணவர்கள் மனிதாபிமானமுள்ளவர்களாக வர உதவி புரிய வேண்டும்” என்பதாகும். அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் அதற்காகவும் உழைத்தமையாலேயே உண்மையான மாணவர் பலர் இன்றும் அவருடனிருக்கின்றார்கள்.

இணைபாடவிதான செயற்பாடு

மாணவர்களின் நடத்தைகள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு அவர்களின் ஆளுமைகள் விருத்தி செய்யப்படுவதும் அவர்களின் தனித்திறமைகள் வெளிப்படுத்தப்படுவதற்குமான அதிய சந்தர்ப்பங்களை இணைபாடவிதானச் செயற்பாடுகளே எனலாம். இவ்வகையில் காலைக்கூட்டம், பண்ணிசைப்பயிற்சி, மேற்கத்தேய இசைக்குழு ஏற்பாடு, தலைமைத்துவப் பயிற்சி போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

காலைக்கூட்டம்

இவர் தலைமையில் நடைபெறும் காலைக்கூட்டம் மகிழ்ச்சிகரமானதாகும். பல அரசு கல்வி நிறுவனங்களின் காலைக்கூட்டங்களிலே தலைமைகள் தாங்கள் நினைப்பவற்றை எல்லாம் நேரப்பெறுமானங்களையும் கருத்திற் கொள்ளாமல் தாமே பேசி முடிப்பதிலேயே கவனத்தைச் செலுத்துவதனைக் காண்கின்றோம். இத்தகைய உரைகளால் எவ்வித பிரயோசனங்களும் உரிய நிறுவனங்களுக்கு ஏற்படுவதாக இல்லை. மாறாக முதலாம் பாடத்தை எடுக்கின்ற ஆசிரியர்கள் அவரவரின் நேரத்தைப் பொறுத்து கவலையடைவர். அல்லது மகிழ்ச்சியடைவதுண்டு. ஆனால் பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெறும் காலைக்கூட்டம் முன்மாதிரியானது. அதிபர் அதிகம் பேசமாட்டார். ஆசிரியர்கள் உரை நிகழ்த்துவார்கள். மாணவர்கள் தத்தம் ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்த முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டது. இந்த வரிசையில் அவர்கள் பொருத்தமான தலைப்புக்களில் பேசுவார்கள். கவிதைகளை இயற்றி வந்து வாசிப்பார்கள். கட்டுரை படிப்பார்கள். பாடல்களை பாடுவார்கள். தாம் படித்துச் சுவைத்தவற்றை முன்வைப்பார்கள். பொன்மொழிகள் கூறுவார்கள். நாடகம்

நடிப்பார்கள். அன்றைய தினம் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில் உள்ள பயனுள்ள செய்திகளைப் படித்துக் காட்டுவார்கள். இவற்றின் மூலம் மாணவரின் பன்முக ஆளுமைகள் வெளிப்பட்டன. தற்காலத்தில் தலைசிறந்த பேச்சாளராகவும், அறிவிப்பாளராகவும் விளங்கும் திரு. S.S. வாசன் அவர்கள் தமது இத்தகைய திறனுக்கு பஞ்சலிங்கம் அதிபர் அவர்களின் தலைமையிலான காலைக்கூட்டம் தான் காரணமென்று கூறுகின்றார். இதனை 2018 டிசம்பரில் நடைபெற்ற கிட்ஸ்பார்க் ஆண்டு விழாவின் போது பிரதம விருந்தினராக வருகைதந்த திருமதி ஜனனி சுதாகர் அவர்களும் உரை நிகழ்த்தும் போது கூறியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. மாணவர்களின் வாசிக்கும் ஆற்றலுக்கும், தேடலுக்கும் ஆக்கத்திறன் விருத்திக்கும் (creativity) புத்தாக்கச் செயற்பாட்டுக்கும் (Innovative) பஞ்சலிங்கம் அதிபர் கால காலைக் கூட்டம் மிகவும் உந்துசக்தியாக அமைந்திருந்ததை மறுக்கவியலாது.

தலைமைத்துவப்பயிற்சி

சிறந்த தலைமைத்துவப் பண்புகளைக் கொண்ட பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் தமது மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இத்தகைய பண்புகளைப்பெற வேண்டுமென எதிர்பார்த்தார். இதற்காக இவர் நோட்டரிக் கழகத்தின் மாணவர் அமைப்பான 'இன்றாகட்' கழகத்தை கொக்குவில் இந்துவில் உருவாக்கி அவற்றைச் சிறப்பாகச் செயற்பட வைத்து மாணவர் தலைமைத்துவ விருத்திக்கு உதவினார். மாணவர் தலைமைத்துவத்திற்கென கொக்குவில் இந்துவில் நடைபெற்ற மூன்று நாள் தலைமைத்துவப் பயிற்சிப் பட்டறை வினைத்திறன், விளைதிறன் மிக்கதாகும்.

பண்ணிசை வகுப்பு

இசை ஒரு வகையான உளவளச் சிகிச்சை (Musical Treatment) என்பதனையும் மனங்கொண்டு தமது பாடசாலையில் அதனையும் செயற்படுத்த விழைந்தார். இறைவனே "சாமகானப் பிரியன்" என்று தான் அழைக்கப்படுகின்றார். பழைய காலப் பாடல்களும் பலரது உள்ளத்தைச் சீர்மைப்படுத்தி வருவதையும் நாம் நடைமுறை வாழ்வில் காண்கின்றோம். முத்தமிழில் ஒன்றான இசைத்தமிழ், இசை கலந்ததொன்றாகும். மாணவரின் நயத்தல் திறனை விருத்தி செய்யவும் ஆன்மீக உணர்வினை இசையினூடாக வளர்ப்பதற்காகவும் "ஓதுவார்" ஒருவரை ஒழுங்குபடுத்தி பண்ணிசை வகுப்பினை நடாத்தினார்.

பௌதிகவள விருத்தியில்.....

நாம் வசிக்கும் வீட்டைப்போல பாடசாலையினையும் மகிழ்ச்சிக்குரியதாக வைத்திருப்பதிலே பௌதிக வளங்களுக்கு முக்கியமான இடமிருக்கின்றது. அண்ணாந்து பார்க்கக்கூடியதான நெடிதுயர்ந்த கட்டடங்கள் அகலமான சுவர்கள், சித்திர வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய நிலை, யன்னல், கதவுகள், ஒன்றுகூடுமிடங்கள், கண்கவர் அலுவலக அறைகள், பயிற்சிப்பட்டறைகள், ஆய்வுகூடங்கள், கணினி அறைகள், தொன்மைக் காலத்திலிருந்து இன்று வரையிலான நூல்களைக் கொண்ட அரியதும் பெரியதுமான நூலகம், விசாலமான விளையாட்டு மைதானங்கள், பக்தி பெருக்கும் வழிபாட்டிடங்கள், ஆற அமர இருந்து தனித்துவமான பாடங்களைத் தயார் செய்யக்கூடிய ஆசிரியர் ஓய்வறைகள், ஆரோக்கியமான அருஞ்சுவை உணவுகளைப் பரிமாறும் கன்ரீன்கள், நிழல் தரும் மரங்கள், பூங்காக்கள், தேவையான அளவிற்கு உறுதியான தளபாடங்கள் முதலானவற்றுடன் கூடிய பாடசாலை அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் தாம் கற்கின்ற காலத்திலிருந்து எதிர்பார்த்த பாடசாலையாகும். கற்றலுக்கான நல்ல சூழலையும் வசதி வாய்ப்புக்களையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் யாருமே எதிர்பார்க்காத அளவுக்கான உயர்ந்த பெறுபேறுகளைப் பெறமுடியும் என்பதிலே அவர் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். எனவே பௌதிகவள விருத்திக்காக இவர் நிறைய உழைத்திருக்கின்றார்.

இவர்கால கொக்குவில் இந்துவின் பௌதிக வளங்கள் தொடர்பான தீர்மானங்கள் இவரின் தலைமையிலான ஆசிரியர் கூட்டத்தில் (Staff meeting) அதிபரால் மிகவும் நுட்பமான முறையில் எடுக்கப்படுவது பற்றி இவரின் மாணவியும் கொக்குவில் இந்து ஆரம்பப்பாடசாலையின் ஓய்வுநிலை அதிபருமாகிய திருமதி செல்வராணி சகாதேவன் அண்மையில் கூறியமை பலருக்கும் பயனுள்ளது.

அதிபரால் பல தேவைகள் முன்வைக்கப்பட்டு அவற்றுள் முதன்மையான தெரிவு தொடர்பாகக் கருத்துக்கள் அறியப்பட்டு நிறைவில் அதிபர் நினைத்தது தொடர்பானதுக்கான நியாயங்கள் கூறப்பட்டு அதற்கான ஆதரவுகள் பெறப்பட்டு அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான முன்னெடுப்புக்கள் மேற்கொள்ளப்படும்.

இதன்படி பல மண்டபங்கள், கணினிக்கூடம், சிறுவர் நூலகம் என்பவற்றைக் கூறலாம். கொக்குவில் இந்து ஆங்கிலப் பாடசாலை 1910இல் ஆரம்பிக்கப்பெற்றதொன்று. 1985ஆம் ஆண்டு இதன் பவளவிழாக் காலமாகும். இவ்வாண்டு கல்லூரிக்குத் தேவையான பிரார்த்தனை மண்டபத்தையும் கல்லூரியின் தெற்குப் பக்கத்தில் இரண்டு மாடிக்கட்டடத்தையும் தமது பெருமுயற்சியால் நிறைவு செய்தார். இந்த 75 ஆவது

ஆண்டில் 75 மாணவர்களைப் பல்கலைக்கழகம் அனுப்பி வைத்தமையும் கொக்குவில் இந்துவின் வரலாற்றில் அரிய சாதனையெனலாம்.

1999ஆம் ஆண்டு இவரின் ஆசிரியர்களில் ஒருவரும் இக்கல்லூரியின் புகழ் பூத்த அதிபர்களுள் ஒருவரும் காந்தியவாதியும், யாழ்ப்பாண வாலிபர் விடுதலை இயக்கத்தைத் (Jaffna Youth Congress) தொடங்கியவருமான திரு. ஹண்டி பேரின்பநாயகத்தின் (28.03.1899 - 11.12.1977) நூற்றாண்டாகும். அவ்வாண்டில் இவரின் நூற்றாண்டு நினைவாக காணி ஒன்றினை அரிதின் முயன்று பெற்று சிறுவர் நூலகத்தையும், கூடைப்பந்தாட்டத்திடலையும் உருவாக்கினார். இம் முயற்சிகளுக்கு கொக்குவில் இந்துவின் பழைய மாணவரான பொறியியலாளர் திரு. நடராஜா அவர்கள் பெருந்துணையாக இருந்துள்ளார்.

அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் அரசு பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பின்னர் இவர் இருப்பதற்கு முன்னர் இருந்த இரண்டு அதிபர்களால் நிறைவு செய்யப்படாத கட்டடத்தையும் வெளிநாடுகளில் உள்ள தமது பழைய மாணவர்களின் நிதியைப் பயன்படுத்தி நிறைவு செய்தார் இதுவே பின்னர் 'பஞ்சலிங்கம் கேட்போர் கூடம்' ஆனது.

இவரின் பௌதிகவள விருத்திச் செயற்பாடுகளில் குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாக மேற்கத்தேய இசைக்குழு ஒன்றினை ஆரம்பித்துச் செயற்பட வைத்தமையினையும் குறிப்பிட வேண்டும். தமக்குத் தெரிந்த தலைவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட நிதி மூலம் இதற்குத் தேவையான இசைக்கருவிகள் கொள்வனவு செய்யப்பட்டன.

யாழ். இந்துவின் காலப்பின்னணியில் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள்

அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரிக்கான பங்களிப்பை விளக்க முன்வருபவர்கள் இந்துக்கல்லூரியின் கஷ்டமான காலத்திலே அதனைப் பொறுப்பேற்றார் என்பதனைக் கூறாமல் விடார். திரு. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியில் சிறப்பான முறையிலே அதிபராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த காலத்திலே யாழ். இந்து தன்னளவில் சிறிது சிறிதாக வீழ்ச்சி கண்டு வந்தது. இலங்கை மற்றும் இந்திய இராணுவங்களிடனான விடுதலைப்புலிகளின் யுத்த சூழல் கொக்குவில் இந்து, யாழ் இந்து என்ற இரு பாடசாலைகளின் கல்விச் செயற்பாடுகளைப் பாதித்தாலும் முக்கியமாக இந்திய அமைதிப்படையின் தாக்குதல்களினால் யாழ். இந்து ஒப்பீட்டளவில் கூடுதலாகப் பாதிக்கப்பட்டது. அகதிமுகாமாகவும் மாறியது. இதற்கு வேறாக அங்கே கற்ற மாணவர்களின் தலைமைப்பதவி தொடர்பான பிரச்சனையும் பெரிய பிரச்சனையாக

இருந்தது. ஆசிரியர்களுக்கிடையிலான பிளவுகளும் இல்லாமலில்லை. ஆசிரியர் வளப்பற்றாக்குறை வேறு.

அக்காலத்திலே (1984-1990) யாழ். இந்துவிலே திரு.ச.பொன்னம்பலம் அதிபராக இருந்தார். இந்நிலையில் யாழ். இந்துவின் வீழ்ச்சியைத் தடுத்து அதனை முன்னேற்றுவதற்கான தலைமைப்பொறுப்பை ஏற்குமாறு அக்கறையுடையோர் களிடமிருந்து பஞ்சலிங்கம் அவர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது. ஆயினும் தம்முடன் முன்னர் ஒன்றாக அக்கல்லூரியில் கற்றவர் அக்கல்லூரியில் அதிபராக இருக்கையில் அவரிடத்திற்கு செல்ல திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்களுக்கு மனம் இடம்கொடுக்கவில்லை. ஆயினும் தாம் கற்ற கல்லூரி சரிந்து வருவதனையும் அவரால் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியவில்லை. அதற்கான நேரத்தையும் அவர் எதிர்பார்த்திருக்கையில் அதிபராக இருந்த எஸ்.பொன்னம்பலம் அவர்கள் 1990இல் மாற்றம் பெற்றுச் செல்ல அவரின் இடத்திற்கு திரு.க.சி.குகதாசன் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்.

திரு.குகதாசன் அவர்கள் பதவியேற்ற காலம் கல்லூரியின் நூற்றாண்டுக் காலம் (1890 - 1990) ஆகும். திரு.கே.எஸ்.குகதாசன் அவர்களைத் தலைவராகவும், திரு.சுந்தரம் டிவகலாலா, திரு.சே.சிவராஜா அவர்களை செயலாளர்களாகவும் கொண்ட குழு 1991 ஜனவரியில் நான்கு தினங்கள் குமாரசுவாமி மண்டபத்தில் நூற்றாண்டு விழாவைச் சிறப்பாக நடத்தியது. இந்த நூற்றாண்டு விழா மறைமுகமாக யாழ். இந்துவின் கண்ணாறு கழிப்பதற்கானதாக அமைந்திருந்ததென்று தெரிகின்றது. இதன்படி 1991 ஏப்ரலில் திரு.குகதாசன் அவர்கள் இளைப்பாற இவரிருந்த இடத்திற்கு 1991 மே மாதம் திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். கொக்குவில் இந்துவில் இவரின் இடத்திற்கு இவரின் கீழ் பிரதி அதிபராக இருந்த திரு.ஆர்.மகேந்திரன் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார். இவரின் தலைமையில் திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்களுக்கு பிரியாவிடை நிகழ்வும் நடைபெற்றது.

யாழ். இந்துவில் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள்

“எம்மை வாழ வைத்தவர்கள்” (2012) என்ற நூலை எழுதிய அதிபர் பொ.கனக சபாபதி அவர்கள் குறிப்பிடும் அதிபர் வரிசையில் வரும் ஹன்டி எஸ். பேரின்பநாயகம், C.K. கந்தசாமி ஆகியோரின் வழிகாட்டல்களையும் கொக்குவில் இந்துவில் தாம் பெற்ற நீண்டகால அனுபவங்களையும் கொண்டு யாழ். இந்துவிற்கான அத்தனை சவால்களுக்கும் முகம் கொடுத்து இப்பாடசாலையின் உயர்வுக்காகப் பணியாற்றலானார்.

மாணவர் பிரச்சனை

கொக்குவில் இந்துவிலே பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் அதிபராக இருந்த காலத்திலே அவரிடமிருந்த நிர்வாகத் திறமைகளை யாழ்ப்பாணத்துக் கல்விச் சமூகமும் நன்கு அறிந்திருந்தது. எனவே அவர் யாழ். இந்து வரவிருக்கின்றார் என்பதனை அறிந்ததும் யாழ். இந்துவின் மாணவர்கள் மற்றும் பழைய மாணவர்கள் அவரின் இல்லத்திற்குச் சென்று பல நிபந்தனைகளையும் கூறி முக்கியமாகத் தங்களின் நலன்கள், பிரச்சனைகளையும் கூறினர். முதலில் சில பிரச்சனைகளைச் சீர்செய்துவிட்டு வருமாறும் கேட்டுக்கொண்டனர். அவர்கள் கூறிய பெரும்பாலான பிரச்சனைகளை அதிபர் ஏலவே அறிந்து வைத்திருந்தார் என்பதனையும் அவற்றையெல்லாம் இவரால் தான் தீர்க்கமுடியும் என்பதனையும் அதிபருடன் உரையாடும் போது தெரிந்து கொண்டனர். எதற்கும் அவர்களைக் கல்லூரிக்குச் செல்லுமாறும் வந்து பார்த்துச் செய்யலாம் என்றும் கூறி அவர்களை அனுப்பி வைத்தார்.

விருந்தோம்பலின் சிறப்பு

அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் விருந்தோம்பலின் மகிமையை நன்குணர்ந்தவர். அவரிடம் அனுமதி பெற்றோ அனுமதி பெறாமலோ செல்லலாம். அனுமதி பெற்று வந்தால் அலுவல்களை இலகுவாகவும் நேரத்திற்கும் முடிக்கலாம் என்று கருதுபவர். இன்றைக்கும் நிர்வாகத்தின் உயர் பதவிகளில் இருப்போரை நினைத்த மாதிரி வீடுகளில் சந்திக்க முடியாது. வீடுகளில் உள்ளவர்களே பெரும்பாலும் வாசலில் வைத்து உரியவரை அலுவலகத்தில் சந்திக்குமாறும் கூறி அனுப்பி விடுவார்கள். பின்னர் அவர்களின் வீடுகளில் விருந்தோம்பலுக்கு எங்கே இடம்? ஆனால் 'தமிழர் தம் விருந்தோம்பல்' என்ற தலைப்பில் உரை நிகழ்த்துமாறு கேட்டுக்கொண்டால் ஒலிவாங்கியை அவர்களிடமிருந்து வாங்க முடியாத அளவுக்குப் பேசி நிறையக் கைதட்டல்களையும் பெற்று விடுவார்கள். பஞ்சலிங்கம் சேர் அவர்களுக்கு விருந்தோம்புதல் இயல்பானதொன்று. இதனால் பிரச்சனை பற்றிப் பேச வந்தவர்கள் கூட அதனை மறந்து அவரிடமிருந்து எவற்றையோ பெற்றுச் செல்கின்றோமென்ற உணர்வோடு சென்று விடுவர். இவரைத் தேடிச் சென்ற மாணவர்களும் விருந்தினர்களாக மாற்றம் பெற்று பஞ்சலிங்கம் அதிபர் நல்லவர், வல்லவர் என்பதையுணர்ந்து தமது சிந்தனைகளையும் செயற்பாடுகளையும் திருத்திக் கொண்டனர்.

மாணவ முதல்வர் தெரிவு

உயர்தர மாணவர் பிரச்சனைகளில் முக்கியமானவை மாணவ முதல்வர் தெரிவும் கற்றல் தொடர்பானவையாகவுமிருந்தன.

க.பொ.த உயர்தரத்திலுள்ளவர்கள் பதின்மவயதின் பிரச்சனைக்குரிய கால கட்டத்தில் இருப்பவர்கள். தங்களை மற்றவர்கள் கணிக்க வேண்டும் - மதிக்க வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டு வாழ்பவர்கள். க.பொ.த உயர்தரத்தின் இரண்டு ஆண்டுகளில் உள்ளவர்களுக்கிடையே பெரிய வயது வித்தியாசமும் இருக்காது. எனவே மாணவ முதல்வர்கள் அவர்களுக்குரிய தகுதியில்லாமல் வருகின்ற போது அவர்களுக்கிடையே பிரச்சனைகள் உருவாகுவது இயல்பானது. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் அதிபராக வருவதற்கு முன்னர் ஜனநாயக முறைமை என்று சொல்லி தேர்தல் முறைமையினையே மாணவ முதல்வர் தெரிவுக்கான வழியாகக் கைக்கொண்டனர். பிரச்சாரம் செய்து ஏமாற்றி மக்களிடம் இருந்து ஓட்டுக்களைப் பெற்று பதவிக்கு வருவது போன்ற அரசியல் செயற்பாடாக மாணவர் தெரிவுக்கான தேர்தல் முறைமை அமைந்ததனால் மாணவர்களிடையே அதிருப்தியும், அமைதியின்மையும் ஏற்படலாயிற்று. பாடசாலை - வகுப்பறை பகிஷ்கரிப்பாகவும் பரிமாணம் பெறலாயிற்று. அகவயமற்றதான சரியான புள்ளியிடும் முறைமையினை அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்து அதனை சீர்தெய்தார். கொக்குவில் இந்துவில் போலவே இங்கும் அவர் பிரம்பெடுக்கவில்லை. பிரம்பில் தமக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்றும் மாணவர்களுடன் அன்பாக அண்மித்துப் பழகும்போது பிரம்பும் தேவையற்றதாகி விடுகின்றது என்றும் கூறுகின்றார்..

மாணவர்களுக்கும் அதிபர்களுக்கும் இடையேயுள்ள இடைவெளியைக் குறைக்க அவர்களுக்கு நிறைய பொறுப்புக்களை வழங்கினார். மாதம் ஒரு தடவையாவது மாணவ முதல்வர்களை சந்தித்து அவர்களது பிரச்சனைகளைக் கேட்டறிந்து அவர்களின் மூலமாகவே கருத்துக்கள் பெறப்பட்டு அவர்களின் தலைமைத்துவப் பண்பு விருத்தி செய்யப்பட்டது. பாடசாலையில் உள்ள ஒவ்வொரு இல்லத்தில் இருந்தும் ஒரு நாளைக்கு நான்கு பேர் வீதம் இல்லப்பணி (House duty) தெரிவுசெய்யப்பட்டு அவர்களால் செய்யக்கூடிய பாடசாலைக் கடைமைகள் ஒப்படைக்கப்பட்டன. யாருக்கும் வெளியே தெரியாமல் ஓட முடியாதவாறு இருவர் நியமிக்கப்பட்டனர். ஒவ்வொரு வாரமும் வரும் வெள்ளிக்கிழமை கடைசிப் பாடம் வகுப்பறை மாணவர் தலைவர்களை

(Monitors) சந்தித்து வகுப்பறை ஒழுங்காக நடைபெறுவதற்கான வழிவகைகள் செய்யப்பட்டன. இவ்வாறான ஒழுங்குமுறைகளால் மாணவர்களுடைய பாடசாலைப் பற்றும் கற்றலில் உள்ள நாட்டமும் அதிகரித்தது. 'சிறுவர்கள் இரட்சகர் ரூசோ' என்று கல்வித் தத்துவத்தில் படித்ததை தனது நடைமுறையிலும் பின்பற்றத் தன்னால் ஆனவற்றைச் செய்ய முனைந்தார். கொக்குவில் இந்துவில் செய்ததைப் போலவே ஒவ்வொரு தவணை முடிவிலும் பெற்றோர்களை அழைத்து ஆசிரியர்களுடன் கலந்துரையாட விட்டு அவர்களின் அடைவுமட்ட உயர்விற்கும் ஒழுக்க விருத்திக்கும் உதவினார்.

கண்ணாடிச் கூட்டுக்குள் தன்னை அடைத்துக்கொள்ளாதவர்

அதிபர் அறை என்பது எப்பொழுதும் பாடசாலையின் சகல செயற்பாடுகளையும் அவதானிக்கக்கூடியதான மத்திய இடத்தில் அமைந்திருக்க வேண்டும். கிட்டத்தட்ட மூன்று தசாப்தங்களாக உயர்நிர்வாகிகள் என்றிருப்போர் குளிர்நீர்நீர் பூட்டப்பட்ட கண்ணாடி அறைகளில் தங்களை சிறைப்படுத்திக் கொண்டிருப்பது ஒரு வகையான 'மனநோயும் சாபக்கேடும்' என்று தான் பஞ்சலிங்கம் அதிபர் அவர்களுடன் உரையாடியதில் இருந்து தெரிய வருகின்றது. கொக்குவில் இந்துவில் அதிபராக இருந்த வேளையில் நலன்விரும்பி ஒருவரால் அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்ட மின்விசிறியை தாம் ஒருவர் மட்டும் அனுபவிப்பதற்காக பயன்படுத்தாமல் அதனை ஆசிரியர்களின் ஓய்வறையில் வைத்தால் பலருக்கு பயன்படும் என்று எண்ணி அங்கேயே அதனை அனுப்பி வைத்த சமதர்ம சிந்தனையாளர். கொக்குவில் இந்துவில் நடந்து கொண்டதைப் போல தம்மை முக்கியமான தமது தேவையினை ஒட்டிச் சந்திக்க வந்த பெற்றோர்களுையோ நலன்விரும்பிகளையோ காத்துக்கொண்டிருக்க விடாது தம்மால் ஆனதை செய்து கொடுத்து அவர்களை அனுப்பி வைப்பார்.

இணைபாடவிதான செயற்பாடுகள்

கோட்பாட்டு ரீதியான கல்வியை நடைமுறையில் பிரயோகித்துக் காட்டுவதற்கான நல்ல சந்தர்ப்பங்களாக இணைபாடவிதான செயற்பாடுகள் அமைகின்றன. அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் காலத்திலும் மாணவர் தொகை அதிகமாகவே இருந்தது. எனவே ஒவ்வொரு மாணவர்களும் தத்தம் திறமைகளை வெளிப்படுத்த பாடசாலையில் பல மன்றங்கள் இருக்க வேண்டும் என்பதில் அதீத கரிசனையினை அதிபர் பஞ்சலிங்கம் மேற்கொண்டிருந்தார்.

இவ்வகையில் தமிழ்ச்சங்கம், இந்து இளைஞர் மன்றம், விஞ்ஞானக்கழகம், வர்த்தக மன்றம், கலை மன்றம், உயர்தர மாணவர் ஒன்றியம், ஆங்கிலக்கழகம், உடற்பயிற்சி ஜிம்நாஸ்ட்டிக், டேபிள் டெனிஸ், சதுரங்கம், சாரணியம், இன்டெரக்கழகம், பான்ட் (மேலைத்தேய கீழைத்தேய வாத்தியக்குழுக்கள்), செஞ்சிலுவை இளைஞர் வட்டம், லியோ கழகம், சேவைக் கழகம், பியானோ வகுப்பு, பண்ணிசை வகுப்பு முதலானவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றுள் பல ஏலவே இருந்தாலும் அனைத்திற்குமான உயிர்ப்பைக் கொடுத்தவர் அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் ஆவார். இவர் கொடுத்த ஊக்கங்களினால் மாணவர்களின் பன்முக ஆளுமைகள் விருத்தி செய்யப்பட்டன.

காலைப் பிரார்த்தனை

அநேகமான பாடசாலைகளில் ஒன்று அல்லது இரண்டு இடங்களில் காலைப் பிரார்த்தனைக் கூட்டங்கள் உரிய அதிபர் தலைமையில் நடைபெறுவதுண்டு. பெருந்தொகையான மாணவர்கள் கற்கின்ற பாடசாலையில் இப்படி காலைக்கூட்டங்கள் நடைபெறும் போது மாணவர்கள் பல நெருக்கடிகளுக்கு உள்ளாவர். எளியாரை வலியார் வருத்தும் இன்னல்கள் ஏற்படவும் சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. மாணவர்களும் இயல்பாகவுள்ள தங்களின் தனித்திறமைகளை வெளிப்படுத்தவும் சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போய்விடும். எனவே மாணவர்களை வகுப்புவாரியாகப் பிரித்து ஐந்து இடங்களில் தனித்தனியாக காலைப் பிரார்த்தனையை நடாத்த ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆசிரியர்களின் வழிகாட்டலிலே இக்காலைப் பிரார்த்தனைகள் நடைபெற்றமையால் மாணவர் தலைமைத்துவத்தினை வளர்க்கும் முயற்சிகள் ஏற்படலாயின.

நூலக விருத்தி

ஒரு கல்லூரியின் கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாட்டில் நூலகம் மிகவும் முக்கியமான பங்கை வகித்து வருகின்றது. தமிழகத்தில் உள்ள பல பல்கலைக்கழகங்களை எடுத்துப்பார்த்தால் அவை தரமான நூலகங்களைக் கொண்ட இடத்திலே தான் அமைக்கப்பட்டதென்பர். பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் கற்றல் விருத்திக்கு நிறைய நூல்கள் உதவியமையால் அவர் தமது பாடசாலையில் தரமானதொரு நூலகத்தை வைத்திருந்தவர். 1983இல் யாழ் நூலகம் இலங்கையின் அக்கால அரசு படையால் எரிக்கப்பட்டது போலவே 1987இல் இந்திய அமைதிப்படையினரால் கல்லூரியில் உள்ள நூல்களும் சேதமாக்கப்பட்டு அழிக்கப்பட்டன. 1995ஆம் ஆண்டு இடப்பெயர்வின் போது இவரின் பாடசாலையில் ஸ்ரீலங்கா இராணுவம் இருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. நூல்கள் ஒவ்வொன்றையும் தேனி போல தேடித்தேடி சேர்க்கப்பட்டபாடு தனக்குத்தான்

தெரியுமென்றும் அவற்றை நாசகாரிகள் இலகுவில் அழித்துவிட்டுப்போட்டார்கள் என்றும் இன்றும் கவலைப்படுகின்றார்.

“ஒருவனுக்கு மீனை உண்ணக்கொடுப்பதை விட மீனைப் பிடிக்கும் வழிவகை களை சொல்லிக்கொடுப்பது மேல்”என்னும் சீனக்கல்விச் சிந்தனையில் மிகுந்த நம்பிக்கையுடைய அதிபர் திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரும் பிரதியுபகாரம் கருதாத நூல்களின் துணையைக் கொண்டு தத்தமது முயற்சியால் படித்து முன்னேறத்தக்க வகையில் யாழ் இந்துக்கல்லூரியிலும் நூலக விருத்திக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொடுத்தார். இதுபற்றி அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் காலத்தில் நூலகராக இருந்த திரு.பொ.இராசரத்தினம் அவர்கள் “யாழ். இந்துக்கல்லூரி நூலக வளர்ச்சியில் 1991ஆம் ஆண்டு பெருமைக்குரிய காலமாகும். 1991ஆம் ஆண்டு மே மாதம் அதிபராகப் பதவியேற்ற திரு.அ.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் முதலில் கால் வைத்தது நூலகத்தில் தான். நூலகத்தைப் பார்வையிட்ட பின் அதைப் புனரமைப்புச் செய்யவேண்டுமென்று அன்றே தீர்மானித்தார். ‘யாழ் இந்துக்கல்லூரி நூலகம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்’, ‘யாழ்ப்பாண இந்துக்கல்லூரி நூற்றாண்டு மலர்’ (1890 - 1990 பக். 69) இவரின் கணக்கெடுப்பின்படி இந்த நூலகத்திலே 1970ஆம் ஆண்டு 5553 நூல்களும், 1973இல் 7902 நூல்களும், 1994இல் 13, 293 நூல்களும் இருந்திருக்கின்றன.

அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் காலத்திலே யாழ். இந்துவில் மாணவர் கற்கும் வகுப்பிற்கு ஏற்ற வகையில் மூன்று வகையான நூலகங்கள் இருந்தன. ஆரம்பம், இடைநிலை, உயர்தரம் என்றவாறு அமைந்திருந்ததாக அறிகின்றோம்.

இந்த நூலகங்களில் காலத்திற்கு ஒவ்வாத நூல்கள் களையப்பட்ட போதிலும் எந்தக்காலத்திற்கும் தேவையான நூல்கள் பேணப்பட்டிருந்தன. புதிது புதிதாக வெளிவரும் மிகப்பின்திய கால நூல்களும் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட சஞ்சிகைகளும் மாணவர்களின் வாசிக்கும் ஆர்வத்தைத் தூண்டின. பதிவுப்படி கூடுதலான நூல்களை வாசித்தவர்களுக்கு பரிசில்களும் அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் காலத்தில் வழங்கப்பட்டன.

கற்பித்தல் விருத்தி

பாடசாலைகளின் பெயரையும், புகழையும் தரத்தையும் நிர்ணயிப்பதில் பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் மிகுந்த செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. யாழ். இந்துவில் அதிபர் பஞ்சலிங்கம் காலத்திலே எத்தகைய செயற்பாடுகள் மூலம் பரீட்சைப் பெறுபேறுகள்

உச்ச நிலையை அடைந்தன என்பதனை சரியாக விளங்கிக்கொள்ள கலாநிதி கா.குமாரலன் அவர்களின் 'யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்க தோற்றமும் வளர்ச்சியும்' என்னும் கட்டுரையும் (1994) யாழ் இந்துவில் பிரதி அதிபராக இருந்த திரு.பொ.மகேஸ்வரன் அவர்களின் 'யாழ் இந்துவில் எனது பட்டறிவு' (2005) எனும் இரு கட்டுரைகள் நிறையத்துணை செய்யும். அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் ஒரு தரமான விஞ்ஞான கணித பாட ஆசிரியராக இருந்து வந்தவர் என்ற வகையில் வித்தியாசமான கூழலில் ஆசிரியர் வளத்தை எவ்வாறு பெற்று அவர்களுடன் எவ்வாறு நடந்து உச்சமான வளத்தைப் பெறலாம் என்பதனை நன்கறிந்து செயற்பட்டவர். இவர் பல்கலைக்கழகத்திலே இறுதியாண்டில் கற்றுக்கொண்டிருந்த காலத்திலே எவ்வாறு அக்கால கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரிச் சமூகம் தம்மை அழைத்து பயன்படுத்தியது என்பது அவருக்கும் ஆசிரியர்களை எவ்வாறு பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்னும் அனுபவத்தைக் கொடுத்திருக்கும். இக்கல்லூரியைப் பொறுப்பேற்ற காலத்திலே ஆசிரியர் பற்றாக்குறை பெரும் பிரச்சனையாக இருந்தது. மாணவர்கள் பாடசாலையை விட ரியூட்டரிகளுக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவத்தைக் கொடுத்தனர். எனவே தொடக்க காலத்திலே எந்தெந்த ரியூட்டரிகளில் உரிய பாடங்களுக்கு பொருத்தமான ஆசிரியர்கள் உள்ளனர் என்பதனை தனது மாணவர்கள் மூலமாக அறிந்து பார்த்து அவ்வாறானவர்களை அழைத்து தற்காலிகமாக நியமித்து, அக்கால பழைய மாணவர் சங்க நிதி மூலம் அவர்களுக்கான சம்பளத்தை வழங்கி நிலைமையை சமாளித்தார். தொடர்ந்து கல்விப் பணிமனையுடன் நெருக்கமான தொடர்பை ஏற்படுத்தி நிரந்தரமாகப் பொறுப்பான ஆசிரியர்களைப் பெற்று மாணவர்களின் கற்றல் விருத்திக்கும் உயர் பெறுபெற்றுக்கும் துணையானார்.

ஆசிரியர்களுடன் நெகிழ்ச்சிப்போக்குடையவராக விளங்கினார். உரிய நேரத்தில் ஆசிரியர் கூட்டங்களிலும் ஆசிரியர்களின் தனித்திறமைகள் பாராட்டப்பட்டன. பழைய மாணவர் சங்கத்தின் உதவியுடன் உலக ஆசிரியர் தினத்திலே அவர்கள் கௌரவிக்கப்பட்டனர். மகிழ்வுடனும், சுறுசுறுப்புடனும் ஆசிரியர்களின் கற்றலுக்கான ஓர் அங்கமாக உள்ளூர் வளங்களைக் கொண்டதான தரமான கன்ரீன் வசதியும் செய்து கொடுக்கப்பட்டது. மேலும் மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், ஆர்வலர்கள் பங்குபற்றி பயன்படக்கூடியதான முழுநிலா நாள் கருத்தரங்கும் இக்காலத்தில் பழைய மாணவர் சங்க ஆதரவுடன் புலமை சார் அறிஞர்களைப் பயன்படுத்தி நடைபெற்றது. இக்கருத்தரங்கினால் பெரிதும் உயர்தர மாணவர் அறிவு விசாலம் பெற்றது. திரு. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் இப்பாடசாலைக்கு அதிபராக வந்தபோது கலைத்துறையில்

மூன்று மாணவர் வரை பல்கலைக்கழகம் சென்றனர். இவரின் பிற்பட்ட காலத்தில் இருபதுக்கும் மேற்பட்டவர்கள் பல்கலைக்கழகம் சென்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் காலத்திலே க.பொ.த. உயர்தரப் பெறுபேறுகள் எவ்வாறு வளர்ச்சி பெற்று வந்தன என்பதனைப் பின்வரும் புள்ளி விபரம் மூலம் அறியலாம்.

வருடம்	1991	1992	1993	1994	1995
பல்கலைக்கழக அனுமதிக்குத் தகுதி பெற்றோர்	114	169	182	203	218
அனுமதி பெற்றோர்	37	75	55	121	125
4A பெற்றோர்	-	3	3	4	10

ஆதாரம் : திரு.பொ.மகேஸ்வரன் (பிரதி அதிபர்)

“யாழ் இந்துவில் எனது பட்டறிவு”

Young Hindu (UK) 2005

பக்.69

1994, 1995 காலகட்டத்தில் கூடுதலான மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகம் செல்லக் காரணம் கல்லூரியின் பழைய மாணவர்களையும் பயன்படுத்தி மேலதிக வகுப்புகள் எடுக்கப்பட்டமை என்று கூறப்படுகின்றது.

புலமைப்பரிசில் திட்டம்

மேலும் அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் கல்வி அபிவிருத்தி செயற்பாடுகளில் ஒன்றாக வசதி வாய்ப்புக்குறைந்த மாணவர்களுக்கென புலமைப்பரிசில் திட்டமொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொருவருக்கும் ரூபா 10,000 கொண்டதாக இத்திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தில் 1994ஆம் ஆண்டு வரை ரூபா 420,000 வைப்பில் வைக்கப்பட்டது. அதே போன்று பரிசுத்தின பரிசில்களுக்காகவும் ஓர் அலகு ரூபா 2,000 ஆக வைத்து நிதியம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. 1994ஆம் ஆண்டு வரை ரூபா 64,000 பெறப்பட்டது.

விளையாட்டு மைதான அகலிப்பு

இவரின் இக்கல்லூரியின் பௌதிகவள விருத்திச் செயற்பாடுகளில் விளையாட்டு மைதான அகலிப்பு முக்கியமானதொன்றாகும். விளையாட்டு மைதானத்தின் பரப்பளவுக் குறைவும் சற்சதுரமின்மையும் பெருங்குறைபாடுகளாகக் காணப்பட்டது. அதிபர் அவர்கள் இதிலும் காட்டிய ஆர்வம் காரணமாக மாணவர்கள் பலரும் தமது உணவைத் தியாகம் செய்து ரூபா 244,443.60 ஐ வழங்கினர். அதிபரின் வேண்டுகோளின்படி ஆசிரியர் ஒவ்வொருவரும் தலைக்கு ரூபா 1,000 இற்கு குறையாத தொகையினை பங்களிப்புச் செய்தனர். பெற்றோர், பழைய மாணவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டதனால் அவர்களும் இயன்றளவு உதவினர். அனைவரினதும் பங்களிப்பினால் இவர் காலத்தில் ஆறு பரப்புக்காணி கொள்வனவு செய்யப்பட்டு மைதானம் கிட்டத்தட்ட சற்சதுரமானதாகவும், விசாலமானதாகவும் ஆக்கப்பட்டது.

கல்லூரிச் சூழலை அழகுபடுத்தல்

கல்லூரிச் சூழலை அழகாக வைத்திருப்பதன் மூலம் பலருக்கும் பாடசாலை மீது விருப்பத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதில் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டு நிழல் மரங்களையும், பல வகையான பூச்செடிகளையும் நாட்டுவித்தார். இதனைப் பற்றி இங்கு கற்பித்த திரு.பொ.ஞானதேசிகன் அவர்கள் குறிப்பிடுகையில் பேராதனைப் புங்காவின் ஒரு பகுதியை அப்படியே பெயர்த்து வந்து வைத்தது போல் அக்காலத்திலே காட்சி கொடுத்தது என்றார்.

சைவச் சூழலைப் பேணுதல்

யாழ். இந்துக் கல் லூரி ஆரம்பிக் கப்பட்டதன் நோக்கத்திற்கு ஏற்றவாறு சைவச்சூழலைப் பேணும் வகையில் சகல சமய நிகழ்வுகளும் சைவசமய மரபுப்படி சிறப்பாக நடைபெற வேண்டும் என்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து செயற்பட்டார். முக்கியமாக கல்லூரி வளாகத்தில் கோயில் கொண்ட ஞானவைரவர் ஆலயத்தில் நித்திய, நைமித்திய கிரியைகளை எவ்வித இடையூறுமின்றி ஒழுங்காக நடைபெற ரூபா 50,000 கொண்ட நிதியும் ஒன்று இவரின் முயற்சியால் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

நூற்றாண்டு மலர்

அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் யாழ் இந்துவில் பணியாற்றிய காலத்தின் பிற்பகுதியில் நாட்டின் அக்கால யுத்த சூழ்நிலை காரணமாக இடம்பெயர வேண்டியதாக இருந்தது. அதற்கு முன்னதாக இவர் யாழ் இந்துவில் ஆற்றிய அர்ப்பணிப்புடன்

கூடிய சேவைக்குக் கிடைத்த வெளியீடாக 1994இல் திரு.ச.சத்தியசீலன் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியிடப்பட்ட “யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி நூற்றாண்டு மலர் (Centenary Souvenir Jaffna Hindu College – 1890 – 1990) அமைந்தது. 1994 கால வரையான யாழ் இந்துவின் வரலாற்றையும் அதன் சாதனைகளையும் அதில் அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களுக்கான கணங்காத்திரங்களையும் அறியத் துணை செய்யும் அரிய ஆவணமாக இது காணப்படுகின்றது.

இடப்பெயர்வும் ஓய்வும்

1995 நவம்பரில் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வு காரணமாக யாழ். இந்து சாவகச்சேரி இந்துவில் இயங்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. தொடர்ந்து மார்கழி விடுமுறை. 1996 ஜனவரியில் பஞ்சலிங்கம் அதிபர் அரச பணியிலிருந்து ஓய்வு பெறுகின்றார். யாழ். இந்துவின் வரலாற்றில் பதினெட்டாவது அதிபராக வந்து போனவரென்று இலகுவில் குறிப்பிட்டுவிட முடியாது. அவர் யாழ் இந்துவில் ஆற்றிய கிட்டத்தட்ட ஐந்து ஆண்டுகாலப் பணிகளை எண்ணிக் கணக்கிட முடியாது. எனவே ஓய்வு பெற்ற வேளையில் அக்கால சூழ்நிலைக்கேற்ற வகையில் உடனடியாக யாழ் இந்துவின் பழைய மாணவர் சங்கத்தினால் சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியில் அதிபருக்கான பிரிவுபசார விழா நடைபெற்றது. அத்துடன் யாழ் இந்துக் கல்லூரிச் சமூகத்தினராலும் அவர் கைவிடப்படவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பஞ்ச அமிர்தம்

சாவகச்சேரி இந்துவில் எடுக்கப்பட்ட விழா ஒரு தொடக்கமே. அது முடிந்த முடிவான விழா அல்ல என்பதனை யாழ். இந்துக் கல்லூரிச் சமூகத்தினர் 1997ஆம் ஆண்டு நிரூபித்தனர். அவ்வாண்டு யாழ். இந்துக்கல்லூரியில் அக்கால அதிபரான திரு.அ.சிறீகுமாரன் தலைமையில் திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்களுக்கு அர்த்தமுள்ள பெரியதொரு பிரிவுபசார விழா நடைபெற்றது. செல்வன் லோ.துஷிகரன் அவர்களை இதழாசிரியராகக் கொண்டு ‘பஞ்ச அமிர்தம்’ எனும் சிறப்பு மலரினை யாழ். இந்துக் கல்லூரி மாணவர்கள் வெளியிட்டனர்.

கதம்பவியல்

அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் அரச பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றதன் பின்னர் ஆற்றிய - ஆற்றி வருகின்ற பத்துறை சார்ந்த பணிகள் இதன் பாற்படும் திரு. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் ஒரு தூங்கும் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவரல்லர். மாறாகத் துடிப்பாக

இயங்கும் சமூகத்தின் முன்னுதாரண புருஷராக அவர் காணப்படுகின்றார். தாம் அரசு பணியில் இருந்த காலத்தில் பெற்ற அனுபவங்களைத் தம் வாழ்நாள் பூராகவும் தமது சமூகத்திற்கு தம்மால் இயன்றவரை வழங்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதிலேயே உறுதியாக நின்று உழைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார். இந்த வகையில் கல்வித்துறை சார்ந்த பணிகளையும், சமுதாயப்பணிகளையும் குறிப்பிடலாம்.

கல்வித்துறை சார்ந்த பணிகள்

அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் ஓய்வு பெற்றதன் பின்னர் பல்வேறு நிறுவனங்களில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியுள்ளார். இவ்வகையில் யாழ்ப்பாணம் உயர் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக ஆங்கிலமொழிக் கற்பித்தல் துறை, பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலை என்பன இவரின் ஆங்கிலமொழிப் புலமையினை அறிந்து இவருடன் தொடர்பு கொண்டு இவரை வருகை விரிவுரையாளராக நியமித்து தங்கள் தங்கள் துறையினை வளப்படுத்திக் கொண்டன.

எழுத்தாக்கப் பணிகள்

“மொழிவது அறமொழி” என்றார் ஓளவையார். அதாவது பேசுவதைக் குற்றமறப் பேச வேண்டும் என்பதிலேயே கவனமாக இருந்து சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும் பேசுகின்ற இயல்பு கொண்ட பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் எழுதுவதிலும் வல்லவராக இருந்தார். அரசு பணியில் இருந்த காலத்தில் எழுதியதை விட பின்னாளில் எழுதியதுதான் அதிகமென்று தெரிகின்றது. அறிவின் முன்னரங்கை மேலும் முன்னோக்கி நகர்த்துதல், உண்மைத்தன்மை, எளிமை, அஞ்சாமை, கல்விச் சமகாலப் பிரச்சனைகள் போன்ற இயல்புகளை இவரின் எழுத்தாக்கங்களிலே காணலாம். இவரின் ஆக்கங்கள் பெரிதும் சிறப்பு மலர்கள், சஞ்சிகைகள், ஆண்டு மலர்கள், நாளிதழ்கள் என்பவற்றிலேயே வெளி வந்தன. நாளிதழ்கள் எனும் வகையில் உதயன், யாழ். தினக்குரல் என்பனவற்றைக் கூறலாம்.

சமுதாயப் பணிகள்

இவரின் சமுதாயப்பணிகள் எனும் வகையில் பல்வேறு சபைகள், சங்கங்கள், கழகங்கள் என்பவற்றில் முக்கிய பதவிகளை வகித்து ஆற்றிய பணிகளைக் குறிப்பிட முடியும். இவர் தரமானதொரு விஞ்ஞான ஆசிரியராக இருந்தமையால் யாழ்ப்பாண விஞ்ஞான சங்கத் தலைவராகவும், அங்கத்தவராகவும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக விஞ்ஞானபீட கௌரவ உறுப்பினராகவும் பல்வேறு காலங்களில் பதவிகளை வகித்து விஞ்ஞானக் கல்வி விருத்திக்குத் தன்னாலான பங்களிப்பை வழங்கினார். ஓய்வு

பெற்ற பின் தாம் கல்வி கற்ற கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத் தலைவராக 1996/1997, 2007/2008 காலப் பகுதியில் பதவி வகித்து அரிய பல பணிகளை ஆற்றினார். ஒரு தடவை பழைய மாணவர் சங்க நிதியைப் பயன்படுத்த முடியாத நிலை ஏற்பட்டபோது அப்போது வடக்கு - கிழக்கு மாகாண கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சின் செயலாளராக இருந்த திரு. சுந்தரம் டிவகலாலா அவர்கள் அனுப்பிய சுற்றுநிருபத்தைப் பயன்படுத்தி நிதியினைப் பெற்று பாடசாலையின் அபிவிருத்திப் பணியினை மேற்கொண்டமையும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும் 1998இல் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியினதும் பழைய மாணவர் சங்க உபதலைவராக இருந்து பணியாற்றியுள்ளார்.

1993இல் இருந்து 1995 காலவரையும் வடமாகாண அதிபர் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்து கூட்டங்களில் அவர் வழங்கிய ஆலோசனைகள் ஒவ்வொன்றும் பாடசாலையின் நிலைத்த அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளுக்கு மிகவும் உறுதுணையாக அமைந்தன என்று ஓய்வூதியை அதிபரும் சைவப்புலவருமான திரு. ச. செல்லத்துரை அவர்கள் கூறுகின்றார்.

கற்கின்ற காலத்திலே சிறந்த விளையாட்டு ஆர்வலராக இருந்த திரு. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் பிற்காலத்திலும் விளையாட்டில் ஆர்வம் கொண்டு அதன் விருத்திச் செயற்பாடுகளுக்கு உறுதுணையாக விளங்கியமைக்கு அவர் யாழ்ப்பாணப் பாடசாலை துடுப்பாட்டச் சங்கம், யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகளின் விளையாட்டுச் சங்கம் என்பனவற்றில் தலைவராக இருந்தமை தக்க எடுத்துக்காட்டாகும்.

யாழ்ப்பாணம் றோட்டறிக் கழகத்தின் தலைவராக 1998/1999இல் இருந்த காலத்தில் அந்த நிறுவனத்தின் மூலம் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி மாணவர் பயன்பெற உதவினார்.

தாம் தற்போது வசிக்கும் இல்லத்திற்கு அருகாமையில் உள்ள ஞான வைரவர் கோயில் பரிபாலன சபையின் தலைவராக 2007/2013 காலப் பகுதியில் இருந்து ஆலயத்தில் சமய, சமூகப் பணிகளுக்கு ஆக்கபூர்வமாக ஆலோசனைகளை வழங்கினார். 2000ஆம் ஆண்டிலிருந்து இன்று வரை கொக்குவில் வளர்மதி நிறை வாழ்வகத்தின் போசகராக இருந்து அதன் கல்வி மற்றும் சமூகப் பணிகளுக்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளை நல்கி வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவரின் சமூக விருத்தி செயற்பாடுகளையும், நீதி, நேர்மைகளையும், ஆங்கிலப் புலமையையும் அறிந்த அரசாங்கம் 2002-2008 வரையான காலப்பகுதியில் இவரை யுத்த நிறுத்த கண்காணிப்புச் சபை உறுப்பினராக நியமித்து செயற்பட வைத்தமையும் அதற்காக இவர் நோர்வே வரை சென்று பணியாற்றியமையும் இவரின் சமூகப்பெறுமானங்களை எமக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறதெனலாம்.

கிட்ஸ் பார்க்கும் பஞ்சலிங்கமும்

பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் அரச பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றதன் பின்னர் ஆற்றி வருகின்ற கல்விப் பணிகளில் தலையாயதும் அவரின் ஆர்வத்திற்குரியதும், நிரந்தரமானதும் கிட்டத்தட்ட அவரின் முழுநேரப் பணியாக விளங்குவதுமாக இருப்பது அவரின் முன்கல்விச் செயற்பாடாகும். இலங்கையில் யுத்த சூழ்நிலையொன்று தொடங்குவதற்கு முன்னர் முன்கல்வி மற்றும் ஆரம்பக்கல்வி முறையில் கற்றல் - கற்பித்தல் முறைகளில் குறைபாடுகள் காணப்படினும் ஒரு சீரான கல்வி முறைமை இருந்தது. தமிழ் மக்கள் கல்வி மீது கொண்ட நம்பிக்கையும், பற்றும் காரணமாக அதனை அவர்கள் கைவிடவில்லை. அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு என்ற மூன்றிலும் யுத்த சூழ்நிலை பெரும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியிருந்தமை துரதிஷ்டமானது. பாதகமான இந்த சூழல் கல்வியில் பெரியதொரு இடைவெளியினை ஏற்படுத்தியிருந்தது. இந்த இடைவெளியை எவ்வாறு எதிர்காலத்தில் குறைத்து ஆரோக்கியமானதொரு கற்றல் சூழலை ஏற்படுத்தி மீளவும் கல்வியில் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தலாமென்று சமூக அக்கறையுடன் சிந்தித்து செயற்பட்டவர்களில் முன்னிலையில் நிற்பவராக திரு. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் தெரிகின்றார்.

கற்றலில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் பரம்பரை, சூழல் என்ற இரண்டிலும் சூழலில் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டவராகத் தெரிகின்ற பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் “ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையாது” என்பதனையும் மனங்கொண்டு அவருக்கு இயலக்கூடியதும், மிகுந்த பயனளிக்கக் கூடியதுமான முன் கல்வி மீது கொண்ட அக்கறையின் விளைவுதான் இவரின் கிட்ஸ் பார்க் (Kids' Park) கல்வி முறை என்று தெரிகின்றது. இவரின் கிட்ஸ் பார்க் ஏற்பாடுகளைப் பார்க்கையில் “குழந்தைப் பூங்கா” (Kinder Garten) கல்வி முறையின் தந்தை என வர்ணிக்கப்படுகின்ற பிரெடெரிக் புரோபல் (Frederic Frobel 1783-1852) அவர்களின் குழந்தைக் கல்விச் சிந்தனைகளும், செயற்பாடுகளும் இவர் மீதும் மிகுந்த செல்வாக்குச் செலுத்தியமை நன்கு தெரிகின்றது. இத்தகையதொரு பின்புலத்தில் வைத்துத்தான் இவரின் கிட்ஸ் பார்க் பணிகளை நோக்க வேண்டியிருக்கின்றது.

திரு. பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் “கிட்ஸ் பார்க்” பணி ஒரு தெய்வீக வரத்தினைப் பெற்ற கல்விப் பணியாகும். இவர் உரும்பிராய் ஞான வைரவ சுவாமி கோவில் தர்மகர்த்தா சபையின் தலைவராக இருந்த காலத்திலேயே தான் 2006ஆம் ஆண்டு தைப்பூசத்

தினத்தன்று அவ்வாலயத்தின் பொங்கல் மண்டபத்தில் 12 பிள்ளைகளைக் கொண்டு இது ஆரம்பிக்கப்பட்டது ஏலவே தமக்குள்ள நிர்வாக அனுபவத்தின் மூலமாக இந்த நிறுவனத்தை விஸ்தரிப்பதற்காக உரும்பிராய் ஞானவைரவர் சுவாமி கோயில் கல்வி அபிவிருத்தி நம்பிக்கை நிதியம் (Urumpirai Education Development Trust) ஒன்றை 2007இல் ஏற்படுத்தினார். இந்த நிதியத்திற்கு தாம் கனடா சென்று தமது ஆசிரியர் திருமதி. சுகிர்தலட்சுமி சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மூலம் சந்தித்த கொக்குவிலைச் சேர்ந்த திருமதி. ஆனந்தி ரஞ்சன் அவர்கள் மூலம் அனுப்பி வைக்கப்படும் நிதியைப் பயன் படுத்தி கிட்ஸ் பார்க்கை சிறப்பாக இயக்கி வருகின்றார். இவரின் உண்மையான உயர்ந்த எண்ணங்களையும், தலைமைத்துவ ஆற்றலையும் விளங்கிக் கொண்ட பலர் இவரின் கல்விக் கைங்கரியத்திற்கு உதவ முன்வந்தனர். இவர்களில் சிறப்பாக கூறத்தக்கவர்கள் ஐக்கிய இராச்சியத்தில் வசிக்கும் செல்வி. பத்மாசனி அம்மையார், மற்றும் அவுஸ்திரேலியாவைச் சேர்ந்த திரு. பாலேந்திரா அவர்களுமாவார். இவர்களில் முன்னவர் அன்பளிப்பாக வழங்கிய நான்கு பரப்புக் காணியில் பின்னவர் வழங்கிய பெரும் தொகைப் பணத்தையும் வேறு பலர் வழங்கிய உதவிகளைக் கொண்டும் புதிய இடத்தில் நிரந்தரமான கட்டடத்தைக் கட்டி நிலைபெறுடையதான வகையில் தனித்துவத்துடன் கிட்ஸ் பார்க்கை நடாத்தி வருகின்றார். தொடக்கத்திலேயே கிட்ஸ்பார்க் இருந்த இடமான வாடகை வீட்டிலேயே தற்போது 2+ வகுப்பு நடைபெறுகின்றமையும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கது.

வீட்டுக்கும் பாடசாலைக்கும் இணைப்பாக விளங்கும் இவரது முன்பள்ளிகளில் ஐந்து வயது வரையான மாணவர்களுக்கு வாரத்தில் ஐந்து நாட்களும் காலை 8.30 மணி தொடக்கம் நண்பகல் 12.00 மணிவரை முன்பள்ளிக் கல்வி தொடர்பான அடிப்படைத் தகுதியினைக் கொண்ட ஆசிரியர்கள் மூலம் கற்பித்தல் செயற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன. பாடசாலைகளில் தொடக்க வகுப்புக்களில் சேரும் மாணவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் சென்று இடையூறின்றிக் கற்பதற்கு ஏற்ற முறையில் இங்கே பாட மற்றும் பாடப் புறச் செயல்கள் நடைபெறுகின்றன. தாய்மொழி மற்றும் சர்வதேச மொழியான ஆங்கில மொழி விருத்தி தொடர்பாகக் கூடுதல் கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது. விளையாட்டுப் பயிற்சிகள், ஆக்கத்திறன் விருத்திச் செயற்பாடுகள், அழகியற் பாடச் செயற்பாடுகளான சித்திரம், ஆடல் பாடல், நாடகம் போன்றன மூலம் மகிழ்ச்சியான கற்றலுக்கு வழிவகை செய்யப்பட்டு பாலரின் ஆளுமை விருத்திக்கு உதவும்

நிறுவனமாக பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் சிறப்பான மேற்பார்வையுடன் கூடிய முன்பள்ளி விளங்குகின்றது.

இவரின் நவீன முன்னேற்றகரமான செயற்பாடுகளினால் இங்கு வரும் மாணவர்கள் தொகை அதிகரித்ததனால் திருநெல்வேலியில் திரு.ப. முகுந்தன் ஆசிரியர் அவர்களை பணிப்பாளராக கொண்டதான ஸ்மாட் கிட்ஸ் (Smart Kids) எனும் சகோதர முன்பள்ளி நிறுவனம் ஒன்று 2009ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பெற்று அதுவும் சிறப்பாக இயங்கி வருகின்றது. இங்கு 250 மாணவர்களும் உடும்பிராயில் 250 மாணவர்களும் பயில்கின்றார்கள். இவ்வாறு பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் தானுண்டு தன் ஊரில் ஆரம்பித்த கிட்ஸ் பார்க் உண்டு என்றிராது யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ளவற்றில் தாழ் நிலையிலுள்ள கிட்டத்தட்ட 22 முன்பள்ளிகளையும் அரவணைத்துச் செயற்படுகின்றமை பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் பரந்த மனப்பாங்கையும் மழலையர் மீதான அக்கறையினையுமே காட்டுகின்றது.

ஆங்கிலமொழி அறிவு விருத்தி மூலம் பெரும் பயனை அடைந்த பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் அத்தகையதொரு விருத்தியை எப்படியாவது எமது பிள்ளைகள் பெற்று உயர வேண்டுமென்பதில் குறியாக இருந்திருக்கின்றார் என்பதனை அவரின் பிள்ளைகளுக்கான ஆங்கிலமொழி விருத்திச் செயற்பாடுகள் நன்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன. நான்கு வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு இவரது கிட்ஸ் பார்க்கில் பிற்பகல் வேளையிலும் விசேட பயிற்சி பெற்றவர்களால் ஆங்கிலம் பேச்சு, எழுத்துத் திறன் விருத்தி தொடர்பான கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இது தமக்குக் தெரிந்ததையெல்லாம் கற்பிக்கின்ற செயற்பாடாக இல்லாமல் கொழும்பில் இயங்கும் CALSDA (Colombo Academy of Language Skills & Dramatic Art) எனும் நிறுவனத்தின் கலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் போதிக்கப்படுகின்றது. இந்தச் செயற்பாடு ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றனவா என்பதனை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் வருடம் ஒருமுறை 'கல்ஸ்டா' நிறுவனத்தால் பரீட்சைகள் நடாத்தப்பட்டு சான்றிதழ்களும் வழங்கப்படுகின்றமை ஒழுங்கான மேற்பார்வையினையே காட்டுகின்றது.

மேலும் பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் தலைமையில் முன்பள்ளிகளின் ஆண்டு விழா நடாத்தப்பட்டு அங்கே கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் கௌரவிக்கப்படுகின்றமையும், ஆசிரியர்களுக்கான ஊக்குவிப்பாகவும் அமைகின்றது. 12-12-2018 அன்று புதிய

கட்டடத்திற்கான பால் காய்ச்சும் வைபவத்தையும் நடாத்தி கல்விக் கலங்கரை விளக்காகச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. இவரின் கிட்ஸ் பார்க் தொடர்பான பணிகளை விரிவாக அறிய அதன் பத்தாண்டு நிறைவில் (2016) வெளியிடப்பட்ட “உரும்பிராய் கிட்ஸ் பார்க்” மலரைப் பார்க்க வேண்டும்.

நிறைவு

“தமிழை வளர்த்தோரும் தமிழால் வாழ்ந்தோருக்கும்” என்று பேசப்படுவது போல “கல்வியை வளர்த்தோரும் கல்வியால் வாழ்ந்தோரும்” என்று பார்த்தால் மூதறிஞர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் கல்வியை வளர்த்தோர் எனும் பட்டியலில் முன்னிற்பவராகிறார். கல்வியை எந்தக் காலத்திலும் அவர் விற்பனைப் பொருளாகவோ, விளம்பரப் பொருளாகவோ ஆக்கியதில்லை. மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அடுத்தவரில் தங்கியிராத வகையில் நின்று பழகக் கூடியதான சுயமரியாதைக் கல்வியைத்தான் எதிர்பார்த்து அதற்காகப் பாடுபட்டார். இன்றும் பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார் இவர் கல்வியால் உழைக்க எண்ணியிருந்தால் எம்முடன் நில்லாமல் எங்கேயோ இருந்திருப்பார். உண்மையான பெருந் தலைவர்களின் வரலாற்றைப் பார்த்தால் பொருளாதார வசதி பெரிதுமற்ற சாதாரணமான மக்களைப் போலவே அவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். திரு. பஞ்சலிங்கம் அவர்களும் அப்படியான ஒருவர் தான். 1994ஆம் ஆண்டு இவர் யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த வேளையில் இருதய வலி தொடர்பான நோய் ஏற்பட்டதனால் கொழும்பில் உள்ள வைத்தியசாலைக்கு இவர் சென்ற போது, அவர்கள் இவரை நன்கு பரிசோதித்து விட்டு ஆபத்தான நிலை இருப்பதாகவும், உடனடியாக இந்தியாவுக்குச் செல்லுமாறும், கிட்டத்தட்ட இதற்கு மூன்று இலட்சம் செலவாகுமென்றும் கூற, இவரிடம் அதற்குப் பணமில்லாததால் நேராக வீடு வந்துசேர்ந்து விட்டார். ஆயினும் இவரால் வளர்க்கப்பட்ட இரண்டு பாடசாலைகளும், பழைய மாணவர்களும், இவரது உயிர் நண்பர் ஒருவரும் இவரைக் கைவிடவில்லை. அத்துடன் நண்பரான திரு. சுந்தரம் டிவகலாலா அவர்களும் “வருத்தங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வருவதில்லை” என்று கூறித் தற்றுணிவுடன் இவருக்கான லீவையும் உரிய வேளையில் துரிதமாக செயற்பட்டு பெற்றுக் கொடுத்தமையால் மூதறிஞர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் காப்பாற்றப்பட்டார். அதன் பின்னரும் தமது கல்வி மற்றும் சமூகப் பணிகளில் அவர் ஓயவில்லை.

இவர் தொடர்ந்தும் மகிழ்வுடன் வாழ வேண்டுமென்பதற்காக இவரின் பழைய மாணவர்கள் இவருக்கு பல விழாக்களையும், விருந்துகளையும் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆம், அம்மாணவர்களின் நன்றிப்பெருக்கின் நல்ல வெளிப்பாடுகள் பாராட்டப்பட வேண்டியன. இவ்வகையில் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் கொழும்புக் கிளையினரால் 30-05-2002இல் ஹோட்டல் தாஜ் சமுத்திராவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இராப்போசன விருந்துபசாரமும், இதன் போது வெளியிடப்பெற்ற “காணிக்கை மாலை” (A.Panchalingam - A GARLAND OF TRIBUTES) எனும் மலர் முயற்சியும் வெளிநாடுகளில் இயங்கும் கொக்குவில் இந்துவின் பழைய மாணவர் சங்கக் கிளைகள் இவருக்கு வழங்கும் மகிழ்வுபடுத்தும் நிகழ்வுகளும் பாராட்டப்பட வேண்டியன. கால நியதிப்படி 2015இல் ஏற்பட்ட இவரின் வாழ்க்கைத்துணைவியின் இழப்பு தாங்கமுடியாததாக இருந்தும் அதனையும் ஆற்றிக்கொண்டு தமது இல்லத்தில் தமது அருமை மகள் குடும்பத்துடன் வாழ்ந்து கொண்டு கல்வி, மற்றும் சமூகப் பணியினை ஆற்றி கல்விக்கலங்கரை விளக்காக நிற்கின்றார்.

“எப்பவோ முடிந்த காரியம்” கொந்தளிக்கும் சாகரத்தில் எதிர் நீச்சல் போட்டுக் கல்லூரியை

“சுதந்துறை சேர்க்கும் சக்கானாக”

நின்றவர் திரு.அ.பஞ்சலிங்கம்

க.சிவராமலிங்கம்

(1925 - 2005)

(மூன்னாள்பிரதி அதிபர், யாழ் இங்குக்கல்லூரி)

பஞ்ச அமிர்தம் (1997)

“அதிபர் சேவையிலிருந்து இளைப்பாறிய நாள் முதல் சமூகப் பணிகளில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டு செயற்பட்டவரும் இப் பெரியாரின் பணிகள் மெச்சத்தக்கவை. அல்லற்பட்டு இடம் பெயர்ந்த ஏழை மாணவர்களின் கல்வியில் மிகவும் அக்கறை கொண்டு உழைத்து வருபவர். செல்வபுரம் முதல் வாதரவந்தை வரை தேடிச் சென்று உதவும் இவரது தொண்டு மறக்க முடியாதது”

கலாநிதி ஆறு.திருமுருகன்

பஞ்ச கலசம் (2011)

சுடும்பத்தில்

பல்கலைக்கழக மாணவனாக

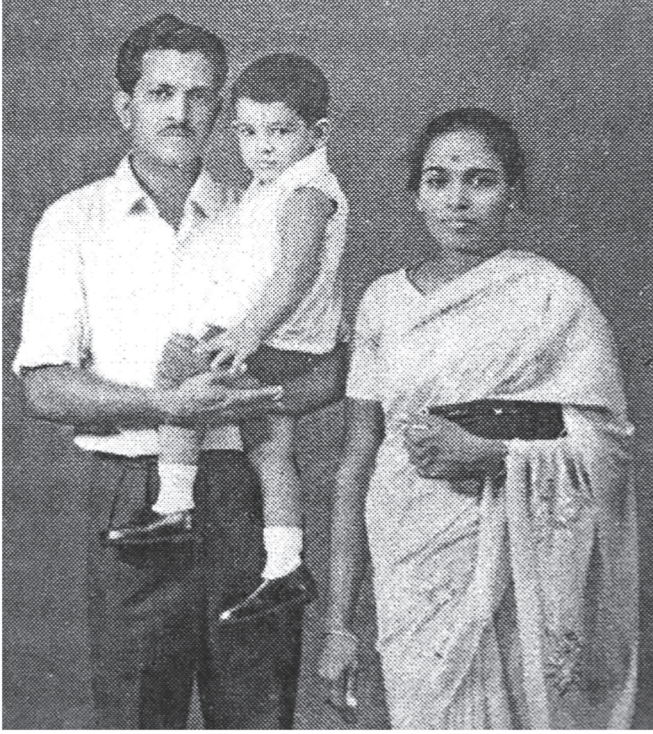
திருமணத்தின் போது
(1964)

மனைவியுடன் (1965)

இருப்பவர்கள் இடமிருந்து வலம்: இரத்தினம்மா (தாய்), பரமேஸ்வரி (பாரியார்), இராசம்மா (சிறிய தாயார்),
நாகம்மா (சிறிய தாயார்)
நிற்பவர்கள் இடமிருந்து வலம்: கார்ச்சாரதி, அ. பஞ்சலிங்கம், அரசு (சிறிய தந்தையார்-மலேசியா),
கனகரத்தினம் (சிறிய தந்தையார்)

உயர்திரு. அ.பஞ்சலிங்கம்,
திருமதி பரமேஸ்வரி பஞ்சலிங்கம்,
மகன் ப. நிரஞ்சன்
(1966)

கொக்குவில் வளர்மதி முன்பள்ளி எடுத்த உயர்திரு. பஞ்சலிங்கம் அவர்களின்
70ஆவது பிறந்தநாள் விழாவின் போது

மகன் (கனடா) குடும்பத்துடன்
மகன் நிரஞ்சன், மருமகள் பிரசாந்தி, நிரஞ்சன் வழிப் பேரப்பிள்ளைகள்
நவனீத், பிரஜீத் மற்றும் மனைவி பேரப்பிள்ளைகளுடன்

மருமகன் ப. அருந்தவம் (ISA வலிகாமம்)
பேரப்பிள்ளைகள் சூபிகா, மதுரா, பாரியார், மகள் நிருபா

பேரப்பிள்ளை மதுராவின் பிறந்தநாள் விழாவில்

மலேசியாவில் உறவுகளுடன்
தந்தையாக, பின் குடும்பத்திற்கு உதவிய தாய்மாமனார் சுப்பையா இரத்தினசிங்கம், அவரின் பாரியார்
மற்றும் பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் சகோதரி குடும்பத்துடன்

அமெரிக்காவில் வதியும் உயர்திரு. அ. பஞ்சலிங்கம் அதிபரின் கல்விக்கு வழிகாட்டிய அவரது தாய் மாமனார் திரு. ச. சின்னத்தம்பி, திருமதி ராணி சின்னத்தம்பி குடும்பத்தினர்

உயர்திரு. அ. பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் தங்கையான இலண்டனில் வதியும் திருமதி செல்வராணி மகாலிங்கம், திரு. செ.மகாலிங்கம் அவர்களின் குடும்பத்தினருடன்

இடமிருந்து வலம்: அ. சுந்தரலிங்கம் (சகோதரர்), ச. இரட்ணசிங்கம் (மாமா),
அ. பஞ்சலிங்கம், திருமதி. செல்வராணி மகாலிங்கம் (சகோதரி), அ. சோதிலிங்கம் (சகோதரர்)

திரு. அ. பஞ்சலிங்கம் அதிபர் அவர்களின் 75ஆம் ஆண்டு (பவள விழா), கிட்ஸ் பார்க் ஆசிரியர்களால்
கொண்டாடப்பட்டபோது துணைவியார் திருமதி. பரமேஸ்வரி பஞ்சலிங்கம் அவர்களூடன்

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் வரலாறு (கதை)

ஆங்கில மூலம் : திரு.S.இரத்தினப்பிரகாசம்

தமிழில் : திரு. தம்பிப்பிள்ளை மோகன்

உன்னால் செய்ய முடிந்ததை அல்லது கனவு
காண்பதை ஆரம்பித்து விடு
துணிச்சலென்பது உயர்வானது, சக்தி மிக்கது, மந்திர
சக்தி கொண்டது
இப்பொழுதே ஆரம்பித்து விடு

Goethe

முன்னுரை

எமது இறந்த காலச்சிந்தனைகள் நிரந்தர ஆசீர்வாதமாக எம்முள்ளே வாழும் ” என் கிறார் வேர்ட்ஸ் வொர்த் (Wordsworth). இத்தகைய நிரந்தர ஆசீர்வாதமானது முதன்முதலாக இக்கல்லூரியின் ஸ்தாபகர் திரு. E. செல்லையா அவர்களுக்கே உரிந்தாகும். அதே போல் இப்புகழ்பெற்ற கல்லூரியை வளர்த்தெடுத்த ஏனையவர்க்கும் இவ்வாசீர்வாதம் கிடைக்கப்பெறுவதாக. முக்கியமற்றதும் வறியதுமான நிலையிலிருந்து பல ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு மத்தியிலிருந்து கல்விப் புலத்தில் உயர்ந்து பிரகாசிக்கும் தற்போதைய நிலையே கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியின் விதிப்பலனாகும். யாழ்ப்பாணத்திலேயே முன்னிலையில் உள்ள உயர்கல்வி நிறுவனமாக வியாபித்து புகழ், மதிப்பு, கௌரவம் என்பவற்றில் பெருமைப்படும் அளவுக்கு உயர்ந்துள்ள இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சியானது ஓரிரவுக்குள்ளோ அல்லது முயற்சியின்றியோ நிறைவேறியதொன்று அல்ல. பரந்த

மனம் படைத்த அதிபர்களின் தன்னலமற்ற சேவை காரணமாக துரதிஷ்டங்களையும் இன்னல்களையும் எதிர்கொண்டு கொக்குவிலில் ஓர் சிறந்த இந்துக்கல்லூரியொன்றை ஸ்தாபிப்பது என்ற இலட்சியத்தை அடைந்தவர் பாடசாலையின் ஸ்தாபகர்திரு. E. செல்லையா அவர்கள். திரு. M. கார்த்திகேசு அவர்களே ஆரம்ப காலத்தில் எந்தவொரு வருமானத்தையோ பாராட்டையோ ஊக்குவிப்பையோ எதிர்பார்க்காமல் கொந்தளிக்கும் கடலில் கப்பலைச் செலுத்தியவர். இவர் கல்லூரியின் முதலாவது அதிபராக இருந்து 1943இல் இளைப்பாற முன்னர் சகல தடைகளையும் உறுதியான உழைப்பு, அர்ப்பண சேவை, தியாகம், தளராத மனவுறுதி என்பவற்றை தாண்டி கொக்குவில் இந்து ஆங்கிலப் பாடசாலையைக் கல்லூரி மட்டத்திற்கு வெற்றிகரமாக உயர்த்தியிருந்தார்.

இலங்கை குடியரிமையற்று இருந்த 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கல்வித்துறையில் காணப்பட்ட நிலையை தற்போது காண்பது கடினமாகும். ஆங்கிலம் மட்டுமே நிர்வாக மொழியாக இருந்ததோடு எந்தவொரு அரசாங்க வேலைவாய்ப்பையும் பெறுவதற்கு ஆங்கிலக் கல்வியே அத்தியாவசியம் என்ற நிலையும் காணப்பட்டது. ஆங்கிலமொழியை ஊடக மொழியாகக் கொண்ட ஒவ்வொரு பாடசாலையும் கிறிஸ்தவ மிசனரியினராலேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. மிகக் குறைந்த வசதிகளைக் கொண்ட கிராமிய ஆரம்பப் பாடசாலைகள், மரம் மற்றும் நீர் வாழ் உயிரினங்களாகவே கொள்ளப்பட்டன. தமது பின்தங்கிய நிலையில் இருந்து உயர்ச்சி பெற வேண்டுமாயின் கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளில் இணைவதைத் தவிர வேறு மாற்றுவழி அற்றவர்களாகவே மக்கள் காணப்பட்டனர். தமக்கு நினைவு தெரிந்த நாள் முதல் கிறிஸ்தவ நடைமுறைகளுக்கு ஏற்ப நடந்து தாம் பிறந்து வளர்ந்த உள்ளூர் பாரம்பரியத்தை அவமரியாதைக்கு உட்படுத்தும் நிலைக்கு மக்கள் தள்ளப்பட்டார்கள். இக்காலப்பகுதியின் உயர் குடிகளாக முதலியார், வைத்தியர்கள், சட்டத்தரணிகள் ஆகியோர் தமது பாரம்பரிய மதத்தையே மிசனரி அமைப்புக்குள் தொலைத்த கிறிஸ்தவர்களாக வாழ்ந்தனர். கௌரவத்திற்கும் பதவி உயர்வுக்குமான பாதையை ஏற்படுத்திய ஆங்கிலக்கல்வியின் முக்கியத்துவத்தைப் பேணும் பொருட்டு இலங்கையின் பல பகுதிகளிலும் ஆங்கிலமொழி மூலப் பாடசாலைகள் உருவாக்கப்பட்டன. ஆங்கிலத்தின் சர்வதேசப் பாவனை, அதன் கலாசார வளம், அதன் விஞ்ஞான தொழில்நுட்பக் கட்டமைப்பு என்பன ஆங்கிலப் பாவனையை மேலும் முக்கியத்துவப்படுத்தின. இந்த பாடசாலைகள் சமூக முத்திரை பதிக்கப்பட்டவையாகவும், முன்னேற்றத்தை விரும்பும் சுதேசிகளைக் கவரும் அமைப்பாகவும் இருந்தன. இப்பாடசாலைகள் அரச மானியத்தைப் பெறும் வகையில் கல்வித் திணைக்களத்தினால் சிபார்சு செய்யப்பட்ட கலைத் திட்டத்தைப் பின்பற்றுவதில் கவனம் செலுத்தின. ஏனைய பாடத் தொகுதிக்குள் ஆங்கிலம், ஆங்கில இலக்கியம்,

இலத்தீன் அல்லது கிரேக்கம் என்பன உள்ளடக்கப்பட்டதோடு இலண்டன் நுழைவுத் தேர்வில் இலத்தீன்மொழி சித்தியடையாமல் மருத்துவக் கல்லூரிக்கோ அல்லது சட்டக் கல்லூரிக்கோ பிரவேசிக்க முடியாது என்ற நிலையும் காணப்பட்டது. ஆங்கில இலக்கியமானது அதன் அழகியல் பண்புகள், நுட்பங்கள் ஊடாக உள்ளத்தைப் பெருமளவில் வளப்படுத்தியது. அதனூடாக ஷேக்ஸ்பியர் (Shakespeare) போன்ற நாடக ஆசிரியர்களும் மில்டன் (Milton) போன்ற கவிஞர்களும் டிக்கேன்ஸ் (Dickens) போன்ற நாவல் எழுத்தாளர்களும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டனர். இன்று வரை பேச்சாளர்களும், எழுத்தாளர்களும் ஆங்கில நுணுக்கங்களில் கவனம் செலுத்தி அதன் திறன்களை உள்வாங்கி உயர் புலமையினைப் பெறுவதில் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றனர். 1956, 1958, 1971, 1977ஆம் ஆண்டுகளில் இடம்பெற்ற இன வன்முறைகளுக்கு மகுடம் சூட்டியது போன்று இடம்பெற்ற 1983ஆம் ஆண்டு இனக் கலவரத்தின் பின்னர் வடக்கு கிழக்கு பிரதேசங்களில் போராளிக் குழுக்கள் முளை விட ஆரம்பித்தன. இத்தகைய நிலையானது மார்ஷன் விக்ரமசிங்க காலத்திலோ அல்லது ஸ்ரீலாநீ ஆறுமுகநாவலர் காலத்திலோ இடம்பெற்றிருக்கவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது நிலைமை மாறி விட்டது. இத்தகைய நிலைமைகளை எதிர்கொண்டு சமாளிப்பதற்கு எமக்கு எமது தர்மமே உதவியிருந்தது. யுத்த சூழலுக்குள்ளும் சாதாரண வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு எமது ஒட்டுமொத்த விழிப்புணர்வு உதவியிருந்தது. இத்தகைய ஒத்துப்போகும் திறனானது சம்பவங்களால் சிதைந்து போகாத, உறுதியானதும் நிலையானதுமான இந்து சமயப் போக்கிலிருந்தே எழுந்தது எனலாம். இந்து சமயக் குருமார், முனிவர்கள் போன்றோருடைய ஆன்மீகச் சிந்தனைகளுடன் எம்மை இணைத்துக்கொள்வதற்கான நல்லதிஸ்டம் எம்மிடம் இருந்து. இவ்வகையில் சமயக் கல்வியானது எமது மாணவர்களுக்கு அத்தியாவசியமானதொன்றாகக் காணப்படுகின்றது.

மிசனரியினரின் செயற்பாடுகளுக்கு எதிராக ஸ்ரீலாநீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் கிளர்ந்தெழுந்தார். அவர் குடாநாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் பாடசாலைகளை ஸ்தாபித்தும் சைவநெறி தொடர்பான விரிவுரைகளை ஆற்றியும் சைவ மதத்தினதும் அதன் இலக்கியங்களினதும் கொள்கை சார் விளக்கங்களைப் பரப்புவதில் தனது வாழ்நாளில் சுமார் 32 ஆண்டுகளை செலவழித்தார். சைவநெறி உரைநடை சார்ந்த பாடசாலை நூல்களையும் அவர் வெளியிட்டிருந்தார். அவற்றில் மூன்று பாகங்களைக் கொண்ட பாலபாடம் சிறப்பு மிக்கதாகும். சைவ சமயத்திற்கும் தமிழ்மொழிக்குமாக அயராது உழைத்த நாவலர் அவர்கள் 1879ஆண்டு தனது 56ஆம் வயதில் காலமானார். தமிழ்மொழிக்கு அவர் ஆற்றிய சேவை பல மடங்காகும். சைவ சமயம் சார்ந்த தமிழ் ஆக்கங்களும், பிரசித்தி பெற்ற சில இலக்கிய நூல்களும் இவ்வறிஞரின் உழைப்பினாலேயே வெளிவந்தது எனலாம்.

கல்வி தொடர்பில் வெளியிடப்பட்ட (1943) விசேட செயற்குழு அறிக்கையானது கல்வி முறையில் காணப்பட்ட பின்வரும் குறைபாடுகளை எடுத்தியம்பியது

1. கல்வித்துறையில் நடைமுறையில் இருந்த இரட்டை அமைப்பாகிய ஆங்கிலம் மற்றும் தாய்மொழி சார் பாடசாலைத் திட்டமானது இரண்டு வகையான சமூக அமைப்புக்கள் உருவாக வழிசமைத்ததுடன் ஆங்கிலமொழி கற்றவர்களால் எமது தேசிய மொழிகள் புறக்கணிக்கப்படும் நிலைக்கு வித்திட்டது.
2. இவ்வமைப்பின் அதிகப்படியான கட்டுப்பாடானது முற்றுமுழுதாக கல்வி சார் பண்புகளைக் கொண்டிருந்ததுடன் நடைமுறை வாழ்க்கையுடன் மிகக் குறைந்த தொடர்பையே கொண்டிருந்தது.
3. கல்வியில் சமவாய்ப்பு அற்ற நிலையில் பணம் செலுத்த முடியாதவர்களும் நாட்டின் சிறந்த கல்வியைப் பெறக் கூடிய கல்விப் பாலங்கள் இல்லாத நிலையே காணப்பட்டது.
4. நாட்டின் கட்டாயக் கல்வியானது பெருமளவில் கட்டாயமற்ற நிலையிலேயே காணப்பட்டது.

இதில் வெட்கப்பட வேண்டிய விடயம் யாதெனில் நாட்டில் குறிப்பிடத்தக்க தொகுதியினர் கல்வியறிவு அற்றவர்களாகக் காணப்பட்ட நிலையேயாகும். மக்களாகவே அரசாங்கத்தைத் தெரிவு செய்யும் ஜனநாயக நாடொன்றில் மக்கள் கல்வியறிவு அற்றவர்களாக இருப்பது விரைவில் சரி செய்யப்பட வேண்டியதோர் பின்னடைவாகும். கல்வியறிவின்மை என்பது தீர்வு காண்பதில் முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டியதோர் அடிப்படைப் பிரச்சனையாகும். இப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பது என்பது சுதந்திர இலங்கையின் கல்வி சார் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களில் முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டியதோர் விடயமாகும்.

எமது அடிப்படை ஆரம்பக்கல்வியைக் கூட பெற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் சுமார் ஆயிரக்கணக்கான பிள்ளைகள் இங்கு உள்ளனர். முன்னைய காலத்தில் சமயம் சார்ந்த பாடசாலைகள் இரண்டாம் நிலைக்கல்வியின் பெரும் பங்கை தமது தோள்களிலே சுமந்தனர். இரண்டாம் நிலைக் கல்வியின் முழுப் பயன்பாட்டையும் பெறுவதற்கு பணம் தேவையற்ற நிலை மட்டும் போதுமானதொன்று அல்ல. நவீன கல்வித் தராதரங்களைப் பெறுவதற்கு கல்விப் பாலங்கள் நடைமுறையில் சாத்தியமற்றவையாகவும் இலவசக் கல்வி முறையின் வெளிப்பாடாகிய கல்வியில் சமவாய்ப்பு என்ற நிலையானது ஓர் கனவாகவே காணப்படுகின்றது.

இவ்வாறு கல்வியில் புதிய ஒழுங்கு' என்பது பற்றி 1948ஆம் ஆண்டு மதகுரு பீட்டர் V.பிள்ளை அவர்களால் கருத்துக் கூறப்பட்டது. எனினும் 2004இலும் கூட இக்குறைபாடுகளுக்கு ஏற்ற தீர்வினைக் கண்டு தேவையானதைப் பெறுவதற்குப் பாடுபட வேண்டியுள்ளது.

1944இற்கு முன்னர் சமயக் கல்வியானது 1920 மற்றும் 1939ஆம் ஆண்டுச் சட்டங்களின் பிரகாரமே கையாளப்பட்டன. அரசு பாடசாலைகளில் சமயமானது கலைத்திட்டத்தின் பகுதியாகக் கொள்ளப்படவில்லை. சமய பாடம் சார்ந்த எந்தவொரு போதனையும் சாதாரண பாடநெறிக்கற்கையின் ஒரு பகுதியாகவேனும் வழங்கப்படவில்லை. இளையோர் மத்தியில் ஆன்மீக விருத்தியூடாக ஒழுக்கம் விதைக்கப்படாவிடின் கல்வியானது பூரணமடையாது என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு திரு.கன்னங்கரா அவர்கள் 1944இல் அரசு சபையில் சிபார்சு ஒன்றை முன் வைத்தார். சமய போதனையானது (பிள்ளையின் பெற்றார் சார்ந்த மதத்திற்குப் பொருத்தமாக) அரசு ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைகள் உள்ளடங்கலாக பிள்ளையின் பெற்றார் தலைமை ஆசிரியருக்கு கைப்பட எழுதிய கோரிக்கையின் படி சமய போதனையிலிருந்து விடுவிக்கலாம் என்ற நிபந்தனையுடன் சகல அரசு பாடசாலைகளிலும் வழங்கப்பட வேண்டும். இவ்வறிக்கையானது ஜூன் 5ஆம் திகதி 1945 இல் சமய போதனையானது, உதவி பெறும் சமயப் பாடசாலைகள் உட்பட சகல பாடசாலைகளிலும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற திருத்தத்துடன் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இத்திருத்தமானது தேவாலயங்களின் இறுக்கமான நடைமுறை காரணமாக சட்ட அந்தஸ்தைப் பெறவில்லை. அத்துடன் பிள்ளையின் சொந்த மதத்தினூடாகவே போதனைகள் நடாத்தப்பட வேண்டும் என்ற ஜனநாயக உரிமையானது சில சமயம் சார்பான பாடசாலைகளில் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை.

1946இல் சோல்பரி யாப்பானது இலங்கையில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. இது சிறுபான்மையினரின் சம்மதத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது. இது சிறுபான்மை சமூகப் பிரதிநிதிகளினூடான கலந்துரையாடல் ஊடாகவும் ஆலோசனைகள் ஊடாகவும் பெறப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ் யாப்பானது அக்காலத்தில் இலங்கை அரசு சபையில் கட்டளையாக நிறைவேற்றப்பட்டது. இது நான்கில் மூன்று பங்கு விசேட பெரும்பான்மை ஊடாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென பிரித்தானிய அரசாங்கம் கட்டளையிட்டிருந்தது. உண்மையில் இது 80 வீத அரசு சபை அங்கத்தவர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இவ் யாப்பு ஆவணமானது சிறுபான்மையினரின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்ற காரணம் யாதெனில் அது அவர்கள் சார்ந்த சில பாதுகாப்பு நடைமுறைகளைக் கொண்டிருந்தமையாகும். அதில் 29ஆவது சரத்தின் படி எந்தவொரு சமூகம்

சார்பாகவும் சமூகம் சார் பாரபட்சம் ஏற்படும் வகையில் சாதகமான விடயங்களையோ அல்லது சிறுபான்மையினருக்கு எதிரான எந்தவொரு எதிர்மறை பாகுபாடுகளையோ ஏற்படுத்த முடியாது. அத்துடன் செனட் சபையும் தொகுதிவாரி கலப்பின அங்கத்துவ அமைப்பும், தமிழ் பிரதேசங்கள் சார்பான வாக்களிப்பு முறையும், பெரும்பான்மையினர் சிறுபான்மையினரின் பங்களிப்பு இன்றி ஆட்சியமைக்க முடியாத வகையில் சமூகப் பிரதிநிதிகளின் பட்டியலும் நடைமுறையில் இருந்தன. எனினும் 1956இன் பின்னர் சிங்கள, தமிழ் சமூகங்கள் 1983இல் ஆரம்பித்து சுமார் இருபது வருடங்களாக நீடித்த உள்நாட்டு யுத்தமொன்றில் ஈடுபடுமளவுக்கு சமூகங்களுக்கிடையேயான இடைவெளி அதிகரித்தது.

பொதுச்சட்ட மீறல்களும், பெரும்பான்மை ஆதிக்கம் சார் பிரச்சனைகளும் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளைப் புறக்கணித்த நிலையுமே இவ் இனப்பிரச்சனையின் அடிப்படையாகும். இலங்கையானது அட்டுழியங்களை அங்கீகரித்து மன்னிக்கும் சமூகமாகவும் மனித உரிமைகள் போதிக்கப்படும் அதேவேளை மனிதம், மனிதநேயம் மறக்கப்பட்ட சமூகமாகவும் மாறியது. சிங்கப்பூரின் லிகுவான்யு அவர்கள் தனது சுயசரிதையில் குறிப்பிடப்பட்ட கருத்தானது இந் நிலைமையைத் தெளிவாக விளக்குகின்றது.

இலங்கையானது இரண்டாம் உலக யுத்தத்திற்கு முன்னர் தூர கிழக்கு நாடுகளை விடவும் முன்னிலை வகித்திருந்தது. ஆனால் தற்போது பாரதூரமான வீழ்ச்சியைச் சந்தித்துள்ளது. அதன் கொடூர முட்டாள்தனமானது வெற்றிகளைத் தோல்விகளாக மாற்றியுள்ளது. 1956இன் தனிச் சிங்களக்கொள்கை, சிங்கள, பௌத்த ஆதிக்கத்தை வலியுறுத்தும் 1972இன் யாப்பு, 1958 மற்றும் 1983இன் தமிழ் எதிர்ப்புக் கலவரங்கள் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். தீர்வுத் திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு சிறுபான்மையினருக்கான சிறப்புரிமை பேணப்படாது விடப்படின் இலங்கையானது முரண்பாடு, துன்பம், துக்கம் மற்றும் நம்பிக்கையின்மை என்பவற்றின் மறு வடிவமாகத் திகழும் என்பதே உண்மையாகும்.

வரலாற்றுப் பின்னணி

குடியாட்சி அரசானது கல்வி சார் தனியுரிமையை இலங்கையில் இருந்த ஆங்கில மதகுருமாராகிய மூன்று புரட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவ மிஷனிடம் ஒப்படைத்தது. அங்கிலிக்கன் மிஷன், அமெரிக்கன் மிஷன், வெஸ்லியன் மிஷன் என்பன. அத்துடன் அவர்களிடமே நிதி உதவியையும் வழங்கியது. அதன் பிரதான கொள்கை

யாதெனில் கல்வியூடாக மக்களை கிறிஸ்தவ மதத்தை தழுவுச் செய்வதாகும். எனினும் கத்தோலிக்கர்கள், பௌத்தர்கள், இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள் இதில் உள்வாங்கப்படவில்லை. அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தின் ஆயராகவும் பின்னர் கொழும்பு ஆயராகவும் இருந்த பிரெஞ்சு மிஷனரி கிறிஸ்தோப்பர் பொஞ்சீன் (Christopher Bonjean) அவர்கள் மேற்படி விடயத்திற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்ததுடன் ஒவ்வொரு பாடசாலை அமைப்பும் தனது மதம் சார்ந்த பாடசாலைகளை அரசு நிதி உதவியுடன் ஆரம்பித்துநடாத்தவும் சிபாரிசு செய்தார். இதன் பிரகாரம் 1865இல் சட்டவாக்க சபையால் கல்வி தொடர்பான விசாரணைகளை நடாத்தி அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும் நோக்குடன் குழுவொன்று நியமிக்கப்பட்டது. இக் குழுவின் சிபார்சின் பிரகாரம் புரட்டஸ்தாந்து குழுவினரின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட மத்திய கல்லூரிகள் ஆணைக்குழுவானது (1841) இரத்துச் செய்யப்பட்டு அதற்குப் பதிலாக பொதுப்போதனைகள் திணைக்களம் 1869இல் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இதுவே பின்னர் கல்வித்திணைக்களமாக இயங்கி வருகின்றது. இவ்வாணைக்குழுவானது நாட்டின் கல்வி தொடர்பான இரண்டு கோட்பாடுகளை முன்வைத்தது.

1. ஒவ்வொரு மத நிறுவனமும் தனது பிள்ளைகள் சார்பாக பாடசாலைகளை ஆரம்பிக்கலாம்.
2. அரசாங்க உதவியானது பாரபட்சமற்ற வகையில் சிறந்த மதச் சார்பற்ற கல்வியை வழங்கும் பாடசாலைக்கு கிடைக்கப்பெறும்.

இக்கோட்பாடுகள் மதம்சார் பாடசாலைகள் அமைப்புக்கு அடிப்படையாக அமைந்ததுடன், உதவி அமைப்பு அல்லது உதவி பெறும் பாடசாலை அமைப்பு என அழைக்கப்பட்டது. அத்தகைய அமைப்புக்குள் அடங்கும் பல பாடசாலைகளில் ஒன்றாகக் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி அமைந்ததுடன் இது மார்ச் 1912 இல.1, யாழ் இந்துக்கல்லூரி மலரில் (இரண்டாம் பாகம்) வெளிவந்த பின்வரும் வாசகம் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

'யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியின் ஆரம்பப்பிரிவுக்கு தலைமை ஆசிரியராக இருந்து கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியின் தலைமை ஆசிரியராக நிரந்தர நியமனம் பெற்ற திரு. E. செல்லையா அவர்களால் கல்லூரி நிர்வகிக்கப்பட்டது. அவரது நிர்வாகத்தின் கீழ் பாடசாலையானது ஸ்திரத்தன்மையையும் புகழையும் பெறத்தொடங்கியது. இப்பாடசாலையை ஓர் உதவி பெறும் நிறுவனமாகப் பதிவு செய்யும் படி பொதுப்போதனைகள் திணைக்களத்திற்கு பாடசாலை முகாமையாளரால் விண்ணப்பிக்கப்பட்டது. 1914இல் இப்பாடசாலையானது உதவி பெறும் பாடசாலையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது.

இக்கல்வி முறையானது நாட்டில் பாரியளவில் வளர்ச்சி அடைந்து 1960இல் அரசாங்கத்தால் பாடசாலைகள் கையேற்கப்படும் வரை சுமார் ஒரு நூற்றாண்டு காலம் நீடித்தது எனலாம். ஆகவே அரசாங்கம் ஒரு புறமும் மத அமைப்புகள் இன்னொரு புறமுமாக கல்வியின் பங்காளர்களாக உருவெடுத்தனர். இந்நிலையில் யாழ்ப்பாணத்தின் இரண்டு பிரபலங்களை நாம் நன்றியுடன் நினைவுகூர வேண்டியுள்ளது. திரு. S. இராசரத்தினம் அவர்கள் (கல்விக்கான இந்துக்கள் சபை) மற்றும் இந்து மாணவர்களுக்கு சைவ மதப்பின்னணியுடன் கூடிய கல்வி கிடைக்கப் பெறுவதற்குப் பொறுப்பாக இருந்த ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் வாழ்வின் ஆரம்ப காலம் முதலே மொழிக்கும் சமயத்திற்கும் சேவையாற்றும் நோக்கத்தை அவர் தெரிவு செய்திருந்தார். பல தமிழ்ப் பாடசாலைகளை அவர் ஆரம்பித்திருந்தார். இவற்றில் பெரும்பாலான பாடசாலைகள், இப்போதும் இயங்கிக் கொண்டிருப்பதானது இத் தமிழ் உரைநடையின் தந்தைக்குக் கிடைத்த பெரும் காணிக்கையாகும்.

சமய பக்தி மற்றும் அர்ப்பணிப்பு என்பன சமயம் சார்ந்த உற்சாகம், திட நம்பிக்கை என்பவற்றிலிருந்து துளிர்ந்தெழு வேண்டும். சமய விழிப்புணர்வானது பெற்றோரிடத்திலும் பிள்ளைகளிடத்திலும் காணப்பட வேண்டும்.

19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அமெரிக்க மற்றும் வெளிநாட்டு மிஷனரி யினர் நாட்டை அபிவிருத்தி செய்வதில் ஈடுபடத் தொடங்கினர். இக்கிறிஸ்தவர்கள் சட்டவாளர்கள் என்று அழைக்கப்பட்ட அதே வேளை தென்னிந்தியத் திருச்சபையின் யாழ்ப்பாணத்திற்கான மேற்றிராணியாரின் ஸ்தாபகர்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். சில விசித்திரமான காரணங்களுக்காகவே பிரித்தானியர் இவ் அமெரிக்கர்களை யாழ்ப்பாணத்தில் பணி புரியும்படி அனுப்பியிருந்தனர். அமெரிக்க மிஷனரியினர் யாழ். குடாநாட்டின் பல பாகங்களிலும் கல்வி சார்பாகவும், சுகாதாரம் தொடர்பாகவும் பணி புரிய ஆரம்பித்தனர். இதன் விளைவாக யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, உடுவில் பெண்கள் பாடசாலை, மானிப்பாய் மற்றும் இணுவில் வைத்தியசாலைகள் என்பன நிர்மாணிக்கப்பட்டன. முன்னைய மிஷனரியினர் செய்த பணிகளை மேம்படுத்துவதாகவே இவ் அமெரிக்க வேலைத்திட்டங்கள் அமைந்திருந்ததுடன் இது கல்வி கற்ற சமூகம் ஒன்று உருவாவதற்குக் காரணமாக இருந்தது எனலாம். ஏனைய காரணிகளைப் பொறுத்தவரை கூட கல்வியானது வாழ்வதற்கான கடவுச்சீட்டாகக் கருதப்பட்ட அதேவேளை யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகளிலிருந்து கற்று வெளியேறிய மாணவர்கள் இலங்கையின் அரச சேவைகளை அலங்கரிக்கத் தொடங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கதோர் விடயமாக அமைந்தது.

1823இல் மட்டக்களப்பில் வதிவிடப் பள்ளிகளை ஸ்தாபித்ததன் மூலம் வண.டானியல் பூவர் (Rev.Daniel Poor) அவர்களும் அவரைச் சார்ந்தோரும் தமிழ் மக்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு வசதி வாய்ப்புக்களை வழங்கியிருந்தனர். டாக்டர் டானியல் பூவர் அவர்களின் (1816 - 1855) 39 வருட கால மிஷனரி முயற்சிகளினூடாக தமிழ்ச் சமூகத்தினரிடையே அடிப்படை சமூக மாற்றம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. நாகரிகமடைந்த மனிதருக்கான முதலாவது அறிவு சார் தேவையாகிய செய்திப் பத்திரிகையை, உதயதாரகை (Morning Star) என்ற பெயரில் கல்வி, விஞ்ஞானம், பொது இலக்கியம் போன்ற விடயங்களுடன் முக்கிய செய்திகளின் சுருக்கத்தையும் உள்ளடக்கி 1841இல் வெளியிட்டு இருந்தார். வதிவிடப் பள்ளியானது நல்லெண்ணத்தை வெளிப்படுத்தி தேடலைத் தூண்டி பரந்த அறிவானது மாணவர்களதும் அவர்களது நண்பர்களதும் வீடுகளைப் போய்ச் சேரும் வகையில் சேவையை வழங்கியது. கிறிஸ்தவ மிஷனரியினர் கல்வியை, மக்களை மதம் மாற்றும் ஊடகமாகவே கருதினர். மதமாற்றமானது குறிப்பிட்ட வேகத்தில் நடைபெற்றதால் அரச சபையானது மனசாட்சிப் பிரிவு ஒன்றை அறிமுகப்படுத்துவதற்குக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது. அர்ப்பணிப்பு மிக்க அமெரிக்க மிஷனரியினர் மிகச்சிறந்த மிஷனரி ஆங்கிலப் பாடசாலைகளை நிறுவி (அமெரிக்க நிதி உதவியுடன்) அதன் மூலம் யாழ்ப்பாணத்தின் சகல சமூக, பொருளாதார, சமயம் சார் தமிழ் மக்களும் தமது சிங்கள சகோதரர்களுக்கு ஒருபடி மேலான வளர்ச்சியினை ஏற்படுத்த உதவினர். யாழ்ப்பாணக் குடாநாடானது அங்கிலிக்கன் மற்றும் கத்தோலிக்கர்களின் போட்டித் தன்மை குறைந்த கன்னிப்பிரதேசமாகக் கருதப்பட்டமையாலேயே இப்பிரதேசம் அமெரிக்க கல்வியாளர்களின் தெரிவுக்கு உட்பட்டிருந்தது.

1929 இல் பாடசாலை அமைப்பானது ஒரு சில ஆங்கிலப் பாடசாலைகளையும் பெருமளவான தாய்மொழி சார் பாடசாலைகளையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் கட்டணம் வசூலிக்கும் பாடசாலைகளாகவும் அரச நிதி உதவி பெறும் பாடசாலைகளாகவும் காணப்பட்டன. பெரும்பாலான ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் வடக்கு மற்றும் மேல் மாகாணங்களிலேயே அமையப் பெற்றிருந்தன. வடக்கு மாகாணத்தில் 33 ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் காணப்பட்ட அதே வேளை அவற்றில் ஒன்றாக கொக்குவில் இந்து ஆங்கிலப் பாடசாலை அமையப் பெற்றிருந்தது. ஆங்கிலப் பாடசாலைகளுக்கான மாணவர் தெரிவானது பெற்றோரின் வருமானம் மற்றும் சொத்து வசதிகளில் தங்கியிருந்த அதே வேளை போதிய நிதி வசதி இன்மையால் ஒரு சில அதி புத்திசாலி மாணவர்களுக்கு புலமைப்பரிசில் வழங்கப்பட்டு உயர்கல்வியானது உயர் வர்க்கத்தினருக்குரியதாக மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

பிள்ளைகளிடையே சுய செயற்பாடுகளை வளர்ப்பதை நோக்காகக் கொண்டே கல்விக் கோட்பாட்டின் புதிய நோக்கு 1930களில் அமைந்திருந்தது. தனியார் கல்வி வழங்குநரின் உதவியுடன் உருவான பரீட்சை முறையானது மேற்படி போக்குக்கு எதிர்மாறானதாகவே அமைந்திருந்தது. இது பெற்றார் மற்றும் மாணவர்களிடையேயான குறைந்த வேலைவாய்ப்பு மத்தியில் பொருத்தமானதைத் தெரிவு செய்தல், அதீத போட்டி மற்றும் பாடசாலைகளில் காணப்பட்ட கல்வி சார் குறைபாடுகள் போன்றவை தொடர்பான பயத்தினாலேயே தோன்றியது எனலாம். பாடசாலைக் கட்டிடங்கள், ஆசிரியர்கள், ஆய்வுகூடங்கள், நூலகங்கள் போன்ற வளங்களின் பற்றாக்குறையால் கல்வியில் சம வாய்ப்பற்ற தன்மை நீடித்தது. மாணவரின் அடிப்படை நோக்கு யாதெனில் வாழ்க்கைக்காகக் கல்வியே அன்றி வாழ்வதற்கான கல்வி அல்ல. எனினும் இரண்டாவது விடயமானது கைவிடப்பட முடியாததொன்று என மனிதத்துவ அடிப்படையும் நடைமுறை அடிப்படையிலும் மாணவன் அறியத் தவறமாட்டான்.

சேர் ஐவர் ஜெனிங்ஸ் (Sir Ivor Jennings) அவர்கள் 1940 இல் பல்கலைக்கழக கல்லூரியின் அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். இலங்கை பல்கலைக்கழகமானது இலங்கை மருத்துவக் கல்லூரி (1870 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது) மற்றும் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி (1921 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது) ஆகிய இரண்டும் 1942 இன் 20 ஆம் இலக்கச் சட்டத்தின் கீழ் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு 1942 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்பல்கலைக்கழகத்தின் உபவேந்தராக சேர் ஐவர் ஜெனிங்ஸ் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார். 1943 இல் பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது தொகுதிப் பட்டதாரிகள் வெளியேறினர். இலங்கையின் கல்வி அமைப்பில் பாரிய மாற்றங்கள் இடம்பெறத் தொடங்கின. 1945இல் இலவசக் கல்வித் திட்டமானது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதை கலாநிதி C.W.W. கன்னங்கரா அவர்கள் 1946இல் அறிவித்திருந்தார். பெருமைப்படும் வகையிலும் திருப்திப்படும் வகையிலும் நன்மை பயக்கும் ஒரு விடயத்தை நான் மேற்கொண்டுள்ளேன். மிக மோசமானதும், பிடிவாத குணமும் கொண்ட செல்வாக்கு மிக்க தரப்பினரின் எதிர்ப்புக்கு மத்தியிலும் அவமானங்கள் ஏளனங்கள் மத்தியிலும் சுதந்திரமானதும் ஒற்றுமையானதுமான சுயாதீனமான சமூகம் ஒன்றைக் கட்டி எழுப்புவதற்கான அடிப்படைத் தேவையாகிய எமது தேசிய மொழிகளைச் சரியாக நிலைப்படுத்தி பெற்றோரின் நிதி நிலைமைகளைப் பொருட்படுத்தாது முன்பள்ளி முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை பிள்ளைகள் இலவசக் கல்வியைப் பெற்று கல்விச்சாளரத்தின் உயர் மட்டத்தை அடைவதற்கான சம வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவதற்கான அனுமதியை அரசாங்க சபையிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்வதில் நான் வெற்றியடைந்துள்ளேன். கல்வி சீர்திருத்த யாப்பினை வெற்றிகரமாக அறிமுகப்படுத்தி அரசாங்க சபையின் அனுமதியைப் பெற்ற வேளை அங்கு வீற்றிருந்த கொழும்புக்கான இந்திய அரசின் பிரதிநிதி அமைச்சரை நெருங்கி "நீங்கள் இந்தியாவில்

இருந்திருந்தால் அங்கு கடவுளாகப் போற்றப்பட்டிருப்பீர்கள்” என்று கூறியிருந்தார். இத்தகைய கல்வி சார் பங்களிப்பை ஆசிய உலகு எந்தளவு மதிக்கின்றது என்பதையே மேற்படி கருத்து கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது.

கல்விக்கான கட்டண முறையானது ஒக்டோபர் 1945 முதல் நீக்கப்பட்டது. சிங்களம் அல்லது தமிழை ஊடக மொழியாக அங்கீகரிக்கும் நிலை 1947இல் ஆரம்பித்தது. 1959 முதல் பல்கலைக்கழகத்திற்கான அனுமதிப்பரீட்சை தாய்மொழியிலேயே நடைபெற்றது. டிசம்பர் 1960 இல் சமயம் சார் அமைப்புகள் பணிப்பாளரால் முகாமை செய்யப்படும் பாடசாலைகளாக மாற்றும் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. இவை அரசாங்க பாடசாலைகளாக 1963 முதலும் ஆரம்பப் பாடசாலைகளை கல்லூரி மட்டத்திலிருந்து வேறு பிரிக்கும் செயற்பாடு 1975இலும் நடைபெற்றது. மேற்படி எந்தவொரு மாற்றங்களாலும் பாதிக்கப்படாது கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியானது கல்வித்துறையிலும் இணைபாடவிதான செயற்பாடுகளிலும் தொடர்ந்தும் மிகச்சிறந்த பெறுபேறுகளை வெளிப்படுத்தி வந்தது.

1945 இற்கு முற்பட்ட காலத்தில் ஆங்கிலமொழி மூலம் மட்டுமே வழங்கப்பட்ட உயர் கல்வியானது பணம் படைத்தவர்களின் தனி உரிமையாகவே காணப்பட்டது. சராசரி வருமானம் பெற்றவர்களுக்குக்கூட பல்கலைக்கழக கல்வியானது எட்டாக்கனியாக இருந்தது. வறியவர்கள் இரண்டாம் நிலைக்கல்வியுடனேயே திருப்திப்பட வேண்டிய நிலை காணப்பட்டது. முன்பள்ளி முதல் பல்கலைக்கழகம் வரையான பெறுமதியான முத்து என அழைக்கப்படும் இலவசக்கல்வியானது வறியவர்களுக்கான உயர் கல்விக்கதவுகளை அகலத் திறந்தது எனலாம். போட்டிப் பரீட்சை ஒன்றின் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட வறிய, உதவியற்ற, திறமையான மாணவர்களுக்கு புலமைப்பரிசிலானது ஐந்தாம் ஆண்டு முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை இலவச தங்குமிட வசதியுடன் கூடியதாக வழங்கப்பட்டது. எனினும் திட்டமிடப்படாத கல்வியானது கல்வி கற்றோர் மத்தியில் வேலைவாய்ப்பின்மையை உருவாக்கியிருந்தது. கல்வியில் சமவாய்ப்பற்ற நிலையானது குழப்பங்கள் மற்றும் சமூக சீர்கேடுகள் ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக அமைந்தது. இலவச மற்றும் தாய்மொழிக் கல்வி வாய்ப்பானது வறிய மற்றும் ஆங்கிலம் பேசாத மக்களுக்கு ஓர் வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது. பாடசாலை கலைத்திட்டத்திலிருந்து இலக்கியமும் வரலாறும் இடைநிறுத்தப்பட்ட நிலையானது, இளையோர் மத்தியில் ஜனநாயகம் மற்றும் நீதி நிலைநிறுத்தப்படுவதற்குத் தேவையான மனிதநேயம், புரிந்துணர்வு மற்றும் பற்றுறுதி என்பவற்றின் வளர்ச்சியில் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. மனிதநேயம் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையானது எல்லா மட்டத்திலும் பாரிய ஆன்மீக வறுமையை ஏற்படுத்தியது.

சேர் ஐவர் ஜெனிங்ஸ் அவர்கள் இலங்கைக்கு வர முன்னர் யாப்புச் சட்டம் மற்றும் வரலாற்றுத்துறையில் மட்டுமல்லாது உள்ளூராட்சி மற்றும் பாராளுமன்ற மறுசீரமைப்பு சார்ந்த விடயங்களிலும் கற்பித்தல் மற்றும் எழுத்தாக்கத்தில் பல வருடங்கள் ஈடுபட்டு பெரும் புகழ் ஈட்டியிருந்தார். பிரித்தானிய யாப்பு தொடர்பான பிரசித்தி பெற்ற எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான டைசியின் (Dicey) கோட்பாடுகளுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தமையானது 1933 இல் அவருக்கு மேலும் புகழை ஏற்படுத்தியிருந்தது. அவர் பிரதமமந்திரி சேனநாயக்கா அவர்களுக்கான மதிப்பு மிக்க யாப்பு சார் ஆலோசகராகக் கடமையாற்றி இருந்தார். இவர் இலங்கையின் 1948 யாப்புக்கான பல சரத்துக்களை உருவாக்கியிருந்தார். இவர் பாகிஸ்தான் அரசாங்கத்திற்கான பல ஆலோசனைகளை வழங்கியிருந்தார். நேபாள அரசாலும் இவரது ஆலோசனைகள் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. அவரை கௌரவப்படுத்தும் விதமாக இலங்கை அரசாங்கத்தால் 75 சதத்துக்கான முத்திரை வெளியிடப்பட்டது. இவரே பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தின் உண்மையான சிற்பி ஆவார். இவர் 19ஆம் திகதி டிசம்பர் 1965ஆம் ஆண்டு தனது 62ஆவது வயதில் காலமானார். இவரது பெயர் பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் என்றுமே நினைவுகூரப்பட்டு வருகின்றது.

நன்றி : கொக்குவில் இந்து, கொழும்பு
பழைய மாணவர் சங்க வைரவிழா மலர்,
2004

கொக்குவில் இங்குக்கல்லூரியின் சிற்பியெனப் போற்றப்படும் உயர்திரு.அ.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் பழைய மாணவர்களின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாகத் திகழ்பவர். அவரது தலைமையின் கீழ் தேசிய ரீதியிலும் சர்வதேச ரீதியிலும் கொக்குவில் இங்குவின் பழைய மாணவர்கள் அணி திரண்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்கூரியதும் பாராட்டுக்குரியதும்.

பேராசிரியர் க.தேவராஜா
பஞ்ச கலசம் (2011)

பகாக்குவரலில் இந்஑ுரலில்

கல்விப்பணிப்பாளர் தி. மாணிக்கவாசகர் ஓய்வுநிலை அதிபர் மா. மகாதேவா அவர்களுடன் (பிரதி அதிபராக இருந்த போது)

அதிபராக இருந்த போது, உப அதிபர் நவரத்தினம் அவர்களுக்கான கௌரவிப்பு நிகழ்வில்

கொக்குவில் இந்து கூடைப்பந்தாட்டத்திடலில் நண்பர்களுடன்

முன்னாள் அதிபர் பொ. கமலநாதன் முன்னிலையில் கொக்குவில் இந்து பழைய மாணவர் எஸ். இரத்தினபிரகாசம் எழுதிய நூல் வெளியீட்டின்போது

நூல்நிலைய 3 மாடி கட்டட அத்திபாரம்
சம்பிரதாய பூர்வமாக
இடம்பெறும் வேளை, பாடசாலை அபிமானி
திரு. சுப்பையா குமரவேலுவுடன்
திரு.அ. பஞ்சலிங்கம்

கொக்குவில் இந்து விளையாட்டு அரங்கு அத்திபாரமிடல்

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் முன்னைய நுழைவாயிலில்
திரு.இ.சுடர் மகேந்திரன் (பிரதி அதிபர்), திரு.ந.புவிராஜசேகரம் ஆசிரியருடன்.....

பழைய பிரார்த்தனை மண்டபத்தில் முன்னாள் அதிபர்
சி.கே.கந்தசாமி அவர்களுடன் அதிபர் திரு.அ.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள்

கல்லூரியில் (91ஆம் ஆண்டு அணி) மாணவர்கள் தரம் 7C வகுப்பில் இருந்த போது உப அதிபர் திரு. இ. சுடர்மகேந்திரன், பரமேஸ்வரி ஆசிரியருடன் அதிபர் திரு. அ. பஞ்சலிங்கம்

1979ஆம் ஆண்டு உதைபந்தாட்ட அணியினருடன் திரு. அ. பஞ்சலிங்கம் அதிபர் காலத்திற்கு முன் அதிபராக இருந்த திரு. மா. மகாதேவா அதிபருடனும் பிற்பட்ட காலத்தில் அதிபராக இருந்த திரு. சுடர் இ. மகேந்திரன் அவர்களிடமும்

அபிவிருத்தி அமைப்புகளில்

யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரியின் “இன்ராக்ட்” கழகத்தின் சின்னம் சூட்டு விழாவில் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்ட வேளையில்

ஹோட்டரி ஆளுநரால் யாழ். ஹோட்டரிக்கழக தலைவர் திரு. அ. பங்ஸலிங்கம் அவர்களுக்கு தலைமை அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்ட போது

புத்தூர் பெரிய பொக்கணை மக்களுடனான அபிவிருத்திக் கூட்டத்தில்

றோட்டரி தலைவராக இருந்தபோது

பாராட்டு விழாக்களில்

கொக்குவில் இந்து எடுத்த பவளவிழாவின் போது

கொக்குவில் இந்துவின் நூற்றாண்டு விழாவில் தமது ஆசிரியர் திருமதி. சுகிர்தலட்சுமி சுப்பிரமணியம் அவர்களால் கௌரவிக்கப்பட்ட போது

சாவகச்சேரியில் நடைபெற்ற சேவைநலன் பாராட்டு விழாவின் போது பதிவாளர் திரு. பரமேஸ்வரன், கல்வி அதிகாரி சி. தியாகராசா, பேராசிரியர் எஸ். சத்தியசீலன் ஆகியோருடன்

கொக்குவில் வளர்மதி அமைப்பினால் நடாத்தப்பட்ட சேவைநலன் பாராட்டு விழாவின் போது பேராசிரியர்களான பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை, செ. சிவஞானசுந்தரம் (நந்தி) க. தேவராஜா ஆகியோருடன்

பஞ்சலிங்கத்தின் காலப்பகுதி (ஜனவரி 1980 மார்ச் - 1991)

திரு. எஸ். இரத்தினப்பிரகாசம்

“ஓர் தேசத்தின் பாடசாலைகள் அதன் வாழ்வின் அங்கமாகும். அதன் விசேட செயற்பாடு யாதெனில் அதன் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியைப் பேணுவதற்கும் அதன் முன்னைய சாதனைகளைப் பாதுகாப்பதற்கும் அதன் எதிர்காலத்தை உத்தரவாதப்படுத்துவதற்கும் தேவையான ஆன்மிக சக்தியை ஒன்று திரட்டலாகும்”

-Percy Nunn

இலங்கையின் சமூக, பொருளாதார, கல்வி தொடர்பான நிலவமைப்பானது குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்தை அடைந்தது. நாம் 1940களிலோ அல்லது 1970களிலோ வாழ்ந்து கொண்டிருக்கையில் முற்றுமுழுதாக புதிய சவால்களை எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருந்தோம். எம்மைச் சுற்றி ஏற்பட்ட மாற்றங்களை எமது கல்விக் கொள்கைகள் உள்வாங்க வேண்டியிருந்தது. அவை இப்போதும் குறிப்பிட்ட அளவில் இடம்பெற்ற வண்ணமே உள்ளன. எமக்கு இரண்டு தெரிவுகள் இருந்தன. பழையமையைப் பற்றிக் கொண்டு வெளியேறுதல் அல்லது மாற்றங்களுடன் முன்னோக்கி நகர்தல். இவற்றில் இரண்டாவது வழியையே பெரும்பாலான நாடுகள் தெரிவு செய்துள்ளன. நாமும் அவ்வாறே செயற்பட வேண்டிய நிலையில் இருந்தோம்.

நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பல பாடங்களுடன் கூடிய பல மாற்றங்களை சர்வதேச அரங்கம் கண்டது. மேலைத்தேய ஜனநாயக நாடுகளில் சமூக நலன் சார்ந்த

நிலைமை பின்வாங்கிய அதேவேளை பொதுவுடமைவாதம் பகுதியளவில் அல்லது முற்றுமுழுதாக செயலிழந்த நிலை காணப்பட்டது. இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் மூன்று விடயங்கள் ஆய்வுக்குட்பட்டவையாகவும், தர்க்கத்திற்குரியவையாகவும் அமைந்தன. அவையாவன:-

1. கல்விக்கான மொழி
2. இலவசக் கல்விக் கொள்கையும், அதனுள் அடங்கும் விடயங்களும்
3. கல்வியில் அரசாங்கத்தின் வகிபாகம்.

1977இல் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் அறிமுகத்துடன் தனியார் துறையானது பிரதான அம்சமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டதுடன் அரசு துறையின் உள்ளார்ந்த தொழில்வாய்ப்பு மரபானது பாரிய வீழ்ச்சியைச் சந்தித்தது. தொழிற் சந்தைக்குப் பிரவேசிக்கும் மக்களுக்கான ஆங்கிலப் புலமையின் தேவை மேலும் உணரப்பட்டது. ஆரம்ப பாடசாலை முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை தமிழ்மொழி மூலம் கல்வி புகட்டுவதா அல்லது காலத்தின் தேவைக்கமைய பொருத்தமான மாற்றங்களைச் செய்வதா என்பது தொடர்பான தீர்மானமொன்றை மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

கல்வி தொடர்பாக அரசு சார்ந்த இறுக்கமான பிரத்தியேகக் கொள்கை ஒன்றை நாம் கடைப்பிடித்த அதே வேளை இதற்குச் சமாதரமாக தனியார் பாடசாலைகள் (சர்வதேச பாடசாலைகள் என்று அழைக்கப்படும்) தற்போது அதிகரித்து வரும் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டு எழுந்தன. தற்போதைய நிலையுடன் ஒத்துப்போக முடியாத நிலையில் ஓர் வேறுபட்ட முன் ஏற்பாடு தேவை என்பது தெளிவாக உணரப்பட்டது. மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று விடயங்கள் தொடர்பாக STP * ஆவணம் கூறுவதாவது

பொதுக் கல்விக்குத் தேவையான வளங்களை வழங்குவதில் அரசாங்கம் பிரதான பங்கு வகிக்கும். முதலாவது பல்கலைக்கழகப் பட்டம் வரையான பொதுக் கல்வியானது இலவசமாக வழங்கப்படும். 14 வயது வரையான சகல பிள்ளைகளுக்கும் கல்வியானது கட்டாயப்படுத்தப்படும். அத்தோடு சிங்களம், தமிழ் ஆகிய இரண்டு தேசிய மொழிகளிலும் ஏதாவது ஒன்றைத் தெரிவு செய்து அம்மொழி மூலம் கல்வியைப் பயிற்சிபெறக்கான சுதந்திரம் கிடைக்கப்பெறும்.

தர்க்கத்துக்குரியதாகத் தோன்றிய எந்த மாற்றங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. ஆங்கிலமொழி மூலக் கல்வியின் மீள் அறிமுகமானது, ஏனைய சில தவிர்க்க முடியாத கொள்கைகளைப் போலவே கைவிடப்பட்டதாக இவ் ஆவணத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது.

STP* - தேசிய கல்விக் கொள்கை சார்ந்த மூலோபாய நடவடிக்கை

திரு. A. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் சுமார் 50 ஆண்டுகளுக்கும் அதிகமாக கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியுடன் மிக நெருங்கிய உறவினைப் பேணியமைக்கான தனித்துவமான பதிவினைக் கொண்டுள்ளார். ஆரம்பத்தில் ஓர் மாணவனாக, பின் ஆசிரியர் குழாத்தில் ஓர் அங்கத்தவராக, அதன் பின் பிரதி அதிபராக இறுதியில் கல்லூரி முதல்வராகவும் பரிணமித்தார். கல்லூரியின் மாணவனாக இருந்த போது ஆசிரியர் மத்தியில் உயர்ந்த மதிப்பைக் கொண்டவராகவும், சிறந்த எதிர்காலத்தைத் தோற்றுவிக்கக் கூடிய உள்ளார்ந்த ஆற்றல் மிக்க கல்லூரியின் மிகச் சிறந்த மாணவர்களில் ஒருவராகவும் திகழ்ந்துள்ளார். எனினும் கல்லூரியின் அதிஷ்டமோ என்னவோ அவர் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் இரசாயனவியலையும், கணிதத்தையும் பயின்று ஒரு சாதாரண விஞ்ஞானமாணிப் பட்டத்துடன் திருப்தி கண்டார். அதன் பின்னர் மிக விரைவிலேயே கல்லூரியின் விஞ்ஞான ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றார். கல்லூரியின் உயர்தர வகுப்பு மாணவர்களுக்கு இரசாயனவியல் கற்பிக்கும் ஓர் மிகச் சிறந்த ஆசிரியராகத் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள அவருக்கு நீண்ட நாட்கள் செல்லவில்லை. இவ்வகையில் அவருக்கு நிகர் அவரே என்றளவில் மாணவர்கள் இரசாயனவியல் பாடத்திற்கு வேறொங்கும் செல்ல வேண்டிய நிலை இருக்கவில்லை. ஆசிரியர் என்ற நிலைக்கு அப்பால் இவரது புரிந்துணர்வு, கனிவான போக்கு, பெருந்தன்மை என்பவை அவரை மிக உயர்ந்த நிலைக்கு இட்டுச் சென்றன. அவரது விசேட திறன்களை அறிந்து கொண்ட கல்வித் திணைக்களம் அவருக்கு ஒரு விசேட பதவியொன்றைப் பரிசாக வழங்கியது.

பலரது பாராட்டையும் பெற்ற அவரது நீண்ட கால ஆசிரியர் சேவையிலிருந்து பிரதி அதிபராக அவர் பதவி உயர்த்தப்பட்டார். இப்பதவியில் அவர் சுமார் 10 ஆண்டுகள் மேன்மையான பணியினை ஆற்றியிருந்தார். பிரதி அதிபராக அவர் பாடசாலையின் நிர்வாகப் பொறுப்பையும் ஏற்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. நிர்வாகக் கடமைகளின் போதும், வகுப்பறையிலும் அவரது அணுகுமுறை உறுதியாகவும், அதே வேளை மென்மையாகவும் காணப்பட்டது. தனது இரும்புக்கரத்தினை பிரயோகிக்காமலே பாடசாலை ஒழுக்கத்தினைச் சிறந்த முறையில் பேணி வந்தார். தனது சகல சக்திகளையும் பாடசாலைக்காக அர்ப்பணித்து முழுமையான தேர்ச்சிகளையும், திறன்களையும் உறுதியாகவும், வெற்றிகரமாகவும் கட்டியெழுப்பினார். கல்லூரியின் வடக்கே அமைந்துள்ள 3 மாடிக் கட்டிடத்திற்கான கட்டுமாணப் பணிகளும், அதற்கப்பாலான பணிகளும் இவரது காலத்திலேயே பூரணப்படுத்தப்பட்டன. இவர் அக்காலத்தில் அதிபராக இருந்த திரு. M.மகாதேவா அவர்களுக்கு ஒத்துழைத்த அதேவேளை இவரது உத்வேகமான பங்களிப்பானது மெச்சத்தக்க வகையில் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1980ஆம் ஆண்டில் அதே பாடசாலையின் அதிபராக நியமனம் பெற்று தனது மாணவர்கள் பொதுப் பரீட்சையில் குறிப்பிடத்தக்க பெறுபேறுகளைப் பெறும் அளவுக்கு அவரது பணி தொடர்ந்தது. பரிசளிப்பு விழாக்கள், உயர்தர மாணவர்களது விருந்துபசார விழாக்கள், இல்ல மெய்வல்லுநர் போட்டிகள் என்பவை வழமையான அம்சங்களாகக் காணப்பட்டன. தன்னிடம் கல்வி கற்று உயர்ச்சியடைந்த தமது பழைய ஆசிரியர்களை நேசிக்கும் மாணவர்களையே பிரதம விருந்தினராக அழைக்கும் மேன்மையான நிலையில் காணப்பட்டார். கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி யானது பரிவுடனும் நன்றியுணர்வுடனும் நினைவு கூரத்தக்க தனது சொந்த அதிபர் ஒருவரைப் பிரசவித்துள்ளது என்பதில் மிகையில்லை. கல்வித் திணைக்களம் உட்பட சகலரது கவனத்தையும் ஈர்த்ததன் விளைவாக மார்ச் 1991 இல் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் அதிபராக அவர் இடமாற்றம் பெற்றார். அர்ப்பண உணர்வையும், கௌரவத்தையும் பெற்ற அதிபர் ஒருவரைக் கொக்குவில் இழுந்தது. கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியின் இழப்பானது யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் பெரு வெற்றியாக மாறியது. இறகுகளைப் பெற்ற ஒரு பறவை வலிமை பெற்று பறக்க ஆயத்தமாகிறது. அதன் தாயானவள் அதன் பிரிவுத்துயர் என்ற வலியை உணர்ந்தாலும் பெருமைப்படவும் தான் செய்கின்றாள்.

இவையே அதிபர் திரு. C. K. கந்தசுவாமி அவர்கள் ஏப்பிரல் 1994 இல் திரு. பஞ்சலிங்கம் அவர்களுக்குச் சமர்ப்பித்த வார்த்தைகளாகும். அவரது கணிப்பின்படி திரு. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் கொக்குவிலினதும், கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியினதும் ஒரு பெருமகனாவார்.

திரு. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் சுமார் பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் தலைவிதியை மாற்றி அமைக்கும் சக்தியாகச் செயற்பட்டார். ஆனால் தொடர்ச்சியாக அறுபது ஆண்டுகளாக கல்லூரியுடன் அவர் பேணிய நெருங்கிய தொடர்பு அவரது சொந்த ஆளுமை, விழுமியங்கள், பற்றுறுதி என்பவற்றினூடாக ஓர் அடையாளத்தினை ஏற்படுத்தியதன் பயனாக அவரது சேவைக் காலம் முடிவுற்ற போதும் அவரது ஆளுமையை நிறுவனத்திலிருந்து வேறு பிரித்துப் பார்ப்பது மிக கடினமான ஒன்றாக அமைந்தது. அவர் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு மிக உறுதியான வகையில் திட்டமிட்ட பாதையின் ஊடாக வழிகாட்டி பாடசாலையை குடாநாட்டிலேயே மிகவும் முன்னணிப் பாடசாலைகளில் ஒன்றாக மலரச் செய்தார். அவரது உத்தமமான குணங்கள் அவரது தனித்துவமான சாதனைகளுக்கு அடிகோலின. அவரது பெருந்தன்மையான பண்புகள், சிறிய, பயனற்ற விடயங்களைப் பொருட்படுத்தாத தன்மை என்பன சிறுமை மற்றும் வெறுப்பு அற்ற வகையில் மக்களையும் சந்தர்ப்பங்களையும் கையாண்டு மிகக் கஷ்டமான சூழலிலும் தளர்வற்ற நடுநிலைமையை வகிக்க உதவின. சகபாடிக்கும்

இன்னொருவரது சொல்லுக்கும் விசுவாசமாக செயற்பட்டு நோக்கம், மனித நேயம், பரிவு போன்றவற்றைத் தொடர்ச்சியாகப் பேணும் தன்மையானது அவருடன் இரண்டறக் கலந்த தலைமைத்துவப் பண்புகளாகும். அவரது பொது வாழ்க்கை இப்பாடசாலையுடனேயே மையப்பட்டிருந்த நிலையில் அதன் பலன்களும் உழைப்பும் பெறுமதி மிக்க வாரிசுகளால் வளர்க்கப்பட்டும் பாதுகாக்கப்பட்டும் வருகின்றன.

சிறந்த கற்பித்தல், சிறந்த வகுப்பறை ஒழுங்கமைப்பு, மற்றும் உயர்தராதரம் என்பவற்றுக்கு சிறந்த முகாமைத்துவம் அவசியமாகும். சிறந்த அதிபருக்கு சிறந்த பாடசாலை போல் சிறந்த ஆசிரியருக்கு சிறந்த வகுப்பறை என்பது முதுமொழியாகும். ஆசிரியரே வகுப்பறையின் மையமாகும். கல்வி எனும் சொல் இலத்தீன் மொழியில் (Educatre) “தலைமை தாங்கு” என்ற சொல்லிலிருந்தே பெறப்பட்டதாகும். லூசே கோகலே (Louse Cocalae) என்ற சிறந்த கல்வியாளரின் கருத்துப்படி ஒரு சிறந்த ஆசிரியரானவர் முகாமையாளராக, வசதிப்படுத்துநராக, கண்காணிப்பாளராக கண்டுபிடிப்பாளராக, ஒழுங்குபடுத்துபவராக, தொடர்பு கொள்பவராக, ஆலோசகராக, மதிப்பீடு செய்பவராக செயற்படுதல் வேண்டும். திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் இத்தகைய எல்லா பண்புகளையும் கொண்டவராக இருந்தமையால் தான் அவரால் ஒரு வெற்றிகரமான அதிபராகச் செயற்பட முடிந்தது என்பதில் மிகையொன்றுமில்லை.

திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் ஒரு புரிந்துணர்வுள்ள, மென்போக்கான, பற்றுறுதிமிக்க, இலகுவில் நாடக்கூடியவராகச் செயற்பட்டார். அவர் திறனுள்ள ஒழுங்கமைப்பாளராகவும் அதற்கும் மேல் மிகச்சிறந்த கனவானாகவும் செயற்பட்டார். கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியை நீண்ட காலமாக, பதினொரு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக (ஜனவரி 1980 மார்ச் 1991 வரை) தலைமை தாங்கிய பெருமை அவரையே சாரும். கல்லூரியைக் கல்வித் துறையிலும் விளையாட்டுத்துறையிலும் உயர்த்துவதில் எத்தகைய துன்பங்களையும் சந்திக்க அவர் தயங்கவில்லை. பாடசாலையில் அனுமதி பெறுவதற்குப் பலரும் முண்டியடிக்கும் தன்மையானது மாணவர்களாலும், பெற்றோர்களாலும், பாடசாலையானது சம அளவில் கௌரவிக்கப்பட்டமைக்குச் சான்றாகும். அவரது நிர்வாகத்திறன் அவரது சகபாடிகளின் பாராட்டைப் பெற்றது. கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியானது ஓர் இணைக்கல்வி நிறுவனமாகும். 70களின் பிற்பகுதியில் இக்கல்லூரியின் மாணவிகளை ஒரு கிலோமீற்றர் தூரத்திற்கு அப்பால் உள்ள இராமகிருஷ்ணமிஷன் பாடசாலைக்கு அனுப்புவதன் மூலம் இப்பாடசாலையைப் பிரத்தியேகமான ஆண்கள் பாடசாலையாக மாற்றுவதற்கும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு இருந்தது. திரு. பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் முயற்சியால் இந்நிலை வெற்றிகரமாக முறியடிக்கப்பட்டது. இந்திய அமைதி காக்கும் படையானது சுமார் 58 நாட்கள் (டிசம்பர் 18, 1987 - ஜனவரி 4, 1988) இப்பாடசாலையில் முகாமிட்ட மிக மோசமான காலப்பகுதியில் பாடசாலையின் தலைவிதியைத் தீர்மானிக்கும் பாரிய பொறுப்பு இவரையே சார்ந்தது. ஒக்டோபர் 87

முதல் நவம்பர் 87 வரை சுமார் 7500 பேருக்கு அடைக்கலம் கொடுத்த முகாமாக இப்பாடசாலை செயற்பட்டது. இராணுவத்தின் எறிகணைத் தாக்குதலுக்கு உட்பட்டு கொல்லப்பட்ட சுமார் 30 அகதிகளின் பாரிய புதைகுழியாக இப்பாடசாலை மைதானம் காணப்பட்டது. இத்தகைய துர்ப்பாக்கிய நிலையிலிருந்து மீள்வதற்கு திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் மேன்மையான அச்சமற்ற, உறுதியான, நடுநிலையான, அர்ப்பணிப்பான சேவை உதவியது என்பதில் மிகையிலை. இந்த அனர்த்தத்தினால் பாடசாலைக் கட்டடங்கள், தளபாடங்கள், உபகரணங்கள் என்பவற்றிற்கு ஏற்பட்ட சேதம் சுமார் 15 இலட்சம் ரூபாவிற்கும் அதிகமாகும். 1988இல் பாடசாலையைத் துரித கதியில் புனரமைத்து சாதாரண நிலைக்குக் கொண்டு வருவது இலகுவான காரியமாக இருக்கவில்லை. நீண்டகால இடைவெளி இன்றி பாடசாலையை மீண்டும் இயங்க வைத்த பெருமை திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்களையே சாரும்.

ஜனவரி 1980 வரை பிரதி அதிபராகக் கடமையாற்றிய திருமதி S.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தாம் சேவையிலிருந்து இளைப்பாறும் வரை அதிபர் திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்களுக்குப் பூரண ஒத்துழைப்பு நல்கியிருந்தார். ஓய்வின் பின்னர் அவர் அவுஸ்திரேலியாவில் தமது விடுமுறைக் காலத்தில் பாடசாலையின் கட்டட நிதிக்காக ஒரு இலட்சம் ரூபாவுக்கும் மேலாகச் சேகரித்தமை அவர் பாடசாலை மீது கொண்ட பற்றுதலைக் காட்டுகின்றது. அத்துடன் இவர் சிட்னி நகரத்தில் திரு.வி.கணேசலிங்கம் அவர்களின் தலைமையில் பழைய மாணவர் சங்கம் ஒன்று உருவாவதற்கான அடிப்படை வேலைத்திட்டத்தை மேற்கொண்டிருந்தார். அவர் பின்னர் கனடாவிற்குச் சென்று, ரொறன்ரோவிலும் பழைய மாணவர் சங்கம் உருவாவதற்கு உதவினார். ஏப்ரல் 1992இல் பிரித்தானியாவிலும் ஓர் பழைய மாணவர் சங்கம் உருவாவதற்கு திரு.N. இரஞ்சித் குமார் அவர்கள் உதவியிருந்தார். இலங்கையின் யுத்த சூழலில் கல்லூரி யின் அபிவிருத்திக்கு ஏற்பட்ட தேக்க நிலையினைக் கருத்திற்கொண்டு வெளிநாடுகளில் உருவாகியிருந்த பழைய மாணவர் சங்கங்கள், பாடசாலை மீது செலுத்திய கரிசனை பெரிதளவில் மெச்சக்கூடியதோர் விடயமாகும்.

இலங்கையில் இடம்பெற்ற யுத்தமானது ஆயிரக்கணக்கான மக்களைக் கொன்றும் காயப்படுத்தியும் பெரும் துயரத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. இவ்வுத்தமானது எமது சமூகத்தின் கட்டமைப்பைச் சீர்குலைத்து அதன் இறுதி விளைவாக இனம், ஜாதி வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் பண்பு, சமூக அடிப்படையில் வீழ்ச்சியுற்ற மக்கள் கூட்டத்தையே விட்டுச் சென்றது எனலாம். எமது நாட்டில் நடக்கும் இத்தகைய துயர சம்பவங்கள் நாம் தாங்கிக்கொள்ள முடியாதவையாக மாறி வருகின்றன. இத்தகைய இருண்ட காலப்பகுதியிலும், மனிதரது பாவங்களுக்கு மத்தியிலும் அழியாத கடவுளின் ஒளிப்பிளம்பைத் தரிசிக்க நாம் தவறவில்லை. பாவங்களுக்கு ஆட்பட்ட நாம் கடவுளது ஒளியை நெருங்க முடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளோம். கடவுளது மன்னிப்பானது இலங்கையில் புதிய வாழ்க்கைக்கும் புதிய ஆரம்பத்திற்கும் நிச்சயம் இட்டுச் செல்லும்.

தற்காலத்தில் ஓர் பெரிய பாடசாலைக்கு அதிபராக வருவது என்பது எமது ஒவ்வொரு துளி சக்தியையும் திணைக்களத்தாரின் கேள்விகளுக்கும், விளக்கங்களுக்கும் வீணடிக்கும் அளவுக்கு ஓர் பாரிய சவாலாகும். அதிஷ்டவசமாக திணைக்கள அறிவுறுத்தல்களுக்கு அப்பால் மாணவர்களுக்குச் சிறந்த கல்வியை வழங்க முடிகின்றது. ஓர் குழம்பிய மனோநிலையைக் கொண்டவருக்கும் சிவப்பு நாடாப்புழவுக்கும் அதிபர் பதவியானது சிக்கல் தன்மை வாய்ந்ததொன்றாகும். ஆனால் திரு. பஞ்சலிங்கம் போன்ற ஓர் விவேகமுள்ள நிர்வாகிக்கு தனது ஆசனத்தில் அமர்ந்து சிறிது நேரத்தை ஏனைய சேவைகளைவிட தனது சொந்தத் திட்டமிடலுக்கும் பூர்வாங்க வேலைகளுக்கும் ஒதுக்குவது இலகுவான விடயமாகும். அவர் மாணவர்களிடத்தே ஆர்வத்தை நிலைநிறுத்துவதில் ஓர் ஆசிரியருக்குரிய திறனைக் கொண்டிருந்தார். அவரது பாடங்கள் ஒரு போதும் மந்தமானதாக இருந்ததில்லை. அவர் தனது அணுகுமுறைகளில் புத்தாக்கத்துடனும் கற்பிக்கும் விடயத்தில் தெளிவுடனும் வகுப்பறையை முழுக்கட்டுப்பாட்டுடனும் வைத்திருந்தார். ஓர் ஆசிரியரின் பிரதான பண்பாகிய மாணவருடன் இடைவினை உறவினைப் பேணுவதில் வல்லவராகச் செயற்பட்டார். இத்தகைய பண்புகளைத் தாராளமாகக் கொண்டிருந்தமை திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்களைச் சிறந்த அதிபராகவும் உயர்த்தியிருந்தது. அத்துடன் அவரது உதவியாளர்களின் ஒத்துழைப்பும், பாடசாலைக்குப் பின்னணியில் இருந்த பெற்றோர், பொதுமக்கள் போன்றோரிமிருந்து கிடைத்த பெறுமதி மிக்க நன்மதிப்பும் அவருக்குக் கிடைத்தது. அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட ஆண், பெண் குழுவொன்று தமது சொந்தச் செயற்பாடுகளையும் மறந்து தமது சுமைகளைப் பகிரும் அளவுக்குத் தூண்டப்பட்டமை அவரது தலைமைத்துவத்துக்கும் அவர் தனது குழாத்தினருடன் கொண்டிருந்த உறவுமுறைக்கும் கிடைத்த காணிக்கை என்றே கூறவேண்டும்.

திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் பண்புக்கும் பணிவுக்குமான திறவுகோல் அவரது செய்முறையாகும். கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியில் அவர் பணிபுரிந்த காலத்தில் 'எதை ஆரம்பிப்பது என்ற தெரிவில் விரும்பியதை விடுத்து இயலக்கூடியதை தெரிவு செய்யவேண்டும்' என்பதே அவரது மகுட வாசகமாக இருந்தது. இயலக்கூடியதைத் தெரிவு செய்தல் என்ற விடயத்தில் பலரும் அவரைத் தொலைநோக்காளர் என்றே கருதியிருப்பர். 'என்னால் முடியும்' என்ற அவரது மனப்பாங்கானது எதிர்மறை எண்ணம் கொண்ட நிலையைத் தான் தோற்றுவித்திருக்கும். அவர் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியில் அதிபராக இருந்த காலத்தில் அவரிடமிருந்த ஆசிரியர்களைச் சாதாரியமாகக் கையாளும் திறன், நிர்வாகத்திறன் அதற்கும் மேல் மனிதநேயப் பண்பு என்பன கல்லூரியானது இலங்கையில் உள்ள முன்னணிப் பாடசாலைகளில் தலைசிறந்தது என்ற அந்தஸ்தைப் பெற உதவியது. அவர் ஓர் தத்துவவாதியாக இல்லாமல் பகுத்தறிவு உள்ள நடைமுறைவாதியாக மிளிர்ந்தார். இத்தகைய பண்புகள்

கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியானது தரமுயர்த்தப்படுவதற்கும் சாதனை படைப்பதற்கும் ஏதுவாக இருந்தன எனலாம்.

முன்னைய காலத்தில் புகழ் பூத்த ஆசிரியர் குழாம் ஒன்று பாடசாலையுடன் இணைந்து ஒரு தலைமுறை மாணவர்களைக் கையாண்டிருந்தது. 1960களின் ஆரம்பத்தில் ஆசிரியர்கள் பாடசாலைகளில் தோன்றி மறையும். முகம் தெரியாத மக்கள் கூட்டமாகவே காணப்பட்டனர். பாடசாலையானது மனித உறவுகளில் தங்கியிருக்கும் சமநிலையான கல்வி அமைப்பு என்பதற்கு அப்பால் வெறுமனே மனிதர்களையும் பொருட்களையும் வெளியிடும் அமைப்பு என்று மட்டுமே நிர்வாகத்தினரால் கருதப்பட்டது. அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் இவற்றிலிருந்தெல்லாம் வேறுபட்டவர். அர்த்தமற்ற உயர் அழுத்தங்களுக்கு இலகுவாகப் பணிந்து போகாத உறுதியான மனம் கொண்டவர். அவரது நிர்வாகத் திறமையானது விளைவுகளைப் பற்றி அலட்டிக் கொள்ளாத தனது மனச்சாட்சியின் படி மட்டுமே நடந்து கொள்ளும் திட நம்பிக்கையிலேயே தங்கியிருந்தது.

அவரது சுயநம்பிக்கைக்கும், துணிச்சலுக்கும், நேராக எதிர்கொள்ளும் தன்மைக்கும் 1987இல் இந்திய இராணுவத் தளபதியைச் சந்தித்து பாடசாலையைத் திருத்தம் செய்வதற்கு இந்திய அமைதி காக்கும் படை முன்னுரிமை வழங்கி பாடசாலையின் கல்வி நடவடிக்கைகள் மீள ஆரம்பிக்கப்படுவதற்கு ஆவன செய்யப்பட வேண்டும் என்று அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறியமை மீண்டும் ஒரு சான்றாக அமைந்தது. இக்குழப்பமான காலப்பகுதியில் பாடசாலை வாழ்வில் ஏற்பட்ட சோதனைகளையும் புயல்களையும் எதிர்கொள்ளும் ஒரு பாறையாகவும் நங்கூரமாகவும் அவர் செயற்பட்டிருந்தார். குழப்பமான சூழ்நிலையிலும் பொறுமை காத்து இறுதியில் வெற்றிக்கு வழிசமைத்தார். மாணவரது நலனே அவரது பிரதான நோக்கமாக இருந்தது. 'முயற்சியாளனுக்கே என்றும் வெற்றி சொந்தமானது. வெகுளிக்கு அல்ல' என்ற வாக்குக்கு ஏற்றவாறே அவரது முயற்சி வெற்றிக்கு வழிசமைத்தது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக பாடசாலையின் பால் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய இலங்கை இராணுவத்திற்கும் போராளிகளுக்கும் இடையேயான யுத்த காலமானது பாடசாலை நடவடிக்கைகளை முன்னெடுப்பதில் அவருக்கு பாரிய சுமையாக அமைந்தது. பாடசாலையை தற்போதைய நிலைக்கு உயர்த்த அர்ப்பணிப்புடன் பாடுபட்ட பலரிலும் திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்களே சக்தியை வழங்கும் தைனமோ போல இன்று 2004 வரை அவர் அதிபர் நிலையில் இருந்து வெளியேறிய பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு வரை சிறப்பாகச் செயற்பட்டவர் என்பதில் மிகையேதுமில்லை. ஜூன் 1991ஆம் ஆண்டு பிரித்தானியாவின் ஹர்ட்லிபூல் (Hartlepool) இருந்து, திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியின் அதிபராகப் பதவி ஏற்றமைக்கு வாழ்த்துத் தெரிவித்த ஓரேற்றர் (Orator) C. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பின்வரும் வரிகளையும் சேர்க்கத் தவறவில்லை.

‘அதேவேளை கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியானது ஓர் சிறந்த அதிபரை இழந்து எதிர்காலத்திற்காக ஏங்கி நிற்கும் ஓர் துர்ப்பாக்கிய நிலையை நான் உணரத் தவறவில்லை. ஒரு வருடத்திற்கு முன்னர் திரு. C.K. கந்தசுவாமி அவர்களை நான் சிந்தித்த போது வடமாகாணத்திலேயே சிறந்த அதிபர் ஒருவரால் நிர்வகிக்கப்பட்ட ஒரே பாடசாலை கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியே என்று கூறியிருந்தேன். இதை இங்கு (U.K) பழைய மாணவர்கள் எனக்களித்த வரவேற்பின் போது கூறிய திரு. C.K. கந்தசுவாமி அவர்கள் திரு. பஞ்சலிங்கம் போன்ற சிறந்த அதிபர்கள் சிலரையாவது யாழ்ப்பாணம் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதே எனது விருப்பம் என்றார். தற்போதைய நிலையிலும் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குத் தாங்கள் கைகொடுப்பீர்கள் என நான் நம்புகின்றேன்’.

திரு. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் அவரது எதிர்பார்ப்பினைப் பொய்ப்பிக்காத வகையில் நடந்து கொண்டார். சரித்திரத்தின் எல்லா விடயங்களிலும், உத்தியோகபூர்வ வெளியீடுகளிலும் கல்விசார் பதிப்புகளிலும் இடம்பெற்றிருக்கவில்லை. பல சுவாரசியமான விடயங்களும் வழக்கத்திற்கு மாறான உண்மைகளும் பாடசாலை மீது கொண்ட அன்பு மற்றும் நலன் காரணமாக எழுத்தாளர்களாலும், கல்விமான்களாலும் தவிர்க்கப்பட்டிருந்தது.

எமது காலத்திலிருந்தே இலங்கையிலும் யுத்தம் நடந்தேறிய யாழ்ப்பாணத்திலும் கல்வியில் கரிசனை கொண்டவர்களுக்குப் பொருத்தமான பிரதான விடயங்கள் தொடர்பான பல படிப்பினைகளை நாம் கற்கக்கூடியதாக உள்ளது. கல்வியில் யாழ்ப்பாணம் பெற்றிருந்த முதன்மை நிலை முடிவுக்கு வந்தது. இங்கு பல்கலைக்கழக அனுமதிப்பரீட்சைப் பெறுபேறுகளை மட்டுமல்லாது விழுமியம் சார் கல்வியின் விளைவான தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் தேர்ச்சி பெற்று பாடசாலைகளிலிருந்து வெளியேறிய சமூக பொருளாதார நியாயத்திற்காகவும் ஜனநாயக மனித உரிமை விடயங்களுக்காகவும் தைரியமாக எழுந்து நிற்கும் இளைஞர் யுவதிகளையும் குறித்து நிற்கின்றது.

யாழ்ப்பாணத்துப் பாடசாலைகளில் பணிபுரிந்த அதிபர் ஆசிரியர்கள் தமது சொந்தப்பண விரயம் அர்ப்பணிப்பு என்பவற்றுடனேயே இந்தப் பயங்கரமான யுத்தத்தினுள்ளும் வாழ்க்கை நடத்தியிருக்கின்றார்கள்.

முன்னைய சந்ததியினர் மத்திய தசாப்த காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் காணப்பட்ட கல்வித் தரத்தையும் தனியார் கல்வி நிலையை அமைப்பிலிருந்து விடுபட்ட பரிபூரண கல்வியினையும் மீட்பதில் பாரிய சவால்கள் இருப்பதாக உணர்கிறார்கள். பாடசாலை என்பது அடிப்படையில் பாடசாலையால் பயன்பெறும் மாணவர், ஆசிரியர், பெற்றார் சமூகம் என்பவற்றின் உள்ளடக்கமாகும். அரசியல், கலாசாரம் எவ்வாறாக இருப்பினும்

அரசிடமிருந்து நாம் சிறிதளவே எதிர்பார்க்க முடியும். தனியார் பாடசாலைகளும் அவற்றின் நிர்வாகங்களும் கூடச் சிறப்பாக இல்லை. சர்வதேச பாடசாலைகள் என்று அழைக்கப்படும் அமைப்பானது தமிழ்மொழியையும் கலாசாரத்தையும் புறக்கணித்து நாட்டில் இருப்பதற்கும் இல்லாததற்கும் இடையேயான இடைவெளியை அதிகரிக்கக்கூடிய சந்ததியொன்றை உருவாக்குவதிலேயே குறியாக உள்ளது. முன்னைய காலங்களில் அரசாங்கத்தினால் சம்பளம் வழங்கப்பட்ட போது அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் பாடசாலை அமைப்பினர், சமூகத்தினர் யாவரும் ஒன்றுபட்டு இயங்கி பாடசாலையின் தரத்தினை உயர்த்துவதிலும், பேணுவதிலும் கவனம் செலுத்தி வந்தனர். பாடசாலைகளின் பண்பாட்டை மீள்பெற்றுக் கொள்வதற்கு நாம் எமது பூர்வீக காலத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய நிலை உள்ளது.

கல்வித்தகைமையும் பயிற்சிகளும் மட்டுமே ஓர் நல்லாசிரியரை உருவாக்குவதில்லை. ஒருவரது புத்திக்கூர்மை, அர்ப்பணிப்பு, அனுபவம் என்பவையே ஒருவரை சிறந்த நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும். இவ்வடிப்படையில் திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் தன்னை ஒத்த ஒரு சிலரையே கொண்டிருந்தார். அவர் கற்பித்தலை அர்ப்பண உணர்வுடன் நேசித்த ஆசிரியர்களில் ஒருவராகவும் தனது அறிவினைப் பலரிடமும் வழங்க விரும்பும் ஒருவராகவும் காணப்பட்டார். நகைச்சுவைத் துணுக்குகளால் மெருகூட்டப்பட்டவையாக அவரது பாடங்கள் அமைந்திருந்தன. இலங்கையின் சோதனைக் காலங்களில் வாழ்ந்த பல மாணவர்களும் வெளிநாடுகளில் வசிக்கும் பல மாணவர்களும் அவருடன் சிறந்த இடைவினை உறவைப் பேணி வந்திருந்தனர். திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் சேவையானது சுமார் ஐந்து மாத காலம் (டிசம்பர் 70 தொடக்கம் ஏப்ரல் 71 வரை) அவர் பேராதனையில் கல்வி டிப்ளோமா பயிற்சிநெறியைப் பூர்த்தி செய்து ஓமந்தை மகா வித்தியாலயத்திற்கு மாற்றலாகிச் சென்ற போது தடைப்பட்டிருந்தது. அக்காலத்தில் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த திரு. C. அருளம்பலம் அவர்களின் முயற்சியால் அவர் மீண்டும் கொக்குவிலுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். இவ்வாறு அரசியல் பின்னணியுடனும் கொக்குவில் கிராமிய சங்கத்தின் தலைவராக 'லிங்கா லயிட்' (Linga Light) கொண்டாட்ட காலத்திலிருந்தே (1951) செயற்பட்ட திரு. C. அருளம்பலம் அவர்கள் ஆற்றிய அரும் பெரும் சேவையை மறப்பதற்கில்லை. அக்காலத்தில் அதிபராக இருந்து தனது தீர்மானங்களில் எல்லாம் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரிக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து அர்ப்பண சேவையாற்றிய திரு. C. K. கந்தசுவாமி அவர்களையும் இவ்வேளையில் நினைவுகூருதல் சிறப்பாகும். அவர் ஆற்றிய சேவைக்கெல்லாம் மகுடம் சூட்டியதைப் போல திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்களை பிரதி அதிபராக நியமித்து பின்னர் அவர் அதிபராக பரிணமிப்பதற்கு உதவியிருந்தார். திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்களும் திரு. கந்தசுவாமி அவர்களின் எதிர்பார்க்கையை நிறைவேற்றி நிர்வாகம் மற்றும் புத்திசாதூரியம் ஆகிய இரண்டிலுமே

நிர்நயித்திருந்தார். கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியின் முன்னேற்றம் திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் நோக்கமாக இருந்த அதேவேளை அவர் அதன் பொருட்டே இன்றும் அமைதியாகப் பணிபுரிகின்றார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதோர் விடயமாகும்.

அவர் பிரதி அதிபராக இருந்த காலத்தில் தனது பணிகளைத் துணிச்சலுடன் மேற்கொண்ட ஜீன் 1972 முதல் டிசம்பர் 1977 வரை கல்லூரியின் அதிபராகச் செயற்பட்ட திரு.மகாதேவா அவர்களுக்கு ஓர் தூணாக இருந்துள்ளார். அக்காலத்தில் நிகழ்ந்தேறிய சகல நடவடிக்கைகளுக்குப் பின்னாலும் ஓர் தெரியாக்கரமாக (invisible hand) இருந்து செயற்பட்டுள்ளார். அவரது வெற்றியானது கட்டளைகளுக்கு அப்பால் நம்பிக்கை அடிப்படையிலான தலைமைத்துவத்திலேயே தங்கியிருந்தது. தனது மாணாக்கரிடையே ஒழுக்கம், சிறந்த பண்புகள், நேரந்தவறாமை, குழுவாக இயங்குதல் போன்றவற்றின் தேவையை உணர்ந்திருந்தார். கற்பித்தலின் சாராம்சமானது அறிவைப் புகட்டுவதோடு மட்டுமல்லாது ஆசிரியர் மாணவரிடையே இடைவினை உறவு மற்றும் தகவல்களை உடனுக்குடன் பரிமாறும் தன்மை என்பவற்றிலேயே தங்கியுள்ளது என்பதே அவரது கொள்கையாகும். திரு.மகாதேவா அவர்களின் ஓய்வுடன் திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியின் அதிபராக ஜனவரி 1980இல் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். அவர் பாராட்டத்தக்க வினைத்திறனுடனும் முழுமையுடனும் மற்றும் முனைப்பற்ற கௌரவத்துடனும் அதிபராகப் பணியாற்றியிருந்தார். பாடசாலையானது எவருக்கும் சளைக்காத வகையில் கல்வி விருத்தியில் மட்டுமல்லாது விளையாட்டுத் துறையிலும் மிளிர்ந்தது. திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் பலராலும் நேசிக்கப்பட்ட பணிவு மிக்க ஒழுக்கசீராகத் திகழ்ந்தார். பரந்த மனப்பாங்கு அவரிடமிருந்த பெருங்கொடையாகும். பிரதானமாக அவர் தனது மாணாக்கர்களை கடுமையாக விளையாட்டில் ஈடுபடத் தூண்டினாலும் விளையாட்டில் நியாயபூர்வமாகப் பங்குபற்றி வெற்றியினைப் பெருந்தன்மையுடனும் தோல்வியை விருப்புடனும் ஏற்க வேண்டுமென்று கற்பித்திருந்தார். அவர் எந்தவொரு செயற்பாட்டையும் நோக்கத்துடனும் அமைதியாகவும் ஆர்ப்பாட்டம் ஏதுமின்றி செய்து முடிப்பார். அவர் தனது தொழிலிலும் சகபாடிகளிடத்திலும் சுயநலமின்றி பெருந்தன்மை, இரக்கம் மற்றும் அர்ப்பணிப்பு போன்ற பண்புகளுடன் நடந்து கொண்ட முறை அவரை உயர் பண்பாளர்கள் வரிசையில் நிலை நிறுத்தியது எனலாம். சிறந்த ஆசிரியர்கள், மாணவர்களை யதார்த்த விடயங்களில் வழிப்படுத்தி அறிவின் உள்ளார்ந்த ஆழத்தையும் வரையறைகளையும் முன்வைத்து அவர்கள் தர்க்க ரீதியான சிந்தனையைத் தூண்டும் நடத்தைப் பண்புகளை அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படுத்துபவராவார். அத்தகைய வினைத்திறன் மிக்க ஆசிரியராக திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் திகழ்ந்தார். அவரது சீரான இலகுவில் கிரகிக்கக்கூடிய மனமானது பணிவு மிக்க பண்பினால் தோற்றம் பெற்றது எனலாம். தான் பணிபுரிய வேண்டிய

வரையறுக்கப்பட்ட கட்டமைப்பை மனதிலிருத்தி தனது மனோதேரிக் தைப் பயன்படுத்தி அவ்வெல்லையின் விளிம்பில் நின்று தனது நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு அவ்விளிம்பையே பின்நகர்த்தக்கூடிய வல்லமை படைத்தவர். அவரது நகைச்சுவையான எந்த வெளிப்பாடும் எவரையும் காயப்படுத்தாத வண்ணம் நடந்து கொண்டார். ஆக்கபூர்வமான சிந்தனையும் கருத்துச் சுதந்திரத்தையும் அழித்து நாட்டையே புரட்டிப்போட்ட 80களிலும் 90களிலும் நடந்தேறிய கலவரங்களின் போதும் பயமின்றி விடாப்பிடியாக சவால்களை எதிர்கொண்டு மற்றவர்கள் பொறாமைப்படும் வண்ணம் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியை உயர்த்திய பெருமை அவரையே சாரும். பன்னிரண்டு வருடங்கள் அவர் அதிபராக இருந்த காலத்தில் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் வளர்ச்சியானது ஏறுமுகமாகவே இருந்தது.

இலங்கையின் தலைவிதியையே மாற்றியமைத்த சரித்திரத்தில் முன் எப்போதும் நடந்திராத பேரழிவாக கறுப்பு ஜீலை 1983 அமைந்திருந்தது. அக்கலவரத்தின் பரிமாணம், மக்கள் சொத்துக்களின் அழிவு மற்றும் அது ஏற்படுத்திய உளவியல் தாக்கம் கணக்கிட முடியாத ஒன்றாகும். 1981 மே 31 அன்று யாழ்ப்பாண நூலகம் எரித்து சாம்பலாக்கப்பட்டது. இந்நூலகம் யாழ்ப்பாணத்திற்கு மட்டுமல்லாது உலகம் முழுவதற்குமே பயன்பெறக்கூடிய ஈடுசெய்யவே முடியாத 95 000 வகையான கணக்கிட முடியாத கலாசார ஏடுகளைக் கொண்டிருந்தது. இத்தகைய நூலகத்தை அழித்தமை மிகக் கொடுமையான ஈனச்செயலாகும். கறுப்பு ஜீலை 1983 ஆனது நாம் சுதந்திரம் பெற்ற காலத்திலிருந்து எழுச்சி பெற்ற சிந்தனை, உணர்வுகள், நடைமுறைகள், மனோபாவம் என்பவற்றின் உச்சமாகும். 1948இன் குடியரிமைச் சட்டமானது முழுத்தமிழினத்தினதும் குடியரிமையைப் பறித்தது. 1958இல் தமிழர்களின் மொழி உரிமை நிராகரிக்கப்பட்டது. கல்வியிலும் வேலைவாய்ப்பிலும் பாரபட்சம் தலை தூக்கியது.

1983 கறுப்பு ஜீலை கலவரமானது 1977 கலவரத்தின் தொடர்ச்சி எனலாம். சிங்கள தமிழ் இனங்களுக்கிடையேயான பிரிவினையானது 1983இல் அல்லாமல் 1977 ஆகஸ்ட் மாதத்திலேயே உருக்கொண்டது. 1977 கலவரமே 1983இன் இன அழிப்புக்கான முதல் வேட்டு எனலாம். இவற்றை மனித நேயமற்ற, ஆத்மாவையே மரத்துப்போகச் செய்யும் மனங்களைச் சிதைக்கும், சமூக வடுக்களைத் தோற்றுவிக்கும் சம்பவங்கள் எனலாம். இவை சிங்கள பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களை மிலேச்சத்தனமாக வேரறுக்கும் நிகழ்வாக உருக்கொண்டன. 25 ஜீலை 1983இல் இடம்பெற்ற இனக்கலவரமானது ஓர் நிரந்தரமான சிங்கள தமிழ் பிரிவினைக்கு வழிகோலியது. இது 1977இல் ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கத்தால் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக அரங்கேற்றப்பட்ட அரசு பயங்கரவாதத்தின் அதி உயர் இன அழிப்பாகும். இது சுதந்திர இலங்கையின் இருண்ட யுகமாகும்.

3ஆம் திகதி ஜூன் 1985இல் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியில் கணினி சமூகம் ஒன்று திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் முயற்சியால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. Dr. கணேசலிங்கம், திரு.S.கனகநாதன் மற்றும் திரு.M.குலசேகரம் போன்றோர் கல்லூரியில் கணினி ஆய்வுகூடமொன்றை உருவாக்குவதில் ஆர்வத்துடன் பங்குபற்றினர். தொடர்ச்சியாக மின் விநியோகம் அற்ற நிலையில் 1992இல் கணினி சமூகம் தனது நடவடிக்கைகளை நிறுத்த வேண்டியிருந்தது. 1998 முதல் குளிர்நாட்டி வசதியுடன் கூடிய கணினி ஆய்வுகூடம் ஒன்று கல்லூரியில் இயங்க ஆரம்பித்தது. பிரித்தானியா, கனடா, கொழும்பு போன்ற இடங்களில் இயங்கிய பழைய மாணவர் சங்கங்கள் கணினி ஆய்வுகூடமானது சகல வசதிகளுடனும் கூடிய ஐந்து பிரிவுகளாக இயங்குவதுடன் தொலைக்காட்சி, வானொலி, ஒளிப்பதிவுக் கருவிகள் என்பவற்றுடன் கூடிய ஒளி ஒலி அறையொன்றும் இயங்குவதை உறுதிப்படுத்தியது. கணினிகள் வசதியுடன் கூடிய தட்டச்சு இயந்திரமாகவோ, விருத்தியடைந்த கணினிப் பொறிகளாகவோ இல்லாமல் மக்களின் வாழ்க்கையை இலகுபடுத்தும் கருவிகளாக அமைந்தன.

1985இல் திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் அரசு புலமைப்பரிசில் பெற்று தேசிய கல்வி நிறுவக கல்வித்திட்டமிடல், நிர்வகித்தல் (NIEPA) போன்றவற்றின் பொருட்டு இந்தியாவின் புதுடெல்லிக்குச் சென்றார். இதன் மூலம் அவர் சர்வதேச கல்வித் திட்டமிடல், நிர்வகித்தலில் டிப்ளோமா (IDEPA) பட்டம் பெற்றார். 1980 முதல் கல்லூரியானது ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் தனித்தனியான இரண்டு தொகுதி வாத்திய கருவிகளைப் பெற்றது (trumpet, melodica, symbol, clarinet போன்றவை) இதன் மூலம் கல்லூரியின் நிகழ்வுகளை மெருகூட்டும் வகையில் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது.

திருமதி சுப்பிரமணியத்துடன் திரு.S.கணேஸ்வரன், திரு.பேரம்பலம் ஆகியோரும் திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் காலத்தில் பிரதி அதிபர்களாக கடமையாற்றி இருந்தனர். இவர்கள் மூவரும் ஓய்வுபெற்ற போது இவர்களின் வெற்றிடம் திரு.A.நவரத்தினம், திரு.R.மகேந்திரன் ஆகியோரால் நிரப்பப்பட்டது. அவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட கடமைக்கூறுகள் வழங்கப்பட்டு ஆசிரியர் குழாத்தின் உயிரோட்டமான ஒத்துழைப்புடன் கல்வியிலும் விளையாட்டுத்துறையிலும் கல்லூரி வளர்ச்சி கண்டது. 1989இல் க.பொ.த. உயர்தரப் பிரிவில் இணைந்த 344 மாணவர்களுடன் மொத்த மாணவர் எண்ணிக்கை 1897 ஆக உயர்ந்தது. நாடளாவிய ரீதியில் பாடசாலைகள் க.பொ.த. உயர்தரப்பரீட்சையில் பெற்றுக்கொண்ட பெறுபேற்றில் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியானது ஐந்தாம் இடம்பெற்று வடக்கில் உயர்ந்த தரம் பெற்ற ஒரேயொரு பாடசாலையாக மிளிர்ந்தது. 1978 முதல் அனுமதிப்பரீட்சை ஒன்றின் மூலம் ஆறாம் தரத்திற்கான மாணவர் தெரிவு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. தேசிய பாடசாலைகளின் அனுமதியையே பெற்றோர் பெருமளவு விரும்பினார்கள். அம்முயற்சி தோல்வியுறும் போது மட்டுமே

கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி போன்ற பாடசாலைகளை நாடினர். அக்காலத்தில் வடமாகாணத்தின் கல்விப் பணிப்பாளராக இருந்த திரு. R. சுந்தரலிங்கம் அவர்களின் அனுமதியுடன் அதே நாளில் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியில் அனுமதிப்பரீட்சையை திரு. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் நடாத்தினார். தேசிய பாடசாலைகளும் தமது பரீட்சையினை நடாத்தினார்கள். இது தேசிய பாடசாலைகளால் நிராகரிக்கப்பட்ட மாணவர்கள் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரிக்கு உள்வாங்கப்படுவதை தவிர்க்கும் நோக்கமாகவே நடாத்தப்பட்டது. இந்த நடவடிக்கை யாழ்ப்பாணம் இந்து மகளிர் கல்லூரியின் அனுமதிப் பிரச்சனைக்கு உதவிக்கரமாக இருந்தது எனலாம். திரு. சுந்தரலிங்கம் அவர்களின் பின்பணிப்பாளராகப் பதவியேற்ற திரு. M. M. மன்சூர் அவர்கள் பெரிதும் விரும்பாமையால் இத்திட்டமானது ஒரு வருடம் மட்டுமே நடைமுறையில் இருந்தது. நன்கொடைத் திட்டங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டு பொருத்தமான மாணவர்களுக்கு புலமைப்பரிசில்கள் வழங்குவதற்கு திரு. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் நடவடிக்கை மேற்கொண்டார். இது 1989இல் கொக்குவில் இந்துவில் பல்கலைக்கழக அனுமதி பெற்ற ஒவ்வொரு மாணவர்களும் புலமைப்பரிசில் பெறும் நிலைக்கு நகர்ந்தது. அவரது இன்னொரு நிர்வாகத் திறமையாக க. பொ. த. உயர்தரப் பிரிவில் கல்வி கற்ற சிறந்த மாணவர்களை ஒரே வகுப்பில் இருத்தி மேலதிக வகுப்புக்கள் மூலமும் ஒழுங்குமுறைப் பரீட்சைகள் மூலமும் தவணைப் பரீட்சைப் பெறுபேறுகளை பெருமளவு உயர்த்தியமையைக் கூறலாம். இதன் விளைவாக அரசாங்கப் பரீட்சைகளில் சிறந்த பெறுபேறுகளை கல்லூரி பெற்றுக்கொண்டது. கல்லூரியின் அலுவலகப் பணிகள் அவரது தனிப்பட்ட கவனத்திற்கு உட்பட்டது. கல்லூரியின் பாதீட்டில் கட்டடங்களைப் பேணுவதற்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டது. ஆசிரியர் குழாமின் தனிப்பட்ட ஆவணங்களும் ஒழுங்குமுறையில் பேணப்பட்டன. இப்பணிகளில் திரு. S. நாகலிங்கம், திரு. A. அரசரத்தினம் ஆகியோர் அதிபர் அவர்களுக்கு அளப்பரிய ஒத்துழைப்பை வழங்கி இருந்தனர்.

இலிகிதர் சேவையைச் சேர்ந்த திரு. S. நாகலிங்கம் அவர்கள் தனது பெரும் பாலான தொழில் வாழ்க்கையை கொழும்பு பொலிஸ் திணைக்களத்திலேயே மேற்கொண்டிருந்தார். அவர் கொக்குவில்லைச் சேர்ந்த கணக்காளர் திரு. வி. இராமநாதன் உடனேயே பெரும்பாலும் பணியாற்றியிருந்தார். திரு. நாகலிங்கம் அவர்களின் முறையியல் சார்ந்த ஒழுங்குமுறையான தொழில்வாண்மையை திரு. இராமநாதன் அவர்கள் அடிக்கடி பாராட்டுவார். அவர் மேலும் கூறுகையில் 1947ஆம் ஆண்டு அவர் ஸ்கினேர்ஸ் வீதியில் (Skinners Road South) வீடொன்றில் வாடகைக்கு குடியிருந்தார். அதேவேளை நான் அவருக்கு மிக அண்மையிலேயே தெமட்டக்கொட வீதிமருதானையில் திரு. P. தேவராஜா அவர்களுடன் விடுமுறையைக் களித்துக்கொண்டிருந்தேன். நான் கொழும்பு நகருக்கு புதியவன் என்பதால் பல சந்தர்ப்பங்களில் என்னைக் கொழும்பு நகரைச் சுற்றி அழைத்துச் சென்றமையை என்றும் நன்றியுடன் நினைவுகூருவேன்.

அவர் தனது பதவி நிலையில் மிக வேகமாக உயர்ந்து 1982 ஜனவரியில் ஓய்வுபெற்ற போது முதலாம் வகுப்பு விசேட தரத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டிருந்தார். ஓய்வின் பின் கல்லூரி வீதி, கொக்குவில்லில் அமைந்திருந்த வீடொன்றில் கல்லூரிக்கு அயலவராக வசித்து வந்தார். அதனால் தனது ஓய்வு நேரங்களை கல்லூரியில் கழித்து கல்லூரி அலுவலகப் பணிகளிலும் தானாகவே முன்வந்து உதவி இருந்தார். இச்சந்தர்ப்பத்தினை திரு. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் சிறப்பாகவே பயன்படுத்தி இருந்தார். தனது பழைய பாடசாலைக்கு திரு.நாகலிங்கம் அவர்கள் காட்டிய விசுவாசமானது மற்றவர்கள் பொறாமைப்படும் வகையில் அமைந்திருந்தது. பாடசாலை அலுவலகத்தை முகாமை செய்வதில் அவர் திரு.பஞ்சலிங்கம் அவர்களுக்கு வழங்கிய ஒத்துழைப்பு அளப்பரியது. கொழும்பு பழைய மாணவர் சங்கத்தின் செயலாளராகவும் பின்னர் புதுக்கோவிலில் இருந்த தேர் திருப்பணிச் சபையிலும் பணிபுரிந்த வேளை திரு.நாகலிங்கம் அவர்களுடன் ஒன்றாகவே பணி புரிந்திருந்தேன். பின்னர் திரு.நாகலிங்கம் அவர்கள் கனடாவிற்கு குடிபெயர்ந்து அங்கு கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் உறுப்பினராக துடிப்புடன் பணியாற்றியதுடன் அங்கு நீண்ட காலமாகவே தலைவராக இருந்த திருமதி.சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு வியக்கத்தக்க வகையில் ஒத்துழைப்பை வழங்கி இருந்தார். அவர் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியின் மிகவும் பழைய மாணவர்களில் ஒருவராக இருந்து பாடசாலையின் சகல விதமான நடவடிக்கைகளிலும் தமது முத்திரையைப் பதித்திருந்தார்.

திருமதி சத்தியவல்லி நடராஜா அவர்கள் 1963ஆம் ஆண்டு கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியின் ஆசிரியர் குழாத்தில் தன்னை இணைத்துக்கொண்டார். அவர் கனகரத்தினம் மகாவித்தியாலயத்தில் இருந்து வருகை தந்திருந்தார். இதற்கு முன்னர் அவர் இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரியில் ஆசிரியராகவும், இராமநாதன் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் விரிவுரையாளராகவும் சில காலம் பணியாற்றியிருந்தார். அவர் பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் விசேட கணித பயிற்சிநெறியினைப் பூர்த்தி செய்திருந்தார். அவர் தனது நீண்ட காலச்சேவையை கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியிலேயே மேற்கொண்டிருந்தார். கல்லூரியின் மேல் வகுப்புக்களில் ஒரு சிறந்த ஆசிரியராக செயற்பட்டதன் மூலம் அவர் மாணவர் மத்தியில் அன்பையும் மதிப்பையும் பெற்றிருந்தார். அவரின் ஆசிரியத்துறை அர்ப்பணிப்புடன் கூடிய ஓர் உயர்ந்த பணி என்பதோடு பணத்திற்காக எவ்வகையிலும் விலைபோகாத தொழில் என்ற பழைய பாடசாலை ஆசிரியர்களின் பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்தவர். அவரது அமைதி, எளிமை, சாந்தமான புறத்தோற்றம், கலாசாரத்திலும் சமயத்திலும் காட்டிய ஆழமான நேசம் என்பன அவரை அறிந்தவர்கள் மத்தியில் ஓர் நிலையான பிணைப்பை ஏற்படுத்தி இருந்தது. அவர் 1983இல் ஓய்வுபெற்று 1997 மே மாதம் முதலாம் திகதி இயற்கை எய்தினார்.

வடக்கு வளாகத்தின் கிழக்குப் பகுதி மூன்று மாடி கட்டடப்பணிகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு கட்டடத் தொகுதியானது 12 ஒக்டோபர் 1973 இல் கல்வித் திணைக்களத்தைச் சேர்ந்த திருவாளர்கள் மாணிக்கவாசகர், பிரேமதாச உடுகம ஆகியோரால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. சில வருடங்களின் பின் தென்பிரதேசத்தில் இரண்டு மாடிக் கட்டடப் பணியும் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு மே மாதம் ஏழாம் திகதி 1980இல் நல்லூர்த் தொகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. எம். சிவசிதம்பரம் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

திரு. S. இரத்தினப்பிரகாசம் அவர்கள் 30 ஜூன் 1929இல் பிறந்து தனது ஆரம்ப இடைநிலைக்கல்வியை கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியில் கற்று ஜனவரி 1948இல் அதே பாடசாலையில் உயர்கல்வியையும் பெற்றார். ஜனவரி 1949 இல் பொதுச்சேவைகள் நியமனத்தைப் பெற்று இலங்கை மத்திய வங்கியில் (28 ஓகஸ்ட் 1950இல் நிறுவப்பட்டது) 1950 செப்ரம்பர் 1ஆம் திகதி சேவையில் இணைக்கப்பட்டார். ஜூன் 1984இல் மத்திய வங்கியில் நிரந்தர நியமனம் பெற்று மே 1967 வரை அதன் நாணயமாற்று கட்டுப்பாட்டுத் திணைக்களத்தில் பணிபுரிந்தார். ஜூன் 1967இல் நிர்வாக அதிகாரி தரத்திற்கு பதவி உயர்த்தப்பட்டு ஒக்டோபர் 1970 வரை உதவி உள்ளகக் கணக்காளராகப் பணி புரிந்தார். ஏப்ரல் 1978இல் இந்தியன் வங்கியின் ஹைதராபாத் உத்தியோகத்தர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் இரண்டு வார வதிவிடப் பயிற்சி நெறியில் பாங்குபற்றினார். அத்துடன் மும்பாய் மற்றும் புதுடெல்லியின் மத்திய அலுவலகங்களில் தொழிற்பயிற்சி தொடர்பான அனுபவத்தைப் பெற்றார். பின்னர் செப்டெம்பர் 1979 வரை வங்கித் திணைக்களத்தில் கணக்காளராகப் பணியாற்றி பின்னர் மத்திய வங்கியின் பிரதிப் பிரதம கணக்காளராக பதவி உயர்த்தப்பட்டார். நவம்பர் 1979இல் படலிங் ஜய (Pataling Jaya) மலேசியாவில் உள்ள SEACEN (தென்கிழக்காசிய மத்திய வங்கிகள்) ஆய்வு மற்றும் பயிற்சி மையத்தில் இரண்டு வார பயிற்சினெறியொன்றில் பாங்குபற்றினார். அத்துடன் சிங்கப்பூர் நாணய அதிகார சபையால் முகாமை செய்யப்படும் மத்திய நம்பிக்கை நிதிய செயற்பாடுகள் தொடர்பில் சிங்கப்பூரில் பயிற்சி பெற்றார். ஏப்ரல் 1986இல் நாணயசபையால் திணைக்களத் தலைவராக நியமனம் பெற்று 30 ஜூன் 1989இல் இளைப்பாறும் வரை முகாமைத்துவ கணக்காய்வுத் திணைக்களத்தின் பணிப்பாளராக பணியாற்றினார். பின்னர் ஜூலை 1994 வரை மத்திய வங்கியின் செயற்றிட்ட அதிகாரியாக வங்கிகள் அற்ற நிதி நிறுவனத் திணைக்களத்தில் ஒப்பந்த அடிப்படையில் பணியாற்றினார்.

திரு. இரத்தினப்பிரகாசம் அவர்கள் 1949ஆம் ஆண்டு முதல் கொழும்பில் வசித்த காலத்தில் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் செயலாளராக 1959 வரை பணியாற்றினார். இவர் ஜூன் 1994 முதல் முகாமைத்துவக் குழுவில் பணியாற்றி சங்கத்தின் அனுபவம் முதிர்ந்த உதவித் தலைவராக பிரகாசித்தார். இளம் வயதில் பெற்றோருடன் வசித்த காலத்தில் பாடசாலையின் அயலவராக இருந்து

பாடசாலையின் ஆரம்பகால நடவடிக்கைகளை அமைதியாக அவதானித்து வந்தார். தான் கற்ற பாடசாலைக்கு அவர் காட்டிய பற்றுதலும் விசுவாசமும் தற்கால மாணவர் மத்தியில் அருகி வரும் தன்மை கவலைக்குரிய விடயமாகும். திரு. S. சிவநாயகம் அவர்கள் துணையுடன் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியில் பணிபுரிந்த அதிபர்களுக்கு மரியாதை செலுத்தும் விதமாக பழைய மாணவர் சங்கத்தினால் பின்வரும் நூல்கள் வெளியிடப்பட உறுதுணையாக செயற்பட்டார்.

மே 1960 - S. ஹன்டி பேரின்பநாயகத்திற்கு ஓர் சமர்ப்பணம்

ஜூலை 1971 - C.K. கந்தசுவாமிக்கு ஓர் சமர்ப்பணம்

ஜனவரி 1978 - குருவிற்கு ஓர் அஞ்சலி - S. ஹன்டி பேரின்பநாயகம்

மே 1994 - பழைய மாணவர் சங்கத்தின் பொன்விழா மலர்

மார்ச் 1999 - S. ஹன்டி பேரின்பநாயகத்திற்கு பாராட்டுக்கள் - நூற்றாண்டு மலர்

ஜூன் 2002 - A. பஞ்சலிங்கத்திற்கு ஓர் சமர்ப்பண மாலை

இந்நூலாசிரியர் கல்லூரியால் சூழப்பட்ட புதுக்கோவில் (கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய கோவில்) ஆலயத்தின் தீவிர பக்தனாவார். அத்துடன் கோவில் எழுந்தருளி இருக்கும் சுவாமி பற்றிய கட்டுரைகள், தோத்திரப்பாக்கள் அடங்கலான பரிபாலனசபை வெளியீடுகளுக்கும் இவரே பொறுப்பாவார்.

இவர் தற்போது ஓய்வூதியிலேயும் சங்கத்தின் நடவடிக்கைகளிலும் தமது குடும்ப ஆலயமான கொக்குவில் புதுக்கோவில் பணிகளிலும் துடிப்புடன் ஈடுபட்டு வருகின்றார்.

கற்றவர்க்குரிய ஆளுமை, கம்பீரமான தோற்றம், கவர்ச்சியான புன்சிரிப்பு, அனைவரையும் அன்புடன் அரவணக்கும் பாங்கு அத்தனைக்கும் மேலாக எடுப்பான நடை, வயதை எண்ணிக்கணக்கிடத் தூண்டாத இளமை, சுறுசுறுப்பு, வேகம், விவேகம், குவிந்தமனம், எம் இனம் செழிக்க மக்களை ஈடுசெய்யும் மனம், மாணவர்களின் கல்வியின்பால் காட்டும் அக்கறை, மழலைச் சிறுவர்களின் மகிழ்வோடு ஒன்றிணைந்து குதூகலிக்கும் உற்சாகம் இத்தனையும் ஒருங்கிணைய அன்றும் இன்றும் என்றும் துடிப்புடன் வாழ்பவர் மதிப்பு மிக்க அ. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள்.

கௌரவ ஈ. சரவணபவன்

பாராளுமன்ற உறுப்பினர்

யாழ். மாவட்டம்

பஞ்ச கலசம் (2011)

பன்முக நிறுவனங்களில்

பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலையில் வருகைதரு விரிவுரையாளராக இருந்த வேளையில்

யாழ்ப்பாணம் விஞ்ஞான சங்கத்தின் வருடாந்த புதிய தலைவர் பேருரையின் மங்கல விளக்கேற்றலில்
டாக்டர் என். சிவராசா, டாக்டர் A. செந்தூரன் ஆகியோருடன்
சங்கத்தின் தலைவர் திரு. அ. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள்

சுண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரி “இன்றாக்ட்” மங்கல விளக்கேற்றலில்

கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற கிட்ஸ் பார்க் முன்பள்ளி ஆங்கிலத்தின் நிகழ்வின் போது

பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலை விழா நிகழ்விற்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகையில்

இடமிருந்து வலம்: சுடர் இ. மகேந்திரன் (உப அதிபர்),
து. கைத்திலிங்கம் (உதவி அரசாங்க அதிபர்), அ. பஞ்சலிங்கம்

கிட்ஸ் பார்க்கிங்

உரும்பிராய் கிட்ஸ் பார்க் நவராத்திரி விழாவில்
உரை நிகழ்த்தும் போது

உரும்பிராய் கிட்ஸ் பார்க் ஆண்டு விழா வரவேற்பின் போது

கனடா வாழ் திருமதி ஆனந்தி ரஞ்சன் அவர்களால்
நடாத்தப்படும் 16 முன்பள்ளியில் ஒரு முன்பள்ளி
பரிசளிப்பு விழாவின் போது

உரும்பிராய் கிட்ஸ் பார்க் வருடாந்த நிகழ்வின் மங்கல விளக்கேற்றலில்
இருதய சத்திரகிசிச்சை நிபுணர் டாக்டர் லக்ஸ்மன் தம்பதியினருடன்

கணினி அறை திறப்புவிழாவில் வயாவிளான் மத்திய மகாவித்தியாலய அதிபர் ஆ.சி. நடராசா மற்றும் ஆசிரிய மத்திய நிலைய ஆசிரிய கல்வியியலாளர் திரு. ஞா. இரத்தினசிங்கம் ஆகியோருடன்

உரும்பிராய் கிட்ஸ் பார்க் ஆசிரிய அணியுடன்

(HI)STORY OF KOKUVIL HINDU COLLEGE

Mr.S.Ratnapragasam

“Whatever you do or dream you can,
begin it.

Boldness has genius, power and
magic in it. Begin now”

Goethe

PREFACE

“The thought of our past years doth breed perpetual benediction” said Wordsworth. Perpetual benediction first and foremost to the founder E.Chelliah. Let us also offer benediction to others who had helped in rearing this great school. To rise from very insignificant and poor beginnings and shine in the educational firmament amidst innumerable ups and downs was the destiny of Kokuvil Hindu College (KHC). The reputation, esteem and prestige that the college can boast of today by being ranked as one of the great educational institutions in Jaffna have not been achieved overnight or without effort. The selfless service of its large-hearted principals enabled the school to withstand misfortune and

adversity and move forward steadily to achieve the cherished ambition of establishing a good Hindu school at Kokuvil by the founder E.Chelliah. It was M.Karthigesu who steered the ship in stormy seas sans finances and even a word of admiration or encouragement in the early period. But he braved all these obstacles by dint of hard work, devoted service, great sacrifice and unshaken determination and emerged victorious to elevate status before he retired in 1943 as the first Principal of the College.

Today it is almost impossible to envisage the educational scene in Colonial Ceylon in the late 19th century. English was the sole language of administration, and to secure any position in government, education in English was vital. Every school where English was the medium of instruction had been established by Christian missionaries. The poorly equipped village primary schools were meant for “hewers of wood and drawers of water.” If people had to raise themselves out of their humble lot they had absolutely no alternative but to attend Christian schools, and here, at an impressionable age, they were steeped in Christian values and a way of life that made them look down on the local traditions of their birth with contempt. The native elite of that era, Mudaliyars, doctors, lawyers etc were invariably Christian, having lost their traditional religion in the crucible of missionary schools. English medium schools sprang up in many parts of the country to keep pace with the demand for English education which opened the path to prestige and preferment. The International usage of English, the richness of its cultural, technical and scientific content was another consideration. These schools had a social cachet and a great attraction for upwardly mobile ‘natives’. The schools had to follow the syllabuses prescribed by the Education Department to enable them to get government grants. The subjects included among others English, English literature, Latin or Greek – one could not enter the Medical College or the Law College without a pass in Latin at the London Matriculation Examination. English Literature greatly enriched the mind by their aesthetic values and imagery. It introduced readers to dramatists like Shakespeare, poets like Milton and to authors like Dickens. Speakers and

writers who, till today, have been seeking to achieve distinction cultivated English by paying meticulous heed to its nuances and won esteem by the skill and perceptiveness they displayed. After a series of communal riots in 1956, 1958, 1971 and 1977 culmination in the race-riots in 1983 in Sri Lanka, some militancy emerged in the North-East. Such travails, did not occur in the time of Martin Wickremasinghe or Sri La Sri Arumuga Navalar. But there is a difference. There was the Dharma which helped us to face and cope with these upheavals. We had a collective consciousness which helped us to live normal lives even in the midst of war. The ability to cope comes from firm and steadfast Hindu vision which was not shattered Hindu vision which was not shattered by events. We have the good fortune to anchor ourselves in the vision of our Hindu Saints and Sages. Religious Education is of such great importance to our students.

Sri la Sri Arumuka Navalar led the revolt against the activities of the missionaries. He devoted 32 years of his life to revive and diffuse the Saiva religion and its literatures by expounding its tenets to the Tamil people, by establishing schools in various parts of the peninsula and by delivering lectures on the principals of the Saiva cult. He wrote some school books in prose, of which Pala Padam in three parts has made a name for itself. After working tirelessly for Saivism and Tamil language he passed away in 1876 in the 54th year of his life. The services which Navalar rendered to the Tamil language are manifold. All the Tamil works on Saiva religion and also some of the best known classical literary works saw the light of publication by the labours of this Great Savant.

“The special committee Report on Education (1943) comprehensively enumerated the defects of the educational system as follows:-

1. The existence of a dual system “English” and “Vernacular” schools leading to the creation of two social classes and the neglect of our national languages by the English educated.

2. The excessive uniformity of the system, which is purely academic in character and bears little relation to the practical aspects of life.
3. The absence of equality of opportunity, viz the absence of an educational ladder by which those unable to pay fees could profit by the best education available in the island.
4. The compulsory education was in substantial measure, not compulsory.

The shameful reality is that a considerable section of our population is utterly and hopelessly illiterate. In a democracy where people select government through elections, illiteracy of the populace is a major drawback which must be removed early. Illiteracy is our fundamental educational problem, and high priority should be given to its removal. Liquidation of illiteracy should be in the foreground of educational programme in independent Ceylon.

“Even the most elementary form of primary education is now not being received by hundreds of thousands of our children. Denominational schools almost entirely shouldered the burden of secondary education in the past. To get the full benefit of secondary education, the mere absence of tuition fees is far from sufficient. Many more amenities are required to obtain modern standards of education. The educational ladder is far from being a reality and that the equality of opportunity which Free Education system ostensible set out to establish is as yet but a dream”.

Wrote Father Peter A. Pillai commenting in 1948 on the “New order in Education”. Even 2004 we are still struggling to adequately remedy the defects and achieve the ideal.

Before 1994, religious education was government by the Ordinances of 1920 and 1939. Under both these, Religion was not part of the curriculum in government schools and “no instruction in religious subjects was to be given as part of the ordinary course of studies at the school”. As education was not complete unless it instilled discipline into the young and brought about some spiritual advancement in them as well, Mr. Kannangara placed a recommendation before the State Council in 1944 to the effect “that religious

instruction (appropriate to the religion to which the parent of the child belongs) shall normally be provided in all state schools including all State Training Colleges subject to the right of the individual parents to withdraw their children from such instruction by written request addressed to the head master “This was passed on 5th June 1945, with an amendment to make such religious instruction compulsory even in assisted denominational schools. The amendment however was not given legal effect due to strong lobby from the church, and the democratic right of a child to instruction in his / her religion was thus not conceded by some denominational schools.”

The Soulbury Constitution was adopted in 1946 in Sri Lanka then Ceylon. It received the consent of all the minorities. This was achieved through a process of mutual consultation and negotiation by the representatives of these communities. The constitution itself was an Order – in Council of the King who was then the King of Sri Lanka as well. The British Government insisted that it should be approved by a special majority of three quarters. In fact it was approved by 80% of the members of the State Council. The constitutional document received the approval of the minorities because it contained certain safeguards for them. There was the section 29 which prohibited discrimination – positive affirmative action to favour any particular community or negative discrimination against a minority. There were also the Senate, the multi member constituencies, some weighing of voting in favour of the Tamil areas and a list of appointed members to provide for communities that could not win in an electoral contest, so the minority support required the majority providing safeguards for them. But after 1956 the two communities, Sinhalese and Tamil, drifted apart and a civil war broke out in 1983 and it has lasted for nearly 20 years.

The infringement of civil rights and problems of majoritarianism, as some rode roughshod over the rights of the minorities lay at the root of the crisis. Sri Lanka become a society where violence became accepted and condoned; where human rights were preached but humanity and humaneness were forgotten. The following comment by Lee Kwan Yew of Singapore in his autobiography amply describes the position.

“Ceylon was ahead of the For Eastern countries in the post World War II period, but tragically plummeted to its present state. Its criminal follies turned a success into a failure – Sinhala only in 1956, the constitution of 1972 with the hegemony of Sinhala and Buddhism, the anti – Tamil riots of 1958 and 1983. If federalism as a solution is not implemented and the minorities given a better deal Sri Lanka will remain the epitome of conflict, pain, sorrow and hopelessness.”

Historical Background

The colonial government handed over the monopoly of education in Sri Lanka (then Ceylon) to anglicized clergy – the three Protestant Christian Missions, vis: The Anglican Mission. The American Mission, The Wesleyan Mission – and gave them financial assistance because “Its definite policy was to convert the people of Ceylon to Christianity through education. “But Catholics, Buddhists, Hindus and Muslims were left out. Christopher Bonjean, a French Missionary, who was Bishop of Jaffna and later Bishop of Colombo, headed the agitation and strongly advocated a school system which permitted each religious denomination to open and conduct schools for its children with financial aid from the State. So in 1865, a committee was appointed by the Legislative Council to inquire into and report on Education. On a recommendation by this Committee, the government abolished the Protestant dominated Central School Commission set up in 1841 and, in its place, established in 1869, the Department of Public Instruction, which is now the Department of Education. The Committee also laid down two principals regarding education in the country.

1. That every religious denomination could open schools for its children; and
2. that government grants would be given impartially to all schools that provided sound secular education.

These principals formed the basis of the denominational school system which came into being and has been known also as the “Grants - in – Aid System” or “Assisted School System”. **Kokuvil Hindu College** was one

of the many schools that came under this system; this is confirmed by the following extract taken from the Jaffna Hindu College Magazine. (Vol – II) of March 1912 No.1.

“Kokuvil Hindu English School – Mr.E.Chelliah, the Head Master of the Primary Department of Jaffna Hindu College, has taken charge of this school as its permanent Head Master. The School is gaining popularity and strength under the supervision of Mr.Chelliah. the Manager has applied to the Department of Public Instruction for its registration as a ‘grants – in – aid institution’. The school was registered as “Grants in Aid School” in 1914.

This system of education developed extensively in the country and lasted nearly a century until the State take – over of schools in 1960. Thus, the State on the one hand and the religious denomination on the other became partners in education. Here we must remember with gratitude two great men of Jaffna. viz: Mr.S.Rajaratnam (of the Hinde Board of Education) and Sri La Sri Arumuga Navalar, who were largely responsible in providing Hindu children with education with a Hindu background. Quite early in life, Navalar selected service to language and religion as him mission in life. He established several Tamil schools. That most of these schools are still functioning is a tribute to the “father of Tamil Prose”. Religious piety and devotion must spring from within out of religious fervor and conviction. Religious consciousness must be left to the parents and children.

At the end of the 19th century the American and Foreign missions came to develop our country. They were a type of Chistians called the Congressionalist’s, the founding parents of the Jaffna Diocese of the Church of South India. For some strange reason the British send these Americans to labour in Jaffna. In the peninsula, the American Missionaries began work in the areas of education and health-care. Hence, Jaffna College, Uduvil Girls College, Manipay and Inuvil Hospitals were established. The work of these Americans enhanced the work done by earlier missionary societies and the result was the creation of an educated community. Education being the passport to livelihood in the context of other factors, the products of Jaffna schools embellished Ceylon’s Public Service.

It was by establishing the Batticotta Seminary in 1823 that Rev. Daniel Poor and his colleagues provided the facilities for the development of Tamil. Dr. Daniel Poor (1816 – 1855) through the 39 years of his missionary endeavours brought about a radical social change in the Tamil Community. Since the “first intellectual want of civilized man” was a newspaper he began the publication of the “Moring Star” in 1841 which was devoted to Education, Science and General Literature with a brief summary of important news. The seminary was the centre which radiated goodwill, stimulated a spirit of enquiry and extended knowledge beyond its walls, reaching the homes of its students and their friends. The Christian missions saw education as a means to conversion. The State Council was compelled to introduce “the consciences clause” because proselytizing was going on at a pace. Dedicated American missionaries set up excellent missionary English Language Schools (with funds from America) that gave the Jaffna Tamils of all socio – economic and religious groups a head-start over their Sinhalese brotheren. The American educationists chose Jaffna peninsula because they considered ti virgin territory without much competition from the Anglican and Catholic Church Schools.

In 1929 the school system consisted of a few English Schools and a large number of vernacular schools. English schools were fee levying whereas vernacular schools were funded by the Government and the medium of instruction was the mother tongue. The majority of the English schools was in the Western and Northern Provinces. There were about 33 English schools in the Northern Province at the time and Kokuvil Hindu English School was one of them. The selection of students into these income and wealth and hence access to higher education was restricted to the elite even though there were very few scholarships given to exceptionally clever students without sufficient financial resources.

In the nineteen thirties, “the new trend in educational theory was towards the development of self activity in the child”. There was a marked reversal of this trend with private – tutor assisted examination 0 orientation. This was largely the result of fear, on the part of parents and students alike, of failure to secure suitable employment, in an environment of minimal opportunities, fierce competition and deficiencies of education in schools. The scarcity of resources such as school buildings, teachers, laboratories and libraries

continued to perpetuate inequalities in education. Primary concern of the student was with “education for life” not “education for livelihood” but he was realistic enough and human enough to know that the latter could not be neglected without frustration of the former.

In 1940, Sir Ivor Jennings was appointed Principal of University College. In 1942 University of Ceylon was established by amalgamation the Ceylon Medical College (established in 1870) and University College (Established in 1921(under the University Ordinance No.20 of 1942. Sir Ivor Jennings was appointed the first Vice Chancellor of the University of Ceylon. The first batch of graduates came out in 1943. Vast changes in the educational set-up in Sri Lanka have taken place. In 1945, free education was ushered in; Dr.C.W.W.Kannangara declared in 1946. “I have done one thing where I may lay some credit with a certain measure of pride and satisfaction; that is in spite of the fiercest and most dogged opposition from a large and very influential section of the people of my land, in spite of abuse and calumny, vilification and ridicule, I have succeeded in obtaining the sanction of the State Council for a scheme of free education providing for all children of the land equal opportunity to climb to the highest rung of the education ladder, from Kindergarten to the University irrespective of the status or financial capacity of their parents and for obtaining our national languages their rightful place in that scheme as an essential pre-requisite for building up a free, united and an independent nation “When he triumphantly introduced the Education Reform Bill and obtained State Council approval, the Indian Government representative in Colombo walked up to the Sri Lankan Minister and said “You would have been worshiped as a god had you been in India.” It demonstrates how the Asian world acknowledged this contribution to education in Sri Lanka.

Tuition fees were abolished from October 1945. The switch-over to swabhasha. Sinhala or Tamil, as the medium of instruction took place in 1947. University entrance examinations were held in swabhasha from the year 1959. A transition from denominational institution to director managed schools was effected in December 1960; vesting of the school in the government was made effective from 1963 and the primary school was separated from the collegiate section in 1975. Kokuvil Hindu College continued to produce excellent

results both academically and in extracurricular activities, notwithstanding the changes.

Prior to 1945, higher education, which was in English, was the prerogative of the rich. University education was beyond the reach of even those with an average income. The poor had to be satisfied, at most, with secondary education. Free education from the kindergarten to the university, then called “Perf of Great Price”, opened wide the doors of higher education for the poor. Scholarships from the fifth standard to the university, providing free board and lodging, were endowed to poor helpless talented children, selected by a competitive examination. But unplanned education has created unemployment among the educated. Disparity in educational opportunity gave rise to unrest and free education were fine in themselves and a great boon to the non-English speaking and the poor. Discontinuance of literature and history from the school curriculum had a devastation effect on the growth of human sympathy and understanding and allegiance to democracy and justice among the young. Neglect of the humanities was causing catastrophic spiritual impoverishment at all levels. opportunity gave rise to unrest and many other social evils. Swabhasha and free education were fine in themselves and a great boon to the non – English speaking and the poor. Discontinuance of literature and history from the school curriculum had a devastating effect on the growth of human sympathy and understanding and allegiance to democracy and justice among the young. Neglect of the humanities was causing catastrophic spiritual impoverishment at all levels.

வாழ்நாளர் சாதனையாளர் (அதிபர் திரு.அ.பஞ்சலிங்கம்)

அதிபர் திரு.அ.பஞ்சலிங்கம் எதனையும் நிதானத்துடன் ஆராய்ந்து முடிவு எடுப்பது அவரது இயல்பாகும். சரியான நேரத்தில் சரியான முடிவு எடுப்பதில் வல்லவர். பிறருடைய அழுத்தங்கள் காரணமாக தன்னுடைய முடிவை அவர் மாற்றுவதில்லை. இளமைக் காலம் தொடக்கம் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கம் மூலம் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் பாடுபட்டவர். பழைய மாணவர் சங்கத்தின் இராப்போசன விருந்துகளின் வெற்றிக்கு காரணமாக இருந்தவர்களில் இவர் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

சுடர் இ.மகேந்திரன்

அதிபர்,

கொக்குவில் இங்குக் கல்லூரி

பஞ்ச கலசம் (2011)

PANCHALINGAM PERIOD

(January 1980 – March 1991)

Mr. S. Ratnapragasam

“A nation’s schools are an organ of its life

Whose special function is to consolidate its spiritual strength, to maintain its historic continuity, to secure its past achievements, to guarantee its future”

-Percy Nunn

Sri Lanka’s socio-economic and educational landscape had changed dramatically. We were no longer living in the 1940s or 1970s. We had entirely new challenges to face. Our education policies had to take note of the changes that had taken place around us. And were still taking place at a phenomenal pace. We had two options, either to be left behind clinging on to our old fixations, or move ahead with the changing times. It is the latter option that most countries had chosen. We had to do likewise.

There were breath-taking changes on the international front too, with plenty of lessons for us to learn. The social welfare state was in retreat in the Western democracies, while communism had suffered a partial, of not total, collapse in countries

hitherto wedded to it. In Sri Lanka three issues stood out as critical and controversial. These were

1. The medium of instruction
2. Our policy on free education and associated subsidies and
3. The state's role in education

With the adoption of open economic policies in 1977 and the recognition of the private sector as the lead sector, the employment generation potential of the public sector had diminished drastically. Proficiency in English for people entering the job market had become more pronounced. A decision had to be made whether to continue teaching in the mother tongue from primary school up to university level or make suitable changes in keeping with the needs of the time.

While we tenaciously held on to the state monopoly on education, a parallel system of private schools (called International Schools) had sprung up to meet the burgeoning demand. The need for diversity of provision, which the state system was failing to cope with, was becoming clear. On the three core issues, mentioned above the STP document states:-

“The state will play the major role providing resources for general education. General education up to the first degree level will be provided free. Education will be compulsory to all children upto the age of 14 years; and will be made accessible to all with a freedom of choice of medium of instruction between the two national languages, Sinhala and Tamil”.

Any changes that seemed controversial was best left untouched; re-introducing English medium education was left untouched, in this document like certain other crucial policy initiatives.

“Mr.A.Panchalingam holds the unique record of having been in very close association with Kokuvil Hindu College for more than five decades, first as a student, then as a member of the staff, later as Deputy Principal and eventually as Principal of the College. As a student, he was rated high in the estimation of his teachers and was regarded as one of the best products, full of potential for a very bright future. But fortunately for Kokuvil Hindu College, he was

satisfied with obtaining just a science degree from the University of Ceylon, offering Chemistry and mathematics as his subjects. Soon after that, he was selected to serve as a Science teacher at the College. He, of course, did not take long to gain recognition as an excellent teacher of Chemistry for Advanced Level students. In that respect, he had few equals anywhere else, and as such his students did not have to look for help in Chemistry elsewhere, His greatness lay not only in the fact that he was a teacher par excellence, he was also understanding, compassionate, gentle and accessible. The Department of Education become aware of his special abilities and rewarded him with a special post.

After a long and meritorious service as a teacher he was elevated to the post of Deputy Principal. He held this post with distinction for nearly a decade. As Deputy Principal, he had to bear the brunt of the school administration. Both in the class-room and while he was performing his administrative duties, his approach was firm but-gentle. He eschewed the iron hand yet maintained discipline. He devoted all his energies in the cause of the school which he resolutely and successfully built up with competence and consummate skill. The work on the Northern wing of the three storeyed building complex was completed in his time and further extensions were also successfully undertaken and completed. He deserves to be congratulated for the active role he played while assisting Mr.M.Mahadeva who was Principal during those years.

He became Principal of the College in 1980 and he continued to raise the academic achievements of the pupils producing note-worthy results in public examination. Prize functions, Advanced level students Union Dinners and Inter-House Sports Meets were a regular feature. He was in a position to invite as Chief Guests from among his old students who loved and continued to admire their old teacher. Kokovil Hindu had produced her own Principal, who will always be remembered with fond affection and eternal gratitude. He became the cynosure of all eyes including those of the Department of Education resulting in his transfer to Jaffna Hindu College as Principal in March 1991. Kokovil had lost a decimated and distinguished Principal. What was the loss of Kokovil Hindu College turned out to be a great gain to Jaffna Hindu College. “When decked with plumage, the bird grows strong and takes wins. The mother sees it part with a pang but withal with pride.”

These are the very words of tribute from Principal C.K.Kanthaswami in April 1994 to Mr.Panchalingam who, in his estimation, is a great son of Kokuvil and Kokuvil Hindu College.

Mr.A.Panchalingam guided the destinies of Kokuvil Hindu College for over a decade but his close association with the College for an unbroken sixty years conferred on it an identity very much in line with his own personality, values and convictions so much so that at the end of his stewardship it was exceedingly difficult to distinguish the personality from the institution. He resolutely guided the development of Kokuvil Hindu College on a planned path enabling it to blossom as one of the premier institutions in the Peninsula. His sterling qualities accounted for his unique achievements. With his magnanimous attributes, devoid of all that was small and unworthy, he could rise above triviality and rancor and handle people and situations retaining poise and blnce in the most trying circumstances. He is an embodiment of the rare qualities of leadership including loyalty to one’s colleagues, fidelity to one’s work, consistency of purpose, humanity and compassion. His public life centered on this school and it is here that the fruits of his labours can be seen nurtured and protected by worthy successors.

Good teaching, good classroom organization and rising standards need good management. A school is only as good as its Principal and a classroom is only as good as its teacher. It is the teacher who should be central to the classroom. The word educate derives from the latin “educatre”-to lead. A good teacher in the words of the great educationist Louse Cocalae should be able to perform multiple roles as Manager, Teacher, Facilitator, Observer, Diagnose. Organizer, Presentator, Communicator, Motivator, Counselor, and Evaluator. It is no exaggeration that Mr.Panchaligam had almost all these traits and this helped him to become a very successful Principal.

Mr.Panchalingam is also understanding compassionate, gentle and accessible. He was a skilful organizer and was above all a perfect gentleman. He has the distinction of having served Kokuvil Hindu College as its chief for the longest period of over eleven years (January 1980 to March 1991). He did not spare any pains in working for the upliftment of the school both academically and in the field of sports. The clamour for admissions into Kokuvil Hindu College is itself evidence of the high esteem in which the school is held b both pupils and parents alike. His administrative efficiency

earned the admiration of his colleagues. Kokuvil Hindu College was and is a co-educational institution. In the late seventies, there were subtle moves to make it an exclusive boy's school moving the girl students to the Ramakrishna Mission School located a kilometer away. It was largely due to Mr.Panchalingam's efforts that this move was effectively stymied. On him fell the task of guiding the destinies of the College at a crucial period of its history when the Indian Peace Keeping Force camped in the College for well over fifty eight days (from November 8, 1987 to January 4, 1988). The College also served as the "Refugees Camp" in October – November 1987 where over 75000 persons displaced from their homes, sought shelter. The College grounds was a mass-grave for the thirty of the refugees who died in the camp being shelled by the IPKF. Mr.Panchalingam sereed the College with distinction, undaunted determination, unimpeachable integrity, unflagging firmness and total dedication and helped in salvaging the school out of the mire into which it had fallen. The damage to the Scholl buildings, furniture and equipment during this crisis exceeded well over fifteen lakhs of rupees. Expeditious restoration of normalcy for the school to function in 1988 was no easy task. It is to Mr.Panchalingam's lasting credit that school started functioning without any long interruption.

Mrs.S.Suppircamaniam, who was the Deputy Principal from January 1980, ably assisted the Principal until she retired from service. Her devotion to the school is such that she used her holiday in Australia, in retirement, to collect over a lakh of rupees for the school building fund. She also prepared the ground-work for the birth of a OSA in Sydney under Mr.V.Ganeshalingam. She moved to Canada later and helped inaugurate the OSA in Toronto in 1994. Mr.N.Ranjith Kumar labored to inaugurate the OSA in UK in April 1992. Conscious of the limitations, in war-torn Sri Lanka, in working for the progress of Kokuvil Hindu College, the concern of the Associations that have sprung up overseas to help the College tide over its difficulties should be greatly appreciated.

The war Sri Lanka had been killing and wounding thousands of people; this itself is a woeful tragedy. It had been killing and destroying the very fabric of our society and the lasting effects of the war would leave us a totally impoverished people, morally, socially irrespective of our ethnicity, caste or creed. The intolerably sad events of our country are fast becoming almost more than we can bear. In this darkest hour, we, however, do not fail to discern the

glimmer of God's light, that can never be extinguished however dark man may make his sin to be. We have all sinned and fallen short of the Glory of God. In God's sure forgiveness. Sri Lanka will find its new life and new beginning.

In the present set up, Principal ship of a big school can be a long drawn out challenge, draining out every ounce of one's energy in trival departmental query and explanation. Fortunately for the children, good teaching is possible inspire of departmental instructions. To the clumsy minded, stickler and the red tape worm, a Principal's job is a messy business. But to a sensible administrator like Mr.Panchalingam, it means only a few hours at his desk and the rest of the time his for his own planning and initiative.

Mr.Panchalingam had the teacher's gift of keeping his pupils always interested. His lessons were never dull. He was fresh in his approach, clear about his teaching point, and he was in full control of his class. Among the skills indispensable to success as a teacher is facility in establishing rapport with the children. The same holds good for a Princhipal, vis a vis the staff. Mr.Panchalingam had this in abundance, Besides he had the ungrudging support of his assistants and an unfailing fund of good will from the parents and the public behind the school. A team of over sixty men and women were inspired to forget their preoccupations and they were willing to share an extra load. That is a rare tribute to Mr.Panchalingam's leadership and a measure of cordial relations that prevailed between him and his staff.

The keynote of Mr.Panchalingam's character and career was practicality. "In choosing what to begin on, not the desirable but the possible," was his motto during his stewardship at Kokuvil Hindu. What he thought as possible, many would have regarded as visionary. He had a "can do" attitude and was not comfortable with people who were negative and came out with excuses. During his term as Principal, Kokuvil Hindu College, his wise direction, his tactful handling of staff, his skillful administration and above all his keen insight into human nature have secured for Kokuvil Hindu College a pre-eminent place among the best of schools in Sri Lanka. He was no theorist, but a practical minded realist gifted with common sense. These qualities have in a large measure contributed to his success in stepping up standards and achievements at Kokuvil Hindu College.

Earlier a galaxy of great teachers were associated with a particular period

of a school and often covering more than one generation of pupils. Beginning in the 1960s, teachers became a faceless itinerant mass whose association with the school was only transitory. The school was regarded by the bureaucracy as a physical facility to be supplied with men and material and NOT as a delicately balanced educational “eco system” dependent on symbiotic human relationships. Principal Panchalingam was different; he was made of stern stuff and would not easily yield to unreasonable pressure however highly placed it may be. His administrative talent lay in the courage of his convictions and to act according to his conscience, regardless of the consequences.

Mr.Panchalingam’s self-confidance, courage and forthrightness was well in display again in 1987 when he had to meet the Commander of the Indian army in the camp, assert his authority as Principal Kokuvil Hindu College and demand that immediate arrangements be made by the IPKF (Indian Peace Keeping Force) to repair urgently, as a matter of priority, the damage caused by them to the school buildings and enable him to start the school sessions without any long interruption. During those turbulent times he was a rock and an anchor in the tempests and trials in the life of the school. He was cool in times of strife and remained courageous to the very end. Well-being of the students was his prime concern. “Success often comes to those who dare and it seldom goes to the timid”. He did dare and succeed! Moreover it had been his burden to steer the school through a very turbulent period of confrontation between the Sri Lanka army and the militants which had a terrible impact on the school. Kokuvil Hindu College has been brought to its present stage by the continued and dedicated efforts of many amongst whom Mr.Panchalingam ranks the greatest for he was ever the Dynamo that supplied the required energy until today – 2004, twelve years after his laying down the mantle of office as Principal. Writing from Hartlepool, U.K, in June 1991 Orator C.Subramaniam conveyed his greetings and best wishes to Mr.Panchalingam, the new Principal of Jaffna Hindu College, but he did not fail to add the following:-

“At the same time I cannot help feeling sad that Kokuvil Hindu lost a good Principal and despair for her future. When I met Mr.C.K.Kanthaswami and year ago I told him that Kokuvil is the only well administered school in the North under an able Principal. In fact I mentioned it at the reception which my past pupils here (U.K) gave me and at which C.K.Kanthaswami was present and expressed the wish of only Jaffna had a few more Principals

like Mr.A.Panchalingam. I am sure you will, even from the present position, have a guiding hand in the affairs of Kokuvil” .^[P.P.]_[SEP]Mr.Panchalingam has not belied his expectations and is living up to it. All history is not found in official publications of learned volumes; many interesting sidelights and unusual facts are often turned up by writers and scholars with a deep abiding personal love and interest in their school.

There are lessons we can learn from our times – relevant and vital to all those concerned with education in this country and in war – torn Jaffna in particular. The days when Jaffna enjoyed per-eminence in education have come to an end. Here what is meant is not just University entrance results but a values based education in its truest sense – sending out from our schools young men and women with a command of both Tamil and English languages, and who have the courage to stand-up for social and economic justice and democratic and human rights.

Principals and teachers of schools in Jaffna have lived through this terrible war at tremendous personal cost and sacrifice. The older generation feel there is a challenge to be faced – to restore the high educational standards that prevailed in Jaffna in the mid-decades of the last century – an all round education that is free from the shackles of the tutory system. The schools is primarily a community of students, teachers, parents and the community served by the school. Political culture being what it is in this country we can expect little from the state. Private schools and their managements are no better. And the so called international schools have turned their back on the national languages and cultures and are likely to produce a generation of youngsters that will only widen the gap between the haves and the have – nots in this country. In the old days in our schools, while the salaries were paid by the state, Principals, teachers, alumni and the community in partnership equipped the schools and persisted in retaining high standards. We have to go back to the traditions established in that era and restore the ethos of our schools.

Educational qualifications and or training alone do not make a good teacher. One’s intelligence, dedication and experience goes a long way. In these respects Panchalingam had few peers. He belongs to that vintage of dedicated teachers for whom teaching was a vocation and he loved to impart his knowledge to the many students he taught. His lessons were such fun, spiced with humour and anecdotes. Students developed a warm personal

rapport which withstood the test of time for many in Sri Lanka and others scattered worldwide. Mr.Panchalingam's service period in Kokuvil Hindu was interrupted in 1971 by a short spell of five months (December 70 to April 71) at Omanthai Maha Vidyalaya where he was sent immediately after his completing the Diploma in Education in 1970 from Peradeniya. It was through Mr.C.Arulampalam's (M.P) intervention that Mr.Panchalingam was sent back to Kokuvil. We record here with gratitude the valuable services rendered to Kokuvil Hindu College by Mr.C.Arulampalam both in his capacity as the then Political Authority and as Chairman of Kokuvil Village Committee night from the "Linga Lights" carnival days in 1950. Principal C.K.Kanthaswami's dedication to Kokuvil Hindu College was such that the best interests of this College was the most overriding consideration in all his decisions. Among the many things that C.K.Kanthaswami had done at Kokuvil, the best was his choice of Mr.Panchalingam as Deputy which paved the way for easy rise to Principalship. Mr.Panchalingam has lived up to Mr.Kanthaswami's expectations and had proved his excellence both intact and administrative ability. Kokuvil Hindu's progress is Mr.Panchalingam's concern and he silently works for it with loving care even today.

As Deputy Principal he did his work gallantly and was a pillar of strength to Mr.Mahadeva who was Principal from June 1920 to December 1979. His was the invisible hand behind all activities in that period. Mr.Panchalingam's success was due to his preference to lead by persuasion than by command. He instilled into his students the need for discipline, good manners, punctuality and team work. His policy was that the essence of teaching lay not only in the imparting of knowledge but also in the interaction and spontaneous exchange of ideas that goes between teacher and pupil. With Mr.Mahadeva's retirement. Mr.Panchalingam was appointed Principal of K.H.C as from January 1980. As Principal he performed his work with unobtrusive dignity and with admirable competence and thoroughness. The school is second to none in academic excellence as well as achievements in sports and games. He was a loving disciplinarian and was the epitome of humility. His greatest gift was the largeness of his heart. Most importantly he taught his students to play hard but play fair and to accept victory with magnanimity and defeat without rancour. He conducted affairs quietly and purposefully without any fanfare. His selflessness, generosity, kindness and dedication to his profession and his fellow human beings would place him among the finest and noblest of men. The best teachers are those dedicated to inculcating in students habits

of critical thinking, giving them a sense of the canons of rational discourse and providing them with an insight in the scope and limits of knowledge. Mr.Panchalingam was one such most effective teacher. His humility it was that brought into sharp focus his perceptive mind. He was aware of the structural limitations within which he had to work and admirably had that rare strength to operate at the very edge of those boundaries, ever striving to push them out words. Not even through his impish sense of humour would he impart anything that might cause hurt. As Sri Lanka passed through the darkness of the nineteen eighties and nineties, as violence swept the island, destroying dissent and creativity he worked with tenacity undaunted by the challenges and made Kokuvil Hindu an institution that had made the “Grade” for all to see and envy. The school had seen progressive drift on the ascending order during the twelve years he was in the cockpit.

The events of Black July 1983 were an unprecedented and catastrophic historical event which has transformed the entire destiny of this country. The scale of violence, the loss of life and property and the psychological harm it has down is incalculable. The Jaffna library was burnt and destroyed on the night of May 31st 1981. It was an educational monument not only in Jaffna but in the entire world containing among its 95,000 volumes numerous irreplaceable cultural manuscripts. The burning of the library was a wanton criminal act. Black July 1983 was the culmination of the thinking and feeling and routines and mindsets that were developed since we gained independence; the Citizenship Act of 1948 took away the citizenship rights of an entire community of Tamils, the denial of the language rights of the Tamils in 1958 and the discrimination in employment and opportunity in education that followed.

The July 1983 pogrom had antecedents going back to 1977. The great divide in Sinhalese – Tamil ethnic relations took shape not in 1983 but in August 1977. The anti Tamil pogrom of 1977 was the first salvo which reached its mad genocidal extreme in 1983. Those events were utterly inhuman, soul searing, mind shattering and socially traumatic. They took the shape and content of a primitively barbarous onslaught on Tamils in Sinhalese areas of our country. The Race riots of 25th July 1983 set up a permanent Sinhalese Tamil ethnic divide. It was a mad genocidal height of state terrorism inaugurated with an anti – Tamil pogrom shortly after 1977 government came to power in Sri Lanka. It was independent Sri Lanka’s darkest hour.

A computer society was inaugurated at Kokuvil Hindu College on 3rd June 1985 at the initiative of Mr.Panchalingam. Dr.Ganeshalingam worked with enthusiasm and were actively involved in developing a computer laboratory in the school. Since a continuous supply of electricity from the general grid was not available, the society had to cease its activity in the year 1992. As from 1998 a computer room with air conditioned facility has been set up in the college. The Past Pupils Associations in the U.K, Canada and Colombo had ensured that computer laboratory is well equipped with five complete units with accessories and an audio visual room with Television, Radio and Video cassette recorders. Computers are neither sophisticated typewriters nor advanced calculators but just tools which would make people's lives easier and better.

Mr.Panchalingam was sent in 1985 on a government scholarship to the National Institute of Educational Planning and Administration (NIEPA) in new Delhi. India which awarded to him the International Diploma in Educational planning and Administration (IDEPA). From February 1989 the College now has complete units of two Bands (with trumpet, melodica, symbol, clarinet etc) one for boys and another for girls separately. Students have been trained to play the Western Music Band which lends colour to important functions in the school.

Besides Mrs.Supiramaniam, Messers S.Ganeswaran and T.Perampalam were the other two Deputy Principal in Kokuvil Hindu College during Panchalingam's Principal ship. When these three Deputy Principals retired their places were filled by Messers A.Navaratnam and R.Mahendran. Specified functions were delegated to them and with the active co-operation of the teaching staff the college made steady progress in both studies and sports. Student numbers increased to 1897 in the year 1989 with 344 students in G.C.E.(A/L) classes. In an all island survey of the number of passes in the G.C.E (A/L) exam in all schools. Kokuvil Hindu College obtained the 5th place in their ranking; Kokuvil Hindu was the only school in the North that achieved this rating. The practice of selecting students on the result of an admission test to Grade 6 commenced in the year 1978. Parents often preferred admission to National Schools for their children. Only when that fails, they seek places in schools like Kokuvil Hindu College. With the approval of the Northern Regional Director (R.Suntharalingam) Mr. Panchalingam introduced his pet-scheme of holding the K.H.C admission test on the same day. National

Schools conducted their admission tests. This was designed to avoid the need for Kokuvil Hindu College to admit the rejects of National Schools. This arrangement helped the admission problem at Jaffna Hindu Ladies College as well. The scheme was operational only for one year as Mr.M.M.Mansoor who succeeded Mr.Suntharalingam was not appreciative of the new arrangement. Mr.Panchalingam also took steps to increase the endowments, that awarded scholarships to deserving students, to such an extent that by the year 1989 almost every student securing admission to the University would qualify for award for scholarship from Kokuvil Hindu College. Another important feature in Mr.Panchalingam's administration was that he pooled all the very good students in one class (G.C.E.A/L) gave them special training by holding additional classes and periodic examinations and helped them to improve their performance at terminal examination. The College produced very good results in public examinations as a consequence. The school office work also received his personal attention. Building maintenance work was given priority in the college budget. Personal records of the teaching staff and other files were methodically maintained. In this Messers S.Nagalingam and A.Arasaratnam were of tremendous assistance to the Principal.

Mr.S.Nagalingam of the clerical service spent a major portion of his working life in the Police Department in Colombo. He worked with Mr.V.Ramanathan. Accountant from Kokuvil who often commended Mr.Nagalingam for his methodical and systematic ways in his work. In 1947 he was boarded in a house at Skinners Road South and I was staying on holiday close to him with Mr.P.Thevarajah at Dematagoda Road Maradana. I recall with gratitude the numerous occasions he took me all over Colombo city sight-seeing when I was new to the capital. He quickly rose up in his career and was promoted to class I Special grade when he retired in January 1982. He lived in retirement in his house at College lane Kokuvil and was also the school neighbor. Therefore he spent his leisure hours at Kokuvil Hindu College and volunteered to assist in the college office work. Mr.Panchalingam made good use of this offer. Mr.Nagalingam's loyalty to his old school was enviable and he was of tremendous assistance to Principal Panchalingam in managing the college office. I was closely associated with Mr.Nagalingam in his work at the Colombo OSA as its secretary and later in the Kokuvil Thiruppani Sabai at Puthukovil. Mr.Nagalingam emigrated to Canada in 1991 and continues to be an active member of the K.H.C.O.S.A thus admirably assisting Mrs. Suppiramaniam who had been President of Canadian branch for a number

of years. He is one of her senior – most pupils who never fails to indentify himself with all activities in and for the school.

Mrs.Sathiavally Nadarajah joined the staff of Kokuvil Hindu College in 1963. She came from Kanagaratnam Maha Vidyalayam. Prior to this she had also served in Ramanathan Ladies College and Ramanathan Teachers' Training College where she lectured for a few years. She completed the special mathematics course at the Palaly Training College. She served her longest teaching period at Kokuvil Hindu College. As an inspiring teacher of Mathematics in the upper forms she won the esteem and affection of her pupils. She belonged to the “Old School” of teachers who believed that teaching was a noble vocation based on commitment and that it should not be exploited for pure financial gain. Her silent work, her self-effacing modesty, her serene out look and her intense love for her culture and religion have indelibly, endeared her to all who knew her. She retired in 1983 and passed away on 1st May 1999.

Building construction work on the three storied Eastern Wing at the Northern campus was completed and the new building was declared open on 12th October 1973 by Messers Premadasa Udagama and T.Manickavasagar of the Education Department. Work on the southern after a few years and it was declared open on 7th May 1980 by Mr.M.Sivasithamparam M.P. for Nallur. Messers C.Arulampalam and M.Sivasithamparam provided the necessary funds from their De-centralized budgets whilst Mrs.S.Rajendram (Maharajah Organization, Colombo) and Messers T.Neethirajah and S.Sinnathurai helped with substantial donations to the P.T.A Building Fund of Kokuvil Hindu College which was declared as an “Approved Charity” by the Minister of Finance under Section 16(A) of the Inland Revenue Act of 1963 as amended by Act No: 6 of 1969. _Notice dated 30th March 1971 published in Government Gazette No.14953 of April 8, 1971.

Kokuvil Hindu College completed 75 years in 1985. To commemorate the event foundation was laid for another storied building by Mr.S.Kumaravelu, who with loving care used his good offices in the Education Department where he worked at that time to help in various ways to build up his old school. In 1989 Kokuvil Hindu College was declared a cluster school. This classification has since been abandoned and now (2004) Kokuvil Hindu College is one of the 583 - “IAB” schools. In the “IC” category comes another 1827 schools.

It was at the suggestion of Mr.Panchalingam that the Kokuvil Hindu College Old Students' Association Trust was established in Colombo in 1997 with a million rupees placed in Fixed Deposit at the Hatton National Bank (Emirates Branch) Colombo-01. A Board of Trustees with the key officials of the Colombo Branch of the Old Students' Association manages the affairs of the Trust. This legal entity was set up to own new fixed assets of Kokuvil Hindu College - a vested school. Another Trust account has also been opened in Jaffna by the Old Students' Association in Kokuvil in the year 2002. It is managed by the Jaffna old students' Association. Mr.Panchalingam had the foresight to see the school outgrowing the site at Kokuvil and was the motivating force in all the recent land acquisitions in Kokuvil by the two Trusts for the expansion of the school premises. The Ground Plan of the lay out of both the Southern and Northern campuses showing the entire land area now covered by the School is given in Chart IV. at the end of this chapter.

Mr.Panchalingam was transferred in April 1991 as Principal of Jaffna Hindu College, perhaps the most respected and prestigious post in the peninsula. His transfer was a bitter blow to us at Kokuvil. Mr.R.Mahendran filled the void. To leave Kokuvil Hindu College after an 242 Kokuvil Hindu Colleg enormously successful period where he was loved and respected then at the twilight of his career must have been an extremely difficult decision for him. When he was asked why he opted to leave Kokuvil his reply was:-

“கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியை விட்டுச் செல்ல எனக்கு மனம் ஒருப்படவில்லை. அதேவேளையில் யாழ். இந்துவின் அழைப்பை நிராகரிப்பதும் இலகுவானதாக இருக்கவில்லை . முடிவெடுக்க முடியாமல் நான் சங்கடப்பட்டேன். பல்வேறு விஷயங்களைப் பற்றியும் சிந்தித்தேன். இறுதியில் கொக்குவில் இந்துவின் வளர்ச்சிக்கு என்னதோளோடு தோள் நின்று பாடுபட்ட ஆசிரிய நண்பர்களுக்கு என் நன்றிக்கடனைச் செலுத்தக்கூடிய நல்ல ஒரு சந்தர்ப்பத்தை நான் நமுவவிடக்கூடாது என்ற முடிவில் யாழ். இந்துக் கல்லூரிக்குச் செல்லத் தீர்மானித்தேன். இதனால் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் உள்ளக நிர்வாகத்தில் என் நண்பர்கள் பலருக்குப் பதவியுயர்வு கிடைப்பது சாத்தியமாயிற்று.” என்று பதிலளித்தார். எத்தனை பேரால் இப்படிச் சிந்தித்துச் செயலாற்ற முடியும்?

In Kokuvil Hindu College, a succession of Principals and staff have been exemplary models. Service without thought for reward was their credo. Mr.Panchalingam was one with that venerated tribe of dedicated and God fearing men who considered the call to serve his school as a vocation and he did so with zeal and selfless devotion receiving little or no pecuniary gain.

He met every situation in the complex life of a large school from the spiritual angle, finding an answer from within that would help dispel any possible discord and enrich and enhance unity and harmony in Kokuvil Hindu College. In that way he displayed the innate loftiness and spiritual refinement of his nature and was an inspiring example of exquisite and noble living. We the past pupils recall with pride and admiration that Kokuvil Hindu is fortunate in having his continued services and wish him and his family a long healthy and prosperous life. May Kokuvil Hindu College grow from strength to strength and keep the flag flying.

ஒப்பற்ற கல்வியியலாளன்

இவரது தொலைகூர பார்வைகள் அனைத்தும் இலக்கு நோக்கியதாக இருக்கும். அதை நிறைவேற்றுவதில் வேகமும் ஆர்வமும் இணைந்து காணப்படும். சலசலப்பின்றி உறுங்கிக்கிடக்கும் சாகரம் போல தென்படும் இவரின் ஆழ் மனதில் எத்தனை சமூக எண்ணங்கள், எத்தனை வகையான செயலாற்றல் தீர்மானங்கள், பல்நிலை செயலணிகளின் தலைவர் அவர். அனுபவங்களின் வழியாக தெளிவாக திட்டமிடும் பேராண்மையாளர் இவர். புதியன தேடுவதில் பேராசை கொண்டவர்.

பேராசிரியர் மா.சின்னத்தம்பி
பஞ்ச கலசம் (2011)

கொக்குவில் இங்குவின்
பிஆம் ஆண்டு அணி மாணவர்களின் உறவுரிமை

பஞ்சுநதியின் பிரதான அறுசுரணையாளர்

இடமிருந்து வலம்: செல்வி சி. தீபிகா, திரு. க. சிவகரன், திருமதி சி. செல்வரசி, செல்வி சி. சிவாந்தி

பாடசாலைமையே நோக்கியே செயல்திட்டத்தில் கௌரவிக்஑்ப்பட்ட ஆசிரியர்களுடன்

பாடசாலைமையே நோக்கியே செயல்திட்டத்தில் பாடசாலை நுழைவாயிலில்

பாடசாலைவயை நோக்கிய செயல்திட்டம்

இருப்பவர்கள் இடமிருந்து வலம்: ந.அரவிந்தன், க.சிவகரன், பா.பாலகணேசன், ச.சுதர்சன், யோ.தர்மேந்திரா, தே.திருமகன், இ.கலையரசி, பி.ஜெயசக்தி, ப.சிவச்செல்வி, இ.கிருபாஹரி, ச.வனஜா, பி.குணானிணி, ஞா.அநிந்திதை
நிற்பவர்கள் இடமிருந்து வலம்: சி.ரவீந்திரன், கணேஷானந்தன், சு.ஜீவசுதன், ச.சசிகுமார், மதியுகன், ரவீந்திரன், இ.கலைச்செல்வன், யோ.தயாபரன், பிரேம்குமார், து.தயாபரன், சி.சிவகுமார், ச.பிரவீன்ராஜ், அ.முரளிதரன், கு.முரளிதரன்

இருப்பவர்கள் இடமிருந்து வலம்: கு.முரளிதரன், சி.ரவீந்திரன், து.வாகீசன், யோ.தர்மேந்திரா, க.சிவகரன், சி.சிவகுமார், ச.பிரவீன்ராஜ், அ.நிர்மலன், அ.முரளிதரன், ந.அரவிந்தன், ச.சசிக்குார்
நிற்பவர்கள் இடமிருந்து வலம்: மதியுகன், சு.ஜீவசுதன், ச.சுதர்சன், கு.ரமணிதரன், இ.கலைச்செல்வன், யோ.தயாபரன், ஞா.அநிந்திதை, கணேஷானந்தன், பி.குணானிணி, பி.ஜெயசக்தி, ப.சிவச்செல்வி, இ.கலையரசி, இ.கிருபாஹரி, ரவீந்திரன், பிரேம்குமார்

மாணவத் தலைவர்கள் 91ஆம் ஆண்டு அணி

இருப்பவர்கள் இடமிருந்து வலம்: அ. அருளரசி, தி. கவிதா, ந. தாரணி, ச. சத்தியராணி, தே. நோகிணி
நிற்பவர்கள் இடமிருந்து வலம்: ச. பிரவீன்ராஜ், சி. கேதீஸ்வரன், பிரதீபராஜ், இ. சுபாகரன், சி. மயூரன், ச. பிரேமசீலன்,
சி. ஸ்ரீகரன், ப. ஜெயராகவன், ச. சசிசுமார், லோ. நவீந்திரன், பொ. பிரதாபன்,
படத்தில் சமூகமளிக்காத மாணவத்தலைவர்கள்: கோகுலன், ஆ. கலையரசி

அவுஸ்திரேலியா அணியினர்

இடமிருந்து வலம்: ப. சத்தியஜித், கு. முரளிதரன், இ. சுபாகரன், சி. சிவசுமார்

மலேசிய சுற்றுப்பயணத்தில்

இருப்பவர்கள் இடமிருந்து வலம்: ஆ.நிருபா, யோ.சுவர்ணா, பி.ஜெயசக்தி, ச.சாய்ஜனனி, ந.தாரணி, ப.சிவச்செல்வி
நிற்பவர்கள் இடமிருந்து வலம்: சு.சிவகுமார், க.சிவகரன், பா.செல்வகுமார், டாக்டர் யோ.தர்மேந்திரா, ச.சசிக்குமார்
ச.பிரவீன்ராஜ், அ.முரளிதரன், பா.பாலகணேசன், க.ஜெயன்மனோகரன்,
லோ. நவீந்திரன், ச.மோகன், ச.சுரேஷ்குமார்

இடமிருந்து வலம்: சு.சிவகுமார், ச.மோகன், ச.சசிக்குமார், க.சிவகரன், யோ.சுவர்ணா, பி.ஜெயசக்தி, ச.பிரவீன்ராஜ்,
ஆ.நிருபா, ச.சாய் ஜனனி, அ.முரளிதரன், ப.சிவச்செல்வி, பா.பாலகணேசன், ந.தாரணி,
லோ.நவீந்திரன், யோ.தர்மேந்திரா, க.ஜெயன்மனோகரன், பா.செல்வகுமார், ச.சுரேஷ்குமார்.

கோலாலம்பூரில்...

இருப்பவர்கள் இடமிருந்து வலம்: ச.சாய்ஜனனி, ந.தராணி, ப.சிவச்செல்வி, பி.ஜெயசக்தி, யோ.சுவர்ணா.
நிற்பவர்கள் இடமிருந்து வலம்: க.ஜெயன்மனோகரன், பா.செல்வகுமார், லோ.நவீந்திரன், யோ.தர்மேந்திரா,
அ.முரளிதரன், ச.மோகன், க.சிவகரன், பா.பாலகணேசன், ச.பிரவீன்ராஜ்,
ச.சுரேஷ்குமார், ச.சசிகுமார், ச.சிவகுமார்

கனடா அணியினர்

இடமிருந்து வலம்: பா.பாலரமணா, இ.தமிழ்செல்வன், அ.அழகேசன், லோ.நவீந்திரன், ம.சதீஸ்வரன்,
ஜெயாகரன், கு.ஸ்ரீசங்கர், க.ஜெயன்மனோகரன், பொ.பிரதாபன், கோ.பிரபாகரன்

இங்கிலாந்து அணிமினர்

இடமிருந்து வலம்: ச. சுரேஷ்குமார், ச.மோகன், செ. கௌரி, உயர்திரு. அ. பஞ்சலிங்கம், ச. பிரபாகரன் (பழைய மாணவர் சங்க பொருளாளர்-இலண்டன்) ச. கருணாகரன், க. சிவகரன், சீ. பரமசிவம்

இடமிருந்து வலம்: செ. கௌரி, செ. சத்தியராணி, உயர்திரு. அ. பஞ்சலிங்கம், க. சிவகரன், க. ஜெயன்மனோகரன், ச. சுரேஸ்குமார்

கனடா அண்ணியினர்

இடமிருந்து வலம்: லோ.நவீந்திரன், கு.சிவஞானராஜ் (92), கு.குமாரமோகன், இ.தமிழ்ச்செல்வன், சு.சிவகுமார், பூ.சுரேஸ்குமார் (86), பொ.பிரதாபன், கு.புவனராஜ், சு.கோபி, பா.பாலரமணா

இருப்பவர்கள் இடமிருந்து வலம்: சு.கோபி, இ.தமிழ்ச்செல்வன், கோ.பிரபாகரன், பா.பாலரமணா, லோ.நவீந்திரன், கு.குமாரமோகன், ம.சதீஸ்வரன், பொ.பிரதாபன், கு.புவனராஜ்
நிற்பவர்கள் இடமிருந்து வலம்: கு.கலையரசி சு.சாய்ஜனனி, கி.விஜிதா, ந.தாரணி, யோ.சுவர்ணா, ச.கல்யாணி, தெ.இந்திரமதி

கனடா அணியினர்

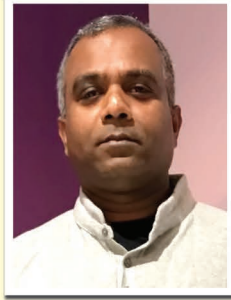
இருப்பவர்கள் இடமிருந்து வலம்: சு.கோபி, சு.சிவகுமார், பொ.பிரதாபன், இ.தமிழ்ச்செல்வன், கி.கிரிதரன்
நிற்பவர்கள் இடமிருந்து வலம்: கு.குமாரமோகன், ஸீசங்கர், கோ.பிரபாகரன், கி.விஜிதா, ந.தாரணி,
சு.சாய்ஜனனி, யோ.சுவர்ணா, ம.சதீஸ்வரன், வே.ஜெயாகரன்,
லோ.நவீந்திரன்

2018 முன்னை நாள் அதிபர் திரு. பஞ்சலிங்கம் அவர்களுடன் கனடாவில் இருந்து வந்த முன்னை நாள் அதிபர் திரு. இ.சுடர் மகேந்திரன் அவர்களின் உரும்பிராய் வீட்டில் சந்தித்த வேளை

ச. கோகுலன்
(இங்கிலாந்து)

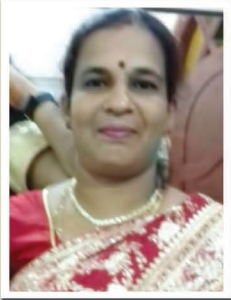
ப. பத்மரூபன்
(பிரான்ஸ்)

அ. செல்வராஜ்சிணி
(டென்மார்க்)

அ. உமாமகேஸ்வரன்
(இலங்கை)

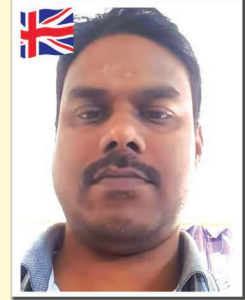
ஜெ. வாசுகி
(இலங்கை)

ச. நிசாந்தன்
(கனடா)

சி. ஸ்ரீகரன்
(கனடா)

சி. சிவரூபன்
(இங்கிலாந்து)

பா. ரவிக்குமார்
(கனடா)

பு. சுவேந்திரன்
(கனடா)

சோ. ஸ்ரீபரன்
(பிரான்ஸ்)

இ. சக்திதரன்
(இங்கிலாந்து)

வசந்தம் நிகழ்வில்...

2018 யூலை மாதம், இலண்டன்-கொக்குவில் இந்துவின் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் வசந்தம் நிகழ்வில் கலந்து கொண்ட போது

2018 யூலை மாதம் வசந்தம் நிகழ்வில் பங்கு கொண்ட போது கொக்குவில் இந்து பழைய மாணவர் சங்க இலண்டன் கிளை உறுப்பினர்களுடன்

கொக்குவில் இங்குக் கல்வாரியின்
91ஆம் ஆண்டு அணிபினரின் பாடசாலையை நோக்கிய செயல்திட்டம்

பாடசாலைவயை நோக்கிய செயல்திட்டம் - 27.08.2017

கொக்குவில் இந்துவின் தற்போதைய அதிபர் கௌரவிக்கப்படல்...

ஆசிரியர்கள் கௌரவிக்கப்படல்...

பாடசாலைவயை இந்நாக்கிய செயல்திட்டம் - 27.08.2017

ஆசிரியர்கள் கௌரவிக்கப்பட்டல்...

ஆசிரியர்கள் கௌரவிக்கப்பட்டல்...

பாடசாலைமைய ஞாக்கிய செயல்திட்டம் - 27.08.2017

ஆசிரியர்கள் கௌரவிப்பு நிகழ்வுக்கு அழைத்து வரப்படும் போது

ஆசிரியர் கௌரவிப்பும் ஒன்றுகூடலும் நிகழ்வின் போது

பாடசாலைவயை நோக்கிய செயல்திட்டம் - 27.08.2017

பாடசாலைவயை நோக்கிய செயல்திட்டத்தில் அதிபர் பஞ்சலிங்கம் அவர்களைக் கௌரவித்தல்

பஞ்சலிங்கம் கேட்போர் கூடத்தில் மறைந்த ஆசிரியர் அமரர் பொ. சபாரத்தினம் ஞாபகார்த்தமாக விளையாட்டுத்துறையில் அதிகூடிய திறமைகளை வெளிப்படுத்திய மானவர்களுக்குப் புலமைப்பரிசில் வழங்கல்

பாடசாலைவழி இராக்கிய செயல்திட்டம் - 27.08.2017

பஞ்சலிங்கம் கேட்போர் கூடத்தில் மறைந்த ஆசிரியர் அமரர் அ. மார்க்கு ஞாபகார்த்தமாக விளையாட்டுத்துறையில் அதிகூடிய திறமைகளை வெளிப்படுத்திய மாணவர்களுக்கு புலமையுரிசில் வழங்கல்

பஞ்சலிங்கம் கேட்போர் கூடத்தில் மறைந்த ஆசிரியர் அமரர் ச. முரமேல்வரி ஞாபகார்த்தமாக விளையாட்டுத்துறையில் அதிகூடிய திறமைகளை வெளிப்படுத்திய மாணவர்களுக்கு புலமையுரிசில் வழங்கல்

**முத்த அதிபர் அ.பஞ்சலிங்கம்
அவர்களின் ஆக்கங்கள்**

திரு. அ. பஞ்சலிங்கம்
ஓய்வநிலை அதிபர்
கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி

“சி.கே.கே.” என்ற மூன்றெழுத்து கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியிலும் கல்லூரிச் சமூகத்திலும் 30 வருடங்களுக்கு மேலாக ஒலித்து இன்றும் பலரது அன்புள்ளங்களில் ஒலிக்கின்றது. கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரிக்காகவே வாழ்ந்த உத்தமனார் சி.கே.கே.

1940இல் எமது கல்லூரியில் இணைந்து கொண்ட அவர் 1971இல் தனது 55ஆவது வயதில் இளைப்பாறும் வரை கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் பெரும் பங்காற்றியவர். இக்காலப் பகுதியில் பல மேடு பள்ளங்களைத் தாண்டியவர். அவர் பதவி ஏற்றபொழுது 300 மாணவர்களைக் கொண்ட பாடசாலையை 1800 மாணவர்களைக் கொண்ட முதல்தரப் பாடசாலையாக மாற்றியமைக்கு அவரின் அயராத முயற்சியும் ஒரு முக்கிய காரணியாகும்.

2002ஆம் ஆண்டில் கல்லூரிக்கு நிதி சேர்ப்பதற்காக நான் கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தின் வேண்டுகோளுக்கு அமைவாக ஐக்கிய இராச்சியம் சென்றபோது அங்கு அமரர் என்னுடன் தொலைபேசியில் கதைத்தார். அவர் என்னுடன் கதைக்கும் பொழுது தம்பி என்று தான் கதைப்பார். அவர் ஆங்கிலத்தில் கூறினார், “Thamby, you have the good will of the old students so make use of this opportunity” (தம்பி, உனக்குப் பழைய மாணவர்களின் நன்மதிப்புண்டு, எனவே இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தும்) என்று. நான் எதற்காக

அங்கு சென்றேன் என்பது அவருக்குத் தெரிந்திருந்தது. எனவே அவரின் பேச்சு எனது குறிக்கோளை அடைவதற்குத் தென்பையும், உற்சாகத்தையும் ஊட்டியது.

இறுதி மூச்சுவரை கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியையே சிந்தித்த உத்தமனாருக்குக் கல்லூரி நூற்றாண்டை அடையப் போகின்றது என்பது பெரியதொரு மகிழ்ச்சிகரமான நிகழ்வாகத் தோன்றியிருக்க வேண்டும். அதனால் தானோ, ஒருநாள் தொலைபேசியில் நீண்டநேரமாகக் கல்லூரி நூற்றாண்டு காணப்போகின்றது என்பது சம்பந்தமாக என்னுடன் உரையாடினார். ஒரு ஸ்தாபனம் நூற்றாண்டு காலத்தினைப் பூர்த்தி செய்வதென்பது ஒரு சாதாரண விடயமல்ல எனவும் அதனைப் பொருத்தமான முறையில் கொண்டாடுவதற்கான ஆயத்தங்களை உடன் தொங்குமாறும் அவர் வற்புறுத்தினார். இப்படியொரு மனநிலையிலிருக்கும் பொழுது ஒரு நாள் அவர் என்னுடன் தொலைபேசியில் கதைக்கும் பொழுது எமது பழைய மாணவன் திரு. மா.சுப்பிரமணியம் எமது கல்லூரிக்கு அமைக்கும் மூன்று மாடிக் கட்டடத் தொகுதி பற்றி கூறினேன். அதனைக் கேட்டதும் அவர் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயில்லை. அடுத்த மாதமளவில் திறக்கப்படவுள்ள இம்மாடிக் கட்டடத் தொகுதிக்கு, எமது வேண்டுகோளின்படி அவர் அனுப்பிய செய்தியில் தனது மனவெழுச்சியினை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“திரு. மாணிக்கம் சுப்பிரமணியம் அவுஸ்திரேலியாவிற்கு வந்தபோது அவரை பல ஆண்டுகளுக்குப் பின் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அவருடைய குடும்பத்தையும் எனக்கு நன்கு தெரியும். கல்லூரிக்கு அவர் செய்யும் பணியின் விபரங்களைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டேன். தன்னலம் கருதாது, பிரதி உபகாரம் எதுவும் எதிர்பாராது தான் பிறந்த மண்ணில் வாழும் வருங்காலச் சந்ததியினர் கல்வியிற் சிறக்க வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்துடன் அவர் இந்த முயற்சியை எடுத்திருப்பது மிகவும் போற்றத்தக்கது. கல்லூரியின் வரலாற்றிலே அவருக்கு ஒரு நிரந்தர இடமுண்டு. அவரின் வள்ளல் தன்மையின் சின்னமாக விளங்கப்போகும் அந்த மூன்று மாடிக் கட்டடத்திற்கு “நூற்றாண்டு மண்டபம்” என்று பெயர் சூட்டப்படுவது சாலப் பொருத்தமே. 2010ஆம் ஆண்டில் தனது நூற்றாண்டு விழாவை நோக்கி வீறுநடை போட்டுக் கொண்டிருக்கும் எமது கல்லூரிக்கு வருகின்ற ஐந்தாறு ஆண்டுகள் மிக முக்கியமானவை. இந்தக் காலகட்டத்திற்கு திரு.மாணிக்கம் சுப்பிரமணியத்தின் பணி ஓர் உன்னதமான ஆரம்பமாக, அடித்தளமாக அமைகின்றது”.

இவ்வாறு அமரரின் கூற்றுப்படி திரு.சுப்பிரமணியம் நூற்றாண்டிற்காக அமைத்த அடித்தளத்தினை வைத்துக் கல்லூரி அன்னையின் பிள்ளைகளாகிய நாம் நூற்றாண்டை உரியமுறையில் கொண்டாட வழிசமைப்போமாக.

திரு.சி.கே.கந்தசுவாமி அவர்களின் கற்பித்தல் ஒரு தனி ரகம். தனது மென்மையான, இனிமையான குரலில் அமைதியாகக் கற்பிக்கும் முறை அவருக்கேயுரியது. அவர் கற்பிக்கும் பாடவிடயம் தெளிவாகவும், சலனமற்றதாகவும் அவரின் உள்ளத்திலே

பதித்துள்ளமையினால் தான் அவரால் ஒரு தெளிவான தொனியில் கற்பிக்க முடிகிறதென யான் சிந்திப்பதுண்டு. அவரினுடைய கற்பித்தல் பாணியினை இன்னொருவர் தழுவுதல் முடியாத விடயமாகும். மூன்று வருடகாலம் அவரிடம் கல்வி கற்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததை இட்டு நான் மிகவும் பெருமிதமடைகின்றேன். மிகக் கடினமான பாடங்களைக் கூட இலகுவில் மாணவர்கள் விளங்கக்கூடிய முறையில் கற்பிக்க வல்லவர். தரம் 9 மாணவர்களுக்கு உயர்கணிதம், தற்பொழுது கற்பிப்பதில்லை. அவர்களுக்கு முதிர்ச்சி போதாது என்பதாகும். ஆனால் அமரர் சி.கே.கே. அவர்கள் (தரம் 9) எனது வகுப்பு மாணவர்களுக்கு அப்பாடத்தினைக் கற்பித்து நல்ல பெறுபேறுகளைப் பெற்றவராகும்.

எனது ஆசிரியராக இருந்த வேளையில் அவர் கல்லூரியின் பிரதி அதிபராகவும் இருந்தார். ஆனாலும் கல்லூரியின் நிர்வாகப் பொறுப்புக்கள் தனது கற்பித்தலை எந்த வகையிலும் பாதிப்பதற்கு அவர் அனுமதிக்கவில்லை.

வகுப்பறைக்கு நேரகாலத்துடன் சமூகம் தருவார். நிர்வாகத்திலீடுபட்டவருக்கு மனதில் பல பிரச்சனைகள் இருக்கலாம். வகுப்பிற்கு வந்ததும் தனது உள்ளங்கைகளால் முகத்தை ஒரு கணம் மூடி வருடிக்கொள்வார். அத்துடன் முகம் தெளிவுற்று அவரின் உள்ளம் பாடத்தில் லயித்துவிடும். அதன்பின் எவருமே அவரிடம் நிர்வாக விடயம் சம்பந்தமாகவோ அல்லது வேறு விடயமாகவோ வகுப்பறைக்குள் வருவதை அவர் விரும்புவதில்லை. முழுக்கவனமும் பாடத்தின்பால் சென்று விடும்.

அமரர் அவர்கள் அதிபராகக் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் இருந்த காலத்தில் நானும் அங்கு ஆசிரியராகக் கடமையாற்றும் பாக்கியம் பெற்றிருந்தேன். அருகிலிருந்து அவரின் முகாமைத்துவப் பாணியையும் ஆசிரியர்களுடன் அணுகும் முறைகளையும் மாணவர், பெற்றோர் ஆகியோருடன் அவரின் நடத்தையையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. நெகிழ்ச்சித் தன்மையுள்ள நிர்வாகத்தினால் பலதரப்பட்டவர்களின் அபிலாசைகளுக்கும் இடமளித்து முரண்பாடுகளை அவரால் களையக்கூடியதாக இருந்தது. அவருடைய பேச்சும், செயற்பாடும் ஒன்றாகவே காணப்பட்டது. வார்த்தை வர்ணங்களால் பிறரை அவர் என்றுமே ஏமாற்ற நினைத்ததில்லை. சிறிது சிறிதாக என்னை நிர்வாகத்திற்குள் இழுத்து படிப்படியாக பொறுப்புக்களைத் தந்து ஒரு அதிபராக உருவாக்கிய பெருமை எனது குருவையே சாரும்.

எமது கல்லூரிப் புகழ் கமழுகின்ற வேளையிலெல்லாம் சி.கே.கே. என்ற நாமமும் சேர்ந்தே தான் ஒளி வீசும். அவருக்குக் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரிச் சமூகத்தின் காணிக்கை மேலுமொரு நினைவாலயம் அமைப்போமாக.

நன்றி : 'குருவுக்கான காணிக்கை'

அமரர் சி.கே.கந்தசுவாமி

ஞாயகர்த்தமலர்-20.06.2004

எனது ஆசிரியை
-மாநிலம் புகழும் மாதவச் செல்வி

திரு. அ. பஞ்சலிங்கம்
ஓய்வுநிலை அதிபர்
கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி

திருமதி சுகிர்தலக்ஷ்மி சுப்பிரமணியம் அவர்களின் வாழ்க்கைப் பாதை கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியினைச் செழுமைப்படுத்தியது என்று கூறும் அதேவேளை, கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் பாரம்பரியங்களும் செயற்பாடுகளும் அமரரில் பெருமளவு செல்வாக்குச் செலுத்தியதெனக் கூறலாம். இவ்வாறு பல தசாப்தங்களாகக் கல்லூரியின் வளர்ச்சிப் பாதையும், அமரரின் வாழ்க்கையும் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப்பிணைந்து காணப்பட்டன. பாடசாலை மேம்பட, அமரர் அவர்களும் தனது கல்வியில் மேம்பட்டு London B.A. பட்டதாரியானார்.

அன்னார் 1927ஆம் ஆண்டு தனது மூன்றாவது வயதில் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியில் அரிவரியில் காலடி எடுத்து வைத்து 1937ஆம் ஆண்டு வரை இக் கல்லூரியில் மாணவியாக J.S.C வகுப்பு வரை படித்தார். அக்காலகட்டத்தில் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி J.S.C வகுப்பு வரை மட்டுமே வகுப்புக்களைக் கொண்டிருந்த காரணத்தினால் மேற்படிப்பிற்காக (Matriculation) இராமநாதன் கல்லூரிக்குச் சென்றார். அப்பரீட்சையில் தேர்ச்சி பெற்று 1942ஆம் ஆண்டு கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றார். அக்காலப்பகுதியில் நான் அவரின் மாணவனாக இருக்கும் பாக்கியம் பெற்றிருந்தேன். அவர் ஒரு சிறந்த ஆசிரியராகத்

திகழ்ந்து மாணவர்களின் நன்மதிப்பினைச் சம்பாதித்துக் கொண்டார். அன்றைய யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டுக்கமைய அவர் நடத்தைகள் அமைந்தன. அவர் வீட்டிலிருந்து பாடசாலைக்கு வரும் பொழுதாயினும் அல்லது வீடு செல்லும் பொழுதாயினும் அவரின் பார்வை கீழ் நோக்கியதாகவே இருக்கும். கீழ் வகுப்புகளில் எனது சக மாணவர்கள் அதிசயப்பட்டது அவரின் கூந்தலைப் பற்றித்தான். அவரது பின்னிய கூந்தல் முழங்கால் வரை நீண்டிருக்கும்.

திருமதி. சுகிர்தலகூமி சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஆசிரியராக இருந்த ஆரம்ப காலத்தில் எமது பாடசாலையின் பௌதிக வளங்கள் மிகச் சொற்பமாகவே இருந்தன. புதுக்கோவிலின் தெற்குப்புறத்தில் மட்டுமே இயங்கிய எமது பாடசாலை பௌதிக வளங்களைப் பெரிதாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஒரு சிறிய மண்டபத்தையும் சில வகுப்பு அறைகளையும் கொண்டதாக எமது பாடசாலை அமைந்தது. ஆசிரியர், அதிபர் ஆகியோரின் அர்ப்பணிப்பினாலும் கற்பித்தலில் அவர்களின் ஈடுபாட்டினாலும் பாடசாலையில் மாணவர் தொகை அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. எனவே பாடசாலையின் வளங்களைப் பெருக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. இதில் ஆசிரியர், அதிபர், சமூகம் ஆகியன இணைந்து செயற்பட்டதைப் பாடசாலையுடன் தொடர்புடையோர் அறிந்திருப்பர். திருமதி சுகிர்தலகூமி சுப்பிரமணியம் அவர்களும் தனது பங்கிற்கு வேறு சில ஆசிரியர்களுடன் இணைந்து ஒரு குழுவினைத் தயார் செய்து கொழும்பு போன்ற இடங்களுக்குக் கூட்டிச் சென்று கதம்ப நிகழ்ச்சிகளை நடாத்திக் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு உதவியமை எம் மனதை விட்டு அகலாது.

கல்லூரியின் மேம்பாட்டில் ஈடுபாடு காட்டிய அதேவேளை மாணவிகளின் ஒழுக்கத்திலும் வளர்ச்சியிலும் விசேட கவனம் செலுத்தியுள்ளார். மாணவர்களுக்குச் சீருடை அவசியமென்பதை நன்கு உணர்ந்த அமரர் அவர்கள் அதனை நடைமுறைப் படுத்தினார். பலரின் எதிர்ப்பிற்கு மத்தியிலும் சளைக்காது தனது நிலைப்பாட்டில் உறுதியாக நின்று நிறைவேற்றி வைத்தார்.

அன்னார் பல அதிபர்களுடன் வேலை செய்த அனுபவம், கல்லூரியில் நீண்டநாள் அர்ப்பணிப்புடன் கடமையாற்றியதால் சமூகத்திலும் பழைய மாணவர்களிடமும் அவர் சம்பாதித்த நன்மதிப்பு, அபாரமான ஞாபகசக்தி, உணர்ச்சி வசப்படாத செயற்பாடு, மாணவர், ஆசிரியர், சமூகத்தினரை மதிக்கும் தன்மை போன்ற பண்புகள் அவர் பொறுப்பான பதவிகளுக்குப் பொருத்தமானவர் என்பதனை என் உள்மனம் உணர்த்தியது.

1980ஆம் ஆண்டு எமது கல்லூரியில் பிரதி அதிபர் பதவி வெற்றிடம் ஏற்பட்டது. திருமதி. சுகிர்தலக்ஷ்மி சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இப்பதவிக்குப் பொருத்தமானவர் போல் எனக்குத் தோன்றியது. இருந்தபோதிலும் சில எதிர்மறையான சிந்தனைகளும் தோன்றின. ஒன்று இதுவரை கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் பிரதி அதிபராக ஒரு பெண்மணி இருந்தது இல்லை. இரண்டாவதாக திருமதி சுகிர்தலக்ஷ்மி சுப்பிரமணியம் எனது ஆசிரியர். அவரை எனது பிரதி அதிபராக இருக்கும்படி எவ்வாறு கோரமுடியும் என்பன போன்ற சிந்தனைகள் உருப்பெற்றன. இவ்வேளையில் எனது நண்பரும் ஆலோசனைகளைப் பரிமாறக் கூடியவருமான திரு. குமாரவேலு அவர்கள் எனது குழப்பத்தினை நீக்கத் தானாகவே அன்னாரை அணுகிப் பிரதி அதிபராகக் கடமையாற்றுவதற்குச் சம்மதிக்க வைத்தார்.

திருமதி சுகிர்தலக்ஷ்மி சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அன்று முதல் இளைப்பாறும் வரை கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் முதல் பெண் பிரதி அதிபராகச் செயற்பட்டுத் தனது நியமனத்தை நியாயப்படுத்திக் கொண்டார். அவர் சமூகத்துடன் நல்ல உறவினை வளர்ப்பதற்குப் பெரும் துணையாக அமைந்தார். அவர் கல்லூரியின் தென்பகுதியின் நிர்வாகத்திற்கும் கல்விச் செயற்பாடுகளுக்கும் பொறுப்பாகச் செயற்பட்டுத் தனது திறமையினை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

அமரர் அவர்கள் இளைப்பாறிய பின்பும் கல்லூரியின் செயற்பாடுகளில் பெரிதும் கவனம் செலுத்தி வந்தார். அவர் கனடாவில் குடியேறிய போதும் கல்லூரியின் பால் தனது ஈடுபாட்டினை எள்ளளவும் குறைக்கவில்லை. கனடாவிலும் அவர் பழைய மாணவர்களை ஒன்றிணைத்து ஒரு சங்கம் அமைத்துக் கல்லூரிக்குப் பெருந் தொண்டாற்றியுள்ளார்.

அவர் கனடா சென்ற பின் மாதம் ஒரு முறையாவது என்னுடன் கதைக்க மறப்ப தில்லை. நீண்ட நேரமாகக் கல்லூரி பற்றியும், அதன் சமூகம் பற்றியும் கருத்துப் பரிமாறிக் கொள்வோம். எமக்கிடையில் கருத்தொருமைப்பாடு எப்பொழுதும் காணப்படும். அதனால் அவருடன் உரையாடுவது மனதிற்கு ஆறதலையும், அமைதியையும் தரும். அன்னாரின் மறைவு எமது கல்லூரிக்கும், கல்லூரிச் சமூகத்திற்கும் என்றுமே ஈடுசெய்ய முடியாத ஒரு பேரிழப்பாகும். அவர் மரணித்த போதிலும் அவரின் ஆசீர்வாதங்கள் என்றும் எம்மீது பொழிந்த வண்ணம் இருக்குமென்பது நிச்சயம். அவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய ஆண்டவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

நன்றி : திருமதி சுகிர்தலக்ஷ்மி

சுப்பிரமணியம் அவர்களின் நினைவு மலர்,

2011

எனது நண்பர்.....

திரு. அ. பஞ்சலிங்கம்
ஓய்வநிலை அதிபர்
கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி

கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியில் பல நான் 1958ம் ஆண்டில் இணைந்தேன். 1960இல் அரசாங்கம் பாடசாலைகளை பொறுப்பேற்றன. அவ்வருடம் திரு. மகேந்திரன் கொக்குவில் இந்துவில் இணைந்தார். அன்று முதல் இருவருக்குமிடையிலான உறவு ஆரம்பித்து நாம் நெருங்கிய நண்பர்களாக இருக்கின்றோம்.

அறுபதுகளில் அவரின் நாட்டம் நாடகத்துறையிலும் அரசியல் துறையிலும் காணப்பட்டது. அவரே நடித்து அரங்கேற்றிய நாடகங்கள் பல. அவற்றில் ஒன்றை வண்ணை நாவலர் வித்தியாலயத்தில் பார்த்து ரசிக்கும் சந்தர்ப்பத்தை திரு. மகேந்திரன் எனக்கு ஏற்படுத்தித்தந்தார்.

இக்காலப்பகுதியில் “சுடர்” எனும் பத்திரிகையை அச்சிட்டுவெளியிட்டார். அக்காலத்திற்கு ஏற்ற முற்போக்குக் கருத்துக்களைக் கொண்டதாக பத்திரிகை அமைந்தது. இப்பத்திரிகையை வெளியிட்டமையால் அவர் பெயர் “சுடர்” மகேந்திரனாக மாறியது.

திரு. மகேந்திரன் சிறந்த ஆசிரியராக விளங்கியது மட்டுமல்லாமல் பாடசாலையின் புற செயற்பாடுகளிலும் ஈடுபடலானார். அவர் கற்பித்த காலப்பகுதியில் உதைபந்தாட்டம் பிரபல்யம் அடைந்திருந்தது. தனது பாடசாலைப் பருவத்தினை உதை பந்தாட்டத்தில்

ஈடுபாடு காட்டிய திரு. மகேந்திரன் கொக்குவில் இந்துவில் ஆசிரியரானதும் இக் கல்லூரியின் உதை பந்தாட்ட பயிற்றுனராக இருந்து பல உதைபந்தாட்ட வீரர்களை உருவாக்கியதோடு மட்டுமல்லாது உதைபந்தாட்டத்தில் எமது கல்லூரிக்கு ஒரு உயரிய இடத்தினைப் பெற்றுக் கொடுத்தவர்.

திரு.மகேந்திரன் அவர்கள் துறைகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டவராக இருந்தார். மெய்வல்லுநர் பயிற்சி, - சாரணியம், கடேற் போன்றவற்றிலும் திறம்பட செயற்பட்டு பொறுப்பாசிரியராக இருந்து மாணவர்களை இணைத்து தேர்ச்சி பெறவைத்தவர். இச்சந்தர்ப்பத்தில் அவர் சாரணியத்தின் உச்சப்பதவியான “சாரணிய ஆணையாளர்” பதவி வகித்தவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவை மட்டுமல்ல, அவர் ஒரு பேச்சாளனாக, எழுத்தாளனாக, வாதாடும் ஆற்றலுள்ளவனாக பெற்ற தகுதிகளையும் ஆற்றல்களையும் மாணவருக்கு வழங்கி அவர்களையும் ஊக்குவித்த பெருந்தகை.

இவ்வாறு பல் துறைகளிலும் பங்காற்றி தனது ஆளுமையை வளர்த்தவர்களுள் ஆசிரியத் தொழிலில் ஒரு சிலரே காணப்படுகின்றனர். இதன் பேறாக திரு. மகேந்திரன் அவர்களினால் ஆசிரிய உலகிற்கு பெருமை கிடைத்தது.

பவள விழா காணும் திரு.மகேந்திரன் அவர்களும் அவரது குடும்பத்தினரும் நீடுழி வாழ்ந்து ஆசிரிய சேவைக்கு பெருமை சேர்க்க ஆண்டவன் அருள் பாலிக்க வேண்டுகின்றேன்.

இடர்கள் சூழ்ந்த காலகட்டத்தில் யாழ் இங்குக் கல்லூரிக்கு அதிபராக இடமாற்றம் பெற்று வந்த அவர் (தி.அ.பஞ்சலிங்கம்) கடமையாற்றிய காலகட்டம் மிகச் சிறந்ததொன்றாக அமைந்தது. மின்சாரம் இன்றி மாணவர்கள் கல்வி கற்க கஷ்டமான சூழ்நிலையில் கூட பல்கலைக்கழக அனுமதியில் கலை, பொறியியல், மருத்துவம், விஞ்ஞானம், வர்த்தகம் ஆகிய துறைகளில் மிகப் பெருமளவில் மாணவர்கள் இடம் பெற்றது இவரது திறமைக்கு பெரும் எடுத்துக்காட்டாகும்.

க.சண்முகநாதன்

மேனாள் அரசாங்க அதிபர், யாழ் மாவட்டம் (பஞ்ச அமிர்தம் 1997)

பாடசாலைக் கல்வி முறைமை

ஒரு விமர்சனம்

திரு. அ. பஞ்சலிங்கம்

ஓய்வுநிலை அதிபர்

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி

மாணவர்க்குப் பூரணமான கல்வி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கம் பின்தள்ளப்பட்டு, தேசிய மட்டப் பரீட்சைகளிற் சிறந்த பெறுபேற்றைப் பெற்றுப் புகழீட்ட வேண்டும் என்பது பாடசாலைகளின் குறிக்கோளாகி விட்டது. இந்த நிலை மாற்றப்பட வேண்டும் எனக் கூறும் கட்டுரையாளர் அதற்குரிய வழிவகைகளையும் விளக்குகின்றார்.

இலங்கையில் ஏறத்தாழ 10,000 அரசாங்கப் பாடசலைகள் உண்டு. அவை ஒவ்வொன்றும் மாணவர் தொகையிலும் வசதிகளைப் பொறுத்த வரையிலும் மிகவும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. அரசாங்கப் பாடசலைகளாக இருந்த பொழுதிலும் அரசாங்கத்தினால் ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வளங்களைப் பெறுவதில் ஒன்றுடனொன்று போட்டி இருக்கின்றன. சமூகத்தில் செல்வாக்குள்ளோரைப் பாடசாலை யின் “பெற்றோர்” ஆக்குவதிலும் முனைப்பாயிருக்கின்றன.

இந்நிலையில் பாடசாலை அனுமதியில், விசேடமாக ஆரம்பப் பாடசாலை அனுமதியில், சுற்றறிக்கைகள் மூலம் பல கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டுள்ள பொழுதிலும், அவை பின்பற்றப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. இதன் விளைவாகப் பெரிய, வசதி வாய்ந்த பாடசாலைகள் வசதி உள்ள, செல்வாக்கான “பெற்றோர்”களைப் பெற்று மேலும் பெரியனவாகவும் வசதி கூடியனவாகவும் திகழ்வது கண் கூடு. இதேவேளை வசதி குறைந்த பாடசாலைகள் மேலும் பின்தங்கிய நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றன. இந்நிலை முழுமையாகப் பாடசாலை முறைமைக்குத் தீங்கு விளைவிக்கின்றது.

வளங்கள், அரசு ஆதரவு, பெற்றோர் ஈடுபாடு, அனுமதிக்கப்படும் மாணவர்களின் தரம், கிடைக்கின்ற ஆசிரியர்களின் திறமை என்பவற்றை நோக்கும் பொழுது வசதி குறைந்த பாடசாலைகள் (பின்தங்கிய பாடசாலைகள்) அலட்சியப்படுத்தப்படுகின்றன என்பதை உணரலாம். இப்பாடசாலைகளின் நிலையை உயர்த்துவதற்கு இதயபூர்வமான முயற்சி எதுவும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

தீவின் பல பகுதிகளிலும் இடிபாடுகளையுடைய நூற்றுக்கணக்கான பாடசாலைகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் பல ஓலையால் வேயப்பட்ட தற்காலிக அமைப்புக்களாகும். அநேகமானவை போதிய தளபாடங்கள் அற்ற நிலையிலும் காணப்படுகின்றன. வசதிகளும், கல்வியில் அதிக சந்தர்ப்பங்களும் வழங்கக்கூடிய பாடசாலைகளுக்குச் செல்வதற்கு ஆற்றலோ, செல்வாக்கோ, பண வசதியோ அற்ற நிலையிலுள்ள மாணவர்களே இந்த வசதி குன்றிய பாடசாலைகளை நாடுகின்றனர்.

தேசிய மட்டப் பரீட்சைகளில் பாடசாலைகளில் பாடசாலைகள் பெறும் அடைவைக் கொண்டே அவை கணிக்கப்படுகின்றன. எனவே அவை பரீட்சைகளைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டே செயற்படுகின்றன. பிஞ்சுப் பருவமான 10 வயதிலேயே, பிள்ளைகள் ஆண்டு 5 தேசிய மட்டப் புலமைப்பரிசில் பரீட்சைக்கு ஆயத்தமாவதிலிருந்து, பரீட்சைப் பெறுபேறுகளை நோக்கிய அவர்களின் ஓட்டப் பந்தயம் ஆரம்பமாகின்றது. பிறபாடங்கள் கைவிடப்பட்டு கணிதமும், முதல் மொழியுமே மீள மீள அவர்களுக்கு ஊட்டப்படுகின்றன. நல்ல பரீட்சைப் பெறுபேறுகளைப் பெற்றுப் பாடசாலை புகழைத் தட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதே இதன் நோக்கமாகும். தரம் 5 புலமைப்பரிசில் பரீட்சையுடன் ஆரம்பிக்கும் அர்த்தமற்ற இந்த ஓட்டப் பந்தயம், ஆண்டு 13 வரையும் தொடர்கின்றது. பெரிய பாடசாலைகள் 2 - 3% மாணவர்களின் பல்கலைக்கழக அனுமதியினை மையமாக வைத்தே செயற்படுகின்றன.

பரீட்சையில் பெறும் சித்திகளும் சான்றிதழ்களுமே உயர்கல்விக் கூடங்களுக்கும் தொழில் உலகிற்கும் நுழைவுச் சீட்டுக்களாக அமைகின்றன. பரீட்சைச் சான்றிதழ் ஒருவரின் வருங்காலத்தினைத் தீர்மானிக்கின்றது எனலாம். சரியோ, தவறோ எமது சமுதாயம் ஒருவரின் சான்றிதழுக்கு முக்கியத்துவமும் பெறுமதியும் அளிக்கின்றது என்பதனை மறுக்க முடியாது. எனவே பரீட்சை முறையில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்ற போதிலும் நம்பிக்கையான, ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு மாற்றுவழி ஏற்படும்வரை அது நம்முடன் இருக்கத்தான் செய்யும்.

பரீட்சைகளில் முதல் நிலைக்குப் போட்டிகள் அதிகரிக்கும். அதேவேளையில், பரீட்சையை நோக்காகக் கொண்டு கற்பித்தலும் நடைபெறுகையில் தனியார் கல்வி நிலையங்கள் (Tutories) காளான்கள் போல் எங்கும் முளைத்திருப்பதில் அதிசயப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. இத்தனியார் கல்வி நிலையங்கள், கல்வியின் கர்த்தாக்கள் அன்று. பாடசாலைக்குப் பதிலான நிறுவனங்களாக அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளவும் முடியாது. பாடசாலை வேலையின் குறைநிரப்பிகளாக (Supplement) ஒரு காலத்தில் அவை கருதப்பட்டன என்பது உண்மை தான். வகுப்புக்களில் பின்தங்கிய மாணவர் பலர் அவற்றால் பயனடைந்ததும் உண்மை தான். ஆனால் இன்று முறைசார் கல்வி நிறுவனங்களுக்குச் சவாலாகவும் அவற்றின் அடித்தளத்தையே ஆட்டங்காணச் செய்யுமளவிற்குப் பெரிய பயமுறுத்தலாகவும் அவை காணப்படுகின்றன. முறைசார் கல்வி நிறுவனங்களிலுள்ள குறைகளை இனங்கண்டு, அவற்றை நீக்குவதன் மூலம், தனியார் கல்வி நிலையங்களை வலுவிழக்கச் செய்யலாம்.

பாடசாலைச் செயற்றிட்டத்தில் இணைப்பாடவிதான நிகழ்வுகள் முக்கியமான வையாகக் கருதப்பட்டு, பெருந்தொகையான பணமும், செலவிடப்படுகின்றது. ஆனால் கணிசமான மாணவர்கள் இவற்றில் கலந்து கொள்வதில்லை. இவற்றின் பெறுமதியை அவர்கள் உணராதிருப்பதும், பரீட்சையே முக்கியமானது என அவர்கள் கருதுவதும் அவர்களின் திறமைகளை மதிப்பிடும் போது இணைப்பாடச் செயற்பாடுகளில் உள்ள திறமைகள் கவனிக்கப்படாததும் இதற்கான காரணங்களாகும். இச்செயற்பாடுகள் மூலம், மாணவர்கள் தம் அனுபவங்களை மேலும் வளப்படுத்தலாம். தமது மன ஈடுபாடு, திறமை முதலியவற்றை இனங்காண்பதற்கும் விருத்தி செய்வதற்கும் அவை சந்தர்ப்பமளிக்கின்றன. குழுவாகச் சிந்திக்கவும் செயற்படவும் வாய்ப்பளிக்கின்றன. மாணவர்களின் பூரண வளர்ச்சிக்கு இணைப்பாட விதானச் செயற்பாடுகள் இன்றியமையாதவை என்பதை ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் அறிந்து கொள்வது அவசியம்.

பரீட்சைக்குத் தேவையற்ற எதுவும் இப்போது கவனிக்கப்படுவதில்லை. விஞ்ஞானம் போன்ற பாடங்களுக்குத் தேவையான செய்முறை வேலைகள் நடைமுறைப் படுத்தப்படுவதில்லை. அவற்றைச் செய்வதில் மாணவர்களுக்கும் உற்சாகம் இருப்பதில்லை. செய்முறை வேலைகளில் அவர்கள் ஈடுபடும் பொழுது அவர்களின் அறிவு, உறுதியாவதுடன் வேறும் பல திறன்கள் அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்றன.

பாடங்களிலே விசேடமாக விஞ்ஞான பாடங்களிலே போதிய நவீன நூல்கள் தமிழ்மொழியிற் கிடையாமை, மாணவரின் கல்வியின் தரத்தினைப் பெரிதும் பாதிக்கின்றது. அவர்கள் வகுப்பில் எடுக்கும் குறிப்புக்களில் மட்டும் தங்கவேண்டிய கதிக்குள்ளாகின்றனர். போதிய நூல்கள் ஆங்கிலமொழியில் காணப்படுகின்றன. ஆனால் அவர்களின் ஆங்கில அறிவு போதுமானதாக இல்லாமையால் ஆங்கில நூல்களை அவர்கள் உபயோகிக்க முடியாத நிலையில் உள்ளனர்.

பாடசாலைகளில் மாணவர்களுக்குக் கல்வி வழிகாட்டலும் ஆலோசனையும் வழங்கக்கூடிய வசதி இருத்தல் அவசியம். ஆனால் துரதிஷ்டவசமாக அதிகாரத்தில் உள்ளவரின் அக்கறையின்மையாலும் தகுதி வாய்ந்த ஆளணியினர் இல்லாமையினாலும் இச்சேவை மாணவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை.

மாணவர்களுக்குப் புரணத்துவமான கல்வி வழங்கப்பட வேண்டுமானால் பரீட்சையின் முக்கியத்துவம் அதில் நிலவும் போட்டி ஆகியன குறைவதற்கு வழிகள் காணப்பட்டு, சமூக நோக்கிலும் மாற்றமேற்பட வழிசெய்தல் அவசியம். இப்பொழுது மாணவரின் திறமையின் அளவுகோலாக இருப்பது பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் தாம் என்ற நிலையும் மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும்.

நன்றி : 'விளக்கு' சஞ்சிகை

ஜனவரி, 1994

பாடசாலை நிர்வாகத்தில் பணிவும் துணிவும்

திரு. அ. பஞ்சலிங்கம்

ஓய்வுநிலை அதிபர்

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி

சரியான நேரத்தில் சரியானதைச் செய்வது ஆளுமையின் வெளிப்பாடு சுற்று நிருபத்திற்கு முரணாகச் செயற்படுமாறு மேலதிகாரிகள் ஓர் அதிபரை நிர்ப்பந்திக்கும் போது அதிபர் பணிந்து போகவேண்டுமா? அல்லது துணிவுடன் அவர்களின் தவறைச் சுட்டிக்காட்டி, சரியான நடவடிக்கை எது என்பதைத் தெளிவாக்க வேண்டுமா? ஓர் அதிபரின் அனுபவம் அனைவர்க்கும் வழிகாட்டும்.

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் அதிபராக 1980ஆம் ஆண்டுதைமாதம் நான்கடமையேற்றேன். கடமை ஏற்று ஆறு மாதங்கள் கூட நிறைவுபெறாத நிலையில் நடந்த ஒரு நிகழ்வு இன்றும் எனது மனதில் ஆழப்பதிந்துள்ளது. எனக்குச் சரியான மனத்தென்பு ஏற்படாத காலம். மேலும் புதிய அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்து, முன்னைய அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள் புதிய அரசாங்கத்திற்கு விசுவாசமாக நடப்பார்களா என்ற சந்தேகக் கண்ணுடன் நோக்கிய காலம். இந்தப் பின்னணியில் நடந்த இந்த நிகழ்வு கொடுத்த அனுபவம், பிற அதிபர்களுக்கும் உதவியாக அமையும் என நம்புகின்றேன்.

1979ஆம் ஆண்டில் பரியோவான் கல்லூரியில் நிரூபன் என்ற மாணவன் க.பொ.த. (உ/த) வகுப்பில் வர்த்தகப் பிரிவு முதலாம் வருடத்தில்

(ஆண்டு - 12) கல்வி கற்றுக்கொண்டிருந்தான். பாடசாலையில் கற்றுக் கொண்டு இருக்கையில் மாணவர் தனிப்பட்ட பரீட்சார்த்தியாக க.பொ.த. (சா/த) பரீட்சைக்குத் தோற்ற முடியாதென்பது பிரமாணம். இப்பிரமாணத்தைப் பரியோவான் கல்லூரி மிகக் கண்டிப்பாகச் செயற்படுத்தியது. அப்படியிருந்தும் இம்மாணவன் தனிப்பட்ட பரீட்சார்த்தியாக 1980 டிசம்பரில் நடைபெற்ற க.பொ.த.(சா/த) பரீட்சைக்குத் தோற்றி க.பொ.த.(உ/த) விஞ்ஞானப் பிரிவில் கற்பதற்கு வேண்டிய பெறுபேற்றினைப் பெற்றுள்ளான். 1980 மே மாதத்தில் பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் வெளிவந்ததும் நிரூபன் என்ற இம் மாணவன் எனது கல்லூரியில் க.பொ.த. விஞ்ஞான பிரிவிற்கு அனுமதி வேண்டி எனது கல்லூரியின் முன்னாள் ஆசிரியர் ஒருவருடன் என்னிடம் வந்தான்.

தனிப்பட்ட பரீட்சார்த்திகளாகத் தோற்றியோரை எனது கல்லூரியில் நாம் அனுமதிப் பதில்லை. அதன் பிரகாரம் நான் இடமில்லையென்று கூறியதும் அவர்கள் வெளியே போக ஆயத்தப்படுத்தினார்கள். அப்பொழுது அந்த மாணவன் என்னிடம் வந்து தான் எனது கல்லூரியில் அனுமதி கேட்டதையும் தனிப்பட்ட பரீட்சார்த்தியாகத் தோற்றிய விடயத்தையும் பரியோவான் கல்லூரிக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டாம் என்று ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தான். அப்படியே நானும் உறுதியளித்தேன். இத்துடன் இந்த விடயம் முற்றுப்புள்ளி பெற்றதாக நான் நினைத்தேன்.

ஆனால் 25.06.80 திகதியிடப்பட்ட கடிதம் ஒன்று கல்விப் பணிப்பாளரிடம் இருந்து எனக்குக் கிடைத்தது. அதில் குறிப்பிட்டிருந்தார் “உயர்கல்வி பிரதி அமைச்சர், நிரூபன் என்ற மாணவனை உங்கள் கல்லூரியில் அனுமதிக்கும்படி என்னை வேண்டுகின்றார். எனவே இவரை க.பொ.த.(உ/த) விஞ்ஞானப் பிரிவுக்கு தகுதி உடையாராயின் அனுமதித்து என்கு அறியத்தரவும்.”

இப்படி ஒரு கடிதம் கிடைத்ததும் சிறிது கோபமடைந்தேன். இப்படி ஒரு மாணவன் தவறான வழியில் ஓர் அதிபரை ஆட்டிப்படைக்க இடங்கொடுக்கக் கூடாது என என் மனம் கூறியது. மேலும் அம்மாணவன் கற்ற பாடசாலையிலே விஞ்ஞானப் பிரிவுக்கு அனுமதிக்கப்படாத பொழுது எனது பாடசாலையில் நிர்ப்பந்தத்தின் பொருட்டு அவனை அனுமதித்தால் எனது மாணவர்கள் என்னைப் பற்றி எவ்வாறு சிந்திப்பர்? எனது பாடசாலை இரண்டாந்தரப் பாடசாலையாகக் கணிக்கப்பட்டு விடாதா? அந்நிலையில் அங்கு கற்கும் மாணவர்களுக்கு ஒரு தாழ்வு மனப்பான்மை ஏற்படாதா? இவ்வாறு எல்லாம் சிந்தித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து 30.06.80இல் கல்விப் பணிப்பாளருக்குப் பதில் எழுதினேன்.

“பின்வரும் விடயங்களை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.”

1. விண்ணப்பதாரி தற்பொழுது பரியோவான் கல்லூரியில் தரம் 12 (ஆண்டு - 13) இல் வர்த்தகப்பிரிவில் கல்வி கற்கின்றார். (இறுதிப் பரீட்சை ஆகஸ்ட் 1981)

2. விண்ணப்பதாரி பாடசாலையில் கற்கும் பொழுது தனிப்பட்ட பரீட்சார்த்தியாக க.பொ.த. (சா/த) டிச. 1979 பரீட்சைக்குத் தோற்றி விஞ்ஞானப் பிரிவுக்குத் தகுதிபெறக் கூடிய பெறுபெறுகளைப் பெற்றுள்ளார். தனிப்பட்ட பரீட்சார்த்தியாகத் தோற்றியது அமைச்சின் பிரமாணங்களுக்கு முரணானதாகும்.

மேற்படி தகவல்களைப் பரிசீலித்து மேலும் நான் இவ்விண்ணப்பதாரியை அனுமதிப்பதா என்பதனை அறியத்தரவும். இவ்வாறு பதில் அனுப்பியிருந்தேன். நான் இறுதியாக “தகுதியின்மையால் அனுமதிக்க முடியாமைக்கு வருந்துகின்றேன்” என எழுதியிருக்கலாம். ஆனால் என் அனுபவமின்மை காரணமாக அப்படி எழுதாமல் விட்டுவிட்டேன்.

சிலர் மேலிடத்தில் நல்ல பெயர் எடுப்பதற்காக கீழே உள்ளவர்களின் மனோநிலையை மதிப்பதில்லை. எனது பதிலைக் கண்டதும் கல்விப் பணிப்பாளர் தொலைபேசி மூலம் நெருக்கத் தொடங்கி விட்டார். சில சந்தர்ப்பங்களில் அதிர்ஷ்டமோ ஆண்டவனோ கைகொடுத்து உதவுவதுண்டு. அவ்வாறே இக்கல்விப் பணிப்பாளர் சடுதியாக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மாற்றலாகிச் சென்றுவிட்டார்.

திரு.எஸ்.சிவநாதன் அவர்கள் கல்விப் பணிப்பாளராகப் பொறுப்பேற்றார். ஆனால் இப்புதிய பணிப்பாளர் எப்படிப்பட்டவர். எப்படிப்பட்ட பிரச்சினையைக் கிளப்பப் போகின்றார் என மனம் பதைபதைத்தது. நான் சரியான நிலையில் நின்றபோதும் மனம் பக்குவப்படாமையினால் என்னால் இப்பிரச்சினையை எதிர்கொள்ளக் கஷ்டமாக இருந்தது. பொறுத்திருந்து பார்ப்போமென இருந்த வேளையில் பதிவுத்தபால் ஒன்று கடுகதியாக என் கைக்கு வந்தது. நெஞ்சு படபடத்தது.

உயர் கல்விப் பிரதி அமைச்சரினால் எனக்கு நேராக எழுதப்பட்ட கடிதம் தான் அது. அதில் பிரதி அமைச்சர் குறிப்பிட்டிருந்தார்.... “நிரூபன் என்ற மாணவனை உமது பாடசாலையில் சேர்ப்பதற்கு உடன் நடவடிக்கை எடுக்கவும். எனது வேண்டுகோளின் படி தான் பிரதேசக் கல்விப் பணிப்பாளர் அம்மாணவனை உமது கல்லூரியில் அனுமதிக்கும்படி வேண்டியுள்ளார். மாணவனைச் சேர்த்து விட்டு எனக்கு அறியத்தரவும்.”

இக்கடிதம் கிடைத்ததும் நான் ஒரு சில நிர்வாகிகளுடன் கலந்தாலோசித்தேன். அவர்கள் பணித்த வேண்டுகோளை நிறைவேற்றும்படி கூறினார்கள். ஒரு பாடசாலை அதிபர் கடமையாற்ற வேண்டிய சூழல் அவர்களுக்கு விளங்கவில்லை என நான் நினைத்துக் கொண்டேன். ஓர் அதிபர், சமூகத்தால் மதிக்கப்படக் கூடியவராத் தன்னை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். சமூகத்தின் ஆதரவைப் பெறக்கூடியவராக இருத்தல் வேண்டும். சரியென்று பட்டதற்குச் சார்பாகக் குரல் கொடுக்க வேண்டும். இந்த மாணவனுக்கு யாரோ ஒருவர் மூலம் அரசாங்க அமைச்சர் ஒருவர் மீது செல்வாக்குப் பிரயோகிக்கக் கூடியதாக இருப்பதால் ஒரு பாடசாலையின் அதிபர் பணிந்து கொடுக்க

வேண்டுமா? பாடசாலை ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், சமூகம் என்ன நினைப்பர்? இத்தகைய சிந்தனையுடன் சில நாட்களைக் கழித்தேன். என்றாலும் மனம் அமைதியற்றிருந்தது.

புதிய கல்விப் பணிப்பாளரைச் சந்தித்து அவர் என்ன கூறுகின்றார் என அறிவோ மெனச் சென்றேன். நடந்தவற்றை அவருக்கு விளக்கி நான் முந்திய கல்விப் பணிப்பாளருக்கு எழுதிய கடிதத்தின் பிரதியையும் பிரதி அமைச்சரின் கடிதத்தையும் காட்டினேன். திரு.எஸ்.சிவநாதன் அவர்கள் சிந்தித்துவிட்டுக் கூறினார்..” அந்த மாணவனைச் சேர்க்க வேண்டாம்” எனக்கோ உள்ளம் குளிர்ந்தது. அதிபரின் நிலையைப் புரிந்த ஒரே ஒரு கல்விப் பணிப்பாளர் அவர் என நினைத்துக் கொண்டேன். அந்த அளவில் அவர் நிற்கவில்லை. ஒரு கடிதமும், எனக்கு விலாசமிட்டுத் தந்தார். அதில் கூறியிருந்தார்... “உங்கள் 30.06.80 கடிதம் சம்பந்தமாக, நிரூபன் தரம் 11 (ஆண்டு 12) இல் அனுமதிப்பதற்குத் தகுதியற்றவர் என அறியக்கூடியதாக உள்ளது. நீங்கள் தரம் 11 இல் வெற்றிடங்கள் இல்லை என்றும் கூறியுள்ளீர்கள். எனவே அவனை அனுமதிக்க வேண்டாம்.

இக்கடித்தை வாசித்ததும் நன்றிப் பெருக்கால் என்னுள்ளம் கசிந்தது. வகுப்பில் வெற்றிடங்கள் இல்லை என்ற கூற்றினை நான் கூறாதபோதும், அக்கடிதத்தில் அவர் அதைச் சேர்த்தமை அவர் எவ்வளவு தூரம் ஓர் அதிபரைக் காப்பாற்ற முன்வந்துள்ளார் என்பதைத் துலாம்பரமாக்கியது. முன்னைய கல்விப் பணிப்பாளருக்கு எவ்வாறு பதில் எழுதியிருந்தேனோ அதேபோல் பிரதி அமைச்சருக்கும் எழுதும்படியும் அவர் ஆலோசனை கூறினார். மேலும் பதிலில் குறிப்பிட்ட விடயங்கள் சம்பந்தமான அமைச்சின் சுற்று நிருபங்களைத் தேடிப் பார்க்கும்படியும் கூறினார். நானும் கல்விப் பணிப்பாளருக்கு எழுதிய பதில் போலவே பிரதி அமைச்சருக்கும் 23.07.80இல் பதில் அனுப்பியிருந்தேன். ஆனால் மேலதிகமாக பின்வருவனவற்றைக் குறித்திருந்தேன்.

1. “கல்விப் பணிப்பாளர் 27.07.80 திகதியிடப்பட்ட கடிதம் மூலம் இம் மாணவன் தரம் 11 இல் சேர்ப்பதற்குத் தகுதி அற்றவன் எனக் கூறியுள்ளார்.
2. தரம் 11 (ஆண்டு-12) இல் வெற்றிடங்கள் இல்லை.

இத்துடன் பிரச்சனை முடிந்ததாக ஆறுதலடைந்தேன். ஆனால் 03.08.80இல் மீண்டும் ஒரு திகிலூட்டும் கடுகதிக் கடிதம் அதனை அப்படியே தருகின்றேன்.

அதிபர்,

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி,

யாழ்ப்பாணம்

03.08.80

பொ.நிரூபனின் தரம் - 11 அனுமதி

“நானும் உயர்கல்விப் பிரதி அமைச்சரும் மேற்கூறப்பட்ட மாணவனை உமது பாடசாலையில் அனுமதிக்கும்படி கேட்டிருந்தோம்.

இந்த மாணவன் தனிப்பட்ட பரீட்சார்த்தியாகத் தோற்றி க.பொ.த. பரீட்சையில் சித்தியடைந்தான் என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். அவருக்கு க.பொ.த. உ/த வகுப்பில் சேர்வதற்குப் போதிய பாடங்களும், அதில் திறமைச் சித்திகளும் வயதும் உண்டு. அவர் கொக்குவில் கிராமத்தையும் சேர்ந்தவர்.

இந்த மாணவனின் முன்னேற்றத்திற்குக் குறுக்கே நீர் எதற்காக நிற்கின்றீர் என்பதனை என்னால் விளங்க முடியவில்லை.

நாம் இம் மாணவனுடைய பிரச்சினையை நன்றாக அலசிப் பார்த்துள்ளோம். உயர்கல்விப் பிரதி அமைச்சர் இம்மாணவனை அனுமதிக்கும்படி பணிந்துள்ளார்.

இந்த விடயத்தில் நீர் பணிக்கப்பட்டபடி செயற்படாவிட்டால், நீர் எமது அரசாங்கத் தையும் கட்சியையும் இக்கட்டான நிலைக்கு உட்படுத்துவதாகக் கருதி, இவ்விடயத்தை மந்திரி சபையில் எடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை உண்டாக்குவீர்.

இம்மாணவனை அனுமதித்து, இது சம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர் என்பதனை உடன் அறியத்தரவும்..” இவ்வாறு மீன்பிடித்துறைப் பிரதி அமைச்சரினால் எழுதப்பட்டிருந்தது.

இக்கடிதம் கிடைத்து சில நாட்கள் மனம் ஒரு நிலையில் இல்லை. கொள்கையை விட்டுப் பணிந்து சென்றாலென்ன என்று ஒரு கணம் எண்ணுவதுண்டு. மறுகணம் அது தவறு என்று நினைப்பதுண்டு. சில நண்பர்களுக்கு இப்பிரச்சனை தெரியும். ஏதாவது வழி கண்டுபிடிக்க முடியுமா என முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தார்கள். என் உள்மனமோ எனது பாடசாலையின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமெனக் கூறிக்கொண்டு இருந்தது. இது எனது தனிப்பட்ட பிரச்சனையல்ல. ஓர் அதிபரின் பிரச்சினை. இவ்வாறெல்லாம் சிந்தித்தபடியே கல்விப் பணிப்பாளரைச் சந்திக்கச் சென்றேன். அவர் மீன்பிடித்துறை பிரதி அமைச்சரின் கடிதத்தினைப் பார்த்தார். எவ்வித உணர்ச்சியுமின்றி, முன்பு எழுதிய காரணங்களையே இக்கடிதத்திற்கும் பதிலாக எழுதும்படி ஆலோசனை கூறினார். அதுதான் சரியான நிலைப்பாடென நானும் நினைத்தேன். அவர் அந்நேரத்தில் தனக்கு எதற்கு இப்பிரச்சினை என்று இருந்துவிடாமல் எனக்குப் பக்கபலமாக இருந்ததனை என்னால் என்றும் மறக்க முடியாது.

பணிப்பாளரின் ஆலோசனைப்படி நான் எழுதினேன்... “இவ் விண்ணப்பதாரி நிரூபன் தரம் 11 விஞ்ஞானப் பிரிவில் அனுமதி பெறுவதற்குத் தகுதி இல்லாதவர் என்பதனை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். இக்கூற்றினை வடபிரதேசக் கல்விப் பணிப்பாளரும் உறுதி செய்துள்ளார். அவரின் இக்கூற்றினையும்

மீறி நான் அனுமதி வழங்குவதில் உள்ள பிரச்சினைகளை நீங்கள் உணர்வீர்களென நம்புகின்றேன்.

குறிப்பிட்ட மாணவனின் வளர்ச்சிக்குக் குறுக்கே எவ்வகையிலும் நிற்கும் எண்ணம் எனக்கு இல்லை என்பதையும் அறியத்தர விரும்புகின்றேன். தகுதியில்லாத ஒரு மாணவனுக்கு அனுமதி வழங்கக் முடியாமையினை, அரசாங்கத்திற்கு விசுவாசமற்ற செயலென நீங்கள் குறிப்பிட்டது மிகவும் வேதனையைத் தருகின்றது..”

இவ்வாறு நான் இக்கடிதத்தினை முடித்து அனுப்புவதற்கு ஆயத்தப்படுத்தி வைத்திருந்த வேளை எனது நண்பர் ஒருவர் ஒரு நற்செய்தியுடன் வந்தார். எனது நண்பர் தனது கடமை காரணமாக யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள சிங்கள மகா வித்தியாலத்திற்குச் சென்ற வேளை அங்கும் எனது பிரச்சினை போன்ற ஒன்று இடம்பெற்றதாகவும், அப்பொழுது அப்பாடசாலையின் அதிபர், பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர் நாயகத்திற்கு எழுதி அவருடைய பணிப்பைப் பெற்றுள்ளாரென்றும் அதன் பிரதி ஒன்றினையும் என்னிடம் தந்தார். நான் தயாராக வைத்திருந்த பதில் கடிதத்துடன் இப்பிரதியினையும் இணைத்து பதில் கடித்தில் ஒரு பிற்குறிப்பும் எழுதியிருந்தேன்.

அந்தக்குறிப்பு.. “எனது நிலைப்பாட்டிற்குச் சான்றாகப் பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர் நாயகத்தினால் சிங்கள மகா வித்தியாலய அதிபருக்கு எழுதப்பட்ட கடிதத்தில் இருந்து உரிய பகுதியை இங்கு தருகின்றேன்.”

“... 1979இல் தரம் 11இல் உள்ள மாணவர்களை 1980இல் தரம் 11க்கு அனுமதிக்கக் கூடாது. 1979இல் தரம் 11இல் உள்ள மாணவர்கள் 1981இல் தமது க.பொ.த. (உ/த) பரீட்சைக்கு முதல் முறையாகத் தோற்ற வேண்டும். எனவே ஒருவர் ஒரு துறையிலிருந்து பிறிதொரு துறைக்கு ஒரு வருடம் முடிந்த பின் மாறமுடியாது.”

இக்கடிதத்தின் பின் இப்பிரச்சனை முற்றுப்பெற்றது.

நன்றி : ‘விளக்கு’ சஞ்சிகை
ஆவணி, புரட்டாதி, ஜப்பசி - 1994

ஒழுங்கற்ற அகச்சூழலிலே.....!

திரு. அ. பஞ்சலிங்கம்
ஓய்வுநிலை அறிபர்,

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி

ஒரு பாடசாலையின் கவிநிலை (Climate) என்பது அப்பாடசாலையின் ஆசிரியர்களுக்கிடையேயும், ஆசிரியர்களுக்கும் நிர்வாகத்திற்குமிடையேயும் நிலவுகின்ற தொடர்பு முறையின் தரத்தையும் நெருக்கத்தையும் சார்ந்ததாகவே பெரும்பாலும் அமையும். பாடசாலையின் கூட்டுமுயற்சியும் ஏனைய ஆக்கச் செயற்பாடுகளும் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுவதோ அல்லது மனக்கசப்பிற்கும் பிரிவினைக்கும் வழிவகுக்கும் நிலைப்பாடு உருவாகுவதோ இத்தொடர்பு நிலையிலேயே தங்கியிருக்கின்றது. பூசல்கள் உருவாகும் போது அவை பெரும்பாலும் மாணவர்களையும் சென்றடைவது விரும்பத்தகாத ஒரு நிலையாகும். ஆசிரியர்களின் மன உளைச்சல்கள் எவ்வாறு செயற்படுகின்றன என்பதைப் பாடசாலை ஒன்றில் நடைபெற்ற ஒழுக்காற்றுச் சபைக் கூட்ட நடவடிக்கைகள் நன்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

பிரபல கல்லூரி ஒன்றின் உயர்தர மாணவர்களின் ஒன்றுகூடல் நிகழ்ச்சியிலும் இராப்போசன விருந்திலும் கலந்து கொள்வதற்கு அக்கல்லூரியின் கணிதப்பிரிவு மாணவர்கள் இணங்கவில்லை. அதனால் எழுந்த நிலையை ஆராய்வதற்காக, ஒரு நாள் பாடசாலை முடிவடைந்தவுடன் ஒழுக்காற்றுச் சபைக் கூட்டம்

நடைபெற்றது. கல்லூரி அதிபர் திரு.கந்தசாமி, பிரதி அதிபர் திரு.மணியம், பகுதித் தலைவரும், கணித ஆசிரியருமான திரு.செல்லத்துரை, இரசாயனவியல் ஆசிரியர் திரு.பரமேஸ்வரன், உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் திரு.கணேசன், உயர்தரமாணவர் ஒன்றியப் பொறுப்பாளர் திரு.பாலா, உயிரியல் ஆசிரியர் திரு.நித்தியானந்தன் ஆகியோர் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்தனர்.

திரு.கந்தசாமி - அதிபர்: (இன்னுமொரு கூட்டம் நடைபெறவுள்ளது. சச்சரவின்றிச் சூழகமாக நிறைவுபெற வேண்டும். எப்பொழுது கூட்டம் முடிவுபெறும் என்று ஏங்கிக் கொண்டே இருக்க வேண்டியுள்ளது) அடுத்த வாரம் நடைபெறவுள்ள உயர்தர மாணவர் ஒன்றியத்தின் இராப்போசன விருந்தினை பகிஷ்கரிக்கப் போவதாகக் கணிதப் பிரிவு மாணவர்கள் கூறியதாகப் பொறுப்பாசிரியர் திரு.பாலா என்னிடம் சொன்னார். அவர் எடுத்த பல முயற்சிகளும் பலனளிக்கவில்லை. மேற்கொண்டு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை பற்றி நாம் இங்கு ஆராயவேண்டியுள்ளது. திரு.பாலா இந்த விடயம் சம்பந்தமான முழு விபரத்தையும் கூறுங்கள்.

திரு.பாலா பொறுப்பாசிரியர்: (இந்த வருடம் தான் என்னிடம் இப் பொறுப்புத் தரப்பட்டது. என்னை அவமானப்படுத்துவதற்காகச் செல்லத்துரை சந்தர்ப்பம் பார்த்துத் தீர்த்துக்கட்டி விட்டான் போலிருக்கிறது).

உயர்தர வகுப்பில் நெடுங்காலமாக கணித, உயிரியல் ஆசிரியர்கள், மாணவர் களுக்கிடையே சிற்சில போட்டி மனப்பாங்கும் பூசல்களும் நிலவி வந்துள்ளமையை நாம் அறிவோம். அதற்குச் சிலர் தூபம் போட்டு வந்துள்ளனர். ஒன்றியத் தலைவர் தெரிவில் ஏற்பட்ட சில கசப்புணர்வுகள் தாம் இன்றைய பகிஷ்கரிப்புக்குக் காரணம். இவற்றினைத் தீர்ப்பதற்கு உதவும் வண்ணம் சம்பந்தப்பட்ட வகுப்புக்களின் வகுப்பு ஆசிரியர்களையும், பாட ஆசிரியர்களையும் வேண்டியிருந்தேன். ஆனால் எதுவும் சரிவரவில்லை.

திரு.கணேசன் - உடற்கல்வி ஆசிரியர்: (அதிபர் என்னை வைத்துக் காலை 8.00 மணிமுதல் மாலை 6.00 மணிவரை வேலை வாங்குபவர். நல்லாய் கொடுக்க வேண்டும்) நான் இப்பாடசாலையின் பழைய மாணவன். எனது மூதாதையர் இப் பாடசாலைக்குக் காணி வழங்கியுள்ளனர். எந்த மாணவனும் தன்னிச்சையாகக் கட்டுப்பாடின்றி நடப்பதற்கு அனுமதிக்க முடியாது. விருந்தில் பங்குபற்றாத மாணவர்கள் பாடசாலையிலிருந்து நீக்கப்படவேண்டும் அல்லது மற்ற மாணவர்களும் அவர்களைப் பின்பற்றுவார்கள்

திரு. கந்தசாமி - அதிபர் (இது என்ன தலையிடி) நாம் மற்றவர்களுடைய கருத்துக் களையும் கேட்போம். திரு. செல்லத்துரை, உங்களுடைய கருத்தைக் கூறுங்கள்.

திரு. செல்லத்துரை - கணித ஆசிரியர் (பாடசாலை விட்டால் வீடு செல்வதில்லை தங்களுடைய தலையில்தான் பள்ளிக்கூடம் உண்டு என்ற நினைவு பாலாவுக்கும் பரமேஸ்வரனுக்கும். பின்னேரங்களில் அதிபருடன் நின்று எங்களுக்கெல்லாம் அள்ளி வைப்பவர்கள். இருந்தாலும் பாலா என்னைச் சமாதானம் செய்து தரும்படி கேட்டுவிட்டார். சரிவந்தால் எனக்கும் பெருமைதான். சரிவராவிட்டாலும் எனக்கு மகிழ்ச்சிதானே.) திரு. பாலா என்னை வேண்டிக் கொண்டதற்கு இணங்க நான் கணித வகுப்பு மாணவர்களுடன் வற்புறுத்திக் கதைத்தேன். அவர்கள் இணங்கவில்லை. நாம் அவர்களை அவர்கள் பாட்டிற்கு விடுவதுதான் நல்லதென நினைக்கின்றேன். பரமேஸ்வரன் காட்டிய கெட்டித்தனத்தை நான் முறியடித்தது ஒருவருக்கும் தெரியக் கூடாது.

திரு. பரமேஸ்வரன் இரசாயனவியல் ஆசிரியர். இரு நாட்களுக்கு முன் நான் கணித மாணவர்களுடன் கதைத்தேன். அவர்கள் எனது வாதத்தை ஏற்றுக்கொண்டதாகத் தெரிந்தது சாதகமான பதிலை எதிர் பார்த்தேன். ஆனால் கைகூடவில்லை. (செல்லத்துரை தன்னுடைய விளையாட்டு எனக்குத் தெரியாதென்று நினைக்கின்றார். அவர் வேண்டிச் சம்மதிக்காத மாணவர்கள் நான் கேட்டுச் சம்மதிப்பதை அவர் விரும்ப வில்லையாம்.) இருந்தாலும் அவர்கள் மனதில் ஒரு மாற்றம் தெரிகின்றது. முதலில் விருந்தினை நடத்துபவர்கள் மீது கோபம் காட்டிக் குறையும் கூறியவர்கள் இப்பொழுது பாங்குபற்றாமைக்கு வெவ்வேறு காரணங்களைக் கூற முற்படுகின்றனர்.

திரு. கந்தசாமி - அதிபர் இங்கு சமூகமளித்த எல்லோரது அபிப்பிராயங்களையும் அறிய விரும்புகின்றேன். சேவை மூப்பும் அனுபவமுள்ள திரு. நித்தியானந்தனுடைய கருத்தையும் கேட்போம்.

திரு. நித்தியானந்தன் - உயிரியல் ஆசிரியர். அனுபவத்திற்கு மரியாதை கொடுக்கும் காலமல்ல இது. இளஞ் சந்ததியினர் தங்களுக்கு எல்லாமே தெரியுமென்று நினைக்கின்றனர். .இது ஆரம்பத்திலேயே தீர்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டிய பிரச்சினை. உயிரியல் மாணவர்கள் சரியாகத்தான் நடந்துள்ளனர். பொறுப்பாசிரியர் எம்முடன் ஆலோசித்திருந்தால் எல்லாம் நல்லபடி நடந்திருக்கும்.(பாலாவுக்கு எல்லாம் தெரியும் என்ற கர்வம். இது நல்ல பாடம்.) இப்பொழுது காலம் கடந்து விட்டது போல் தெரிகின்றது. கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் பின்னால் வருபவர்களும் இவ்வாறு இருக்க மாட்டார்கள். (இது பாலாவை மேலும் பிரச்சினைக்குள்ளே காலை வைக்கச் செய்யும்.)

திரு. கந்தசாமி - அதிபர் பிரதி அதிபரின் கருத்துக்களையும் நாம் கேட்போம்.

திரு. மணியம் - பிரதி அதிபர். (இந்த மனுஷன் என்னையும் பிரச்சனைக்குள் மாட்டினால், இவர்களைக் கொண்டு பின்பு ஒரு வேலையும் செய்விக்க முடியாது. தனிய முறிய வேண்டி வரும்) இது சிக்கலான பிரச்சினையாக உள்ளது. நன்றாக யோசித்துத்தான் நடவடிக்கை எடுத்தல் வேண்டும். நாம் மீண்டும்,உ ஒரு முறை கூடித் தீர்மானம் எடுப்பது நல்லது போலத் தெரிகின்றது.

திரு. கந்தசாமி - அதிபர் இப்பொழுது நாம் எல்லோருடைய அபிப்பிராயங்களையும் கேட்டாகி விட்டது. இக்கலந்துரையாடலிருந்து நாம் அறியக் கூடியது, கணித வகுப்பு மாணவர்கள் விருந்தில் பங்குபற்றும் சாத்தியமில்லை என்பது. அடுத்து இம் மாணவர்கள் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கும்படி சிலர் அபிப்பிராயம் கூறியுள்ளீர்கள். அதனைப்பற்றி பிரதி அதிபரின் ஆலோசனைப்படி பிறிதொரு முறை கூடி தீர்மானிப்போம். (பெரிய சூமை இறங்கியது போல இருக்கின்றது.)

இக்குழக் கூட்டத்திலே ஆரோக்கியமான தொடர்பு முறைகளைக் காணமுடிய வில்லை. கலந்துரையாடல் பயனுள்ளதாக அமையவில்லை. பிரச்சனையைச் சரியாகவும், திருப்தியாகவும் விளங்கவும் விளக்கவும் சரியான நெறிப்படுத்தலின் அடிப்படையில் உறுதியான ஒரு தீர்மானத்தை எடுக்கவும் இக்குழுவால் முடியவில்லை காரணம் என்ன? பயன்தரு தலைமைத்துவத்தை வழங்கக்கூடிய ஆற்றலை அதிபர் வளர்த்துக் கொள்ளவில்லை. நன்மை தருகின்ற ஒரு பொது இலக்கை எட்டுவதற்கு அந்தரங்க சுத்தியுடனும் விட்டுக்கொடுப்புடனும் ஒத்துழைக்கும் குழுவாக இயங்குவதற்கு வேண்டிய பயிற்சியினைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. தமக்கிடையேயிருந்த பகைமை, பூசல்களின் அடிப்படையிலேயே ஒவ்வொருவரும் தத்தம் கருத்துக்களை வெளியிட்டனர். விளைவு.....? குழு தன் குறிக்கோளிலிருந்து தவறிவிட்டது.

நன்றி : 'விளக்கு' சஞ்சிகை
யூலை - 1995

இலங்கையில் கல்வி எந்தளவு “இலவசம்”

திரு. அ. பஞ்சலிங்கம்

ஓய்வநிலை அதிபர்

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி

அண்மையில் “டெய்லி நியூஸ்” பத்திரிகையில் எழுதப்பட்ட ஆசிரியர் தலையங்கம் என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. அதனை அடிப்படையாக வைத்து இன்றைய இலவசக் கல்வி பற்றி ஆராயப்படுகின்றது.

இலங்கையில் கல்வி அறிவு 92 சதவீதமெனக் கூறப்படுகின்றது. ஆனால் பாடசாலையில் சேர்க்கப்படாத பிள்ளைகளின் வீதம் 14. இருந்த போதிலும் மூன்றாம் நிலைக் கல்வி வரை கல்வி “இலவச”மாக வழங்கப்படுகின்றதெனத் தம்பட்ட மடிக்கப்படுகின்றது. எமது அரசியல்வாதிகளும், அதிகாரத்திலுள்ளவர்களும் எமது சமூக பொருளாதார அடைவுகள் பற்றியும் வேறு சுட்டிகள் பற்றியும் மிகைப்படுத்திச் சொல்வனவற்றை மேற்காட்டிய முரண்பாடுகள் கேலிக் கூத்தாகின்றன.

இவ்வாறு பாடசாலை செல்லாத 14 சதவீத பிள்ளைகளையும் பாடசாலை செல்ல வைப்பதற்கு சமுர்த்தி அமைச்சு முயற்சி எடுப்பதாக இன்னொரு செய்தி கூறுகின்றது. அதற்கு வேண்டிய வசதிகளைக் கொடுப்பதற்கு ஒழுங்குகள் செய்யப்படுவதாகவும் அச்செய்தி மேலும் கூறுகின்றது.

மேலே தரப்பட்ட தகவல்கள் பல வினாக்களை எழுப்புகின்றன. சகல நிலைகளிலும் கல்வி

இலவசமானால், ஏன் கணிசமான வீதத்தினர் பாடசாலை செல்லாதிருக்கின்றனர். இந்த “இலவசக்” கல்வியென்ற வசதியினை எமது பிள்ளைகளுக்கு வழங்கவிடாது இருப்பவை யாவை?

இந்த வினாக்கள் எமது கல்விக் கொள்கை வகுப்பவர்களைச் சிந்திக்க வைக்குமென நம்பலாமா? வறுமையின் காரணமாகப் பிள்ளைகளைப் பெற்றார். பாடசாலைக்கு அனுப்பவில்லையெனில், எவ்வாறு கல்வி இலவசமெனக் கூறமுடியும்? கல்வி உண்மையில் இலவசமெனில், நூறு வீதமான பிள்ளைகளும் பாடசாலைகளுக்குச் சென்றிருப்பார்கள். இங்கே கசப்பான உண்மை எதுவெனில் ஆரம்பக்கல்வியைப் பெறுவதற்குக்கூட பெற்றார் ஒரு விலையைக் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. வறுமையில் வாடுவோரிடமிருந்து கல்வி கைநழுவுகின்றது போலும்!

இவ்வாறு நிலைமை இருக்கையில் நாம் சில வெளிப்படையான உண்மைகளுக்கு முகம்கொடுத்தே ஆகவேண்டும். அத்தியாவசியத் தேவையான இலவசப்பாட நூல், பாடசாலைச் சீருடை போன்றவை மாணவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட போதிலும் வறுமை நிலையிலுள்ள ஒரு மாணவனைப் பாடசாலை செல்ல வைப்பதற்கு இச்சலுகைகள் மட்டும் போதுமானவையல்ல என்பதனைக் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன இம்மாணவர்களுக்கு வேறு தேவைகளுடன், வயிறு நிறைய உணவும், போஷாக்கும் வழங்கப்பட்டால் தான் பாடசாலைக் கல்வி சாத்தியமாகும். இவற்றிற்கு மேலாகப் பாடசாலை உபகரணங்களும், வாங்கு மேசைகளும் அத்துடன் மனச்சாட்சியுடன் செயற்படுகின்ற ஆசிரியர்களும் அண்மித்த பாடசாலையுமிருந்தால் ஒருவாறு வறிய மாணவர்களைப் பாடசாலை வாசல் வரையாவது அழைத்துச் செல்லலாம்.

இந்நிலையில் எமது மனதில் உதிக்கும் பெரிய கேள்வி யாதெனில், “இலவசக்” கல்வி என்பது நிசமா அல்லது கனவா என்பதேயாகும்?

மூத்தோரின் செயற்பாடே பிள்ளைகளின் வழிகாட்டி

வைத்திய கலாநிதி சிவசங்கர் அவர்கள் 05.10.2003இல் சிறுவர் தின விழா வொன்றில் கலந்துகொண்டு பேசிய உரை பெற்றோர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் மிகவும் பயனுள்ளதாக அமைந்தது. அதன் சாரத்தினை ஆங்காங்கே (கட்டுரையாளரின்) குறிப்புக்களுடன் தருகின்றேன்.

பெற்றோர்கள், உறவினர்கள், ஆசிரியர்கள் போன்றோரின் நடத்தையைப் பின்பற்றியதாகவே பிள்ளைகளினுடைய நடத்தையும் அமையும். அதாவது பிள்ளைகள் வளர்ந்தோரைப் பின்பற்றுவர். எனவே பாடசாலைகள் சமூகத்தின் பிரதிபலிப்பாக அமையும்.

பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளுக்கு பல புத்திமதிகளையும், அவர்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டிய வழிமுறைகளையும் எடுத்துக்கூறலாம். ஆனால் பெற்றோரின் செயற்பாடும் அவர்களுடைய அறிவுரைக்கு அமைய இருத்தல் அவசியம். பெற்றோரில் ஒருவர்

பிள்ளைகளிடம் பொய் பேசாதே, களவெடுக்காதே என அறிவுறுத்திவிட்டு அவர் பொய் பேசினால் அல்லது களவெடுத்தால் பிள்ளையும் பெற்றோரைப் பின்பற்றிப் பொய் சொல்லும், களவெடுக்கும். நாம் வாயால் கூறுவதை விடக் கூடுதலாக எமது நடத்தையையே பிள்ளைகள் விரைவாகப் பின்பற்றுகின்றனர்.

பிள்ளைக்குச் சோதனை. அது பரீட்சைக்குப் படித்தல் வேண்டும். தொலைக் காட்சியினைப் பார்த்து நேரத்தை வீணடிக்கக் கூடாது. அல்லது தொலைக்காட்சியில் வரும் காட்சிகள் பிள்ளைக்கு உகந்ததல்ல. இவ்வாறு சிந்திக்கும் பெற்றோர் பிள்ளையை ஒதுங்கி இருக்கும்படி கூறிவிட்டு அவர்கள் மட்டும் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிக்கு முன் அமர்ந்தால் பிள்ளையும் எவ்வகையிலோ தொலைக்காட்சியினைப் பார்க்கத்தான் விரும்பும். தாயானவள் தானும் தொலைக்காட்சிப் பெட்டியை மூடிவிட்டு பிள்ளையுடனிருந்து ஏதாவது வாசிக்கலாம் தானே!

பல வருடங்களுக்கு முன் ஒரு தாயார் தனது பிள்ளைகளின் கல்விக்கு எவ்வாறு ஊக்கமளித்தார் என்ற சம்பவம் ஒன்று எனது ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. அவர்களின் குடும்பம் பெரிது. ஏழெட்டுப் பிள்ளைகள். அனைவரும் பாடசாலை மாணவர்கள். அவர்கள் இரவில் நெடுநேரம் படிக்க வேண்டிய தேவையிருந்தது. அவர்களின் தாயார் பிள்ளைகள் படிக்கும் வரை விழித்திருக்க வேண்டுமென்பதற்காக அவர்களின் பசுமாட்டிற்கு உணவுக்குத் தேவையான பனை ஓலையினை வார்ந்து கொண்டிருப்பார்! தற்சமயம் அவரின் பிள்ளைகள் அனைவரும் நல்ல நிலையிலுள்ளனர்.

சிறுவர்கள் பெரியோரை அதாவது வளர்ந்தோரைப் பின்பற்றியே நடத்தைகளில் ஈடுபடுவர். அண்மையில் எனக்கு ஏற்பட்ட ஒரு சிறு அனுபவத்தினைக் கூற விரும்புகின்றேன். ஒரு பாலர் பாடசாலையில் சரஸ்வதி பூஜை விழாவினைக் கொண்டாடினர். நானும் அவ்விழாவிற்குச் சென்றிருந்தேன். விழாவின் ஆரம்பத்தில் முன்பள்ளிச் சிறார்கள் மட்டும் பிரசன்னமாக இருந்தனர். கலைநிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பமாகின. முதல் நிகழ்ச்சியின் முடிவில் சிறார்களும் வந்திருந்த பெரியோரும் கைதட்டி ஆரவாரப்பட்டனர். ஆனால் இரு சிறார்கள் மட்டும் விசில் அடித்து தங்கள் மகிழ்ச்சியினை வெளிப்படுத்தியமை எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஆனால் நேரம் செல்லச் செல்ல விசிலடியும் கூடிகொண்டு வந்தது. விசிலடி வந்த திசையினைப் பார்த்த போது பிள்ளைகளின் வளர்ந்த “அண்ணா” மார் பலரும் காணப்பட்டனர்.

குடும்பங்களிலே பிள்ளைகளுடன் சமூகத்தில் வளர்ந்தோர் அவதானமாகப் பழகுதல் வேண்டும். சிறுசுகள், தம்பி அண்ணாவையும், தங்கச்சி அக்காவையும் பின்பற்றி நடப்பது கண்கூடு. எனவே நாம் பிள்ளைகளை வளர்க்கும் போது குடும்பத்தில் பிறக்கும் முதல் பிள்ளையை நல்ல முறையில் வளர்த்து ஆளாக்கினோமானால் பின்னால் வரும் பிள்ளைகள் தாமாகவே ஆரோக்கியமாக வளர்வார்கள்.

நன்றி : ‘விளக்கு’ சஞ்சிகை

நவம்பர்- 2003

தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள்

திரு. அ. பஞ்சலிங்கம்

ஓய்வநிலை அதிபர்

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி

யாழ். மாவட்ட கல்வி மேம்பாட்டுப் பேரவையின் சென்ற வருடப் பொதுக்கூட்ட அறிக்கை சில தினங்களுக்கு முன் வெளியிடப்பட்டது. அவ்வறிக்கையில் தனியார் கல்வி நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகள் பற்றி முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் யாவும் இங்கு தரப்படுகின்றன:

1. தரம் 1 முதல் தரம் 13 வரையான வகுப்புக்களை தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் நடாத்துகின்றன. அவ்வாறன்றி தனியார் கல்வி நிறுவனங்களில் பொதுப் பரீட்சைகளுக்குத் தோற்றும் மாணவருக்கு மாத்திரம் வகுப்புக்களை நடாத்துவதற்கான அனுமதி வழங்கப்படல் வேண்டும்.
2. ஆசிரியர்கள், மாணவர்களுக்கு ஓய்வு அவசியம். இணைப்பாடச் செயற் பாடுகளில் அவர்கள் பங்குபற்றுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கும் வகையில் தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் தமது கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.
3. நீண்டநேரம் வசதியாக இருந்து கல்வி கற்பதற்கான ஆசனவசதிகளைத் தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

4. காலை நேரத்திலும் தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் செயற்படுவதனால் மாணவர்கள் களைப்புற்ற நிலையில் சில சமயங்களில் உணவு அருந்தாமல் பாடசாலைக்கு வருகின்றமை அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் காலை நேர வகுப்புக்கள் வைப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.
5. கிராமப்புற மாணவர்களின் தேவைகளையும் நிறைவு செய்யத்தக்க வகையில் தனியார் கல்வி நிறுவனங்களின் அமைவிடம் பரவலாக்கப்பட வேண்டும்.
6. பொது வேலைத்திட்டமொன்றைப் பாடசாலைகளும், தனியார் கல்வி நிறுவனங்களும் இணைந்து செயற்படுத்தல் வேண்டும்.

மேற்படி கூற்றுக்கள் அனைத்தும் கற்றல் - கற்பித்தலுடன் தொடர்புடையோரின் கருத்துக்களாகும். இவற்றிலிருந்து பெறக்கூடிய செய்தி யாதெனில் மாணவர்கள் அனைவரும் தனியார் கல்வி நிறுவனங்களிலேயே தங்கியுள்ளனர் என்பதாகும். மாணவர்கள் முற்று முழுவதுமாகப் பாடசாலைகளை நம்பியிருந்த காலம் மறைந்து விட்டதென்றே கூறலாம். அவற்றிற்கான காரணங்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் பலராலும் எடுத்துக் கூறப்பட்டவை எனினும், ஒரு சிலவற்றை இங்கு மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

1. பல ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் ஆங்கிலமொழிக் கல்விக்கு ஆசிரியர்கள் இல்லாமையால், ஆங்கிலமொழிக் கல்வியின் தரம் வீழ்ச்சியடைந்தது. இவ்வாறு ஆரம்பப் பாடசாலையில் ஆங்கிலம் கற்காத இம்மாணவர்கள் தரம் 6 வகுப்பிற்கு வரும்பொழுது தரம் 6க்குரிய பாடப் புத்தகத்தையே கற்பிக்கும் நிலை உள்ளது. இந்நிலையில் மாணவன் என்ன செய்வான்?
2. இணைபாட செயற்பாடுகள் அனைத்தும் பாடசாலை நேரத்திலேயே நடாத்தப்பட வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலை பாடசாலைகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. இதனால் கற்பித்தல் நேரம் குறைகின்றது. எனவே திட்டமிட்டபடி பாடவிதானத்தைத் திருப்திகரமாகப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலை தொடர்கின்றது.
3. பரீட்சைகள் அண்மிக்கும் காலங்களில் மாணவர்கள் தமது நேரத்தினைப் பொன்னாக மதிக்கின்றனர். நேரத்தை வீணாக்க விரும்புவதில்லை. இக்காலங்களில் மாணவர்கள் குறிப்பாக க.பொ.த.(சா/த), (உ/த) வகுப்புக்களில் கற்போர், பாடசாலைக்குச் சமூகம் தருவதனைத் தவிர்த்துத் தனியார் கல்வி

நிறுவனங்களுக்குச் செல்கின்றனர். அவர்கள் அங்கு செல்வதற்காகக் கூறும் காரணம் யாதெனில் பாடசாலையில் பாட ஆசிரியர்கள் நினைத்தவாறு லீவில் நிற்கின்றார்கள். இந்நிலையில் பாடசாலைக்குச் செல்வதனால் மணித்தி யாலங்கள் வீணாகின்றன என்பதாகும்.

4. கல்விச் சீர்திருத்தமென்றும் பாடசாலை மட்டக் கணிப்பீடென்றும் அதன் பலனாக தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டு விடுமென்றும் மாணவர் இடைவிலகல் அற்றுப்போகுமென்றும் நம்பிப் பல கோடி ரூபாய் செலவிட்டு உருவாக்கிய புதிய கல்வி முறைமையின் பலாபலன் யாது? இவை பற்றி ஆராய்ந்தால் அவற்றுக்கான முடிவுகளாகப் பின்வரும் விடயங்களை அறிந்து கொள்ளலாம்.

தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் முன்னரிலும் பார்க்க முன்னிலைக்கு வந்துள்ளன. பாடசாலை செல்லாத மாணவரின் விகிதம் கூடியுள்ளது. கல்வி மேற்பார்வையார்களின் எண்ணிக்கை வகை தொகையின்றிக் கூட்டப்பட்டுள்ளது. இவற்றால் சாதகமான பலன்கள் கிடைத்துள்ளனவா?

எமது கல்வி முறைமையிலுள்ள குறைபாடுகளால் ஏற்பட்டுள்ள கற்றல் கற்பித்தல் பாதிப்புக்களை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். இவ்வாறு குறைபாடுகள் கூடிக்கொண்டு செல்லாத தனியார் கல்வி நிறுவனங்களின் தேவையும் அதிகரிக்கும். அவையும் வளர்ச்சியடையும் என்பதே உண்மையாகும்.

இங்கு திட்டவட்டமாக ஒன்றைக்கூற வேண்டும். தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் என்றுமே பாடசாலைகளுக்கு மாற்றீடாக அமையாது. மாணவர்களுக்குப் பாடசாலை வழங்கும் கல்வி போதுமானதென்ற கருத்தினைப் பல காலமாகக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் இன்று பாடசாலைகளின் செயற்பாடுகள், கல்விக் கொள்கைகள், கல்வி நிர்வாகம், வளப்பங்கீட்டில் காணப்படும் பக்கச்சார்பு போன்றவற்றை நோக்கும் போது மாணவர்களுக்குப் பாடசாலைகளுக்குப் புறம்பான மேலதிக போதனை அவசியமாகுமென்பது புலனாகின்றது. எனவே யதார்த்த நிலையில் நின்று நோக்கின் தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் அவசியமாகின்றன. அவற்றில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் சேவை தேவை. ஆனால் சில நிபந்தனைகள் விதிக்கப்பட வேண்டும். அந்நிபந்தனைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் நிறுவனங்கள் கல்வி அமைச்சில் பதிவு செய்யப்பட்டு அமைச்சின் மேற்பார்வையின் கீழ் இயங்க வேண்டும்.

ஒரு சில முக்கிய நிபந்தனைகளாகச் சுகாதார வசதிகள், பௌதிக வசதிகள், ஆளணிகளின் தரம் ஆகியவற்றைக் கூறலாம். அதாவது ஒரு பாடசாலையின் தரத்தினை ஒத்ததாக அவை அமைய வேண்டும். இந்நிலை உருவாகுமானால் இக்கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் கூறப்பட்ட ஒரு கருத்தினை அதாவது பாடசாலைகள் தனியார் கல்வி நிறுவனங்களுடன் இணைந்து ஒன்றுக்கொன்று உதவியாகச் செயற்படலாம் என்ற கூற்றைச் செயற்படுத்தலாம்.

இந்நிலையில் ஒரு பிரச்சனை எழுகின்றது. தனியார் கல்வி நிறுவனங்களைக் கல்வி அமைச்சு அங்கீகரிக்குமானால் அனைவருக்கும் பாடசாலை முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை இலவசக்கல்வி என்ற கொள்கையிலிருந்து அரசாங்கம் விலகி விட்டதாகப் பொருள்படும். இதனை எந்த அரசாங்கமும் விரும்பாது. உண்மையில் தரமான கல்வி இலவசமாக இப்பொழுது கிடைப்பதில்லை என்பது கண்கூடு. எனவே யுதார்த்த நிலை யாதெனில் பெரும்பாலான பெற்றோர் பிள்ளைகளைப் பணம் செலுத்தித் தனியார் கல்வி நிறுவனங்களுக்குக் கற்பதற்கு அனுப்புகின்றனர். இவற்றில் பல நிறுவனங்கள் அடிப்படை வசதி, தரமான ஆசிரியர் இன்றி இயங்குகின்றன. இவற்றினை நிவர்த்தி செய்து மாணவர்களையும், பெற்றோரையும் காப்பது அரசாங்கத்தின் கடமையில்லையா?

பாலர் பாடசாலைகள்:

பாலர் பாடசாலைகள் பற்றிய சில அனுபவங்களை உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ள விரும்புகின்றேன். முக்கியமாகப் பின்தங்கிய கிராமங்கள், குடியேற்றக் கிராமங்கள் ஆகியவற்றில் இயங்கும் முன்பாடசாலைகள் பற்றிய நிலையையே ஆராய விரும்புகின்றேன். வழமையாக இக்கிராமங்களிலுள்ள சனசமூக நிலைய அல்லது கிராம முன்னேற்றச் சங்கக் கட்டிடமே முன்பள்ளிப் பாடசாலையாக உபயோகிக்கப்படுகின்றது. க.பொ.த.(சா/த) வகுப்பு வரை கல்வி கற்ற வேலையற்ற, பெண்பிள்ளை ஒருவரோ, அல்லது இருவரோ ஆசிரியர்களாகச் செயற்படுவர். அவர்களுக்குரிய வேதனத்தைப் பெற்றோரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்வது ஆசிரியர்களுக்கு மிகவும் கடினமான ஒரு மேலதிக வேலையாகும். பிள்ளைகளுக்குப் பத்து ரூபாய் வீதம் கேட்டால் கூட அரைவாசிப் பெற்றோர் கிராமமாகக் கொடுக்கமாட்டார்கள். இந்நிலையைப் பார்க்கின்ற பொழுது இப்பாலர் பாடசாலை ஆசிரியர்கள் பெருந்தொண்டாற்றுகின்றனர் எனக்கூடக் கூறலாம். இப்பெற்றோருக்கு கல்வியின் முக்கியத்துவம் பற்றிய அறிவு இல்லை. அதேவேளை கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களிடம் பாலர்களைக் கற்பிக்கும் ஆற்றலோ மனப்பாங்கோ இருப்பதாகக் கூறமுடியாது. அண்மையில் ஒரு சனசமூக நிலையத்தின் ஆண்டு விழாவிற்குச் சென்றிருந்தேன். இறைவணக்கத்துடன்

கூட்டத்தினை ஆரம்பிப்போமெனத் தலைவர் தனது பாலர் பாடசாலை ஆசிரியரை நோக்கிக் கூறிய பொழுது அவர் தேவாரம் பாடத் தயங்கி நின்று வேறோருவரைப் பாடும்படி கேட்டுக்கொண்டார். இத்தனைக்கும் இவ்வாசிரியர் பல வருட அனுபவமுள்ள பல பயிற்சிகளில் பங்குபற்றியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இங்கு நான் கூற வருவதென்னவென்றால் அனுபவம், பயிற்சி மட்டும் போதாது. சரியான மனப் பாங்குள்ளவராகவும் அவர் இருத்தல் வேண்டும்.

இப்பின்னணியிலே தெரிவு செய்யப்பட்ட சில பாடசாலைகளுள் ஒரு பாடசாலை பற்றிய சில குறிப்புக்களைத் தருகின்றேன். இப்பாலர் பாடசாலை 150 குடும்பங்கள் வரை உள்ள ஒரு குடியேற்றத் திட்டக் கிராமத்துக்குரியது. இப்பாலர் பாடசாலையினைக் கனடா நாட்டினைச் சேர்ந்த றஞ்சன் தம்பதியினர் தத்தெடுத்து நடாத்த முன்வந்துள்ளனர். நல்ல படியாகப் பாலர் பாடசாலையினை நடாத்த வேண்டுமென்ற நோக்கில் திறமை வாய்ந்த ஆசிரியர்களைத் தெரிவு செய்ய நினைத்தனர். அதன் பிரகாரம் பத்திரிகையில் விளம்பரம் செய்து விண்ணப்பங்கள் கோரி, பாலர் கல்வியில் அனுபவமுள்ள ஒரு குழுவினரால் ஆசிரியர்கள் இருவர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இருவரும் வேறு கிராமத்தினைச் சேர்ந்தவர்களாயினும் ஒருவர் அவர்களிலிருந்து வேறுபட்டவர். ஆனால் திறமைமிக்கவர். சில மாதங்களின் பின் நிலைமை மாறி விட்டது. வெளியாருக்குக் கொடுக்கும் வேதனம் தமது கிராமத்துப் பிள்ளையொன்றுக்கு கிடைத்தாலென்ன என்ற எண்ணம் வலுப்பெற்றது. திறமைமிக்க ஆசிரியரை ஒருவாறு வெளியேற்றி விட்டு, தங்களைச் சேர்ந்த திறமையற்ற ஒருவரை நியமித்துள்ளனர். அவர்களுக்கு தமது பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சியிலும் பார்க்கத் தங்கள் கிராமப் பிள்ளைக்கு வேலை வாய்ப்பளிப்பதே பெரிதாகப்படுகின்றது.

இக் கிராமத்தின் பாடசாலையினைப் பொறுப்பேற்றபோது சத்துணவுத் திட்டமும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் இப்பாடசாலையில் 36 பிள்ளைகள் இருந்தனர். ஆனால் இப்பொழுது 106 பிள்ளைகள் உள்ளனர். இடையிடையே இப்பிள்ளைகள் மருத்துவ பரிசோதனைக்கும் உள்ளாக்கப்படுகின்றனர். இறுதியாகச் செய்யப்பட்ட மருத்துவ பரிசோதனையின்படி இப் பிள்ளைகள் அவர்களுடைய வயதுக்கிருக்க வேண்டிய வளர்ச்சியிலும் பார்க்கக் கூடுதலாகக் காணப்பட்டனர். இவர்களுக்கான சத்துணவு விடுதலை காலங்களிலும் வழங்கப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பாலர் பாடசாலைக் கல்வி முறையிலே ஒரு முரண்பாடு காணப்படுகின்றது. பாலர்களை விளையாட்டில் ஈடுபடுத்தி அதன்மூலம் கற்றலுக்கு வழிசமைக்கும் படியும் எழுத, வாசிக்கக் கற்பிக்கக் கூடாதென்றும் உளவியலாளர்கள் அறிவுறுத்துகின்றனர்.

ஆனால் பெற்றோர்களோ எழுத, வாசிக்கக் கற்பிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகின்றனர். அதற்கும் காரணமில்லாமலில்லை. பிள்ளைகளை முதலாம் தரத்தில் அனுமதிக்கும் பொழுது பிரபல பாடசாலைகள் பிள்ளைகளுக்கு நேர்முகப் பரீட்சை ஒன்றினை வைத்து, அவர்களின் எழுத்து, வாசிப்பு ஆற்றலை அளவிட்டு அதன் பிரகாரம் தரம் பிரிப்பது இதற்கான காரணமாகும்.

முன்பள்ளிக் காலம் பாலர்களின் உடல், உள விருத்தியில் முக்கியமான கால கட்டமாகும். இருந்தபோதிலும் பின்தங்கிய கிராமங்களில் பாலர் அபிவிருத்தியினை முன்னெடுத்துச் செல்வதென்பது ஒரு பெரிய சவாலாகும்.

பாடசாலை அனுமதி

பாடசாலைகளில் தரம்1 தரம்2 ஆகியவற்றுகான அனுமதிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி அதிபர்களும் தமது பாடசாலைகளின் நிதித் தேவையினைப் பூர்த்தி செய்ய பல வழிகளையும், மிரட்டல் உட்பட கையாளுவது வழமை. அநேகர் தங்கள் பிள்ளைகள் புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் நல்ல புள்ளிகளுடன் தேர்ச்சி பெற்ற பூரிப்பில் பிரபல பாடசாலைகளை நாடிச் செல்கின்றனர். அவ்வாறு செல்பவர்களுள் விபரமறியாத வறிய நிலையிலுள்ள பெற்றோரென்றால் மிரட்டல் அதிகமாக இருக்கும். எடுத்த எடுப்பிலேயே ரூபா 10000 கொண்டு வா என்பார்கள். அனுபவமற்ற பெற்றோர்கள் கட்டாயமாக அப்பணம் கொடுத்தே ஆக வேண்டுமென நினைத்து நித்திரையின்றிக், கண்ணீர் விடும் சோக நிகழ்வுகள் பல. திறமை அடிப்படையில் வரும் பிள்ளைக்கான அனுமதியை மறுக்க முடியாதென்ற ஏழைப் பெற்றோருக்குத் தெரியாது தானே.

நகை அணிந்து கொண்டு தாயார் பிள்ளையை அனுமதிக்கப் பாடசாலைக்குச் சென்றால் தாய்பாடு கஷ்டம் தான். தோடு விற்றுப் பாடசாலைக்கு நன்கொடை வழங்கிப் பிள்ளையைப் பாடசாலையில் சேர்த்த பெற்ற தாயும் உண்டு.

பாடசாலைக்கு நிதி தேவை. நிதி திரட்டுவதற்கு இதுதான் தகுந்த தருணம். மறுக்கவில்லை. ஆனால் பெற்றோரின் குடும்பநிலை, பணவசதி என்பவற்றை அறிந்து, அவரவர் வசதிக்கேற்ப நிதியைக் கேட்கலாம். எல்லோருக்கும் ரூபா 10000 என்றால் வசதியற்றவர் என்ன செய்வார்? பின் கதவால் அனுமதி கொடுக்கும் பொழுது தாராளமாக நிதியைப் பெறலாம். யாரும் குறைகூற மாட்டார்கள். ஆனால் முன் கதவால்?.

நன்றி : 'விளக்கு' சஞ்சிகை
மார்ச், 2004

விழித்தெழுமா கல்விச்சமூகம்?

திரு. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி, கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி ஆகியவற்றின் முன்னாள் அதியராவார். கடந்தஐந்து தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக கல்வித்துறையில் சேவையாற்றி வரும் இவர் இலங்கைப் போர் நிறுத்த கண்காணிப்புக் குழு உறுப்பினராகப் பணியாற்றியவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் இலங்கை ஆசிரியர் சங்கத்தால் பிரசுரிக்கப்பட்டு வரும் ஆசிரியர் குரல் பத்திரிகைக்கு வழங்கிய பேட்டி கீழே பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது.

நேர்காணல்

து. சிவசோதி ஆசிரியர், பம்பலப்பிட்டி இங்குக்கல்லூரி

கேள்வி : ஓய்வு காலத்தில் நீங்கள் ஆற்றிவரும் சேவைகள் தொடர்பாக விபரிப்பீர்களா?

பதில் : யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கில போதனாசிரியர், பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி அடிப்படை தொழில்நுட்ப நிறுவகம் ஆகியவற்றில் பகுதிநேர விரிவுரையாளர். அத்துடன் இயன்றளவு சமூகப் பணிகளையும் ஆற்றி வருகின்றேன்.

கேள்வி : வடமாகாணத்தில் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய கிராமங்களில் பல்வேறு முன்பள்ளிகளை நிறுவி திறம் பட நெறிப் பகுதி தி வேண்டிய ஆலோசனைகளை வழங்கி வருகின்றீர்கள். இது தொடர்பிலும் கூறுங்கள்?

பதில்: இது ஒரு குழுவேலை. (Team work) நான் தனிய செய்வவில்லை. அவர்களின் ஆளுமையை விருத்தி செய்ய பல்வேறு ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

கேள்வி : இன்றைய காலகட்டத்தில் ஆசிரியர்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகள் சவால்கள் தொடர்பாகவும், இவற்றை எதிர்கொள்ள ஆசிரியர்களுக்கு நீங்கள் கூறும் அறிவுரைகள் தொடர்பாகவும் என்ன கூற விரும்புகின்றீர்கள்?

பதில் : மாணவர்களை மையப்படுத்தி சிந்திக்க வேண்டும். யார் ஒருவன் சமூகத்திற்காக ஒரு மைல் தூரம் கூடுதலாக நடக்கின்றானோ அவனே சமூகத்தால் போற்றி மதிக்கப்படுவான். எனவே இயன்றளவு பங்களிப்பை வழங்கி செயற்பட வேண்டும். ஆசிரியர்கள் தங்களை வளர்த்துக் கொள்வதற்கு எத்தனையோ சந்தர்ப்பங்களை அரசாங்கம் உருவாக்கிக் கொடுத்துள்ளது. அந்தளவுக்கு ஆசிரியர்கள் தமது மாணவர்களை உயர்த்துவதற்கான செயற்பாடுகள் கேள்விக்குறியாக உள்ளன.

கேள்வி : பாடசாலையில் படித்த, படிக்க வேண்டிய கல்விக்காக பாடசாலைக்குச் சென்றே தனியார் நிலையங்களில் மிக அதிகளவில் நேரத்தைச் செலவு செய்யும் விதத்தில் மாணவர்கள் பழக்கப்பட்டு வருவதானது மனிதவள விருத்தியைப் பாதிப்பதுடன் அவர்களின் நவீன தொழில்நுட்ப அறிவு விருத்தியையும் பாதிக்கின்றது. இது தொடர்பில் உங்களின் கருத்துக்கள் என்ன?

பதில் : பாடசாலையில் ஆசிரியரின் செயலாற்றுகையில் சமூகம் வைத்துள்ள நம்பிக்கை குறைந்து செல்கின்றது. எனவே பெற்றோர்களினதும் பிள்ளைகளினதும் உளவியல் பாதிப்பைத் தவிர்க்க இவ்வாறு செயற்படுகின்றனர். அதே நேரம் பாடசாலையில் பெரும்பாலானோர் கிராமப்புறத்தில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கேள்வி : கல்வி செயல்முறையின் முக்கிய கூறுகளில் ஒன்றான பாடசாலை மட்ட மதிப்பீடு (S.B.A.) தொடர்பில் எவற்றைக் கூற விரும்புகின்றீர்கள்?

பதில் : முறையாகவும் நேரத்தியாகவும் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு போதிய வசதிப்படுத்தல் (facilities) இருக்குமாயின் பாடசாலை மட்ட மதிப்பீடு வரவேற்கத்தக்க விடயம்.

இதனை அறிமுகப்படுத்திய நாடுகளில் வகுப்பறையானது பெரியதாக கற்பித்தல் உபகரணங்கள், பொருத்தமான புத்தகங்கள் மற்றும் தேவையான வேறு பொருட்களையும் கொண்டதாக இருப்பதுடன், மாணவர் தொகையும் 20 - 30 வரை மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருப்பதால் செயற்பாட்டுமுறைக் கற்றல், கற்பித்தல், மதிப்பீடு போன்றவற்றிற்கு வசதியாக இருக்கும். எதிர் பார்க்கப்பட்ட கல்வி மட்டத்தை அடைய முடியாத பிள்ளைகளுக்கு விசேட கல்வி ஏற்பாடுகளும் உண்டு. மாதாந்த பரீட்சை, தவணைப் பரீட்சை, பொதுப்பரீட்சை ஆகியன நடத்தப்படுவதில்லை. இப்படியான காரணிகளால்

பாடசாலை மட்டக் கணிப்பீடானது கனதியாகவும் மாணவர்களின் எதிர்காலத்தைத் தீர்மானிப்பதாகவும் கற்றல், கற்பித்தலை ஊக்குவிப்பதாகவும் அமைகின்றது.

எமது நாட்டைப் பொறுத்தவரை முறையான ஏற்பாடுகள், வளங்கள் இல்லாத நிலையில் செயற்பாட்டு முறைக்கற்றல், கற்பித்தல் மேற்கொள்வது சிரமமானது. எனவே பாடசாலை மட்ட மதிப்பீட்டை முறையாகவும், நேர்மையாகவும் செய்யமுடியாத நிலையில் ஆசிரியர்களிடம் வில்லங்கப்படுத்தி திணிக்கப்பட்டு உள்ளதாகவே இதனைப் பார்க்க வேண்டும்.

கேள்வி : மாணவர்கள் ஆங்கிலமொழிமூலம் கல்வி பயில்வதானது பரீட்சையில் உச்ச அடைவு மட்டத்தை அவர்கள் அடைவதற்குத் தடையாக அமைகின்றது என்று கூறப்படுகின்றதே?

பதில் : தாய்மொழிக் கல்வி சுயசிந்தனையை ஊக்குவிக்கும் என்பதால் இது ஒரு வகையில் சரியாகும். ஆயினும் ஆங்கிலம் உலக மொழியாகவும், தகவல் தொடர்பாடல் மொழியாகவும் மிக அவசியமான தேவையான மொழியாகவும் மாறியுள்ள இக்காலகட்டத்தில் மாணவர்களின் எதிர்கால தேவைகளை முன்னிறுத்தி ஆங்கில மொழிமூலம் பாடங்களைப் போதிப்பது நல்லது.

இன்றைய கல்வி முறையில் சுயமொழியில் கற்கும் மாணவர்களுக்கும் 13 வருடங்கள் ஆங்கிலம் கற்பிக்கப்படுகின்றது. க.பொ.த.உயர்தர பரீட்சையில் இவர்கள் ஆங்கிலத்தில் சித்தியடையும் வீதம் குறைவாக உள்ளதுடன் சித்தியடைந்தவர்கள் கூட பெரும்பாலும் ஆங்கிலத்தில் பேச எழுத முடியாதவர்களாக அல்லது சிரமப்படுபவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

கேள்வி : ஆங்கிலமொழி மூலம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் உரையாடலுக்கும் விளக்க மளிப்பதற்கும் பெரும்பாலும் ஆங்கிலத்துடன் தமிழை அல்லது தமிழைப் பயன்படுத்துகின்ற நிலைமை காணப்படுகின்றது. இது தொடர்பாக நீங்கள் என்ன கூற விரும்புகின்றீர்கள்?

பதில் : மாணவர்கள் சுயமொழியில் சிந்திப்பதால் இவ்வாறான நிலைமை கற்றலை இலகுவாக்கும். ஆசிரியரின் பாடநிபுணத்துவம் கற்பித்தல் தொழில்நுட்பம் இவற்றைப் பொறுத்து கற்பித்தலில் வேறுபாடு காணப்படும். எனவே கற்பித்தலைப் பொறுத்தமட்டில் நீங்கள் குறிப்பிட்டவற்றை தாக்கம் செலுத்தும் பிரச்சனையாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. மேலும் நீங்கள் குறிப்பிட்ட இதே மாதிரியான நிலைமை ஆங்கில பாடம் கற்றல் கற்பித்தலிலும் உண்டு.

கேள்வி : கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு ஆகிய மாவட்டங்களில் கடந்த வருடம் வெளிவந்த க.யொ.த. சாதாரணதர பரீட்சைப் பெறுபேறு வீழ்ச்சியடைந்துள்ளமை தொடர்பில் எவற்றைக் குறிப்பிடுவீர்கள்?

பதில் : யாழ்ப்பாணத்தில் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய கிராமங்களிலும் இதே நிலைமை தான். மனிதாபிமான தேவைகளோ அடிப்படை வசதிகளோ பூர்த்தியாக்கப்படாத நிலையில் கல்வியைப் பற்றிய சிந்தனை பெற்றோரிடமோ மாணவர்களிடமோ ஏற்படும் சாத்தியமில்லை. பெற்றோர் சகோதரர்களை இழுந்து உளவியல் ரீதியில் மாணவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருத்தல். அடிப்படைக் கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்ளாதிருத்தல், அடிப்படைக்கல்வி சரியான முறையில் புகட்டப்படாது இருத்தல், வறுமை காரணமாக பாடசாலைக்கு மாணவர் வரவு குறைவாக இருத்தல், அதிபர், ஆசிரியர் மற்றும் சக மாணவர் களுடன் ஏற்படும் வெறுப்பானது மாணவருக்கு பாடத்திலும் பாடசாலையிலும் வெறுப்பை ஏற்படுத்தல். கிராமப்புற குழுச் செயற்பாடுகள் (Village group activities) அற்ற நிலைமை. நேர்மையற்ற, திறமையற்ற மனிதாபிமானமற்ற நபர்களும் இப்பிரதேசங்களில் முக்கியமான பதவிகளில் அமர்த்தப்பட்டிருத்தல், அமர்த்தப்பட்டு வருதல். சமூக நலனை முன்னிறுத்தி கல்வி ஆளணியினர் ஒன்றுபட்டு செயற்படாதிருத்தல். திட்டமிட்ட வகையில் சில குழுக்கள் கலாசார சீரழிவில் ஈடுபட்டு வருதல் போன்ற இன்னோரன்ன காரணிகள் பாரிய இடைவிலகல் மற்றும் பெறுபேறு வீழ்ச்சி என்பவற்றிற்குக் காரணமாக அமைகின்றன.

கேள்வி : தமிழ் பேசும் மாணவர்களின் கல்வி அபிவிருத்தி தொடர்பில் இந்த மக்களின் பிரதிநிதிகள், தலைவர்கள் காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்க வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமாகும். இது தொடர்பில் உங்கள் கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுவீர்களா?

பதில் : தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரதிநிதிகள் மற்றும் தலைவர்கள் மாணவர்களின் கல்வி அபிவிருத்தியில் காத்திரமான பங்களிப்பு செய்யவில்லை என்பது கண்கூடு. கல்வி வருங்கால சந்ததியினரின் வாழ்வாதாரமாக அமைகின்றது. இன்றைய சமூகம் அறிவு சமூகம். (Knowledge society) அறிவைக் கொண்டுதான் தனி மனிதனோ அல்லது சமூகமோ நாடோ முன்னேற வேண்டிய காலம் இது. எனவே சமூகத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தக் கூடியவர்கள் மாணவர்களின் கல்வி மேம்பாட்டில் அக்கறை எடுக்க வேண்டிய கட்டாய தேவையுள்ளது.

கேள்வி : கல்வித் திணைக்கள அதிகாரிகளுக்கு நீங்கள் சொல்ல விரும்பும் செய்தி என்ன?

பதில் : மாணவர்களின் கல்வி மேம்பாட்டில் கல்வித் திணைக்கள அதிகாரிகளும் பங்காளரென்பதனை அவர்கள் மறந்துவிடக் கூடாது. எனவே அவர்கள் அதிபர், ஆசிரியர்களின் ஒத்துழைப்புடன் செயற்பட முன்வருதல் வேண்டும். அதனால் அவர்கள்

அதிபர் ஆசிரியர்களின் மீது குறைபாடுகளைக் கண்டுபிடிக்கும் நோக்கத்தைத் தவிர்த்து குறைகளை அறிந்து அவற்றை நிவர்த்தி செய்ய முயற்சித்தல் வேண்டும்.

கேள்வி : ஊழல்மோசடிகள்மற்றும் திறமைபற்றவர்கள் உயர்பதவிகளில் அமர்த்தப்படுதல் ஆகியவை கல்வித்துறையில் பின்னடைவை ஏற்படுத்தி வருகின்றன என்று கூறப்படுகின்றதே?

பதில் : இது மட்டுமன்றி பாரிய அளவில் அரசியல் தலையீடானது நேர்மையான திறமையான அதிகாரிகளையும் செயலிழக்கச் செய்கின்றது.

கேள்வி : இன்றைய காலகட்டத்தில் ஆசிரியர் தொழிற்சங்கங்களின் செயற்பாடுகள் எவ்வாறு அமைய வேண்டும்?

பதில் : ஆசிரியர்களின் நியாய பூர்வமான நலன், மாணவர்களின் மேம்பாடு. இவற்றுக்காக உண்மையாகவும் நேர்மையாகவும் பாடுபட்டு உழைப்பதோடு, மாணவர்களுக்கு தொழில் வழிகாட்டலிலும் ஈடுபட்டால் நல்லது.

நன்றி : 'ஆசிரியர் குரல்'
இலங்கை ஆசிரியர் சங்கத்தின்
செய்திப் பத்திரிகை,
செப்- ஒக்ட. 2012

மூத்த கல்வியியலாளர் அ. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் எழுதிய ஆக்கங்களிற் சில

1. வதைக்கும் வார்த்தைகள் - அறிவுக்களஞ்சியம் , ஆகஸ்ட், 92
2. பிரச்சினை யாருக்கு? - அறிவுக்களஞ்சியம் செப்ரம்பர் , 92
3. தலைமைத்துவம் - அறிவுக்களஞ்சியம், ஒக்டோபர், 92
4. பெற்றோரே தெரிந்து கொள்ளுங்கள் - அறிவுக்களஞ்சியம், செப்ரம்பர், 93
5. ஒரே தண்டனையா? - அறிவுக்களஞ்சியம், செப்ரம்பர், 93
6. பரீட்சைகள் படுத்தும் பாடு - அறிவுக்களஞ்சியம் பெப்ரவரி 94
7. விளையாட்டு மைதானம் - மாற்றம், 1994
8. தனியார் கல்வி நிலையங்கள் சூழ்நிலைக்கேற்ப பாடசாலைகளுடன் இணைந்து செயற்படலாம் உதயன், 23.10.1995

റഖ്വനിനൂറുകുനീൽ

கனடா வாழ் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி
பழைய மாணவர் சங்க பாராட்டு விழாவில்
(2002)

ஒஸ்லோ சுற்றுப் பயணத்தின் போது

கனடாவில் உள்ள கொக்குவில் இந்து பழைய மாணவர்கள் எடுத்த பாராட்டு விழாவில் (2002)

நோர்வே சுற்றுப்பயணத்தின் போது பழைய மாணவனுடன் (2002)

இலங்கையின் போர் நிறுத்தக் கண்காணிப்புக் குழுவினருடன்

இங்கிலாந்து சுற்றுப்பயணத்தில் 91ஆம் ஆண்டு அணியினரைச் சந்தித்த வேளை

பெற்று சான்றிதழ்களின் சில

Government of Ceylon

DEPARTMENT OF EXAMINATIONS

-----APPATHURAI PANCHALINGAM-----

of J/ KOKUVIL HINDU COLLEGE, KOKUVIL.

Index No. J 2012, December 1952

is awarded this

GENERAL CERTIFICATE OF EDUCATION

(Ordinary Level)

in the following EIGHT subjects

1. ENGLISH LANGUAGE (CREDIT)	2. TAMIL LANGUAGE (CREDIT)
3. ADVANCED MATHEMATICS (ORDINARY PASS)	4. ELEM: MATHEMATICS (SPECIAL) (DISTINCTION)
5. MECHANICS (CREDIT)	6. PHYSICS (CREDIT)
7. CHEMISTRY (DISTINCTION)	8. TAMIL LITERATURE (ORDINARY PASS)

and

having satisfied the necessary conditions

is awarded the

SENIOR SCHOOL CERTIFICATE

(FIRST Division)

R. D. Siirana

SUPERINTENDENT OF EXAMINATIONS.

S. S. Sumanasekera

COMMISSIONER OF EXAMINATIONS.

Colombo, 26th March, 1953.

Signature of above
named Candidate

R. Panchalingam

No 2975

UNIVERSITY OF CEYLON

This is to certify that

at a Convocation holden in *Peradeniya* on the

Fifteenth day of *November* 1958

Appathurai Panchalingam

was admitted to the Degree of

Bachelor of Science

Witness our hands this *Fifteenth* day of

November One thousand nine hundred and fifty-eight.

N. Athy galle

Vice-Chancellor

H. Bandula

Registrar

UNIVERSITY OF CEYLON

Diploma

This is to certify that

Appathurai Panchalingam

has followed a Course in

The Theory and Practice of Teaching

at this University, and, on the recommendation of
the Senate, has been awarded a Diploma in

Education

by the Board of Regents on the

First day of *January* One Thousand
nine hundred and *seventy three*

ad. W. W. W. W. W.

Deputy Registrar

Peradeniya, Ceylon.

1977.....07.....01

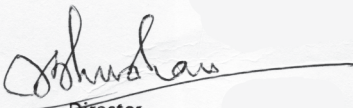

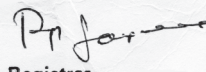
National Institute of Educational Planning and Administration

International Diploma in Educational Planning
and Administration (January 14-July 13, 1985)

This is to certify that *Mr. A. Panchalingam*

SRI LANKA
having pursued the prescribed six month course of study and
having fulfilled all the requirements of the course has been
awarded the International Diploma in Educational Planning and
Administration of the National Institute of Educational Planning
and Administration

Director
New Delhi

Registrar
dated :

Programme Director

KOKUVIL HINDU COLLEGE OLD STUDENT'S ASSOCIATION (COLOMBO BRANCH)

Kokuvil Hindu College Old Students' Association, Colombo Branch highly appreciates the valuable dedicated services rendered with steadfast commitment by Mr. Appathurai Panchalingam, who served in Kokuvil Hindu College in various capacities first as a teacher (1958-1972), later as Deputy Principal (1973-1979) and finally as its Principal (1980-1991). His distinguished service in our school covers a period of 33 years of teaching at our 'Alma Mater' from January 1958 to April 1991.

Mr. Panchalingam left us to assume Principalship at Jaffna Hindu College, the most prestigious Institution in the Jaffna Peninsula and retired from active service in January 1996. Without opting for reclusive retirement he now devotes his retired life full-time in working for the progress of Kokuvil Hindu College as an active member of the Old Students' Association in Jaffna. Generations of his past pupils cherish with gratitude memories of their teacher for his valuable contribution in developing our old School.

As a token of appreciation of his services, our Association is pleased to present a gold medal at the Felicitation Dinner held on June 30, 2002 at Hotel Taj Sunudra, Colombo.

June 30, 2002

K. Ketheeswaran
President

A. Patkunan
Secretary

S. Rajendran
Treasurer

சாதுனைச் சுவடுகள்

பெறுதற்கு அரிதான பெரும்பேறு

ஓய்வு-நிலை அதிபர்
உயர்த்து. அ. பஞ்சலிங்கம்
அவர்கள்
பவளவிழா
அழைப்பிதழ்

இடம் : 3+ பருதி கிட்டஸ் பார்சு, உரும்பிராய் தெற்கு
காலம் : 08.01.2011 சனிக்கிழமை காலை 9.00 மணி
தலைவர் : திரு. அ.க.த. கிருஷ்ணராசா

அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்
விழாக்குழுவினர்

Guru

பஞ்சலிங்கம் ஊற்றும் உலாவும்

பெயர்	:	திரு. அப்பாத்துரை பஞ்சலிங்கம்
தந்தை	:	சதாசிவம் அப்பாத்துரை
தாய்	:	அப்பாத்துரை இரத்தினம்மா
பிறந்த திகதி	:	08.01.1936
பிறந்த இடம்	:	கொக்குவில் கிழக்கு
மனைவி	:	ஸ்ரீமதி பரமேஸ்வரி பஞ்சலிங்கம் B.Sc. ஆசிரியை (31.01.1936 - 23.12.2015)
பிள்ளைகள்	:	திரு. அ.நிரஞ்சன் - பொறியியலாளர், B.Sc (Engineering) (கனடா) திருமதி நிருபா அருந்தவம் B.Sc., M.Ed. P.G.D.E., M.Phil., ஆசிரியை, வேலணை மத்திய கல்லூரி
ஆரம்பக்கல்வி ,		
இடைநிலைக்கல்வி	:	யா/கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி
க.பொ.த உயர்தரம்	:	யாழ். இந்துக்கல்லூரி
பட்டப்படிப்பு	:	இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் கொழும்பு B.Sc. - 1958
பட்டப்பிள் கல்வி முப்போமா	:	இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை 1972 - கல்வித்திட்டமிடலும் நிர்வாகமும் தொடர்பான சர்வதேச முப்போமா புதுடில்லி, 1985
		- இலங்கை கல்வி நிர்வாக சேவை, தரம் III - 1982 - இலங்கை கல்வி நிர்வாக சேவை, தரம் II - 1992
தொழில்	:	ஆசிரியர் - 1958 - 1980 அதிபர், கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி, 1980 - 1991 : அதிபர், யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி, 1991 - 1996
அரசு பணியிலிருந்து ஓய்வு	:	07.01.1996

தொழில் வாழ்வு (ஓய்வின் பின்) : வருகை விரிவுரையாளர், உயர்தொழில்நுட்பக்கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம், 1996 - 2004

- வருகை போதனாசிரியர், ஆங்கிலமொழிக் கற்பித்தல் அலகு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், 1996 - 2000

- வருகை விரிவுரையாளர், பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலை, 2000 - 2014

- முகாமையாளர், NIIT, யாழ்ப்பாணக்கிளை, 2005

கல்வித்துறைச் சேவை : - தலைவர், யாழ்ப்பாண விஞ்ஞான சங்கம், 2002 - 2003

- அங்கத்தவர், விஞ்ஞானபீட கௌரவ உறுப்பினர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், 1991 - 1997

எழுத்து முயற்சிகள் : கல்வி அனுபவப் பகிர்வு தொடர்பாக, பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் சிறப்பு மலர்களிலும் எழுதியமை

சமூக சேவை

- தலைவர், கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம், 1996/1997, 2007/2008, 2009/2010

- உப தலைவர், யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் 1997/1998

- தலைவர், வடமாகாண அதிபர் சங்கம் 1993 - 1995

- தலைவர், யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகள், விளையாட்டுச்சங்கம் 1980

- தலைவர், யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகள் துடுப்பாட்டச்சங்கம் 1994/1995

- தலைவர், யாழ்ப்பாணம் றோட்டறிக் கழகம், 1998/1999, 2004/2005

- தலைவர், உரும்பிராய் கல்வி அபிவிருத்தி நம்பிக்கை நிதியம் - 2007

- தலைவர், உரும்பிராய் ஞானவைரவர் கோயில் பரிபாலனசபை 2007 - 2013

- காப்பாளர், கொக்குவில் வளர்மதி நிறை வாழ்வகம் 2000 -

- தலைவர், யாழ்ப்பாண மாவட்ட நுகர்வோர் பாதுகாப்புச்சட்டம் - 2009

- உறுப்பினர், இலங்கை யுத்த நிறுத்தக் கண்காணிப்புச்சபை, 2002 - 2008

